

Fremsat den 24. maj 2024 af udlændinge- og integrationsministeren (Kaare Dybvad Bek)

Forslag til folketingsbeslutning

om Danmarks tilslutning på mellemstatsligt grundlag til dele af Europa-Parlamentets og Rådets forordninger vedrørende asylforvaltning og migrationsstyring, håndtering af krisesituationer og force majeure på migrations- og asylområdet og om Eurodac

Folketinget meddeler sit samtykke til, at regeringen i henhold til artikel 2 i aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet i Danmark eller en anden EU-medlemsstat, og om »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen (parallelaftalen) tilslutter sig:

(1) del III, V og VII i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/1351 af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013,

(2) artikel 12 og 13 og artikel 1-6, for så vidt de vedrører undtagelserne i artikel 12 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/1359 af 14. maj 2024 om

håndtering af krisesituationer og force majeure på migrations- og asylområdet og om ændring af forordning (EU) 2021/1147, og

(3) Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/1358 af 14. maj 2024 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af biometriske oplysninger med henblik på effektiv anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 og (EU) 2024/1350 og Rådets direktiv 2001/55/EF og på identificering af tredjelandstatsborgere og statsløse med ulovligt ophold og om medlemsstaternes retshåndhavende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/818 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013.

Bemærkninger til forslaget

Bemærkninger til forslaget

1. Formål og baggrund

1.1. Folketingets samtykke

EU's Asyl- og Migrationspagt blev endelig vedtaget den 14. maj 2024. Pagten indeholder en række retsakter på asyl- og migrationsområdet, der overordnet har til formål at reformere og forbedre det europæiske asylsystem. I pagten indgår bl.a. forordning om asylforvaltning og migrationsstyring (AMMR-forordningen), en forordning om håndtering af krisituationer og force majeure på migrations- og asylområdet (Kriseforordningen) samt en ny Eurodacforordning.

Beslutningsforslaget fremsættes med henblik på at opnå Folketingets samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, 2. pkt., til, at regeringen i henhold til artikel 3, stk. 2, i aftale mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet i Danmark eller en anden EU-medlemsstat, og om »Eurodac« til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen (herefter parallelaftalen) meddeler Kommissionen, at Danmark tilslutter sig:

(1) del III, V og VII i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/1351 af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013 (AMMR-forordningen),

(2) artikel 12 og 13 og artikel 1-6, for så vidt de vedrører undtagelserne i artikel 12 og 13 i Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/1359 af 14. maj 2024 om håndtering af krisituationer og force majeure på migrations- og asylområdet og om ændring af forordning (EU) 2021/1147 (Kriseforordningen), og

(3) Europa-Parlamentets og Rådets Forordning (EU) 2024/1358 af 14. maj 2024 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af biometriske oplysninger med henblik på effektiv anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 og (EU) 2024/1350 og Rådets direktiv 2001/55/EF og på identificering af tredjelandsstatsborgere og statsløse med ulovligt ophold og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/818 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 (Eurodacforordningen).

Forordningerne er optrykt som bilag 1-3 til beslutningsforslaget.

1.2. Danmarks stilling

Det følger af det danske retsforbehold i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er tilknyttet Lissabontraktaten, at Danmark ikke deltager i retsakter, der er vedtaget med hjemmel i tredje del, afsnit V i Traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).

Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring (AMMR-forordningen) er vedtaget med hjemmel i TEUF artikel 78, stk. 2, litra e), og artikel 79, stk. 2, litra a), b) og c).

Forordningen om håndtering af krisituationer og force majeure på migrations- og asylområdet (Kriseforordningen) er vedtaget med hjemmel i TEUF artikel 78, stk. 2, litra d) og e).

Eurodacforordningen er vedtaget med hjemmel i TEUF artikel 78, stk. 2, litra c), d), e) og g), artikel 79, stk. 2, litra c), artikel 87, stk. 2, litra a), og artikel 88, stk. 2, litra a).

Som følge af det danske retsforbehold deltog Danmark ikke i Rådets vedtagelse af forordningerne, der således ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark, jf. artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling.

Danmark har imidlertid indgået en parallelaftale med EU i forhold til Dublin- og Eurodacforordningen, der giver Danmark ret til fortsat at være tilsluttet disse forordninger med senere ændringer på mellemstatsligt grundlag. Det følger af parallelaftalens artikel 3, stk. 2, at når der vedtages ændringer af forordningerne, meddeler Danmark Kommissionen, om Danmark ønsker at gennemføre indholdet af ændringerne eller ej. Meddelelsen herom skal gives på tidspunktet for vedtagelsen af ændringerne eller inden 30 dage herefter.

Eftersom del III, V og VII i AMMR-forordningen samt artikel 12 og 13 og artikel 1-6, for så vidt de vedrører undtagelserne i artikel 12 og 13 i Kriseforordningen samt Eurodacforordningen indeholder ændringer som omhandlet i artikel 3 i parallelaftalen, skal Danmark meddele Kommissionen, hvorvidt Danmark ønsker at gennemføre indholdet af ændringerne i dansk ret. Fristen for meddelelse til Kommissionen om gennemførelse af de nævnte dele af forordningerne er den 12. juni 2024. Det vurderes, at de opregnede dele af AMMR-forordningen og Kriseforordningen samt Eurodacforordningen kan rummes inden for parallelaftalen.

Hvis Danmark beslutter at gennemføre indholdet af ændringerne i dansk ret, og ændringerne samtidig kræver godkendelse i Folketinget, skal dette anføres i Danmarks meddelelse til Kommissionen, og de nødvendige lovgivningsmæssige foranstaltninger i Danmark skal træde i kraft på datoen for forordningsændringernes ikrafttræden eller inden seks måneder at regne fra Danmarks meddelelse til Kommissionen, jf. stk. 3, jf. stk. 5, litra a. Hvis de lovgivningsmæssige

foranstaltninger i Danmark ikke er trådt i kraft på datoen for forordningsændringernes ikrafttræden, anvender Danmark indholdet af ændringerne foreløbigt, i det omfang det er foreneligt med dansk ret. Danmark er samtidig forpligtet til at give Kommissionen meddelelse om, hvornår de lovgivningsmæssige foranstaltninger i Danmark træder i kraft, ligesom Danmark skal give meddelelse om de særlige foranstaltninger, der er truffet i forbindelse med den foreløbige anvendelse.

En meddelelse fra Danmark om, at ændringerne af de nævnte dele af forordningerne er blevet gennemført i Danmark skaber gensidige folkeretlige forpligtelser mellem Danmark og EU.

Hvis Danmark derimod giver meddelelse om ikke at gennemføre indholdet af ændringerne, eller hvis Danmark ikke giver meddelelse inden tidsfristen på 30 dage, eller hvis de nødvendige lovændringer i Danmark ikke træder i kraft i overensstemmelse med fristerne i artikel 3, stk. 5, betragtes parallelaftalen som opsagt, medmindre Danmark og EU beslutter andet inden 90 dage, eller, i den situation, hvor de lovgivningsmæssige foranstaltninger ikke træder i kraft i overensstemmelse med fristerne herfor, jf. stk. 5, men hvor disse træder i kraft i løbet af de 90 dage. Aftalen ophører tre måneder efter udløbet af de 90 dage.

Det er regeringens opfattelse, at Danmark bør gennemføre ændringerne, jf. pkt. 4 nedenfor.

Folketingets Europaudvalg (FEU) gav den 17. maj 2023 mandat til, at Danmark under EU-forhandlingerne kunne støtte forslaget til AMMR-forordningen. Endvidere gav FEU den 27. juni 2023 mandat til at støtte forslaget til Kriseforordningen. Endelig gav FEU den 24. februar 2022 mandat til at støtte forslaget om Eurodacforordningen. Disse mandater indebærer, at Danmark efter vedtagelsen af forslagene kunne give meddelelse til Kommissionen om, at Danmark i medfør af parallelaftalen mellem Danmark og EU ønsker at tilslutte sig de dele af ændringerne af forordningerne, som er omfattet af parallelaftalen.

Gennemførelse af forordningerne vil medføre behov for ændringer af dansk lovgivning, jf. pkt. 5 nedenfor.

Danmarks tilslutning til disse dele af ændringerne af forordningerne forudsætter derfor Folketingets samtykke i medfør af grundlovens § 19, stk. 1, 2. pkt.

2. Gældende ret

2.1. Dublinforordningen og Eurodacforordningen

Dublinforordningen (og den daværende Dublinkonvention) har siden 1997 dannet grundlag for at sikre en effektiv ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne for, hvem der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning. Forordningen fastsætter således kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives af en tredjelandstatsborger

eller en statsløs i en af medlemsstaterne. Hovedprincippet i Dublinforordningen er således, at en ansøgning om asyl indgivet på medlemsstaternes område alene behandles af én af medlemsstaterne, og at den ansvarlige medlemsstat fastlægges på baggrund af objektive kriterier. Dublinsamarbejdet omfatter på nuværende tidspunkt EU-medlemslandene samt de Schengen-associerede lande, dvs. Island, Norge, Liechtenstein og Schweiz.

Med Eurodacforordningen, der trådte i kraft den 15. december 2000, blev der indført et system med det formål at lette anvendelsen af den daværende Dublinkonvention.

Eurodac-systemet består af en central elektronisk database (det centrale system), hvortil medlemsstaterne videregiver fingeraftryksoplysninger fra asylansøgere og irregulære migranter. Systemet anvendes til sammenligning af fingeraftryk fra asylansøgere og tjener til at fastlægge, hvilken medlemsstat der i henhold til Dublinforordningen er ansvarlig for at behandle en asylansøgning indgivet i EU. Videregivelse af oplysninger og sammenligningen af oplysningerne sker således i det centrale system.

På nuværende tidspunkt får alle ansøgere på 14 år og derover taget fingeraftryk som led i den rutinemæssige procedure i forbindelse med en asylansøgning. Fingeraftrykkene videresendes i elektronisk format til en central enhed i Europa-Kommissionen, hvor de automatisk bliver sammenlignet med de fingeraftryk, der allerede er lagret i databasen. På denne måde er det muligt for myndighederne i de forskellige medlemslande at undersøge, om ansøgerne er rejst ind i EU uden de nødvendige papirer, og om de allerede har ansøgt om asyl i en anden medlemsstat.

Fingeraftryk i Eurodac anvendes udelukkende med det formål at fremme asylproceduren. Ordningen sikrer, at asylansøgere sendes direkte til det land, der skal behandle deres ansøgning. Samtidig bidrager ordningen til bekæmpelse af irregulær sekundær migration af afviste asylansøgere.

Med vedtagelsen af Asyl- og Migrationspagten ophæves Dublinforordningen, der erstattes af forordning om asylforvaltning og migrationsstyring (AMMR-forordningen). AMMR-forordningen beror imidlertid på samme principper som Dublinforordningen og skal anses som en udbygning af reglerne, hvorfor dublinsamarbejdet i alt væsentlighed bevares. Endvidere indeholder Asyl- og Migrationspagten en ny Eurodacforordning, der samtidig ophæver den eksisterende Eurodacforordning. Endelig indeholder Asyl- og Migrationspagten en kriseforordning, der introducerer en række værktøjer til håndtering af ekstraordinære krisesituationer, herunder instrumentalisering og force majeure på migrations- og asylområdet.

2.1.1. Udlændingeloven mv. i forhold til Dublinforordningen, Eurodacforordningen og håndtering af krisesituationer og force majeure på migrations- og asylområdet

Dublinforordningen er gennemført i dansk ret ved lov nr. 323 af 18. maj 2005 om ændring af udlændingeloven (Til-

knytning til Eurodac-forordningen og Dublinforordningen på mellemstatsligt grundlag m.v.).

Senere ændringer af Dublinforordningen er gennemført ved lov nr. 1619 af 26. december 2013 om ændring af udlændingeloven (Gennemførelse af den reviderede Dublinforordning af 26. juni 2013).

Udlændingelovens kapitel 5 a, der udgør det nationale retlige grundlag for anvendelse af Dublinforordningen i Danmark, indeholder regler om overførsel m.v. efter reglerne i Dublinforordningen. Det følger således af udlændingelovens § 29 a, stk. 1, at en udlænding kan afvises eller overføres til en anden medlemsstat efter reglerne i Dublinforordningen eller efter en overenskomst eller et hertil svarende arrangement, som Danmark har indgået med et eller flere lande i tilslutning til Dublinforordningen. Det følger endvidere af bestemmelsens stk. 2, at Dublinforordningen i udlændingelovens forstand forstås som Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2103 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, med senere ændringer.

Udlændingelovens §§ 36 og 37 og hjemrejselovens § 16 indeholder regler om frihedsberøvelse af udlændinge med henblik på bl.a. at sikre dublinoverførsler i henhold til lovens kapitel 5 a.

Udlændingelovens kapitel 8 a indeholder regler om bl.a. videregivelse af oplysninger i medfør af reglerne i bl.a. Dublinforordningen og Eurodacforordningen.

Udlændingeloven indeholder endvidere enkelte andre bestemmelser, der henviser til Dublinforordningen.

Dansk ret indeholder ikke – ud over bestemmelserne i udlændingeloven vedrørende Dublinforordningen og Eurodacforordningen – regler om en ramme på EU-niveau for asyl- og migrationsforvaltning.

Der findes endvidere ikke regler i dansk ret for så vidt angår særlige mekanismer på EU-niveau til håndtering af krisesituationer og force majeure på migrations- og asylområdet. Dansk ret indeholder således bl.a. ikke regler om undtagelse fra de sædvanlige ansvarskriterier og tidsfrister for overførsel og tilbageførsel mv. af asylansøgere mv. i Dublinforordningen eller forordning om asylforvaltning og migrationsstyring i forbindelse med en krisesituation og tilfælde af force majeure.

Folketinget har dog i 2015 vedtaget en lovpakke til håndtering af massetilstrømning af flygtninge og migranter til Danmark. Redskaberne indgår i udlændingelovens kapitel 6 a og giver danske myndigheder en række redskaber i forhold til den danske håndtering af pludselig eller markant øget migration.

Det drejer sig bl.a. om fravigelse af planlovens regler i forbindelse med oprettelse af indkvarteringssteder eller faciliteter til brug for frihedsberøvelse af asylansøgere, mulighed for at politiet eller Udlændingestyrelsen kan bistås af private aktører i relation til varetagelse af myndighedsopgaver i henhold til udlændingeloven samt mulighed for at meddele forbud mod bus-, tog- og færgedrift over danske landegrænser, f.eks. i en situation, hvor tilstrømningen af udlændinge bliver så voldsom, at politiet eller udlændingemyndighederne ikke kan håndtere situationen, og forbud efter bestemmelsen må anses for nødvendigt for at afværge betydelig forstyrrelse af den offentlige orden og fare for den offentlige sikkerhed. Herudover er der mulighed for at indføre bødestraf for transportselskaber ved bistand til illegal indrejse til Danmark fra et andet Schengenland, ligesom det er muligt at indføre en befordringspligt, hvilket indebærer, at en transportør har pligt til at tilbageføre en udlænding, der afvises ved den danske grænse.

Endeligt drejer det sig om den såkaldte asylnødbremse, der blev indført i 2017, der kan aktiveres af udlændinge- og integrationsministeren i helt særlige og ekstraordinære situationer. Iværksættes nødbremsen, kan politiet afvise en udlænding, der forsøger at indrejse ved en dansk luft-, sø- eller landegrænse fra et andet land, der er omfattet af Dublinforordningen, dvs. umiddelbart på grænsen, hvis den pågældende søger asyl i Danmark. Det vil være en forudsætning for udlændinge- og integrationsministerens beslutning om at aktivere asylnødbremsen, at der foreligger en krisesituation, hvor dublinsamarbejdet formelt set stadig fungerer, men hvor samarbejdet efter den danske regerings opfattelse i realiteten er holdt op med at fungere, og hvor Danmark således efter en folkeretlig vurdering ikke længere kan anses for forpligtet til at følge procedurerne i Dublinforordningen.

3. Relevante forordninger i Asyl- og Migrationspagten

3.1. AMMR-forordningen

Formålet med AMMR-forordningen er overordnet at styrke effektiviteten af det fælles europæiske asylsystem og sikre en mere integreret tilgang til migrationsstyring og asylforvaltning. Formålet er endvidere at etablere en fælles ramme, der grundfæster principperne om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne. Med henblik på bedre at kunne håndtere migrationspres indeholder forordningen en solidaritetsmekanisme vedrørende omfordeling og kapacitetsopbygningsbidrag til medlemsstater under pres samt etablering af en særlig solidaritetsmekanisme for personer, der ankommer efter eftersøgnings- og redningsaktioner på havet.

Som det fremgår af afsnit 1.2, er AMMR-forordningen omfattet af retsforbeholdet og er således ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark. I det følgende nævnes derfor alene de dele af AMMR-forordningen, der er relevante af hensyn til nærværende forslag til folketingsbeslutning.

3.1.1. Væsentlige elementer i dele af AMMR-forordningen

Del III af AMMR-forordningen vedrører kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse fra en tredjelandstatsborger eller statsløs. Bestemmelserne i denne del hviler i høj grad på de kriterier og procedurer, der fremgår i den nuværende Dublinforordning.

Del III indeholder bl.a. bestemmelser, der ændrer den nuværende Dublinforordning. Følgende ændringer om anvendelsesområdet og tidsmæssige frister for medlemsstaterne skal særligt fremhæves:

a) Ved mindreåriges fremsættelse af ansøgning om international beskyttelse skal de kompetente myndigheder udpege en repræsentant hurtigst muligt, og som udgangspunkt højst 15 arbejdsdage fra ansøgningsdatoen (artikel 23, stk. 2).

b) Udvidelse af anvendelsesområdet således, at der kan ske overførsel til medlemsstater, hvor asylansøgeren har familiemedlemmer, der bl.a. har ophold som fastboende udlændinge på baggrund af international beskyttelse, eller familiemedlemmer, der tidligere har haft international beskyttelse, og som senere er blevet statsborgere i en medlemsstat, samt børn, der er født efter familiemedlemmets ankomst til medlemsstatens område (artikel 26).

c) Udvidelse af ansvarsperioden for den medlemsstat, der har udstedt et eller flere opholdsdokumenter, hvis gyldighed er udløbet, annulleret, inddraget eller trukket tilbage, eller et visum, som er udløbet, annulleret, inddraget eller trukket tilbage (artikel 29).

d) Tilføjelse af kriterium om, at såfremt en ansøger har et eksamensbevis, der er udstedt ved en uddannelsesinstitution i en medlemsstat, eller hvis ansøgeren har opnået kvalifikationer ved en uddannelsesinstitution i en medlemsstat, og dennes ansøgning om international beskyttelse registreres mindre end seks år efter udstedelsen af eksamensbeviset eller opnåelsen af kvalifikationerne, vil den medlemsstat, hvor uddannelsesinstitutionen er etableret, blive ansvarlig for behandlingen af ansøgningen (artikel 30).

e) Ansvarsperioden efter irregulær indrejse ændres således, at ansvaret ophører, hvis ansøgningen registreres mere end 20 måneder efter den dato, vedkommende passerede grænsen irregulært, modsat Dublinforordningens nuværende ansvarsperiode på 12 måneder. Såfremt en ansøger er blevet ilandsat på en medlemsstats område efter en eftersøgnings- og redningsaktion, gælder dog, at ansvaret for medlemsstaten ophører, hvis ansøgningen registreres mere end 12 måneder efter den dato, hvor ilandsætningen fandt sted (artikel 33).

f) Udvidelsen af ophør af en medlemsstats ansvar under visse omstændigheder, herunder hvis en udlænding forlader medlemsstaternes område (artikel 37).

g) En række forpligtelser for medlemsstaterne med henblik på at indlede proceduren for fastlæggelse af ansvar for be-

handling af asylansøgningen, herunder angivelse af en række oplysninger i Eurodac (artikel 38).

h) Fristen for en medlemsstats anmodning om overtagelse af en asylansøger til en anden medlemsstat om at overtage ansvaret for ansøgeren skal ske senest inden for to måneder fra tidspunktet for registreringen af ansøgningen modsat perioden på tre måneder i den nuværende Dublinforordning. Ved tilfælde af et hit i Eurodac eller visuminformationssystemet skal anmodningen om overtagelse dog sendes inden for en måned fra modtagelsen af et sådan hit modsat perioden på to måneder i den nuværende Dublinforordning (artikel 39).

i) Forkortelse af fristen til besvarelse af en anmodning om overtagelse, hvorefter fristen ændres fra to måneder til én måned efter modtagelsen af anmodningen. Ved tilfælde af et hit i Eurodac eller visuminformationssystemet skal anmodningen dog besvares inden for to uger fra modtagelsen af anmodningen (artikel 40).

j) Ændring af fristen for en medlemsstats fremsendelse af anmodning om tilbagetagelse, der skal sendes senest to uger efter et hit i Eurodac modsat to måneder i den nuværende Dublinforordning (artikel 41).

k) Fastsættelse af frist på mindst én uge, men højst tre uger efter meddelelsen af afgørelsen om overførsel for påklage af denne afgørelse modsat den nuværende Dublinforordning, hvor der er krav om en rimelig frist. Endvidere følger det, at såfremt klagen tillægges opsættende virkning, skal domstolen eller det domstolslignende organ bestræbe sig på at træffe afgørelse om substansen i klagen inden for en måned fra afgørelsen om at tillægge den opsættende virkning (artikel 43).

l) Ændring af frist for anmodning om overtagelse eller fremsende en meddelelse om tilbagetagelse i tilfælde, hvor en udlænding er frihedsberøvet (artikel 45).

m) Som det er i dag, er det en betingelse, at effektivering af en overførsel finder sted inden for seks måneder, hvorefter den ansvarlige medlemsstat fritages, og ansvaret overgår til den overførende medlemsstat. Endvidere som det er i dag, kan denne frist forlænges til højst et år, hvis overførslen ikke kan gennemføres på grund af fængsling, men som noget nyt kan fristen endvidere forlænges op til højst tre år fra det tidspunkt, hvor den anmodende medlemsstat underrettede den ansvarlige medlemsstat om, at den pågældende eller et familiemedlem, der skulle overføres sammen med den pågældende, er forsvundet, fysisk modsætter sig overførslen, forsætligt gør sig uegnet til overførslen eller ikke opfylder de lægelige krav til overførslen (artikel 46).

n) Endvidere kan der fremover ske udveksling af sikkerhedsrelevante oplysninger forud for gennemførelse af en overførsel, hvis den overførende medlemsstat er i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at der er rimelig grund til at antage, at den pågældende person udgør en risiko for den nationale sikkerhed eller offentlige orden (artikel 49).

Del V i AMMR-forordningen vedrører almindelige bestemmelser, herunder bestemmelser om datasikkerhed, databeskyttelse, fortrolighed og sanktioner. Bestemmelserne i denne del hviler i høj grad på kriterier og procedurer i den nuværende Dublinforordning.

Del VII i AMMR-forordningen omhandler overgangsbestemmelser og afsluttende bestemmelser, herunder særligt en bestemmelse om ophævelse af Dublinforordningen (artikel 83), hvorefter henvisninger til den ophævede Dublinforordning fremover vil være en henvisning til AMMR-forordningen, ligesom der fastsættes en række overgangsforanstaltninger (artikel 84). Derudover fastsættes det, at AMMR-forordningen træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende (artikel 85), og at forordningen finder anvendelse fra den 1. juli 2026.

3.2. Kriseforordningen

På baggrund af flygtninge- og migrantsituationen i 2015-16 og i lyset af senere begivenheder som covid-19-pandemien og migrantsituationen ved den græsk-tyrkiske grænse i marts 2020 er det overordnede formål med Kriseforordningen at fastsætte en ramme for håndtering af ekstraordinære krisesituationer, herunder instrumentalisering og force majeure på migrations- og asylområdet.

Forordningen skal således sikre, at en medlemsstat, der findes at stå i en krisesituation eller over for force majeure, modtager solidaritets- og støtteforanstaltninger, der bygger på AMMR-forordningen, ligesom der i en sådan situation skal ske en rimelig ansvarsfordeling. Forordningen skal dermed sikre en øjeblikkelig og passende reaktion i de nævnte situationer, når disse kan få alvorlige konsekvenser for det fælles europæiske asylsystems funktion.

Som det fremgår af afsnit 1.2, er Kriseforordningen omfattet af retsforbeholdet og er således ikke bindende for og finder ikke anvendelse i Danmark. I det følgende nævnes derfor alene de dele af Kriseforordningen, der er relevante af hensyn til nærværende forslag til folketingsbeslutning. Det vedrører bestemmelser om fastsættelse af midlertidige og specifikke undtagelsesbestemmelser til AMMR-forordningen.

3.2.1. Væsentlige elementer i Kriseforordningens artikel 12 og 13 og artikel 1-6, for så vidt de vedrører undtagelserne i artikel 12 og 13

Følgende elementer er de væsentligste i Kriseforordningens artikel 12 og 13 og artikel 1-6, for så vidt de vedrører undtagelserne i artikel 12 og 13:

a) Mulighed for, at en medlemsstat i tilfælde af en krisesituation, dvs. en ekstraordinær situation med massetilstrømning af tredjelandstatsborgere eller statsløse til en medlemsstat ad land-, sø – eller luftvejen, herunder personer der er blevet sat i land efter eftersøgnings- og redningsaktioner, forlænger fristerne for anmodning om overtagelse, meddelelse om tilbagetagelse og overførsel efter AMMR-forordningen.

b) Fravigelse af fristerne indebærer, at medlemsstaten senest fire måneder efter datoen for registrering af ansøgningen fremsætter en anmodning om overtagelse i medfør af AMMR-forordningen (modsat senest to måneder i en normalsituation), at medlemsstaten senest to måneder efter modtagelse af en anmodning om overførsel besvarer denne (modsat senest én måned i en normalsituation), at medlemsstaten indgiver en meddelelse om tilbagetagelse senest én måned efter at have fået hit i Eurodac eller bekræfter modtagelsen senest én måned efter en sådan meddelelse (modsat senest to uger i en normalsituation), og at medlemsstaten gennemfører en overførsel senest ét år efter en anden medlemsstats accept af anmodningen om overtagelse eller bekræftelse af meddelelsen om tilbagetagelse eller efter endelig afgørelse vedrørende en klage af en afgørelse om overførsel med opsættende virkning (modsat senest seks måneder i en normalsituation).

c) Ved medlemsstatens manglende overholdelse af de forlængede frister om fremsættelse af anmodning om overtagelse, besvarelse af anmodning om overtagelse eller gennemførelse af en overførsel i forbindelse med en krisesituation, bliver medlemsstaten ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen.

d) Der må ikke foretages overførsler efter artikel 46 i AMMR-forordningen til den ansvarlige medlemsstat, der befinder sig i en krisesituation eller force majeure, før medlemsstaten ikke længere befinder sig i en sådan situation, medmindre medlemsstaten har indvilliget i at modtage ansøgeren på grund af dennes individuelle omstændigheder. Såfremt overførslen ikke finder sted inden for ét år efter en anden medlemsstats accept af anmodning om overtagelse eller bekræftelse af meddelelse om tilbagetagelse eller efter endelig afgørelse af en klage om overførsel med opsættende virkning, herunder på grund af et vedvarende tilfælde af en krisesituation eller force majeure, fritages den ansvarlige medlemsstat for pligten til at overtage eller tilbagetage den pågældende person, og ansvaret overføres således til den overførende medlemsstat.

e) En medlemsstat kan i tilfælde af en krisesituation, hvor massetilstrømningen er af et sådant ekstraordinært omfang og intensitet, at den kan skabe en alvorlig risiko for, at det fælles europæiske asylsystem bliver sat ud af funktion, fritages for sin forpligtelse til at tilbagetage en ansøger, en tredjelandstatsborger eller en statsløs, for hvem medlemsstaten er angivet som den ansvarlige. Dette forudsætter, at ansøgningen er registreret i den medlemsstat, der befinder sig i en krisesituation inden for den periode, der er fastsat i Rådets gennemførelsesafgørelse, som ikke må overstige fire måneder inden datoen for vedtagelsen af gennemførelsesafgørelsen. Ansvar for behandling af ansøgningen overføres herefter til den medlemsstat, hvor den nye ansøgning blev registreret, ligesom dette er tilfældet, hvis der ikke kan fastslås en ansvarlig medlemsstat.

3.3. Eurodacforordningen

Formålet med det nye Eurodac er at støtte asylsystemet, herunder ved at lette fastlæggelse af bl.a., hvilken medlemsstat der i henhold til AMMR-forordningen er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, som en tredjelandstatsborger eller en statsløs har fået registreret i en medlemsstat, at bistå i forbindelse med kontrol af irregulær indvandring til EU og afsløring af sekundære bevægelser inden for EU og med identifikationen af tredjelandstatsborgere og statsløse med ulovligt ophold med henblik på at fastlægge, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes af medlemsstaterne, bistå i forbindelse med beskyttelse af børn, herunder i forbindelse med retshåndhævelse, bistå med korrekt identifikation af personer registreret i Eurodac ved at lagre identitetsoplysninger, rejsedokumentoplysninger og biometriske oplysninger i det fælles identitetsregister, at støtte målene med det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og visuminformationssystemet (VIS).

Formålet er således at udvide Eurodacs anvendelsesområde ved bl.a. at tilføje nye kategorier af personer, hvis oplysninger skal lagres i systemet samt ved at tillade, at disse anvendes til at identificere irregulære migranter ved at nedsætte aldersgrænsen for optagelse af fingeraftryk og tillade indsamling af identitetsoplysninger sammen med biometriske oplysninger.

3.3.1. Væsentlige elementer i den nye Eurodacforordning

Følgende elementer er de væsentligste i den nye Eurodacforordning:

a) Eurodac vil fremover indeholde antallet af asylansøgere. Dette for at få et mere præcist billede af, hvor mange asylansøgere der opholder sig i EU samt deres bevægelser mellem medlemsstaterne. Eurodac vil endvidere indeholde oplysninger om afviste asylansøgere og antallet af personer, som er blevet ilandsat efter en eftersøgnings- og redningsoperation. Dette vil ske ved sammenkædning af datasæt i Eurodac vedrørende en person i en enkelt sekvens, uanset hvilken kategori den pågældende tilhører. Herved vil EU's agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) kunne udarbejde statistikker over antallet af asylansøgere og førstegangsansøgere, herunder hvor mange tredjelandstatsborgere og statsløse personer, der søger om asyl i EU. Databasen vil fremover sikre en forstærket forpligtelse til effektivt at registrere alle kategorier i Eurodac, dvs. asylansøgere, irregulære ankomster, personer, der er ilandsat efter en eftersøgnings- og redningsoperation, genbosatte personer, tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold og personer med midlertidig beskyttelse.

b) Det bliver desuden obligatorisk at indsamle biometriske data for personer, der er fyldt 6 år mod 14 år i henhold til de nuværende regler. Optagelse af biometriske data sker af medarbejdere, der er særligt uddannet i at optage mindreåriges biometriske oplysninger på en børnevenlig og børne-

tilpasset måde og med fuld respekt for barnets tarv og de garantier, der er fastsat i FN's Børnekonvention.

c) Medlemsstaterne vil kunne indsætte sikkerhedspåtegning ud for personer i Eurodac, hvis man bliver opmærksom på en sikkerhedsrisiko.

d) Retshåndhævende myndigheder vil kunne søge i Eurodac for at forebygge, opdage eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.

e) Eurodac-databasen udvides til at omfatte yderligere biometriske oplysninger såsom bl.a. ansigtsbilleder, en persons navn, fødselsdato- og sted, nationalitet og dato og sted for ansøgning om international beskyttelse.

f) Det bliver muligt for eu-LISA at udarbejde statistikker på tværs af systemerne ved hjælp af oplysninger fra Eurodac, det kommende ind- og udrejsesystem (EES), ETIAS og VIS. Statistikkerne stilles til rådighed for medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Kommissionen, Den Europæiske Unions Asylagentur, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Europol.

g) Der indføres en række tekniske konsekvensændringer, herunder i interoperabilitetsforordningerne, ETIAS-forordningen og VIS-forordningen.

4. Regeringens overvejelser

Dublinsamarbejdet har i en årrække været en afgørende forudsætning for, at det fælles europæiske asylsystem kan fungere som et hele. EU har imidlertid i en årrække haft brug for at reformere sit asylsystem, og Asyl- og Migrationspagten bidrager efter regeringens opfattelse til en positiv fælles europæisk udvikling af asylsystemet.

AMMR-forordningen erstatter Dublinforordningen og dermed det nuværende dublinsamarbejde. AMMR-forordningen bygger imidlertid på principperne i Dublinforordningen, ligesom AMMR-forordningen indeholder ændringer, der skal sikre en videreudvikling og håndtering af de konstaterede udfordringer i dublinsamarbejdet.

Danmark har hidtil været en del af det europæiske dublinsamarbejde, og det er regeringens klare holdning, at Danmark fortsat skal være en del af dette samarbejde. Det er på den baggrund regeringens opfattelse, at Danmark skal tilslutte sig de dele af pagten, der vedrører Danmarks parallelaftale. En beslutning om ikke at tilslutte sig disse dele vil som altovervejende udgangspunkt medføre en opsigelse af parallelaftalen.

Efter regeringens opfattelse vil en opsigelse af parallelaftalen have store konsekvenser for Danmark i forhold til illegal indvandring her i landet, idet Danmark bl.a. selv vil være ansvarlig for behandling af de asylansøgninger, der indgives her i landet. Danmark vil i en sådan situation således ikke have mulighed for via dublinsamarbejdet at overføre en

asylansøger til det land, der efter dublinreglerne rent faktisk er ansvarlig for behandlingen af asylansøgningen.

Regeringen er herudover positivt indstillet over for de dele af AMMR-forordningen, der vedrører et effektivt system til afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandling af en ansøgning om international beskyttelse, samt de bestemmelser i Kriseforordningen, der omhandler muligheden for i visse situationer at fravige fristerne i AMMR-forordningen. Endvidere er regeringen positivt indstillet over for Eurodacforordningen, der er en afgørende forudsætning for, at medlemsstaterne effektivt kan fastlægge ansvaret for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse.

Vedtagelse af beslutningsforslaget vil indebære, at Folketinget giver sit samtykke efter grundlovens § 19, stk. 1, 2. pkt., til, at regeringen kan meddele Kommissionen, at Danmark ønsker at gennemføre de ændringer, der følger af dele af AMMR-forordningen, dele af Kriseforordningen samt Eurodacforordningen samt anføre, hvilke lovgivningsmæssige foranstaltninger der vil blive gennemført i Danmark, jf. artikel 3, stk. 2 og 3, i parallelaftalen.

Udlændinge- og integrationsministeren vil herefter skulle fremsætte et lovforslag, der skal gennemføre de nødvendige ændringer af dansk ret, jf. pkt. 5 nedenfor.

5. Lovgivningsmæssige konsekvenser

Som beskrevet i afsnit 1.2, er retsakterne i Asyl- og Migrationspagten omfattet af retsforbeholdet. Dele af pagten er imidlertid tillige omfattet af anvendelsesområdet for den danske parallelaftale med EU på området for Dublin og Eurodac. Det drejer sig om dele af forordning om asylforvaltning og migrationsstyring (AMMR-forordningen), dele af forordning om håndtering af krisesituationer og force majeure på migrations- og asylområdet (Kriseforordningen) samt om Eurodacforordningen.

Hvis Danmark tilslutter sig disse dele af pagten, vil det indebære, at der skal foretages en række ændringer af dansk lovgivning, navnlig i relation til ophævelsen af Dublinforordningen og indførelsen af AMMR-forordningen.

Der vil således bl.a. skulle ske en ændring af udlændingelovens kapitel 5 a om overførsel m.v. efter reglerne i Dublinforordningen.

Derudover vil der skulle ske en ændring af flere bestemmelser i udlændingelovens kapitel 8 a om videregivelse af oplysninger i medfør af reglerne i Dublinforordningen, Schengenkonventionen, VIS-forordningen og Eurodacforordningen mv., ligesom der vil skulle indsættes en henvisning i udlændingeloven til Kriseforordningen.

Forordningerne i Asyl- og Migrationspagten træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* (10. juni 2024). Med visse undtagelser finder forordningerne i pagten, herunder de dele, der vedrører

dette forslag til folketingsbeslutning, anvendelse fra den 12. juni 2026 for så vidt angår Eurodacforordningen, og fra den 1. juli 2026 for så vidt angår AMMR-forordningen og Kriseforordningen. Som anført i afsnit 1.2, skal Danmark i henhold til parallelaftalen påse ikrafttrædelse af de lovgivningsmæssige konsekvenser, der er nødvendige i dansk ret, senest seks måneder fra meddelelsen til Kommissionen om gennemførelse af indholdet af ændringerne. Regeringen vil fremsætte et lovforslag med de nødvendige ændringer af dansk ret i overensstemmelse hermed.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser

6.1. AMMR-forordningen

Det har på nuværende tidspunkt ikke været muligt at foretage et endeligt estimat af de konkrete økonomiske og administrative konsekvenser ved gennemførelse af de for Danmark relevante dele af forordningen. Det skyldes bl.a., at den nærmere præcisering af rammerne for implementering og anvendelse af forordningen afventer Europa-Kommissionens vedtagelse af en række gennemførelsesretsakter, som beskrevet i forordningen. Det er dog vurderingen, at gennemførelse af de relevante dele af forordningen i Danmark, såfremt Danmark tilslutter sig disse dele af forordningen, jf. parallelaftalen, vil medføre væsentlige meromkostninger og administrative konsekvenser for Udlændinge- og Integrationsministeriet.

Det er forventningen, at gennemførelsen bl.a. vil medføre behov for omlægning af arbejds gange og sagsbehandlingsprocesser samt øge ressourceforbrug i sagsbehandlingen, til rådgivning og information mv.

Det er forventningen, at de afledte administrative konsekvenser, der følger af forordningen, primært vil vedrøre Udlændinge- og Integrationsministeriet.

Omkostningerne og de administrative konsekvenser vil skulle afdækkes på et senere tidspunkt i forbindelse med implementeringen.

6.2. Kriseforordningen

Det har på nuværende tidspunkt ikke været muligt at foretage et endeligt estimat af de konkrete økonomiske og administrative konsekvenser ved gennemførelse af de for Danmark relevante dele af forordningen. Det er dog vurderingen, at gennemførelse af de relevante dele af forordningen i Danmark, såfremt Danmark tilslutter sig disse dele af forordningen, jf. parallelaftalen, kan medføre meromkostninger og administrative konsekvenser for Udlændinge- og Integrationsministeriet.

Omkostningerne og de administrative konsekvenser vil skulle afdækkes på et senere tidspunkt i forbindelse med implementeringen.

6.3. Eurodacforordningen

Det har på nuværende tidspunkt ikke været muligt at foreta-

ge et endeligt estimat for de konkrete økonomiske og administrative konsekvenser. Det skyldes bl.a., at den nærmere præcisering af rammerne for implementering og anvendelse af forordningen afventer Europa-Kommissionens vedtagelse af en række gennemførelsesretsakter, som beskrevet i forordningen.

Endvidere har eu-LISA endnu ikke påbegyndt arbejdet med udformning og udvikling af de fælles tekniske løsninger, som medlemsstaterne skal tilslutte sig som led i implementering af forordningen.

Det er forventningen, at gennemførelse af Eurodacforordningen vil have væsentlige økonomiske og væsentlige ad-

ministrative konsekvenser primært på Justitsministeriets og Udlændinge- og Integrationsministeriets ressortområder.

Eurodacforordningen vurderes at medføre behov for omfattende it-udvikling og tilpasning af danske it-systemer, organisatoriske tilpasninger samt ændring i sagsgange og sagsbehandlingsprocesser, hvilket vil skulle afdækkes på et senere tidspunkt i forbindelse med implementeringen.

Det er forventningen, at de afledte administrative konsekvenser, der følger af forordningen, primært vil vedrøre Justitsministeriets og Udlændinge- og Integrationsministeriets ressortområder.

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

Bruxelles, den 14. maj 2024
(OR. en)

2020/0279(COD)
LEX 2347

PE-CONS 21/1/24
REV 1

ASILE 30
MIGR 61
CADREFIN 32
CODEC 401

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING OM ASYLFORVALTNING OG
MIGRATIONSSTYRING, OM ÆNDRING AF FORORDNING (EU) 2021/1147 OG
(EU) 2021/1060 OG OM OPHÆVELSE AF FORORDNING (EU) nr. 604/2013

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/...**af 14. maj 2024****om asylforvaltning og migrationsstyring,****om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, litra e), og artikel 79, stk. 2, litra a), b) og c),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter, under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹, under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 155 af 30.4.2021, s. 58.

² EUT C 175 af 7.5.2021, s. 32.

³ Europa-Parlamentets holdning af 10.4.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.5.2024.

- 1) I sin egenskab af at udgøre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed bør Unionen sikre, at der ikke foretages personkontrol ved de indre grænser, og udstikke rammerne for en fælles politik for asyl, indvandring og forvaltning af medlemsstaternes ydre grænser, baseret på solidaritet og rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne som er retfærdig over for tredjelandstatsborgere og statsløse og overholder folkeretten og EU- retten, herunder de grundlæggende rettigheder.
- 2) Med henblik på at styrke gensidig tillid mellem medlemsstaterne er det nødvendigt med en samlet tilgang til asylforvaltning og migrationsstyring, som forener interne og eksterne komponenter. Effektiviteten af en sådan tilgang afhænger af, at alle komponenterne adresseres i fællesskab og gennemføres konsekvent og på integreret vis.
- 3) Denne forordning bør bidrage til en sådan samlet tilgang, ved at fastlægge en fælles ramme for Unionens og medlemsstaternes tiltag inden for deres respektive beføjelser på området for asylforvaltningspolitikker og relevante migrationsstyringspolitikker ved at opretholde og videreudvikle princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling, herunder dette princips finansielle konsekvenser, mellem medlemsstaterne, som regulerer politikkerne på asyl- og migrationsområdet i overensstemmelse med artikel 80 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF). Princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling bør være den forudsætning, på grundlag af hvilken medlemsstaterne kollektivt deler ansvaret for at styre migrationen, navnlig på det område, der er reguleret af det fælles europæiske asylsystem.
- 4) Medlemsstaterne bør som deres bidrag til den samlede tilgang træffe alle nødvendige foranstaltninger for bl.a. at sikre adgang til international beskyttelse og passende modtagelsesforhold for personer, der har behov for det,, at fremme lovlige adgangsveje, at muliggøre en effektiv anvendelse af reglerne for

- at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, at forestå en effektiv tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere, der ikke eller ikke længere opfylder betingelserne for at opholde sig på medlemsstaternes område, at forhindre tredjelandstatsborgeres og statsløses irregulære migration og uautoriserede bevægelser mellem medlemsstaterne, at bekæmpe smugling af migranter og menneskehandel, herunder mindske de sårbarheder, de forårsager, og at yde støtte til andre medlemsstater i form af solidaritetsbidrag.
- 5) For at styrke samarbejdet med tredjelande om asyl og migration, herunder tilbagetagelse og håndtering af de grundlæggende årsager til irregulær migration og til fordrivelse, er det nødvendigt at fremme og opbygge skræddersyede og gensidigt fordelagtige partnerskaber med disse lande. Sådanne partnerskaber bør danne en ramme for bedre koordinering af de relevante EU-politikker og -værktøjer med tredjelande og være baseret på menneskerettigheder, retsstatsprincippet og respekt for Unionens fælles værdier. For så vidt angår den samlede tilgang eksterne komponenter berører intet i denne forordning den allerede eksisterende kompetencefordeling mellem medlemsstaterne og Unionen eller mellem Unionens institutioner. Disse beføjelser vil fortsat blive udøvet under fuld overholdelse af procedurereglerne i traktaterne og i overensstemmelse med EU- Domstolens retspraksis, navnlig for så vidt angår Unionens ikkebindende instrumenter.
 - 6) Der er brug for en fælles ramme for effektivt at tage hånd om det stigende fænomen med, at der ankommer blandede grupper af personer med behov for international beskyttelse og personer, som ikke har behov herfor, og i erkendelse af, at ansvaret for irregulær indrejse migranter og asylansøgere, der ankommer til Unionen, ikke bør løftes af de enkelte medlemsstater alene, men af Unionen som helhed. Anvendelsesområdet for denne forordning bør også omfatte personer, der har fået indrejsetilladelse.
 - 7) For at sikre sammenhængen og effektiviteten af de tiltag og foranstaltninger, som Unionen og dens medlemsstater træffer inden for deres respektive beføjelser, er der behov for at udforme en integreret politik og en samlet tilgang på området for asylforvaltning og migrationsstyring, omfattende både de interne og eksterne komponenter heraf. Unionen og medlemsstaterne bør inden for deres respektive beføjelser og i overensstemmelse med gældende EU-ret og internationale forpligtelser sikre sammenhængen og gennemførelsen af asylforvaltnings- og migrationsstyringspolitikker.
 - 8) For at sikre, at deres asyl-, modtagelses- og migrationssystem er velforberedt, og at hver del af disse systemer har tilstrækkelig kapacitet, bør medlemsstaterne have de nødvendige menneskelige, materielle og finansielle ressourcer og den nødvendige infrastruktur til effektivt at gennemføre asylforvaltnings- og migrationsstyringspolitikker og afsætte det nødvendige personale til deres kompetente myndigheder til gennemførelsen af denne forordning. Medlemsstaterne bør også sikre en passende koordinering mellem de relevante nationale myndigheder såvel som med de øvrige medlemsstaters nationale myndigheder.
 - 9) Idet de tager en strategisk tilgang, bør medlemsstaterne have nationale strategier for at sikre deres kapacitet til effektivt at gennemføre deres asylforvaltnings- og migrationsstyringssystem under fuld overholdelse af deres forpligtelser i henhold til EU- retten og folkeretten. Disse strategier bør omfatte forebyggende foranstaltninger for at mindske risikoen for migrationspres samt oplysninger om beredskabsplanlægning, herunder som fastsat i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/13464, og relevante oplysninger med hensyn til principperne om integreret politikudformning og om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling i henhold til denne forordning og de retlige forpligtelser, der følger heraf på nationalt plan. Kommissionen og de relevante EU- organer, -kontorer og -agenturer, navnlig Den Europæiske Unions Asylagentur ("Asylagenturet"), bør kunne støtte medlemsstaterne, når de udarbejder deres nationale strategier. Medlemsstaternes høring af de lokale og regionale myndigheder i overensstemmelse med national ret og i relevant omfang, kan også forbedre og styrke de nationale strategier. For at sikre, at de nationale strategier er sammenlignelige med hensyn til specifikke centrale elementer, bør Kommissionen fastlægge et fælles skema.

4 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1346 af 14. maj 2024 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/data/dir/2024/1346/oj>).

- 10) For at sikre at der findes et effektivt overvågningssystem til at sikre anvendelsen af gældende EU-ret på asylområdet, bør der i medlemsstaternes nationale strategier tages hensyn til resultaterne af den overvågning, der foretages af Asylagenturet og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og andre relevante organer, -kontorer, agenturer eller organisationer, relevante dele af den evaluering, der foretages i henhold til Rådets forordning (EU) 2022/9225, samt de evalueringer, der foretages i overensstemmelse med artikel 10 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/13566. Medlemsstaterne kunne også tage resultaterne af andre relevante overvågningsmekanismer i betragtning.
- 11) Kommissionen bør vedtage en langsigtet europæisk strategi for asylforvaltning og migrationsstyring ("strategien"), som fastsætter den strategiske tilgang for at sikre en konsekvent gennemførelse af de nationale strategier på EU-plan i overensstemmelse med principperne i denne forordning og i primære EU-ret og gældende folkeret.

5 Rådets forordning (EU) 2022/922 af 9. juni 2022 om indførelse og anvendelse af en evaluerings- og overvågningsmekanisme til kontrol af anvendelsen af Schengenreglerne og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1053/2013 (EUT L 160 af 15.6.2022, s. 1).

6 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1346 af 14. maj 2024 om indførelse af screening af tredjelandsstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817 (EUT L, 1356, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).

- 12) I betragtning af betydningen af at sikre, at Unionen er forberedt og i stand til at tilpasse sig til udviklingen og en ny situation med hensyn til asylforvaltning og migrationsstyring, bør Kommissionen hvert år vedtage en Årlig Europæisk Asyl- og Migrationsrapport ("rapporten"). Rapporten bør vurdere asyl-, modtagelses- og migrationssituationen i de foregående 12 måneder langs alle migrationsruter til og i alle medlemsstater, tjene som et redskab til tidlig varsling og bevidstgørelse for Unionen på migrations- og asylområdet og give et strategisk situationsbillede og prognoser for det kommende år. Rapporten bør bl.a. beskrive, hvor forberedte Unionen og medlemsstaterne er til at reagere på og tilpasse sig udviklingen i migrationssituationen og resultaterne af de relevante EU-organers, -kontorers og -agenturers overvågning. Dataene og oplysningerne samt vurderingerne i rapporten bør tages i betragtning i beslutningsprocedurerne vedrørende solidaritetsmekanismen, der er fastsat i denne forordnings del IV.
- 13) Rapporten bør udarbejdes i samråd med medlemsstaterne og relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer. Med henblik på rapporten bør Kommissionen anvende eksisterende rapporteringsmekanismer, primært den integrerede situationsbevidsthed og analyse, forudsat at den integrerede politiske kriserespons er aktiveret, og EU-mekanismen til kriseberedskab og -styring i forbindelse med migration fastlagt i Kommissionens henstilling (EU) 2020/13667. Det er yderst vigtigt for at sikre, at Unionen er forberedt og i stand til at tilpasse sig udviklingen og udviklingen i asylforvaltning og migrationsstyring, og dermed for at den årlige asyl- og migrationscyklus og solidaritetsmekanismen kan fungere tilfredsstillende, at medlemsstaterne, Rådet, Kommissionen, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer bidrager til sådanne eksisterende rapporteringsmekanismer og sikrer en passende og rettidig udveksling af oplysninger og data. Der bør også tages hensyn til oplysninger fra andre relevante kilder, herunder Det Europæiske Migrationsnetværk, De Forenede Nationers højkommisær for flygtninge og Den Internationale Organisa-

tion for Migration. Kommissionen bør kun anmode om yderligere oplysninger fra medlemsstaterne, når disse oplysninger ikke er tilgængelige gennem de pågældende rapporteringsmekanismer og relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer, for at undgå dobbeltarbejde.

7 Kommissionens henstilling (EU) 2020/1366 af 23. september 2020 om en EU-mekanisme til kriseberedskab og -styring i forbindelse med migration (plan for beredskab og krisestyring på migrationsområdet) (EUT L 317 af 1.10.2020, s. 26).

- 14) For at sikre, at de nødvendige redskaber er på plads til at bistå medlemsstaterne med at håndtere de udfordringer, der kan opstå som følge af tilstedeværelsen på deres område af tredjelandsstatsborgere eller statsløse, uanset hvordan de har passeret medlemsstaternes ydre grænser, bør rapporten ledsages af en afgørelse med angivelse af, hvilke medlemsstater der er udsat for migrationspres, er i risiko for migrationspres i løbet af det kommende år eller står over for en betydelig migrationssituation ("afgørelsen"). Medlemsstater, der er udsat for migrationspres, bør kunne forlade sig på brug af solidaritetsbidragene i den årlige solidaritetspulje.
- 15) For at skabe forudsigelighed for medlemsstater, der er udsat for migrationspres, og for bidragende medlemsstater bør rapporten og afgørelsen ledsages af et forslag fra Kommissionen, der afdækker konkrete årlige solidaritetsforanstaltninger, herunder omfordelinger, finansielle bidrag og i givet fald alternative solidaritetsforanstaltninger samt det omfang heraf, som sandsynligvis vil være påkrævet for det kommende år på EU-plan, idet det anerkendes, at de forskellige former for solidaritet har samme værdi. Typerne og omfanget af de i Kommissionens forslag identificerede foranstaltninger bør som minimum svare til årlige minimumstærskler for omfordeling og finansielle bidrag. Disse minimumstærskler bør fastsættes i denne forordning for at sikre, at de bidragende medlemsstater kan foretage en forudsigelig planlægning, og for at give minimumsgarantier til de solidaritetsmodtagende medlemsstater. Hvor det findes nødvendigt, kunne Kommission i sit forslag angive et højere årligt antal omfordelinger eller finansielle bidrag. For at bevare den samme værdi af solidaritetsforanstaltningerne bør forholdet mellem de årlige tal, der er fastsat i denne forordning, opretholdes. På samme måde bør Kommissionens forslag ved fastlæggelsen af de årlige tal tage hensyn til ekstraordinære situationer, hvor der ikke forventes noget behov for solidaritet i det kommende år.
- 16) For at sikre bedre koordinering på EU-plan og i betragtning af de særlige træk ved det solidaritetssystem, der er fastsat i denne forordning, og som er baseret på tilsagnene givet af hver medlemsstat, der udøver fuld skønsbeføjelse med hensyn til typen af solidaritet, i EU-solidaritetsforummet på højt plan ("forummet på højt plan"), bør gennemførelsesbeføjelsen til at oprette den årlige solidaritetspulje tillægges Rådet, der handler på grundlag af et forslag fra Kommissionen. Rådets gennemførelsesretsakt om oprettelse af den årlige solidaritetspulje bør afdække konkrete årlige solidaritetsforanstaltninger, herunder omfordelinger, finansielle bidrag og i givet fald alternative solidaritetsforanstaltninger samt det omfang i hvilket disse sandsynligvis vil være påkrævet for det kommende år på EU-plan, idet det anerkendes, at de forskellige former for solidaritet har samme værdi. Rådets gennemførelsesretsakt om oprettelse af den årlige solidaritetspulje bør også indeholde de specifikke tilsagn, som hver medlemsstat har givet.
- 17) Solidaritetsmodtagende medlemsstater bør have mulighed for at gennemføre tiltag i eller vedrørende tredjelande i overensstemmelse med anvendelsesområdet for og målene for denne forordning og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/11478.

8 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1147 af 7. juli 2021 om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (EUT L 251 af 15.7.2021, s. 1).

- 18) Medlemsstaterne og Kommissionen bør sikre respekt for de grundlæggende rettigheder og overholdelse af Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret") ved gennemfø-

relsen af tiltag, der finansieres af de finansielle bidrag. De grundforudsætninger, der er fastsat i artikel 15 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/10609, herunder den horisontale grundforudsætning om "effektiv gennemførelse og anvendelse af chartret om grundlæggende rettigheder", bør finde anvendelse på de af medlemsstaternes programmer, der støttes med finansielle bidrag. Ved udvælgelsen af de tiltag, der støttes med finansielle bidrag, bør medlemsstaterne anvende bestemmelserne i artikel 73 i forordning (EU) 2021/1060, herunder at tage hensyn til chartret. For så vidt angår de tiltag, der finansieres af de finansielle bidrag, bør medlemsstaterne anvende de forvaltnings- og kontrolsystemer, der er indført til deres programmer i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/1060. Medlemsstaterne bør beskytte Unionens budget og bør anvende finansielle korrektioner ved at annullere hele eller en del af støtten fra de finansielle bidrag, hvis det konstateres, at de udgifter, der er anmeldt til Kommissionen, er uregelmæssige, i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/1060. Kommissionen kan afbryde betalingsfristen, suspendere alle eller en del af betalingerne og anvende finansielle korrektioner i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EU) 2021/1060.

9 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1060 af 24. juni 2021 om fælles bestemmelser for Den Europæiske Fond for Regionaludvikling, Den Europæiske Socialfond Plus, Samhørighedsfonden, Fonden for Retfærdig Omstilling og Den Europæiske Hav-, Fiskeri- og Akvakulturfond og om finansielle regler for nævnte fonde og for Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, Fonden for Intern Sikkerhed og instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik (EUT L 231 af 30.6.2021, s. 159).

- 19) Under operationaliseringen af den årlige solidaritetspulje bør bidragende medlemsstater have mulighed for efter anmodning fra en solidaritetsmodtagende medlemsstat at yde alternative solidaritetsbidrag. Alternative solidaritetsbidrag bør have praktisk og operationel værdi. Hvis Kommissionen efter høring af den pågældende medlemsstat finder, at der er behov for sådanne foranstaltninger som angivet af den pågældende medlemsstat, bør sådanne bidrag angives i Kommissionens forslag til Rådets gennemførelsesretsakt om oprettelse af den årlige solidaritetspulje. Det bør være tilladt for bidragende medlemsstater at give tilsagn om sådanne bidrag, selv om de ikke er angivet i Kommissionens forslag til Rådets gennemførelsesretsakt om oprettelse af den årlige solidaritetspulje, og de bør betragtes som finansiel solidaritet, og deres finansielle værdi bør vurderes og anvendes på en realistisk måde. Hvis den solidaritetsmodtagende medlemsstat ikke anmoder om de pågældende bidrag i et givet år, bør de konverteres til finansielle bidrag ved årets udgang.
- 20) For at lette beslutningsprocessen bør Kommissionens forslag til Rådets gennemførelsesretsakt om oprettelse af den årlige solidaritetspulje først offentliggøres, når Rådet har vedtaget det.
- 21) Med henblik på en effektiv gennemførelse af den fælles ramme og for at afdække mangler, imødegå udfordringer og forhindre, at der opbygges pres på asyl- og modtagelsessystemer, bør Kommissionen overvåge og give oplysninger om migrationssituationen ved hjælp af regelmæssige rapporter.
- 22) For at sikre en rimelig ansvarsfordeling, solidaritet som nedfældet i artikel 80 i TEUF og en ligelig fordeling af indsatsen mellem medlemsstaterne bør der oprettes en obligatorisk solidaritetsmekanisme, der yder effektiv støtte til de medlemsstater, der er udsat for migrationspres, og som sikrer hurtig adgang til fair og effektive procedurer for meddelelse af international beskyttelse. En sådan mekanisme bør omfatte forskellige typer solidaritetsforanstaltninger af samme værdi og bør, være fleksibel og hurtigt kunne tilpasses udviklingen i de migrationsmæssige udfordringer. Solidaritetsresponsen bør tilrettelægges individuelt i de enkelte sager for at være skræddersyet til den pågældende medlemsstats behov.
- 23) For at sikre en gnidningsfri gennemførelse af solidaritetsmekanismen bør Kommissionen udpege en EU-solidaritetskoordinator. EU-solidaritetskoordinatoren bør overvåge og koordinere de operationel-

le aspekter af solidaritetsmekanismen og bør fungere som et centralt kontaktpunkt. EU-solidaritetskoordinatoren bør lette kommunikationen mellem medlemsstaterne i forbindelse med gennemførelsen af denne forordning. EU- solidaritetskoordinatoren bør i samarbejde med Asylagenturet fremme sammenhængende arbejdsmetoder til identifikation af personer, der er berettiget til omfordeling, og matchning heraf med medlemsstater, hvortil der sker omfordeling, navnlig for at sikre, at der tages hensyn til meningsfuld tilknytning. For at rollen som EU-solidaritetskoordinator kan varetages effektivt, bør kontoret for EU-solidaritetskoordinator have tilstrækkeligt personale og tilstrækkelige ressourcer, og EU-solidaritetskoordinatoren bør kunne deltage i møder i forummet på højt plan.

- 24) For at sikre en effektiv gennemførelse af den solidaritetsmekanisme, der oprettes ved denne forordning, bør der indkaldes repræsentanter for medlemsstaterne på ministerplan eller på andet højt politisk plan i et forum på højt plan, som bør behandle rapporten, afgørelsen og Kommissionens forslag til Rådets gennemførelsesretsakt om oprettelse af den årlige solidaritetspulje og gøre status over den generelle situation og nå frem til en konklusion om, hvilke solidaritetsforanstaltninger, og omfanget heraf, der er nødvendige for at oprette den årlige solidaritetspulje, og, hvor det er nødvendigt, andre beredskabsforanstaltninger på migrationsområdet. For at sikre en gnidningsfri funktion og operationalisering af den årlige solidaritetspulje bør EU-solidaritetskoordinatoren på Kommissionens vegne indkalde og lede et EU-forum på teknisk niveau ("forummet på teknisk niveau"), bestående af tilstrækkeligt højtstående repræsentanter, såsom højtstående embedsmænd fra medlemsstaternes relevante myndigheder. Asylagenturet og, hvor det er relevant og indbudt af EU-solidaritetskoordinatoren, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, bør deltage i forummet på teknisk niveau.
- 25) I betragtning af at eftersøgnings- og redningsaktioner hidrører fra internationale forpligtelser, vil medlemsstater, der står over for tilbagevendende ilandsætninger i forbindelse med eftersøgnings- og redningsoperationer, kunne være blandt de medlemsstater, der drager fordel af solidaritetsforanstaltninger. Det bør være muligt at angive en vejledende procentdel af de solidaritetsforanstaltninger, der kunne være nødvendige for de pågældende medlemsstater. Derudover bør medlemsstaterne tage hensyn til sårbarhederne hos personer, der ankommer fra sådanne ilandsætninger.
- 26) For at sikre en rettidig reaktion på situationen med migrationspres bør EU- solidaritetskoordinatoren støtte en hurtig omfordeling af ansøgere om og personer med international beskyttelse, der er berettigede til omfordeling. Den solidaritetsmodtagende medlemsstat bør udarbejde en liste over berettigede personer, der skal omfordeles, med bistand fra Asylagenturet, hvis der anmodes herom, og bør være i stand til at anvende værktøjer, der er udviklet af EU-solidaritetskoordinatoren. Personer, der skal omfordeles, bør have mulighed for at give oplysninger om eksistensen af meningsfuld tilknytning til specifikke medlemsstater, men bør ikke have ret til at vælge en bestemt medlemsstat, hvortil der sker omfordeling.
- 27) For at sikre en passende solidaritetsrespons, og hvis medlemsstaternes bidrag er utilstrækkelige i forhold til de konstaterede behov, bør Rådet kunne genindkalde forummet på højt plan for at give medlemsstaterne mulighed for at give tilsagn om yderligere solidaritetsbidrag.
- 28) Ved vurderingen af, hvorvidt en medlemsstat er udsat for migrationspres, er i risiko for migrationspres eller står over for en betydelig migrationssituation, bør Kommissionen på grundlag af en bred kvantitativ og kvalitativ vurdering tage hensyn til en bred vifte af faktorer, herunder de relevante henstillinger fra Asylagenturet og oplysninger indsamlet i henhold til EU-mekanismen til kriseberedskab og -styring i forbindelse med migration. Sådanne faktorer bør omfatte antallet af ansøgninger om international beskyttelse, irregulære grænsepassager, tredjelandsstatsborgeres og statsløses uautoriserede bevægelser mellem medlemsstaterne, afgørelser om tilbagesendelse, der er truffet og fuldbyrdet, afgørelser om overførsel, der er truffet og gennemført, antallet af ankomster ad søvejen, herunder gennem ilandsætning efter eftersøgnings- og redningsoperationer, asylansøge-

res sårbarheder og en medlemsstats kapacitet til at håndtere dens asyl- og modtagelsesbyrde, de særlige forhold, der skyldes medlemsstaternes geografiske placering og forbindelser med relevante tredjelande, og mulige situationer med instrumentalisering af migranter.

- 29) Der bør fastsættes en mekanisme for de medlemsstater, der i afgørelsen er identificeret som værende udsat for migrationspres, eller dem, der anser sig for at være udsat for migrationspres, med henblik på at gøre brug af den årlige solidaritetspulje. De medlemsstater, der i afgørelsen er identificeret som værende under pres, bør kunne gøre brug af den årlige solidaritetspulje på en enkel måde ved blot at underrette Kommissionen og Rådet om deres hensigt om at anvende den, hvorefter EU-solidaritetskoordinatoren på Kommissionens vegne bør indkalde forummet på teknisk niveau. De medlemsstater, der anser sig for at være udsat for migrationspres, bør med henblik på at gøre brug af puljen fremlægge en behørigt underbygget begrundelse for eksistensen og omfanget af migrationspresset og andre relevante oplysninger i form af en meddelelse, som Kommissionen hurtigt bør vurdere. De solidaritetsmodtagende medlemsstater bør bruge den årlige solidaritetspulje på en rimelig og forholdsmæssig måde under hensyntagen til solidaritetsbehovene i de andre medlemsstater, der er udsat for migrationspres. EU- solidaritetskoordinatoren bør sikre en afbalanceret fordeling af de solidaritetsbidrag, der er til rådighed blandt de solidaritetsmodtagende medlemsstater. Hvis en medlemsstat anser sig selv for at være i en krisesituation, bør proceduren i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1359¹⁰ finde anvendelse.

10 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1359 af 14. maj 2024 om håndtering af krisesituationer og force majeure på migrations- og asylområdet og om ændring af forordning (EU) 2021/1147 (EUT L, 2024/1359, 22.5.2024 ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj>).

- 30) Hvis medlemsstaterne selv er solidaritetsmodtagende medlemsstater, bør de ikke være forpligtet til at gennemføre de bidrag til solidaritetspuljen, som de har givet tilsagn om. Hvis en medlemsstat er udsat for eller anser sig for at være udsat for migrationspres eller står over for eller anser sig for at stå over for en betydelig migrationssituation, der kan gøre det vanskeligt for den at gennemføre et bidrag, som den har givet tilsagn om, som følge af udfordringer, som denne medlemsstat skal imødegå, bør det samtidig være muligt for denne medlemsstat at anmode om en fuldstændig eller delvis fratækning af det bidrag, som den har givet tilsagn om.
- 31) I overensstemmelse med det bindende princip om rimelig fordeling bør der for anvendelsen af solidaritetsmekanismen anvendes en referencenøgle baseret på størrelsen af medlemsstaternes befolkning og BNP, som gør det muligt at fastsætte hver medlemsstats samlede bidrag. En medlemsstat vil på frivillig basis kunne yde et samlet bidrag ud over sin obligatoriske rimelige andel for at bistå medlemsstater, der er udsat for migrationspres. I forbindelse med den årlige solidaritetspuljes operationalisering bør de bidragende medlemsstater gennemføre deres tilsagn i forhold til deres samlede tilsagn, således at hver gang, der gøres brug af solidaritet fra puljen, bidrager disse medlemsstater i overensstemmelse med deres rimelige andel. For at sikre, at denne forordning fungerer, bør de bidragende medlemsstater ikke være forpligtet til at gennemføre deres solidaritetstilsagn over for den solidaritetsmodtagende medlemsstat, hvis Kommissionen har konstateret systemiske mangler i den pågældende solidaritetsmodtagende medlemsstat med hensyn til reglerne i denne forordnings del III, som kunne få alvorlige negative konsekvenser for, hvordan denne forordning fungerer.
- 32) Ud over den årlige solidaritetspulje har medlemsstaterne, navnlig når de er udsat for migrationspres eller står over for en betydelig migrationssituation, samt Unionen adgang til den permanente EU-værktøjskasse til migrationsstøtte ("værktøjskassen"), der indeholder foranstaltninger, der kan bidrage til at imødekomme behovene og lette presset for medlemsstaterne, og som er forudsat i gældende EU-ret eller politikværktøjer. For at sikre, at alle relevante værktøjer anvendes effektivt til at reagere på specifikke migrationsudfordringer, bør Kommissionen have mulighed for at angive de nødvendige foranstaltninger fra værktøjskassen, uden at dette i givet fald berører den relevante

EU-ret. Medlemsstaterne bør bestræbe sig på at anvende værktøjskassens komponenter sammen med den årlige solidaritetspulje. Anvendelsen af foranstaltninger i værktøjskassen bør imidlertid ikke være en forudsætning for at drage fordel af solidaritetsforanstaltninger.

- 33) Ansvarskompensationer bør indføres som en solidaritetsforanstaltning på sekundært niveau, i henhold til hvilken ansvaret for behandlingen af en ansøgning overføres til den bidragende medlemsstat, afhængigt af om omfordelingstilsagnene når visse tærskler som fastsat i denne forordning. For at sikre tilstrækkelig forudsigelighed for de solidaritetsmodtagende medlemsstater bliver anvendelsen af ansvarskompensationer under visse omstændigheder obligatorisk. Solidaritetsbidrag gennem ansvarskompensationer bør medregnes som en del af den bidragsydende medlemsstats obligatoriske rimelige andel. Der bør indføres en garantiordning for så vidt muligt at undgå incitamenter til irregulær migration til Unionen og tredjelandstatsborgeres og statsløses uautoriserede bevægelser mellem medlemsstaterne og bidrage til, at reglerne for fastlæggelse af ansvaret for behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse fungerer gnidningsfrit. Hvor det bliver obligatorisk at anvende ansvarskompensation, er en bidragsydende medlemsstat, der har givet tilsagn om omfordelinger og som ikke har nogen ansøgninger om international beskyttelse, for hvilke den solidaritetsmodtagende medlemsstat er blevet udpeget som ansvarlig for kompensation, forpligtet til at gennemføre sit omfordelingstilsagn.
- 34) Mens omfordeling primært bør finde anvendelse på ansøgere om international beskyttelse, og idet der primært bør tages hensyn til de mest sårbare personer, bør anvendelsen heraf fortsat være fleksibel. I betragtning af den frivillige karakter heraf bør bidragende medlemsstater og solidaritetsmodtagende medlemsstater have mulighed for at give udtryk for deres præferencer med hensyn til de personer, der skal overvejes. Sådanne præferencer bør være rimelige i lyset af de konstaterede behov og de i den solidaritetsmodtagende medlemsstat tilgængelige profiler for at sikre, at de omfordelinger, der er givet tilsagn om, kan gennemføres effektivt.
- 35) EU-organer, -kontorer og -agenturer inden for asyl- og grænseforvaltning og migrationsstyring bør efter anmodning kunne yde støtte til medlemsstaterne og Kommissionen ved gennemførelsen af denne forordning ved at yde ekspertise og operationel støtte som fastsat i deres respektive mandater.
- 36) Det fælles europæiske asylsystem er gradvist blevet opbygget som et fælles område for beskyttelse, der bygger på en fuldstændig og inklusiv anvendelse af Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtnings retsstilling som suppleret ved New York-protokollen af 31. januar 1967 ("Genèvekonventionen"), hvorved det i overensstemmelse med princippet om non-refoulement sikres, at ingen sendes tilbage til forfølgelse. I denne henseende, og uden at dette berører kriterierne i denne forordning for, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, betragtes medlemsstaterne, som alle efterlever princippet om non-refoulement, som sikre lande for tredjelandstatsborgere.
- 37) Det er hensigtsmæssigt at inkludere en klar og brugbar metode til fastsættelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, i det fælles europæiske asylsystem, som fastsat af Det Europæiske Råd på dets ekstraordinære møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999. En sådan metode bør baseres på kriterier, der er objektive og fair for både medlemsstaterne og de pågældende personer. Den bør især gøre det muligt hurtigt at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, for således at sikre en hurtig og effektiv adgang til fair og effektive procedurer for meddelelse af international beskyttelse og for ikke at bringe målet om en hurtig behandling af ansøgninger om international beskyttelse i fare.
- 38) For i væsentlig grad at øge forståelsen af de gældende procedurer bør medlemsstaterne hurtigst muligt give personer, der er omfattet af denne forordning, på et sprog, som de forstår eller med rimelighed formodes at forstå, alle relevante oplysninger om anvendelsen af denne forordning, navnlig oplysninger om kriterierne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, de respektive procedurer samt oplysninger om deres rettigheder og forpligtelser i henhold til denne forordning, herunder konsekvenserne af manglende overholdelse. For at sikre, at barnets tarv varetages, og for at

sikre inklusion af mindreårige i de procedurer, der er fastsat i denne forordning, bør medlemsstaterne give mindreårige oplysninger på en børnevenlig måde og under hensyntagen til deres alder og modenhed. Asylagenturet bør i denne forbindelse i tæt samarbejde med de nationale myndigheder udvikle generelt oplysningsmateriale samt specifikt oplysningsmateriale til uledsagede mindreårige og sårbare ansøgere.

- 39) Det er i både medlemsstaternes og ansøgernes interesse at levere oplysninger af god kvalitet og juridisk bistand vedrørende den procedure, der skal følges for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, samt ansøgernes rettigheder og forpligtelser i forbindelse med denne procedure. For at gøre proceduren for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, mere effektiv og sikre korrekt anvendelse af kriterierne for, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, som fastsat i denne forordning, bør juridisk rådgivning indføres som en integreret del af systemet til fastlæggelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig. Med henblik herpå bør der efter anmodning stilles juridisk rådgivning til rådighed for ansøgerne med henblik på at yde vejledning og bistand i forbindelse med anvendelsen af kriterierne og procedurerne til afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.
- 40) Denne forordning bør bygge på principperne i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013¹¹, samtidig med at den håndterer de konstaterede udfordringer og videreudvikler princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling som en del af den fælles ramme i overensstemmelse med artikel 80 i TEUF. Med henblik herpå bør en ny obligatorisk solidaritetsmekanisme gøre det muligt at styrke medlemsstaternes beredskab med henblik på at håndtere migration, håndtere situationer, hvor medlemsstaterne står over for migrationspres, og gøre det lettere for medlemsstaterne indbyrdes regelmæssigt at yde solidaritetsstøtte. En effektiv gennemførelse af en sådan solidaritetsmekanisme er sammen med et effektivt system til afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, en afgørende forudsætning for, at det fælles europæiske asylsystem kan fungere som et hele.

11 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26. juni 2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 31).

- 41) Denne forordning bør finde anvendelse på ansøgere om subsidiær beskyttelse og personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, for derved at sikre ligebehandling af alle ansøgere om og personer med international beskyttelse samt sammenhæng med gældende EU-ret på asylområdet, navnlig Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1347¹².
- 42) For at sikre, at tredjelandstatsborgere og statsløse, der genbosættes eller har fået indrejsetilladelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1350¹³ eller indrømmes international beskyttelse eller humanitær status i henhold til en national genbosætningsordning, tages tilbage til den medlemsstat, der gav dem indrejsetilladelse eller genbosatte dem, bør nærværende forordning også finde anvendelse på personer, der har fået indrejsetilladelse, og som opholder sig på en anden medlemsstats område uden tilladelse.

12 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1347 af 14. maj 2024 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af den tildelte beskyttelse, om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU (EUT L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

13 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1350 af 14. maj 2024 om indførelse af en EU- ramme for genbosætning og indrejse af humanitære årsager og om ændring af forordning (EU) 2021/1147 (EUT L, 2024/1350, 22.5.2024 ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1350/oj>).

- 43) Af hensyn til effektivitet og retssikkerhed er det afgørende, at denne forordning bygger på princippet om, at ansvar kun skal fastlægges én gang, medmindre én af ophørsgrundene i denne forordning finder anvendelse.
- 44) Direktiv (EU) 2024/1346 bør finde anvendelse på alle procedurer omhandlende ansøgere, der er fastsat i denne forordning, med forbehold af begrænsningerne i anvendelsen af nævnte direktiv.
- 45) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348~~14~~ bør finde anvendelse, uden at det berører de proceduremæssige garantier i henhold til nærværende forordning, med forbehold af begrænsningerne i anvendelsen af nævnte forordning.
- 46) I overensstemmelse med De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder fra 1989 og chartret bør barnets tarv være et primært hensyn for medlemsstaterne ved anvendelsen af denne forordning. Ved vurderingen af barnets tarv bør medlemsstaterne navnlig tage behørigt hensyn til den mindreåriges trivsel og sociale udvikling på kort, mellemlang eller lang sigt, sikkerhedshensyn og den mindreåriges egen mening under hensyntagen til vedkommendes alder og modenhed, herunder vedkommendes baggrund. Der bør endvidere fastsættes specifikke proceduremæssige garantier for uledsagede mindreårige på grund af deres særlige sårbarhed, herunder udpegning af en repræsentant.

14 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- 47) For at sikre en effektiv anvendelse af de garantier for mindreårige, der er fastsat i denne forordning, bør medlemsstaterne sikre, at de kompetente myndigheder personale, der behandler anmodninger vedrørende uledsagede mindreårige, modtager passende uddannelse, f.eks. I overensstemmelse med de relevante retningslinjer fra Asylagenturet, på områder såsom den mindreåriges rettigheder og individuelle behov, tidlig identifikation af ofre for menneskehandel eller misbrug samt bedste praksis for at forhindre, at den mindreårige forsvinder.
- 48) I henhold til den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og chartret bør hensynet til privat- og familieliv indgå som et primært hensyn for medlemsstaterne ved anvendelsen af denne forordning.
- 49) Uden at det berører medlemsstaternes kompetence med hensyn til erhvervelse af statsborgerskab og det faktum, at det i henhold til folkeretten er op til hver enkelt medlemsstat under behørig hensyntagen til EU-retten at fastsætte betingelserne for erhvervelse og fortabelse af statsborgerskab, bør medlemsstaterne ved anvendelsen af denne forordning overholde deres internationale forpligtelser over for statsløse i overensstemmelse med internationale menneskerettighedsretlige instrumenter, herunder i givet fald i henhold til konventionen om statsløse personers retsstilling, der blev vedtaget i New York den 28. september 1954. Hvor det er relevant, bør medlemsstaterne bestræbe sig på at identificere statsløse og styrke deres beskyttelse og dermed give statsløse mulighed for at nyde godt af grundlæggende rettigheder og mindske risikoen for forskelsbehandling eller ulige behandling.
- 50) For at forhindre personer, der udgør en sikkerhedsmæssig trussel, fra at blive overført fra den ene medlemsstat til den anden, er det nødvendigt at sikre, at den medlemsstat, hvori ansøgningen først blev registreret, ikke anvender kriterierne for, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, eller den solidaritetsmodtagende medlemsstat ikke anvender omfordelingsproceduren, hvor der er rimelig grund til at antage, at den pågældende person udgør en trussel mod den indre sikkerhed.

- 51) For at sikre, at ansøgninger om international beskyttelse fra medlemmerne af én familie behandles grundigt af en enkelt medlemsstat, at de afgørelser, der træffes om dem, stemmer overens, og at medlemmerne af én familie ikke adskilles, bør det være muligt at gennemføre proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af disse ansøgninger, sammen.
- 52) Definitionen af familiemedlem bør afspejle realiteten af de nuværende migrationstendenser, hvor ansøgerne ofte ankommer til medlemsstaternes område efter en længere periode i transit. Definitionen bør derfor omfatte familier, der er skabt uden for oprindelseslandet, men inden deres ankomst til medlemsstatens område.
- 53) For at sikre fuld overholdelse af princippet om familiens enhed og barnets tarv bør eksistensen af et afhængighedsforhold mellem en ansøger og vedkommendes barn, søskende eller forældre på grund af ansøgerens graviditet eller moderskab, sundhedstilstand eller høje alder være et bindende kriterie for, hvilken medlemsstat der er ansvarlig. Når ansøgeren er en uledsaget mindreårig, bør tilstedeværelsen på en anden medlemsstats område af et familiemedlem eller en slægtning, som kan tage sig af vedkommende, også blive et bindende kriterie for, hvilken medlemsstat der er ansvarlig. For at modvirke uledsagede mindreåriges uautoriserede bevægelser, når der ikke er sådan et familiemedlem eller en slægtning eller sådanne søskende til stede, hvilket ikke er i barnets tarv, bør den ansvarlige medlemsstat være den medlemsstat, hvor den uledsagede mindreåriges ansøgning om international beskyttelse først blev registreret, hvis dette er i barnets tarv. Hvis den uledsagede mindreårig har ansøgt om international beskyttelse i flere medlemsstater, og en medlemsstat mener, at det ikke er i barnets tarv at overføre vedkommende til den ansvarlige medlemsstat på grundlag af en individuel vurdering, bør den pågældende medlemsstat blive ansvarlig for behandlingen af den nye ansøgning.
- 54) Bevisreglerne bør give mulighed for hurtigere familiesammenføring end det er tilfældet i henhold til forordning (EU) nr. 604/2013. Det er derfor nødvendigt at præcisere, at formelt bevis såsom skriftlig dokumentation og DNA-analyser ikke bør være nødvendige, hvor indiciene er sammenhængende, kan kontrolleres og er tilstrækkeligt detaljerede til at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse. Medlemsstaternes myndigheder bør overveje alle tilgængelige oplysninger såsom fotografier, bevis for kontakt og vidneudsagn, for at foretage en fair vurdering af forholdet. Med henblik på at lette tidlig identifikation af mulige sager, der involverer familiemedlemmer, bør ansøgeren modtage et skema, der er udviklet af Asylagenturet. Hvor det er muligt, bør ansøgeren udfylde skemaet inden den personlige samtale. Under hensyntagen til betydningen af familiemæssig tilknytning inden for rækkefølgen af kriterierne for, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, bør alle sager, der involverer familiemedlemmer, gives prioritet under de relevante procedurer i nærværende forordning.
- 55) Hvis ansøgere er i besiddelse af et eksamensbevis eller en anden kvalifikation, bør den medlemsstat, hvor eksamensbeviset er udstedt, være ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, forudsat at ansøgningen er registreret mindre end seks år efter udstedelsen af eksamensbeviset eller opnåelsen af den anden kvalifikation, hvilket vil sikre en hurtig behandling af ansøgningen i den medlemsstat, med hvilken ansøgeren har en meningsfuld tilknytning på grundlag af et sådant eksamensbevis.
- 56) Eftersom en medlemsstat fortsat bør være ansvarlig for en person, som er indrejst på dens område på irregulær vis, er det også nødvendigt at tage højde for en situation, hvor personen indrejser på området efter en eftersøgnings- og redningsaktion. Der bør fastsættes en undtagelse fra dette kriterie til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, i en situation, hvor en medlemsstat har omfordelt personer, der har passeret en anden medlemsstats ydre grænse på irregulær vis eller efter en eftersøgnings- og redningsaktion. I en sådan situation bør den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, være ansvarlig, hvis personen ansøger om international beskyttelse.
- 57) En medlemsstat bør efter eget skøn kunne fravige kriterierne for, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, navnlig af humanitære, sociale, kulturelle og menneskelige grunde, med henblik på at

sammenføre familiemedlemmer, slægtninge eller andre familierelationer og behandle en ansøgning om international beskyttelse, som er indgivet til den eller til en anden medlemsstat, selv om den ikke er ansvarlig for en sådan behandling i henhold til kriterierne i denne forordning.

- 58) For at sikre, at procedurerne i denne forordning overholdes, og at der ikke opstår hindringer for denne forordnings effektive anvendelse, navnlig for at undgå, at tredjelandstatsborgere og statsløse forsvinder eller foretager uautoriserede bevægelser mellem medlemsstaterne, er det nødvendigt at fastsætte klare forpligtelser for ansøgeren i forbindelse med proceduren, og som den pågældende rettidigt bør informeres behørigt om. Manglende opfyldelse af sådanne forpligtelser bør have passende og forholdsmæssige proceduremæssige konsekvenser for ansøgeren og for vedkommendes modtagelsesforhold. Medlemsstaterne bør tage hensyn til ansøgerens individuelle forhold vurderer, når de vurderer, om ansøgeren opfylder forpligtelserne og samarbejder med de kompetente myndigheder, i overensstemmelse med reglerne i denne forordning. I overensstemmelse med chartret bør den medlemsstat, hvori en sådan ansøger opholder sig, under alle omstændigheder sikre, at denne ansøgers akutte materielle behov dækkes.
- 59) For at begrænse muligheden for, at ansøgers adfærd kunne føre til, at en medlemsstats ansvar ophører eller skifter til anden medlemsstat, bør de frister, der fører til, at ansvaret ophører eller skifter, hvis den pågældende person forlader medlemsstaternes område under behandlingen af ansøgningen eller forsvinder for at undgå overførsel til den medlemsstat, der er ansvarlig, forlænges. Når fristen for at sende en meddelelse om tilbagetagelse ikke overholdes af den meddelende medlemsstat, bør der derudover ikke ske en ændring af, hvem der er ansvarlig, for derved at modvirke, at reglerne omgås, og proceduren obstrueres. I situationer, hvor en person er indrejst på irregulær vis i en medlemsstat uden at ansøge om asyl, bør det tidsrum, hvorefter den pågældende medlemsstats ansvar ophører, og hvor en anden medlemsstat, hvori den pågældende person efterfølgende ansøger, bliver ansvarlig, forlænges med henblik på yderligere at tilskynde personer til at overholde reglerne og ansøge i den første indrejsemedlemsstat og således begrænse tredjelandstatsborgeres og statsløses uautoriserede bevægelser mellem medlemsstaterne og forbedre den overordnede effektivitet af det fælles europæiske asylsystem.
- 60) Der bør afholdes en personlig samtale med ansøgeren med henblik på at lette afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, medmindre ansøgeren er forsvundet, ikke er mødt op til den personlige samtale uden behørig begrundelse eller har fremlagt tilstrækkelige oplysninger til at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig. Med henblik på at sikre, at alle relevante oplysninger indsamles fra ansøgeren for at træffe en korrekt afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, bør den medlemsstat, der undlader at afholde samtale, give ansøgeren mulighed for at fremlægge alle yderligere oplysninger, herunder behørigt begrundede årsager til, at myndigheden må overveje behovet for en personlig samtale. Så snart ansøgningen om international beskyttelse er registreret, bør ansøgeren navnlig underrettes om, at denne forordning finder anvendelse, at den medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af vedkommendes ansøgning om international beskyttelse, gør dette på grundlag af objektive kriterier, hvilke rettigheder og forpligtelser den pågældende har i henhold til denne forordning, og konsekvenserne af ikke at overholde forpligtelserne.
- 61) For at sikre, at den personlige samtale i så høj grad som muligt letter afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, på en hurtig og effektiv måde, bør det personale, der fører samtaler med ansøgere, have modtaget tilstrækkelig uddannelse, herunder generelt kendskab til problemer, der kunne have en negativ indvirkning på ansøgerens evne til at deltage i en samtale, såsom indikatorer, der tyder på, at ansøgeren kunne have været offer for tortur eller menneskehandel.
- 62) For at sikre en effektiv beskyttelse af ansøgenes grundlæggende rettigheder til respekt for privatliv og familieliv, barnets rettigheder og beskyttelse mod umenneskelig og nedværdigende behandling som følge af en overførsel bør ansøgerne have adgang til effektive retsmidler, der er begrænset til

disse rettigheder, i overensstemmelse med navnlig chartrets artikel 47t og EU-Domstolens relevante retspraksis.

- 63) For at lette en gnidningsfri anvendelse af denne forordning bør medlemsstaterne i alle tilfælde i Eurodac anføre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, efter at procedurerne til afgørelse heraf er afsluttet, også i de tilfælde, hvor ansvaret skyldes manglende overholdelse af fristerne for at sende eller svare på anmodninger om overtagelse eller gennemføre en overførsel, samt i de tilfælde, hvor den medlemsstat, hvori der først blev indgivet en ansøgning, bliver ansvarlig, eller det er umuligt at gennemføre overførslen til den hovedansvarlige medlemsstat som følge af en reel risiko for, at ansøgeren vil blive udsat for umenneskelig eller nedværdigende behandling i den i chartrets artikel 4 anvendte betydning som følge af overførslen til denne medlemsstat, og det efterfølgende afgøres, at en anden medlemsstat er ansvarlig.
- 64) For at sikre en hurtig afgørelse af, hvilken medlemsstat, der er ansvarlig, bør fristerne for at fremsætte og besvare anmodninger om overtagelse, fremsende meddelelser om tilbagetagelse samt klage og træffe afgørelse om klager strømlines og afkortes, uden at det berører ansøgernes grundlæggende rettigheder.
- 65) Frihedsberøvelse af ansøgere bør ske i overensstemmelse med det underliggende princip om, at en person ikke bør frihedsberøves alene af den grund, at vedkommende søger international beskyttelse. Frihedsberøvelse bør være så kortvarig som muligt og være underkastet principperne om nødvendighed og proportionalitet. således at den kun er tilladt som en sidste udvej. Særlig skal frihedsberøvelse af ansøgere være i overensstemmelse med Genèvekonventionens artikel 31. De procedurer, der i henhold til denne forordning fastsættes for en frihedsberøvet person, bør anvendes som en prioritet, inden for de kortest mulige frister. For så vidt angår de generelle garantier vedrørende frihedsberøvelse samt, hvor det er relevant, betingelserne for frihedsberøvelsen bør medlemslandene også anvende bestemmelserne i direktiv (EU) 2024/1346 på personer, der frihedsberøves på grundlag af denne forordning. Mindreårige bør som hovedregel ikke frihedsberøves, og det bør bestræbes at anbringe dem et sted med særlige rammer for mindreårige. Under ekstraordinære omstændigheder vil mindreårige som en sidste udvej, når det er fastslået, at andre mindre indgribende foranstaltninger ikke kan anvendes effektivt, og frihedsberøvelse vurderes at være i barnets tarv, kunne frihedsberøves i de tilfælde, der fremgår af direktiv (EU) 2024/1346.
- 66) Mangler ved eller sammenbrud i asylsystemer, som ofte forværres af eller fremkaldes ved, at der kommer særligt pres på dem, kunne bringe den gnidningsfri funktion af det system, der indføres i henhold til denne forordning, i fare, hvilket kunne medføre risiko for overtrædelse af ansøgernes rettigheder som fastsat i gældende EU-ret på asylområdet og chartret samt af andre internationale menneskerettigheder og flygtninges rettigheder.
- 67) Loyalt samarbejde mellem medlemsstaterne er afgørende for, at det fælles europæiske asylsystem fungerer ordentligt. Et sådant samarbejde indebærer en korrekt anvendelse af bl.a. procedurereglerne i denne forordning, herunder at alle passende praktiske ordninger, der er nødvendige for at sikre, at overførsler rent faktisk udføres, indføres og gennemføres.
- 68) Efter Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003¹⁵ kan overførsler til den medlemsstat, der har ansvaret for at behandle en ansøgning om international beskyttelse, foretages på frivilligt grundlag, i form af en kontrolleret afrejse eller under ledsagelse. Medlemsstaterne bør fremme frivillige overførsler ved at give den pågældende person tilstrækkelige oplysninger og bør sikre, at kontrollerede overførsler og overførsler under ledsagelse foretages på en human måde under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder og respekt for den menneskelige værdighed samt barnets tarv og under størst mulig hensyntagen til udviklingen i den relevante retspraksis, navnlig for så vidt angår overførsler af humanitære årsager.

15 Kommissionens forordning (EF) nr. 1560/2003 af 2. september 2003 om gennemførelsesforanstaltninger til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 222 af 5.9.2003, s. 3).

- 69) Forudsat at det er nødvendigt for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, bør medlemsstaterne kunne udveksle specifikke oplysninger, der er relevante med henblik herpå, uden ansøgerens samtykke, hvis sådanne oplysninger er nødvendige for, at den ansvarlige medlemsstats kompetente myndigheder kan opfylde deres forpligtelser, navnlig dem, der følger af forordning (EU) 2024/1348.
- 70) For at sikre en klar og effektiv omfordelingsprocedure bør der fastsættes særlige regler for solidaritetsmodtagende og bidragende medlemsstater. Hvis ansvaret ikke er fastlagt forud for omfordelingen, bør medlemsstaten, hvortil der sker omfordeling, blive ansvarlig, undtagen i de tilfælde, hvor det familierelaterede kriterie finder anvendelse. Reglerne og garantierne vedrørende overførsler i denne forordning bør også finde anvendelse på overførsler med henblik på omfordeling, hvor det er relevant. Sådanne regler bør sikre, at familiens enhed bevares, og at personer, der kunne udgøre en trussel mod den indre sikkerhed, ikke omfordeles.
- 71) Når medlemsstater foretager omfordeling som et solidaritetsbidrag, bør der ydes passende og forholdsmæssig finansiel bistand over EU-budgettet. For at tilskynde medlemsstaterne til at prioritere omfordelingen af uledsagede mindreårige bør der ydes et højere tilskyndelsesbidrag for så vidt angår uledsagede mindreårige.
- 72) Det bør være muligt at mobilisere midlerne fra Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden, der er oprettet ved forordning (EU) 2021/1147, og andre relevante EU-fonde ("fondene") for at yde støtte til medlemsstaternes bestræbelser på at anvende nærværende forordning, i overensstemmelse med reglerne for anvendelse af fondene, og uden at det berører andre prioriteter, der støttes af fondene. I den forbindelse bør medlemsstaterne kunne gøre brug af tildelingerne under deres respektive programmer, herunder de beløb, der vil stilles til rådighed efter midtvejsrevisionen. Det bør være muligt at stille yderligere støtte til rådighed under de tematiske faciliteter, navnlig til de medlemsstater, der kunne være nødt til at øge deres kapacitet ved de ydre grænser, eller som står over for et særligt pres eller har særlige behov med hensyn til deres asyl- og modtagelsessystemer og deres ydre grænser.
- 73) Forordning (EU) 2021/1147 bør ændres for at sikre et fuldt bidrag fra EU-budgettet til de samlede støtteberettigede udgifter til solidaritetstiltag og for at indføre specifikke rapporteringskrav i forbindelse med disse tiltag som led i de eksisterende rapporteringsforpligtelser om gennemførelsen af fondene.
- 74) Ved fastlæggelsen af perioden for at være berettiget til støtte til udgifter til solidaritetstiltag bør behovet for at gennemføre solidaritetstiltag rettidigt tages i betragtning. På grund af den solidariske karakter af de finansielle overførsler i henhold til denne forordning bør sådanne overførsler derudover anvendes fuldt ud til at finansiere solidaritetstiltag.
- 75) Gennemførelsen af denne forordning kan lattes og gøres mere effektiv gennem bilaterale aftaler mellem medlemsstater med henblik på at forbedre kommunikationen mellem de kompetente tjenester, afkorte procedurefristerne, forenkle behandlingen af anmodninger om overtagelse eller tilbagetagelse eller gennem fastlæggelse af procedurer for gennemførelse af overførslerne og for at foretage dem mere effektivt.
- 76) Der bør sikres kontinuitet mellem systemet til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, oprettet ved forordning (EU) nr. 604/2013, og det system, der indføres ved nærværende forordning. På samme måde bør der sikres sammenhæng mellem nærværende forordning og Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2024/135816.

- 77) Et eller flere netværk af medlemsstaternes kompetente myndigheder bør oprettes og bistås af Asylagenturet med henblik på at øge det praktiske samarbejde og udvekslingen af oplysninger om alle forhold, der vedrører anvendelsen af denne forordning, herunder udviklingen af praktiske redskaber og vejledning. Disse netværk bør tilstræbe at mødes regelmæssigt for at øge opbygning af tillid og en fælles forståelse af eventuelle udfordringer ved gennemførelse af denne forordning i medlemsstaterne.

16 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1358 af 14. maj 2024 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af biometriske oplysninger med henblik på effektiv anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 og (EU) 2024/1350 og Rådets direktiv 2001/55/EF og på identificering af tredjelandstatsborgere og statsløse med ulovligt ophold og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/818 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 (EUT L, 2024/1358, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>).

- 78) Driften af Eurodacsystemet, der er oprettet ved forordning (EU) 2024/1358, bør lette anvendelsen af nærværende forordning.
- 79) Driften af visuminformationssystemet (VIS), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008¹⁷ og navnlig gennemførelsen af artikel 21 og 22 deri, bør lette anvendelsen af nærværende forordning.
- 80) Hvad angår behandlingen af personer, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, er medlemsstaterne bundet af deres forpligtelser i henhold til folkeretlige instrumenter, herunder relevant retspraksis fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol.

17 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60).

- 81) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹⁸ finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i medfør af nærværende forordning. Medlemsstaterne bør gennemføre passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger for at sikre og kunne påvise, at databehandlingen sker i overensstemmelse med nævnte forordning og bestemmelserne om disse krav i nærværende forordning. Disse foranstaltninger bør navnlig sikre beskyttelsen af personoplysninger, der behandles i medfør af nærværende forordning, og navnlig forhindre ulovlig eller uautoriseret adgang til eller videreformidling, ændring eller tab af personoplysninger, der er behandlet. Den eller de kompetente tilsynsmyndigheder i hver medlemsstat bør overvåge, at de pågældende myndigheders behandling af personoplysninger er lovlige, herunder fremsendelsen til de myndigheder, der er ansvarlige for at foretage sikkerhedskontrol. Navnlig bør registrerede i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 underrettes uden unødige forsinkelse, når et brud på persondatasikkerheden sandsynligvis vil indebære en høj risiko for deres rettigheder og frihedsrettigheder.
- 82) Medlemsstater såvel som EU-organer, -kontorer og -agenturer bør ved gennemførelsen af denne forordning træffe alle forholdsmæssige og nødvendige foranstaltninger for at sikre, at personoplysninger opbevares på en sikker måde.

18 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af

sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

- 83) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges visse gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁹, bortset fra Kommissionens gennemførelsesafgørelser om, hvorvidt en medlemsstat er udsat for migrationspres, er i risiko for migrationspres eller står over for en betydelig migrationssituation.

¹⁹ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- 84) For at fastsætte supplerende regler bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår identifikation af en uledsaget mindreårigs familiemedlemmer, søskende eller slægtninge, kriterierne for at fastslå, om der foreligger en dokumenteret familiemæssig tilknytning for så vidt angår uledsagede mindreårige, kriterierne for at vurdere en slægtninges kapacitet til at tage sig af en uledsaget mindreårig, herunder i tilfælde, hvor den uledsagede mindreåriges familiemedlemmer, søskende eller slægtninge opholder sig i mere end én medlemsstat, hvilke elementer der skal tages hensyn til for at vurdere afhængighedsforholdet, kriterierne for at fastslå, om der foreligger en dokumenteret familiemæssig tilknytning for så vidt angår afhængige personer, kriterierne for at vurdere den pågældende persons kapacitet til at tage sig af den afhængige person, og hvilke elementer der skal tages hensyn til for at vurdere, om det er umuligt at rejse inden for en betydelig tidshorizont, med fuld respekt for barnets tarv som fastlagt i denne forordning. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning²⁰. For at sikre lige deltagelse i udarbejdelsen af delegerede retsakter modtager Europa-Parlamentet og Rådet navnlig alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter har systematisk adgang til møder i de ekspertgrupper i Kommissionen, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

²⁰ EUT L 123 af 12.5.2016, s. 1.

- 85) Der skal foretages en række substansændringer af forordning (EU) nr. 604/2013. Af klarhedshensyn bør nævnte forordningen ophæves.
- 86) For at sikre et effektivt tilsyn med anvendelsen af denne forordning er det nødvendigt, at der foretages regelmæssige evalueringer.
- 87) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og respekterer de principper, som sikres i EU-retten og folkeretten, herunder i chartret. Denne forordning tilsigter navnlig at sikre fuld overholdelse af asylretten, der er sikret ved chartrets artikel 18, og de rettigheder, der anerkendes i chartrets artikel 1, 4, 7, 24 og 47. Medlemsstaterne bør derfor anvende denne forordning under fuld overholdelse af disse grundlæggende rettigheder.
- 88) Målene for denne forordning, nemlig fastsættelsen af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der registreres af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne, og oprettelsen af en solidaritetsmekanisme til støtte for medlemsstaterne til at håndtere situationer med migrationspres, kan ikke i tilstrækkelig grad nås af medlemsstaterne, men kan på grund af omfanget og virkningerne

ne bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

- 89) Med henblik på at sikre ensartet gennemførelse af denne forordning på tidspunktet for dens anvendelse bør der udarbejdes og gennemføres gennemførelsesplaner på EU-plan og nationalt plan, der identificerer mangler og operationelle skridt for hver medlemsstat.
- 90) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Eftersom denne forordnings del III, V og VII indeholder ændringer som omhandlet i artikel 3 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet i Danmark eller en anden EU-medlemsstat, og om "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublin-konventionen²¹, skal Danmark meddele Kommissionen, hvorvidt landet ønsker at gennemføre indholdet af sådanne ændringer eller ej, på tidspunktet for vedtagelsen af ændringerne eller inden 30 dage herefter.
- 91) I medfør af artikel 1 og 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.

21 EUT L 66 af 8.3.2006, s. 38.

- 92) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordnings del III, V og VII ny lovgivning på et område, der er omfattet af bilaget til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge²².
- 93) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordnings del III, V og VII retsakter eller foranstaltninger, der ændrer eller bygger på bestemmelserne i artikel 1 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz²³.
- 94) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordnings del III, V og VII retsakter eller foranstaltninger, der ændrer eller bygger på bestemmelserne i artikel 1 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz²⁴ —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

22 EUT L 93 af 3.4.2001, s. 40.

23 EUT L 53 af 27.2.2008, s. 5.

DEL I

GENSTAND OG DEFINITIONER

Artikel 1

Genstand

I overensstemmelse med princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling som nedfældet i artikel 80 i TEUF og med henblik på at øge den gensidige tillid fastsættes der i denne forordning bestemmelser om:

- a) en fælles ramme for asylforvaltning og migrationsstyring i Unionen og for det fælles europæiske asylsystems funktionsmåde
- b) oprettelse af en solidaritetsmekanisme
- c) kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) "tredjelandstatsborger": en person, der ikke er unionsborger i den i artikel 20, stk. 1, i TEUF anvendte betydning, og som ikke er en person, der har ret til fri bevægelighed i henhold til EU-retten som defineret i artikel 2, nr. 5), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399²⁵
- 2) "statsløs": en person, som ingen stat i medfør af sin ret anser for sin statsborger
- 3) "ansøgning om international beskyttelse" eller "ansøgning": en anmodning om beskyttelse fra en medlemsstat, der fremsættes af en tredjelandstatsborger eller statsløs, der kan forstås som, at vedkommende søger om flygtningestatus eller subsidiær beskyttelsesstatus
- 4) "ansøger": en tredjelandstatsborger eller statsløs, der har fremsat en ansøgning om international beskyttelse, som der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om

25 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU- kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

- 5) "behandling af en ansøgning om international beskyttelse": undersøgelse af antageligheden af en ansøgning om international beskyttelse eller realitetsbehandlingen af en sådan ansøgning i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1348 og (EU) 2024/1347, bortset fra procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i henhold til nærværende forordning
- 6) "tilbagetrækning af en ansøgning om international beskyttelse": enten eksplicit eller implicit tilbage- trækning af en ansøgning om international beskyttelse i overensstemmelse med. forordning (EU) 2024/1347
- 7) "person med international beskyttelse": en tredjelandstatsborger eller statsløs, som har fået interna- tional beskyttelse som defineret i artikel 3, nr. 4), i forordning (EU) 2024/1347

-
- 8) "familiemedlemmer": for så vidt familien allerede eksisterede, før ansøgeren eller familiemedlemmet ankom til medlemsstaternes område, følgende medlemmer af ansøgerens familie, der opholder sig på en medlemsstats område:
- a) ansøgerens ægtefælle eller ugifte partner i et fast forhold, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats nationale ret eller praksis sidestilles med gifte par i henhold til dens nationale ret vedrørende tredjelandstatsborgere
 - b) et mindreårigt barn af par omhandlet i litra a) eller af ansøgeren, forudsat at dette barn er ugift og uanset om dette barn er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret som defineret i national ret
 - c) såfremt ansøgeren er mindreårig og ugift: ansøgerens far, mor eller en anden voksen, der er ansvarlig for ansøgeren i henhold til national ret eller praksis i den medlemsstat, hvor den voksne opholder sig
 - d) såfremt personen med international beskyttelse er mindreårig og ugift: ansøgerens far, mor eller en anden voksen, der er ansvarlig for den pågældende i henhold til national ret eller praksis i den medlemsstat, hvor personen med international beskyttelse opholder sig
- 9) "slægtning": ansøgerens voksne tante, onkel eller bedsteforælder, som opholder sig på en medlemsstats område, uanset om ansøgeren er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret som defineret i national ret
- 10) "mindreårig": en tredjelandstatsborger eller statsløs under 18 år
- 11) "uledsaget mindreårig": en mindreårig, som ankommer til medlemsstaternes område uden at være ledsaget af en voksen, der er ansvarlig for den pågældende i henhold til national ret eller praksis i den pågældende medlemsstat, så længe denne mindreårige ikke reelt befinder sig i en sådan voksens varetægt, herunder en mindreårig, der efterlades alene efter at være indrejst på medlemsstaternes område
- 12) "repræsentant": en person eller en organisation, der er udpeget af de kompetente organer til at bistå og repræsentere en uledsaget mindreårig i procedurer, der er fastlagt i denne forordning, med henblik på at varetage barnets tarv og udøve retlig handleevne for den mindreårige, hvis det er nødvendigt
- 13) "opholdsdokument": enhver tilladelse, der er udstedt af en medlemsstats myndigheder, og som giver en tredjelandstatsborger eller statsløs ret til at opholde sig på medlemsstatens område, herunder de dokumenter, som beviser, at den pågældende har tilladelse til at opholde sig på medlemsstatens område inden for rammerne af en ordning for midlertidig beskyttelse eller indtil ophøret af de omstændigheder, der står i vejen for gennemførelsen af udsendelse, bortset fra visa og opholdstilladelser udstedt i den periode, der er nødvendig for at fastslå, hvilken medlemsstat der i overensstemmelse med denne forordning er ansvarlig, eller under behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse eller en ansøgning om opholdstilladelse
- 14) "visum": en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, og som kræves i forbindelse med transit eller indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat eller i flere medlemsstater, herunder
- a) en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, i overensstemmelse med EU-retten eller national ret, og som kræves for indrejse med henblik på et planlagt ophold i denne medlemsstat i mere end 90 dage
 - b) en tilladelse, der er udstedt af en medlemsstat, eller en afgørelse, der er truffet af en medlemsstat, i overensstemmelse med EU-retten eller national ret, og som kræves for indrejse med henblik på transit gennem eller et planlagt ophold i denne medlemsstat i højst 90 dage inden for en periode på 180 dage
 - c) en tilladelse eller afgørelse, der er gyldig til transit gennem de internationale transitområder i en eller flere af medlemsstaternes lufthavne

- 15) "eksamensbevis eller kvalifikation": et eksamensbevis eller en kvalifikation, der er opnået og dokumenteret i en medlemsstat efter mindst et års studier på en medlemsstats område i forbindelse med et anerkendt statsligt eller regionalt uddannelsesprogram svarende mindst til niveau 2 i den internationale standardklassifikation for skolevæsenet, som gennemføres af en uddannelsesinstitution i henhold til den pågældende medlemsstats love eller administrative bestemmelser, bortset fra online uddannelse eller andre former for fjernundervisning
- 16) "uddannelsesinstitution": en offentlig eller privat uddannelsesinstitution, som er oprettet i og anerkendt af en medlemsstat i overensstemmelse med dens nationale ret eller administrativ praksis på grundlag af gennemslagskriterier
- 17) "forsvinden": en handling, hvorved en berørt person ikke forbliver til rådighed for de kompetente administrative eller retslige myndigheder såsom ved at:
 - a) forlade en medlemsstats område uden tilladelse fra de kompetente myndigheder af årsager, der ikke ligger uden for den pågældendes kontrol
 - b) undlade at meddele fravær fra et bestemt indkvarteringscenter eller udpeget område eller opholdssted, hvis dette er krævet af en medlemsstat, eller
 - c) undlade at møde op hos de kompetente myndigheder, hvis dette er krævet af disse myndigheder
- 18) "risiko for forsvinden": det forhold, at der i den individuelle sag foreligger specifikke grunde og omstændigheder, som er baseret på objektive kriterier fastsat i national ret, til at tro, at en berørt person, der er omfattet af procedurer i denne forordning, kunne forsvinde
- 19) "solidaritetsmodtagende medlemsstat": en medlemsstat, der drager fordel af solidaritetsbidrag som fastsat i denne forordnings del IV
- 20) "bidragende medlemsstat": en medlemsstat, der yder eller er forpligtet til at yde solidaritetsbidrag til fordel for en solidaritetsmodtagende medlemsstat som fastsat i denne forordnings del IV
- 21) "overførsel": gennemførelse af en afgørelse truffet i henhold til artikel 42
- 22) "omfordeling": overførsel af en ansøger eller en person med international beskyttelse fra en solidaritetsmodtagende medlemsstats område til en bidragende medlemsstats område
- 23) "eftersøgnings- og redningsaktioner": eftersøgnings- og redningsaktioner som omhandlet i den internationale konvention om maritim eftersøgning og redning fra 1979, der blev vedtaget i Hamborg den 27. april 1979
- 24) "migrationspres": en situation, der opstår som følge af ankomster ad land-, sø- eller luftvejen eller ansøgninger fra tredjelandstatsborgere eller statsløse af et sådant omfang, at de skaber uforholdsmæssigt store forpligtelser for en medlemsstat under hensyntagen til den generelle situation i Unionen, selv for et velforberedt asyl-, modtagelses- og migrationssystem, og som kræver øjeblikkelig handling, navnlig solidaritetsbidrag i henhold til denne forordnings del IV; under hensyntagen til de særlige forhold, der gælder for en medlemsstats geografiske beliggenhed, omfatter "migrationspres" situationer, hvor et stort antal tredjelandstatsborgere eller statsløse ankommer, eller hvor der er risiko herfor, herunder når sådanne ankomster sker som følge af tilbagevendende ilandsætninger efter eftersøgnings- og redningsaktioner eller som følge af tredjelandstatsborgeres eller statsløses uautoriserede bevægelser mellem medlemsstaterne
- 25) "betydelig migrationssituation": en situation, der adskiller sig fra migrationspres, hvor den kumulative virkning af nuværende og tidligere årlige ankomster af tredjelandstatsborgere eller statsløse fører til, at et velforberedt asyl-, modtagelses- og migrationssystem når sin kapacitetsgrænse
- 26) "modtagelsesforhold": modtagelsesforhold som defineret i artikel 2, nr. 6), i direktiv (EU) 2024/1346
- 27) "person, der har fået indrejsetilladelse": en person, som en medlemsstat har accepteret får indrejse i medfør af forordning (EU) 2024/1350 eller inden for rammerne af en national genbosætningsordning uden for rammerne af nævnte forordning

- 28) "EU-solidaritetskoordinator": den person, der er udpeget af Kommissionen i medfør af og med det mandat, der er defineret i denne forordnings artikel 15.

DEL II

FÆLLES RAMME FOR ASYLFORVALTNING OG MIGRATIONSSYRNING

Kapitel I

Den samlede tilgang

Artikel 3

Samlet tilgang til asylforvaltning og migrationsstyring

1. De fælles tiltag, som Unionen og medlemsstaterne træffer på området asylforvaltning og migrationsstyring inden for deres respektive beføjelser, baseres på princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling som nedfældet i artikel 80 i TEUF på grundlag af en samlet tilgang og styres af princippet om integreret politikudformning i overensstemmelse med folkeretten og EU-retten, herunder de grundlæggende rettigheder.

Med det overordnede mål effektivt at forvalte asyl og migration inden for rammerne af gældende EU-ret skal disse tiltag have følgende mål:

- a) at sikre sammenhæng mellem asylforvaltnings- og migrationsstyringspolitikkerne i forvaltningen af migrationsstrømme til Unionen
- b) at håndtere de relevante migrationsruter og uautoriserede bevægelser mellem medlemsstaterne.

2. Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne sikrer en konsekvent gennemførelse af asylforvaltnings- og migrationsstyringspolitikker, herunder både de interne og eksterne komponenter af disse politikker, i samråd med de institutioner og organer, kontorer og agenturer, der er ansvarlige for eksterne politikker.

Artikel 4

Den samlede tilgangs interne komponenter

Med henblik på at nå de mål, der er fastsat i denne forordnings artikel 3, består den samlede tilgangs interne komponenter af følgende elementer:

- a) tæt samarbejde og gensidigt partnerskab mellem EU-institutioner, -organer, -kontorer og -agenturer, medlemsstaterne og internationale organisationer
- b) effektiv forvaltning af medlemsstaternes ydre grænser på grundlag af integreret europæisk grænseforvaltning som fastsat i artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896²⁶

²⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1).

- a) fuld overholdelse af de forpligtelserne, der er fastsat i folkeretten og EU-retten vedrørende personer, der reddes til søs
- b) hurtig og effektiv adgang til en fair og effektiv procedure for international beskyttelse på medlemsstaternes område, herunder ved medlemsstaternes ydre grænser og i medlemsstaternes territorialfarvande eller transitområder, og anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som flygtninge eller personer med subsidiær beskyttelse, i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1348 og (EU) 2024/1347
- c) afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse
- d) effektive foranstaltninger til at reducere incitamenterne til og for at forhindre tredjelandstatsborgeres og statsløses uautoriserede bevægelser mellem medlemsstaterne
- e) ansøgers adgang til passende modtagelsesforhold i overensstemmelse med direktiv (EU) 2024/1346
- f) effektiv forvaltning af tilbagesendelsen af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF²⁷
- g) effektive foranstaltninger til at give incitament til og støtte for integrationen af personer med international beskyttelse i medlemsstaterne
- h) foranstaltninger til bekæmpelse af udnyttelse og begrænsning af ulovlig beskæftigelse i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/52/EF²⁸
- i) i givet fald indsættelse og anvendelse af de operationelle værktøjer, der er oprettet på EU-plan, herunder af Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Den Europæiske Unions Asylagentur ("Asylagenturet"), og de EU-informationssystemer, der drives af Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA).

27 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

28 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/52/EF af 18. juni 2009 om minimumsstandarder for sanktioner og foranstaltninger over for arbejdsgivere, der beskæftiger tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 168 af 30.6.2009, s. 24).

Artikel 5

Den samlede tilgangs eksterne komponenter

Med henblik på at nå målene i artikel 3 fremmer og opbygger Unionen og medlemsstaterne inden for rammerne af deres respektive beføjelser skræddersyede og gensidigt fordelagtige partnerskaber i fuld overensstemmelse med folkeretten og EU-retten og på grundlag af fuld respekt for menneskerettighederne og fremmer tæt samarbejde med relevante tredjelande på bilateralt, regionalt, multilateralt og internationalt plan, herunder med henblik på at:

- a) fremme lovlig migration og lovlige migrationsveje for tredjelandstatsborgere med behov for international beskyttelse og for tredjelandstatsborgere, der i øvrigt får indrejsetilladelse med henblik på lovligt ophold
- b) støtte partnere, der huser et stort antal migranter og flygtninge med behov for beskyttelse, og opbygge deres operationelle kapacitet inden for migrations-, asyl- og grænseforvaltning under fuld overholdelse af menneskerettighederne

- c) forebygge irregulær migration og bekæmpe smugling af migranter og menneskehandel, herunder mindske de sårbarheder, de forårsager, og samtidig sikre retten til at ansøge om international beskyttelse
- d) behandle de underliggende årsager til og drivkræfter bag irregulær migration og tvangsfordrivelse
- e) håndhæve effektiv tilbagesendelse, tilbagetagelse og reintegration
- f) sikre fuldstændig gennemførelse af den fælles visumpolitik.

Artikel 6

Princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling

1. Unionen og medlemsstaterne overholder ved gennemførelsen af deres forpligtelser princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling som nedfældet i artikel 80 i TEUF og tager hensyn til deres fælles interesse i, at Unionens asylforvaltnings- og migrationsstyringspolitikker fungerer effektivt.
2. I forbindelse med opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til denne forordning arbejder medlemsstaterne tæt sammen, og de:
 - a) opretter og opretholder nationale asylforvaltnings- og migrationsstyringsystemer, der giver effektiv adgang til procedurer for international beskyttelse, yder international beskyttelse til ansøgere, der har behov for det, og sikrer en effektiv og værdig tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF, og sikrer og investerer i passende modtagelse af ansøgere om international beskyttelse, i overensstemmelse med direktiv (EU) 2024/1346
 - b) sikrer, at de nødvendige ressourcer og tilstrækkeligt kompetent personale afsættes til gennemførelsen af denne forordning, og, hvis medlemsstaterne finder det nødvendigt, eller hvor det er relevant, anmoder om støtte fra relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer til dette formål
 - c) træffer alle nødvendige og forholdsmæssige foranstaltninger i fuld overensstemmelse med grundlæggende rettigheder for at forhindre og reducere irregulær migration til medlemsstaternes områder, herunder for at forebygge og bekæmpe smugling af migranter og menneskehandel samt beskytte rettighederne for ofre for smugling af migranter og menneskehandel
 - d) anvender reglerne for afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, korrekt og hurtigt og gennemfører, hvor det er nødvendigt, overførslen til den medlemsstat, der er ansvarlig i henhold til del III, kapitel I-VI, og del IV, kapitel I
 - e) yder effektiv støtte til andre medlemsstater i form af solidaritetsbidrag på grundlag af de behov, der er angivet i del II eller IV
 - f) træffer effektive foranstaltninger til at reducere incitamenterne til og for at forhindre tredjelandstatsborgeres og statsløses uautoriserede bevægelser mellem medlemsstaterne
3. For at hjælpe medlemsstaterne med at opfylde deres forpligtelser skal den permanente EU- værktøjskasse for migrationsstøtte som minimum indeholde følgende:
 - a) operationel og teknisk bistand fra de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer i overensstemmelse med deres mandater, navnlig Asylagenturet i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2303²⁹, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/1896 og Den Europæiske Unions Agentur for Rets-håndhævelsessamarbejde (Europol) i overensstemmelse med Europa- Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794³⁰.
 - a) støtte fra EU-fondene til gennemførelse af den fælles ramme, der er fastsat i denne del, i overensstemmelse med forordning (EU) 2021/1147 og, hvor det er relevant, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1148³¹

29 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2303 af 15. december 2021 om Den Europæiske Unions Asylagentur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 439/2010

(EUT L 468 af 30.12.2021, s. 1).

30 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

31 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1148 af 7. juli 2021 om oprettelse af instrumentet for finansiel støtte til grænseforvaltning og visumpolitik som del af Fonden for Integreret Grænseforvaltning (EUT L 251 af 15.7.2021, s. 48).

- a) undtagelser i gældende EU-ret, som giver medlemsstaterne de nødvendige redskaber til at reagere på specifikke migrationsudfordringer som omhandlet i forordning (EU) 2024/1359 og (EU) 2024/1348 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1349³²
- b) aktivering af EU-civilbeskyttelsesmekanismen i overensstemmelse med Europa-
- c) Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/836³³ foranstaltninger til fremme af tilbagesendelses- og reintegrationsaktiviteter, herunder gennem samarbejde med tredjelande, og i fuld overensstemmelse med grundlæggende rettigheder
- d) styrkede tiltag og tværsektorielle aktiviteter i den eksterne dimension af migration
- e) styrket diplomatisk og politisk outreach
- f) koordinerede kommunikationsstrategier
- g) støtte effektive og menneskerettighedsbaserede migrationspolitikker i tredjelande

32 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1349 af 14. MAJ 2024 om oprettelse af en grænseprocedure ved tilbagesendelse og om ændring af forordning (EU) 2021/1148 (EUT L, 2024/1349, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1349/oj>).

33 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/836 af 20. maj 2021 om ændring af afgørelse nr. 1313/2013/EU om en EU-civilbeskyttelsesmekanisme (EUT L 185 af 26.5.2021, s. 1).

- j) fremme lovlig migration og velforvaltet mobilitet, herunder ved at styrke bilaterale, regionale og internationale partnerskaber om migration, tvangsfordrivelse, lovlige migrationsveje og mobilitetspartnerskaber.

Artikel 7

Strategisk tilgang til forvaltning af asyl og migration på nationalt plan

1. Medlemsstaterne indfører nationale strategier, der fastsætter en strategisk tilgang til at sikre, at de har kapacitet til effektivt at gennemføre deres asylforvaltnings- og migrationsstyringssystem i fuld overensstemmelse med deres forpligtelser i henhold til EU-retten og folkeretten og under hensyntagen til den enkelte medlemsstats specifikke situation, navnlig deres geografiske placering. Når medlemsstaterne fastlægger deres nationale strategier, kan de høre Kommissionen og relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer, navnlig Asylagenturet, samt lokale og regionale myndigheder, alt efter hvad der er relevant og i overensstemmelse med national ret. Disse strategier skal mindst indeholde:

- a) forebyggende foranstaltninger for at mindske risikoen for migrationspres samt beredskabsplanlægning under hensyntagen til beredskabsplanlægningen i medfør af forordning (EU) 2019/1896 og (EU) 2021/2303 og direktiv (EU) 2024/1346 og de rapporter, Kommissionen har udarbejdet i henhold til henstilling (EU) 2020/1366
 - b) oplysninger om, hvordan de principper, der er fastsat i denne del, gennemføres af medlemsstaterne, og om hvordan de retlige forpligtelser, der følger heraf, opfyldes på nationalt plan
 - c) oplysninger om, hvordan resultaterne af den overvågning, der foretages af Asylagenturet og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, og den evaluering, der foretages i overensstemmelse med forordning (EU) 2022/922, samt den overvågning, der foretages i overensstemmelse med artikel 10 i forordning (EU) 2024/1356 er blevet taget i betragtning.
2. De nationale strategier skal tage hensyn til andre relevante strategier og eksisterende støtteforanstaltninger, navnlig støtteforanstaltningerne inden for rammerne af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/2303, og de skal være i overensstemmelse med og supplere de nationale strategier for integreret europæisk grænseforvaltning, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 8, stk. 6, i forordning (EU) 2019/1896.
 3. Medlemsstaterne sender deres nationale strategier for asylforvaltning og migrationsstyring til Kommissionen seks måneder før vedtagelsen af strategien omhandlet i artikel 8.
 4. Unionen yder finansiell og operationel støtte til opfyldelsen af forpligtelserne, herunder operationel støtte fra dens organer, kontorer og agenturer, i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/1986, (EU) 2021/1147, (EU) 2021/2303 og, hvis det er relevant, (EU) 2021/1148.
 5. Kommissionen overvåger og giver oplysninger om migrationssituationen ved hjælp af regelmæssige rapporter baseret på data og oplysninger fra EU-Udenrigstjenesten, Asylagenturet, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, Europol og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder og navnlig de oplysninger, der er indsamlet i henhold til henstilling (EU) 2020/1366 og inden for rammerne af EU- mekanismen til kriseberedskab og -styring i forbindelse med migration og dens netværk, og, hvor det er nødvendigt, oplysninger fra medlemsstaterne.
 6. Kommissionen fastlægger ved hjælp af gennemførelsesretsakter et skema, der skal anvendes af medlemsstaterne for at sikre, at deres nationale strategier er sammenlignelige med hensyn til specifikke centrale elementer såsom beredskabsplanlægning. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 2.

Artikel 8

En langsigtet europæisk strategi for asylforvaltning og migrationsstyring

1. Kommissionen udarbejder efter høring af medlemsstaterne og under hensyntagen til relevante rapporter og analyser fra EU-organer, kontorer og agenturer og på grundlag af de nationale strategier, der er omhandlet i artikel 7, en femårig europæisk strategi for asylforvaltning og migrationsstyring ("strategien"), der fastlægger den strategiske tilgang for at sikre den konsekvente gennemførelse af de nationale strategier. Kommissionen sender strategien til Europa-Parlamentet og Rådet. Strategien er ikke juridisk bindende.
2. Den første strategi vedtages senest den 12. december 2025 og derefter hvert femte år.
3. Strategien skal omfatte de komponenter, der er anført i artikel 4 og 5, give EU-Domstolens og Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols retspraksis en fremtrædende rolle og også tage hensyn til:
 - a) gennemførelsen af medlemsstaternes nationale strategier for asylforvaltning og migrationsstyring, der er omhandlet i artikel 7, og deres overholdelse af EU-retten og folkeretten
 - b) relevante oplysninger indsamlet af Kommissionen i henhold til henstilling (EU) 2020/1366

- c) oplysninger indsamlet af Kommissionen og Asylagenturet om gennemførelsen af gældende EU-ret på asylområdet
- d) oplysninger indhentet fra Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer, navnlig rapporter fra Asylagenturet, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder
- e) alle andre relevante oplysninger, herunder fra medlemsstater, overvågningsmyndigheder, internationale organisationer og andre relevante organer, kontorer, agenturer eller organisationer.

Kapitel II

Den årlige migrationsstyringscyklus

Artikel 9

Den årlige europæiske asyl- og migrationsrapport

1. Kommissionen vedtager en årlig europæisk asyl- og migrationsrapport med en vurdering af asyl-, modtagelses- og migrationssituationen i de foregående 12 måneder og eventuelle udviklinger og et strategisk situationsbillede af migrations- og asylområdet, hvilket også fungerer som et redskab til tidlig varsling og bevidstgørelse for Unionen ("rapporten").
2. Rapporten baseres på relevante kvantitative og kvalitative data og oplysninger fra medlemsstaterne, Tjenesten for EU's Optræden Udadtil, Asylagenturet, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, Europol og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder. Den kan også tage hensyn til oplysninger fra andre relevante organer, kontorer, agenturer eller organisationer.
3. Rapporten skal indeholde følgende elementer:
 - a) en vurdering af den generelle situation, der omfatter alle migrationsruter til Unionen og i alle medlemsstaterne, herunder navnlig:
 - a) antallet af ansøgninger om international beskyttelse og ansøgernes nationaliteter
 - b) antallet af identificerede uledsagede mindreårige og, hvis det er til rådighed, personer med særlige modtagelses- eller proceduremæssige behov
 - c) antallet af tredjelandstatsborgere eller statsløse med international beskyttelse i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1347
 - d) antallet af afgørelser i første instans og endelige asylafgørelser
 - e) medlemsstaternes modtagelseskapacitet
 - f) antallet af tredjelandstatsborgere, som medlemsstaternes myndigheder har opdaget ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse, ophold eller bopæl i medlemsstaten, herunder personer, hvis tilladelse til ophold er udløbet som defineret i artikel 3, stk. 1, nr. 19), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226³⁴
 - g) antallet af afgørelser om tilbagesendelse udstedt af medlemsstaterne og antallet af tredjelandstatsborgere, der har forladt medlemsstaternes område i overensstemmelse med en afgørelse om tilbagesendelse, der overholder direktiv 2008/115/EF

³⁴ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål

og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20).

- a) antallet af tredjelandsstatsborgere eller statsløse, som har fået indrejsetilladelse af medlemsstaterne gennem Unionens eller nationale genbosætningsordninger eller humanitære adgangsordninger
 - b) antallet af tredjelandsstatsborgere, der er omfattet af grænseproceduren i forordning (EU) 2024/1348 og (EU) 2024/1349 samt deres nationalitet
 - c) antallet af indkommende eller udgående anmodninger om overtagelse eller meddelelser om tilbagetagelse i overensstemmelse med artikel 39 og 41
 - d) antallet af afgørelser om overførsler og antallet af overførsler, der er gennemført i overensstemmelse med denne forordning
 - e) antallet af tredjelandsstatsborgere, der sættes i land efter eftersøgnings- og redningsaktioner, deres nationalitet, samt antal ansøgninger om international beskyttelse indgivet af disse tredjelandsstatsborgere
 - f) de medlemsstater, der har oplevet gentagne ilandsætninger ad søvejen, navnlig som følge af ilandsætninger efter eftersøgnings- og redningsoperationer
 - g) antallet af tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der er blevet nægtet indrejse i overensstemmelse med artikel 14 i forordning (EU) 2016/399
 - h) antallet af tredjelandsstatsborgere eller statsløse, som nyder godt af midlertidig beskyttelse i overensstemmelse med Rådets direktiv 2001/55/EF**35**
 - i) antallet af personer, der pågribes i forbindelse med irregulær passage af en ydre land-, sø- eller luftgrænse, og, forudsat at oplysningerne er tilgængelige og verificerbare, antallet af forsøg på irregulær grænsepassage
 - j) støtte ydet af EU-organer, -kontorer og agenturer til medlemsstaterne
- b) en prognose for det kommende år, herunder antal forventede ilandsætninger ad søvejen, baseret på den generelle migrationsituation i det foregående år og under hensyntagen til den nuværende situation, samtidig med at tidligere pres også afspejles
- c) oplysninger om beredskabsniveauet i Unionen og i medlemsstaterne og de mulige virkninger af de forventede situationer
- d) oplysninger om medlemsstaternes kapacitet, navnlig om modtagelseskapaciteten

35 Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf (EFT L 212 af 7.8.2001, s. 12).

- e) resultaterne af den overvågning, der foretages af Asylagenturet og Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, og den evaluering, der foretages i henhold til forordning (EU) 2022/922, samt den overvågning, der foretages i henhold til artikel 10 i forordning (EU) 2024/1356, som omhandlet i nærværende forordnings artikel 7, stk. 1, andet afsnit, litra c)
 - f) en vurdering af, om der er behov for solidaritetsforanstaltninger og foranstaltninger i henhold til den permanente EU-migrationsværktøjskasse for at støtte den pågældende medlemsstat eller de pågældende medlemsstater.
4. Kommissionen vedtager rapporten senest den 15. oktober hvert år og sender den til Europa-Parlamentet og Rådet.

5. Rapporten dannet grundlag for afgørelser på EU-plan om de foranstaltninger, der er nødvendige for at håndtere migrationssituationer.
6. Den første rapport vedtages senest den 15. oktober 2025 .
7. Med henblik på rapporten giver medlemsstaterne, Asylagenturet, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, Europol og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder de i artikel 10 omhandlede oplysninger senest den 1. juni hvert år.
8. Kommissionen indkalder til et møde i EU-mekanismen til kriseberedskab og -styring i forbindelse med migration i løbet af første halvdel af juli hvert år for at forelægge den indledende vurdering af situationen og udveksle oplysninger med medlemmer af denne mekanisme. Sammensætningen af og virkemåden for EU-mekanismen til kriseberedskab og -styring i forbindelse med migration skal være som fastsat i henstilling (EU) 2020/1366 i dens oprindelige udgave.
9. Medlemsstaterne og de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer giver Kommissionen ajourførte oplysninger senest den 1. september hvert år.
10. Kommissionen indkalder senest den 30. september hvert år til et møde i EU-mekanismen til kriseberedskab og -styring i forbindelse med migration for at forelægge den konsoliderede vurdering af situationen. Sammensætningen af og virkemåden for EU- mekanismen til kriseberedskab og -styring i forbindelse med migration skal være som fastsat i henstilling (EU) 2020/1366 i dens oprindelige udgave.

Artikel 10

Oplysninger til vurdering af den generelle migrationssituation, migrationspresset, risikoen for migrationspres eller en betydelig migrationssituation

1. Når Kommissionen vurderer den generelle migrationssituation, eller om en medlemsstat er udsat for migrationspres, er i risiko for migrationspres eller står over for en betydelig migrationssituation, anvender den den rapport, der er omhandlet i artikel 9, og tager hensyn til eventuelle yderligere oplysninger i henhold til artikel 9, stk. 3, litra a).
2. Kommissionen tager også følgende i betragtning:
 - a) oplysningerne fra den pågældende medlemsstat, herunder et skøn over dens behov og kapacitet og dens beredskabsforanstaltninger og eventuelle yderligere relevante oplysninger i den nationale strategi, der er omhandlet i artikel 7
 - b) graden af samarbejde om migration samt på tilbagesendelses- og tilbagetagelsesområdet, herunder ved at tage hensyn til årsrapporten i overensstemmelse med artikel 25a i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009³⁶, med oprindelses- og transitlande, første asyllande og sikre tredjelande som defineret i forordning (EU) 2024/1348

<p>36 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).</p>

- a) den geopolitiske situation i de relevante tredjelande samt de grundlæggende årsager til migration og mulige situationer med instrumentalisering af migranter og den mulige udvikling på området irregulære indrejser via medlemsstaternes ydre grænser, som kunne påvirke migrationsstrømme
- b) de relevante henstillinger givet i artikel 20 i forordning (EU) 2022/922, artikel 15 i forordning (EU) 2021/2303 og artikel 32, stk. 7, i forordning (EU) 2019/1896
- c) oplysninger indsamlet i henhold til henstilling (EU) 2020/1366
- d) rapporterne om integreret situationsbevidsthed og analyse, der udarbejdes i henhold til Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1993³⁷, forudsat at EU's integrerede politiske kriserespons er blevet

aktiveret, eller rapporten om situationsbevidsthed og analyse på migrationsområdet, der udarbejdes i første fase af EU-mekanismen til kriseberedskab og -styring i forbindelse med migration, hvis den integrerede politiske kriserespons ikke er blevet aktiveret

- e) oplysninger fra rapporteringsprocessen om visumliberalisering og dialoger med tredjelande
- f) de kvartalsvise bulletiner om migration samt andre rapporter fra Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder

37 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1993 af 11. december 2018 om EU's integrerede ordninger for politisk kriserespons (EUT L 320 af 17.12.2018, s. 28).

- a) støtte ydet af EU-organer, -kontorer og -agenturer til medlemsstaterne
 - b) relevante dele af sårbarhedsvurderingsrapporten, der er omhandlet i artikel 32 i forordning (EU) 2019/1896
 - c) omfanget af og tendenserne med hensyn til tredjelandstatsborgeres eller statsløses uautoriserede bevægelser mellem medlemsstaterne på grundlag af de tilgængelige oplysninger fra de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer og dataanalyser fra relevante informationssystemer.
3. For at vurdere, om en medlemsstat står over for en betydelig migrationssituation, tager Kommissionen derudover hensyn til den kumulative virkning af nuværende og tidligere årlige ankomster af tredjelandstatsborgere eller statsløse.

Artikel 11

Kommissionens gennemførelsesafgørelse om, hvorvidt medlemsstater er udsat for migrationspres, er i risiko for migrationspres eller står over for en betydelig migrationssituation

1. Kommissionen vedtager sammen med den i artikel 9 omhandlede rapport en gennemførelsesafgørelse om, hvorvidt en bestemt medlemsstat er udsat for migrationspres, er i risiko for migrationspres i det kommende år eller står over for en betydelig migrationssituation. Med henblik herpå hører Kommissionen de pågældende medlemsstater. Kommissionen kan fastsætte en tidsfrist for sådanne høringer.
2. Med henblik på stk. 1 anvender Kommissionen de oplysninger, der er indsamlet i henhold til artikel 10, idet den tager hensyn til alle elementer i den i artikel 9 omhandlede rapport, alle migrationsruter, herunder de særlige forhold, der kendetegner det strukturelle fænomen med ilandsætninger efter eftersøgnings- og redningsaktioner og tredjelandstatsborgeres og statsløses uautoriserede bevægelser mellem medlemsstaterne, samt tidligere pres på den pågældende medlemsstat og den nuværende situation.
3. Har en medlemsstat inden for de seneste 12 måneder oplevet et stort antal ankomster grundet gentagne ilandsætninger efter eftersøgnings- og redningsoperationer, anser Kommissionen den pågældende medlemsstat for at være udsat for migrationspres, forudsat at disse ankomster har et sådant omfang, at de skaber uforholdsmæssigt store forpligtelser for selv den pågældende medlemsstats velforberedte asyl-, modtagelses- og migrationssystem.
4. Kommissionen vedtager sin gennemførelsesafgørelse senest den 15. oktober hvert år og sender den til Europa-Parlamentet og til Rådet.

Artikel 12

Kommissionens forslag til Rådets gennemførelsesretsakt om oprettelse af den årlige solidaritetspulje

1. Kommissionen forelægger hvert år på grundlag af og sammen med den i artikel 9 omhandlede rapport et forslag til Rådets gennemførelsesretsakt om oprettelse af den årlige solidaritetspulje, der er nødvendig for at håndtere migrationssituationen i det kommende år på en afbalanceret og effektiv måde. Dette forslag skal afspejle de forventede årlige solidaritetsbehov hos de medlemsstater, der er udsat for migrationspres.
2. I Kommissionens i stk. 1 omhandlede forslag fastsættes det samlede antal krævede omfordelinger af ansøgere og finansielle bidrag til den årlige solidaritetspulje på EU-plan, som mindst skal være:
 - a) 30 000 for omfordelinger
 - b) 600 mio. EUR for finansielle bidrag.

I Kommissionens i denne artikels stk. 1 omhandlede forslag fastsættes ligeledes årlige vejledende bidrag for hver medlemsstat, som fremkommer ved anvendelsen af fordelingsnøglen i artikel 66, med henblik på at lette processen med at give tilsagn om dens solidaritetsbidrag ("tilsagnsprocessen") i henhold til artikel 13.

3. Når Kommissionen fastlægger det ansvarsniveau på EU-plan, som skal deles af alle medlemsstater, og det deraf følgende solidaritetsniveau, tager den hensyn til relevante kvalitative og kvantitative kriterier, herunder for det relevante år det samlede antal ankomster, de gennemsnitlige anerkendelsesprocenter samt de gennemsnitlige tilbagesendelsesprocenter. Kommissionen tager også hensyn til, at de medlemsstater, der bliver solidaritetsmodtagende medlemsstater i henhold til artikel 58, stk. 1, ikke er forpligtet til at gennemføre deres tilsagn om solidaritetsbidrag. Kommissionen kan angive et højere antal for omfordelinger og finansielle bidrag end dem, der er fastsat i denne artikels stk. 2, og kan angive andre former for solidaritet som fastsat i artikel 56, stk. 2, litra c), afhængigt af behovet for sådanne foranstaltninger, der opstår som følge af de specifikke udfordringer på migrationsområdet i den pågældende medlemsstat. For at bevare den samme værdi af de forskellige typer solidaritetsforanstaltninger bibeholdes forholdet mellem de tal, der er fastsat i nærværende artikels stk. 2, litra a) og b).
4. Uanset denne artikels stk. 2 skal Kommissionens i denne artikels stk. 1 omhandlede forslag til Rådets gennemførelsesretsakt i ekstraordinære situationer, hvor oplysningerne fra medlemsstaterne og de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer i henhold til artikel 9, stk. 2, eller den høring, som Kommissionen har gennemført i henhold til artikel 11, stk. 1, ikke tyder på, at der er behov for solidaritetsforanstaltninger i det kommende år, tage behørigt hensyn hertil.
5. Hvor Kommissionen i en gennemførelsesafgørelse som omhandlet i artikel 11, har konstateret, at én eller flere medlemsstater er udsat for migrationspres som følge af et stort antal ankomster grundet gentagne ilandsætninger efter eftersøgnings- og redningsoperationer, fastsætter Kommissionen under hensyntagen til de særlige forhold i de pågældende medlemsstater den vejledende procentdel af den årlige solidaritetspulje, der skal stilles til rådighed for disse medlemsstater.
6. Kommissionen vedtager det i denne artikels stk. 1 omhandlede forslag senest den 15. oktober hvert år og sender det til Rådet. Kommissionen sender samtidig dette forslag til Europa-Parlamentet. Indtil Rådets vedtagelse af gennemførelsesretsakten omhandlet i artikel 57 offentliggøres Kommissionens i nærværende artikels stk. 1 omhandlede forslag ikke. Det klassificeres som "RESTREINT UE/EU RESTRICTED" og behandles som sådant i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2013/488/EU³⁸.

38 Rådets afgørelse 2013/488/EU af 23. september 2013 om reglerne for sikkerhedsbeskyttelse af EU's klassificerede informationer (EUT L 274 af 15.10.2013, s. 1).

EU-solidaritetsforummet på højt plan

1. For at sikre en effektiv gennemførelse af denne forordnings del IV oprettes der hermed et EU-solidaritetsforum på højt plan ("forummet på højt plan") bestående af repræsentanter for medlemsstaterne og med den medlemsstat, der har formandskabet for Rådet, som formand. Medlemsstaterne repræsenteres på det ansvars- og beslutningstagningsniveau, som er passende med henblik på at udføre de opgaver, der er pålagt forummet på højt plan. Tredjelande, der har indgået en aftale med Unionen om kriterierne og procedurerne til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en medlemsstat eller i det pågældende tredjeland, kan med henblik på at bidrage til solidaritet på ad hoc-basis eventuelt indbydes til at deltage i forummet på højt plan.
2. Rådet sammenkalder forummet på højt plan senest 15 dage efter vedtagelsen af den i artikel 9 omhandlede rapport, den i artikel 11 omhandlede afgørelse og Kommissionens i artikel 12 omhandlede forslag.
3. På det i stk. 2 omhandlede møde behandler forummet på højt plan den i artikel 9 omhandlede rapport, den i artikel 11 omhandlede afgørelse og Kommissionens i artikel 12 omhandlede forslag og vurderer den generelle situation. Det når også frem til en konklusion om de nødvendige solidaritetsforanstaltninger og det nødvendige niveau for bidrag i henhold til proceduren i artikel 57 og, hvor det anses for nødvendigt, om andre beredskabsforanstaltninger på migrationsområdet inden for områderne ansvar, beredskab og nødsituationer samt om den eksterne dimension af migration. På dette møde i forummet på højt plan giver medlemsstaterne tilsagn om deres solidaritetsbidrag til oprettelsen af den årlige solidaritetspulje i henhold til artikel 57.
4. Hvor Rådet på initiativ af en medlemsstat eller på opfordring fra Kommissionen anser, at solidaritetsbidragene til den årlige solidaritetspulje er utilstrækkelige i forhold til de konstaterede behov, herunder hvis der er indrømmet væsentlige nedsættelser i overensstemmelse med artikel 61 og 62, hvis én eller flere medlemsstater, der er udsat for migrationspres, har større behov end forventet, eller hvis den generelle situation kræver yderligere solidaritetsstøtte, genindkalder Rådet med simpelt flertal forummet på højt plan for at anmode medlemsstaterne om yderligere solidaritetsbidrag. Enhver tilsagnsproces følger proceduren i artikel 57.

*Artikel 14**EU-forummet på teknisk niveau*

1. For at sikre, at denne forordnings del IV fungerer gnidningsfrit, oprettes der et EU-forum på teknisk niveau ("forummet på teknisk niveau"), og EU-solidaritetskoordinatoren sammenkalder og leder det på Kommissionens vegne.
2. Forummet på teknisk niveau omfatter repræsentanter for de relevante myndigheder i medlemsstaterne på et tilstrækkeligt højt ledelsesmæssigt niveau til at udføre de opgaver, som det pålægges.
3. Tredjelande, der har indgået en aftale med Unionen om kriterierne og procedurerne til afgørelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en medlemsstat eller i det pågældende tredjeland, kan med henblik på at bidrage til solidaritet på ad hoc-basis indbydes til at deltage i forummet på teknisk niveau i det omfang det er hensigtsmæssigt.
4. Asylagenturet deltager i forummet på teknisk niveau. Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder deltager, hvor det er hensigtsmæssigt og når de er inviteret af EU- solidaritetskoordinatoren, i forummet på teknisk

niveau. De Forenede Nationers agenturer kan, afhængigt af deres deltagelse i solidaritetsmekanismen, også inviteres til at deltage.

5. Efter vedtagelsen af Rådets i artikel 57 omhandlede gennemførelsesretsakt indkalder EU- solidaritetskoordinatoren til et første møde i forummet på teknisk niveau. Efter dette første møde mødes forummet på teknisk niveauregelmæssigt og så ofte som nødvendigt, navnlig i henhold til artikel 58, stk. 3, og artikel 59, stk. 6, for at operationalisere solidaritetsmekanismen mellem medlemsstaterne og imødekomme solidaritetsbehovene ved hjælp af de fastsatte bidrag.

Artikel 15

EU-solidaritetskoordinatoren

1. Kommissionen udpeger en EU-solidaritetskoordinator til på teknisk plan at koordinere gennemførelsen af solidaritetsmekanismen i overensstemmelse med denne forordnings del IV.
2. EU-solidaritetskoordinatoren:
 - a) understøtter aktiviteterne med hensyn til omfordeling fra den solidaritetsmodtagende medlemsstat til den bidragende medlemsstat
 - b) koordinerer og understøtter kommunikation mellem de medlemsstaterne, organer, kontorer, agenturer og enheder, der er involveret i gennemførelsen af solidaritetsmekanismen
 - c) holder et overblik over de solidaritetsmodtagende medlemsstaters behov og de bidragende medlemsstater bidrag og følger op på den løbende gennemførelse af solidaritetsforanstaltninger
 - d) tilrettelægger med regelmæssige mellemrum møder mellem medlemsstaternes myndigheder for at sikre en effektiv og virksomhedsfuld operationalisering af den årlige solidaritetspulje med henblik på at lette den bedst mulige interaktion og det bedst mulige samarbejde mellem medlemsstaterne
 - e) fremmer bedste praksis med hensyn til gennemførelsen af solidaritetsmekanismen
 - f) sammenkalder og leder forummet på teknisk niveau
 - g) udfører opgaverne omhandlet i artikel 7 i forordning (EU) 2024/1359.
3. Med henblik på stk. 2 bistås EU-solidaritetskoordinatoren af et kontor og tildeles de nødvendige finansielle og menneskelige ressourcer til effektivt at udføre sine opgaver. EU- solidaritetskoordinatoren arbejder tæt sammen med Asylagenturet, herunder med hensyn til de praktiske detaljer i forbindelse med omfordelingen i henhold til denne forordning.
4. I den rapport, der er omhandlet i artikel 9, skal der redegøres for status for solidaritetsmekanismens gennemførelse og funktion.
5. Medlemsstaterne giver EU-solidaritetskoordinatoren de data og oplysninger, der er nødvendige for, at EU-solidaritetskoordinatoren kan udføre sine opgaver effektivt.

DEL III

KRITERIER OG PROCEDURER TIL AFGØRELSE AF, HVILKEN MEDLEMSSTAT DER ER ANSVARLIG

Kapitel I

Almindelige principper og garantier

Artikel 16

Adgang til proceduren for behandling af en ansøgning om international beskyttelse

1. Medlemsstaterne behandler en ansøgning om international beskyttelse fra en tredjelandsstatsborger eller statsløs, der indgiver en ansøgning på en af medlemsstaternes område, herunder ved grænsen eller i transitområderne. En ansøgning behandles kun af en enkelt medlemsstat, som skal være den medlemsstat, som er ansvarlig på grundlag af kriterierne i denne dels kapitel II eller bestemmelserne i denne dels kapitel III.
2. Kan det ikke på grundlag af kriterierne i denne forordning afgøres, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for at behandle ansøgningen om international beskyttelse, er det den første medlemsstat, hvori ansøgningen om international beskyttelse blev registreret, der er ansvarlig for behandlingen, uden at det berører reglerne i denne forordnings del IV.
3. Er det umuligt for en medlemsstat at overføre en ansøger til den medlemsstat, der primært er udpeget som ansvarlig, fordi der er væsentlige grunde til at tro, at ansøgeren ved at blive overført til den pågældende medlemsstat vil løbe en reel risiko for krænkelse af sine grundlæggende rettigheder, der udgør umenneskelig eller nedværdigende behandling i den i chartrets artikel 4 anvendte betydning, fortsætter den medlemsstat, der træffer afgørelsen, med at undersøge kriterierne i denne dels kapitel II eller bestemmelserne i denne dels kapitel III, for at afgøre, om en anden medlemsstat kan udpeges som ansvarlig. Hvor en medlemsstat ikke kan gennemføre overførslen i medfør af dette stykkes første afsnit til nogen medlemsstat, der er udpeget på grundlag af kriterierne i denne dels kapitel II eller bestemmelserne i denne dels kapitel III, eller til den første medlemsstat, hvori ansøgningen blev registreret, og ikke kan fastslå, hvorvidt en anden medlemsstat kan udpeges som den ansvarlige medlemsstat, bliver førstnævnte den medlemsstat, der er ansvarlig for at behandle ansøgningen om international beskyttelse.
4. Hvis der ikke i henhold til forordning (EU) 2024/1356 er foretaget sikkerhedskontrol, jf. nævnte forordnings artikel 15, undersøger den første medlemsstat, hvori ansøgningen om international beskyttelse blev registreret, hurtigst muligt efter registreringen af ansøgningen, om der er rimelige grunde til at anse ansøgeren for at udgøre en trussel mod den indre sikkerhed, inden den anvender kriterierne for afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i medfør af denne dels kapitel II eller bestemmelserne i denne dels kapitel III.

Hvis der er blevet foretaget sikkerhedskontrol, jf. artikel 15 i forordning (EU) 2024/1356, men den første medlemsstat, hvori ansøgningen om international beskyttelse blev registreret, har rimelige grunde til at anse ansøgeren for at udgøre en trussel mod den indre sikkerhed, foretager den pågældende medlemsstat undersøgelsen hurtigst muligt efter registreringen af ansøgningen, inden den anvender kriterierne for afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i medfør af denne dels kapitel II eller bestemmelserne i denne dels kapitel III.

Hvis sikkerhedskontrollen foretaget i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) 2024/1356 eller i overensstemmelse med dette stykkes første og andet afsnit viser, at der er rimelige grunde til at anse ansøgeren for at udgøre en trussel mod den indre sikkerhed, bliver den medlemsstat, der foretager sikkerhedskontrollen, den ansvarlige medlemsstat, og nærværende forordnings artikel 39 finder ikke anvendelse.

5. Hver medlemsstat bevarer retten til at sende en ansøger til et sikkert tredjeland under overholdelse af de regler og garantier, der er fastsat i forordning (EU) 2024/1348.

Artikel 17

Ansøgerens forpligtelser og samarbejde med de kompetente myndigheder

1. En ansøgning om international beskyttelse skal fremsættes og registreres i den første indrejsemedlemsstat.
2. Hvis en tredjelandstatsborger eller statsløs er i besiddelse af et gyldigt opholdsdokument eller et gyldigt visum, skal ansøgningen om international beskyttelse uanset stk. 1 fremsættes og registreres i den medlemsstat, der udstedte opholdsdokumentet eller visummet.

Hvis en tredjelandstatsborger eller en statsløs er i besiddelse af et opholdsdokument eller et visum, der er udløbet eller er annulleret, trukket tilbage eller inddraget, skal ansøgningen om international beskyttelse fremsættes og registreres i den medlemsstat, hvor vedkommende opholder sig.

3. Ansøgeren samarbejder fuldt ud med de kompetente myndigheder i medlemsstaterne om indsamling af de biometriske data i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1358 og om de forhold, der er omfattet af nærværende forordning, navnlig ved snarest muligt og senest under den i nærværende forordnings artikel 22 omhandlede samtale at fremlægge og meddele alle de elementer og oplysninger, vedkommende råder over, som er relevante for afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, herunder ved at indgive sine identitetspapirer, hvis ansøgeren er i besiddelse af sådanne dokumenter. Er ansøgeren på tidspunktet for samtalen ikke i stand til at fremlægge dokumentation for de fremlagte elementer og oplysninger eller at udfylde det skema, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 22, stk. 1, fastsætter den kompetente myndighed under hensyntagen til sagens individuelle omstændigheder en rimelig frist til at fremlægge denne dokumentation inden for den i nærværende forordnings artikel 39, stk. 1, omhandlede periode.
4. Ansøgeren er forpligtet til at opholde sig i:
 - a) den i stk. 1 og 2 omhandlede medlemsstat, indtil det afgøres, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og i givet fald indtil gennemførelsen af overførselsproceduren
 - b) den ansvarlige medlemsstat
 - c) den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, efter en overførsel i henhold til artikel 67, stk. 11.
5. Når ansøgeren underrettes om en afgørelse om overførsel i overensstemmelse med artikel 42, stk. 2, og artikel 67, stk. 10, skal ansøgeren samarbejde med de kompetente myndigheder og efterkomme denne afgørelse.

Artikel 18

Konsekvenser i tilfælde af manglende efterkommelse

1. Forudsat at ansøgeren er blevet informeret om vedkommendes forpligtelser og om konsekvenserne af manglende efterkommelse heraf i overensstemmelse med artikel 11, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2024/1356 eller artikel 5, stk. 1, og artikel 21 i direktiv (EU) 2024/1346, har ansøgeren ikke ret til de modtagelsesforhold, der er fastsat i nævnte direktivs artikel 17-20 i nogen anden medlemsstat end den, hvor vedkommende er forpligtet til at opholde sig i henhold til nærværende forordnings artikel 17, stk. 4, fra det tidspunkt, hvor den pågældende underrettes om afgørelsen om overførsel til den ansvarlige medlemsstat.

Første afsnit berører ikke behovet for at sikre en levestandard, der er i overensstemmelse med EU-retten, herunder chartret, og internationale forpligtelser.

2. De elementer og oplysninger, som er relevante for afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og som fremlægges efter udløbet af fristen, tages kun i betragtning, hvis de tilvejebringer dokumentation, der er afgørende for en korrekt anvendelse af denne forordning, navnlig for så vidt angår uledsagede mindreårige og familiesammenføring.

3. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvor ansøgeren ikke befinder sig i den medlemsstat, hvor vedkommende er forpligtet til at opholde sig, og de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor ansøgeren befinder sig, har rimelige grunde til at antage, at ansøgeren kunne have været udsat for en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2 og 3 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU³⁹.
4. Ved anvendelsen af denne artikel tager medlemsstaterne hensyn til ansøgerens individuelle forhold, herunder enhver reel risiko for krænkelse af grundlæggende rettigheder i den medlemsstat, hvor ansøgeren er forpligtet til at opholde sig. Alle foranstaltninger, som medlemsstaterne træffer, skal være forholdsmæssige.

39 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/36/EU af 5. april 2011 om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor, og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/629/RIA (EUT L 101 af 15.4.2011, s. 1).

Artikel 19

Retten til oplysninger

1. Snarest muligt, og under alle omstændigheder senest på den dato, hvor en ansøgning om international beskyttelse er registreret i en medlemsstat, oplyser denne medlemsstats kompetente myndigheder ansøgeren om anvendelsen af denne forordning, om vedkommendes rettigheder i medfør af denne forordning og om de forpligtelser, der er fastsat i artikel 17, samt om de i artikel 18 fastsatte konsekvenser af ikke at opfylde disse forpligtelser. Disse oplysninger omfatter navnlig følgende:
 - a) denne forordnings mål
 - b) ansøgerens forventede samarbejde med de kompetente myndigheder som fastsat i artikel 17
 - c) det forhold at retten til at ansøge om international beskyttelse ikke indebærer, at ansøgeren kan vælge, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, eller hvilken medlemsstat, der er den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling
 - d) konsekvenserne af at indgive en anden ansøgning i en anden medlemsstat og konsekvenserne af at forlade den medlemsstat, hvor vedkommende er forpligtet til at opholde sig i henhold til artikel 17, stk. 4, og navnlig at ansøgeren kun har ret til modtagelsesforholdene som fastsat i artikel 18, stk. 1
 - e) kriterierne og proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, disse kriteriers rækkefølge i de forskellige faser af proceduren og varigheden af proceduren
 - f) bestemmelserne vedrørende familiesammenføring og i denne henseende den gældende definition af familiemedlemmer og slægtninge, retten til at anmode om og modtage det skema, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1, herunder oplysninger om personer og enheder, der er i stand til at bistå med udfyldelsen af skemaet, samt oplysninger om nationale, internationale eller andre relevante organisationer, der er i stand til at lette identifikationen og opsporingen af familiemedlemmer
 - g) retten til og formålet med den personlige samtale i overensstemmelse med artikel 22, proceduren og forpligtelsen til snarest muligt i proceduren mundtligt eller gennem fremlæggelse af dokumenter eller andre oplysninger, herunder i givet fald ved hjælp af det i artikel 22, stk. 1, omhandlede skema, at fremlægge alle relevante oplysninger der kan være med til at fastslå tilstedeværelsen af familiemedlemmer, slægtninge eller andre familierelationer i medlemsstaterne, herunder oplysninger om hvilke midler ansøgeren kan bruge til at fremlægge sådanne oplysninger, samt enhver form for bistand, som medlemsstaten kan tilbyde med hensyn til opsporing af familiemedlemmer eller slægtninge
 - h) ansøgerens forpligtelse til snarest muligt i proceduren at fremlægge alle relevante oplysninger, der kan bidrage til at fastslå eksistensen af tidligere opholdsdokumenter, visa eller eksamensbeviser

- i) muligheden for at fremlægge behørigt begrundede årsager for de kompetente myndigheder med henblik på deres overvejelse af at anvende artikel 35, stk. 1
 - j) ansøgerens forpligtelse til at fremlægge sine identitetspapirer, hvis ansøgeren er i besiddelse af sådanne dokumenter, og til at samarbejde med de kompetente myndigheder om indsamling af de biometriske data i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1358
 - k) eksistensen af retten til effektive retsmidler ved en domstol eller et domstolslignende organ med henblik på at anfægte en afgørelse om overførsel inden for fristen i artikel 43, stk. 2, og det forhold, at anvendelsesområdet for en sådan anfægtelse er begrænset som fastsat i artikel 43, stk. 1
 - l) retten til gratis juridisk rådgivning i spørgsmål, der vedrører anvendelsen af kriterierne i denne dels kapitel II eller bestemmelserne i denne dels kapitel III, i alle faser af proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, som fastsat i artikel 21
 - m) retten til i tilfælde af en appel eller klage efter anmodning at få gratis juridisk bistand, når den pågældende person ikke selv kan betale omkostningerne herved
 - n) det forhold, at forsvinden vil føre til en forlængelse af tidsfristen i overensstemmelse med artikel 46
 - o) det forhold at medlemsstaternes kompetente myndigheder og Asylagenturet vil behandle ansøgerens personoplysninger, herunder med henblik på udveksling af oplysninger om vedkommende udelukkende med henblik på opfyldelsen af deres forpligtelser i henhold til denne forordning og i fuld overensstemmelse med forpligtelsen til at beskytte fysiske personer for så vidt angår behandlingen af personoplysninger i henhold til EU-retten og national ret
 - p) de pågældende kategorier af personoplysninger
 - q) retten til aktindsigt i oplysninger om ansøgeren og til at kræve, at sådanne oplysninger rettes, hvis de er urigtige, eller slettes, hvis de er ulovligt behandlet, samt procedurerne for udøvelse af disse rettigheder, herunder kontaktoplysninger for de myndigheder, der er omhandlet i artikel 52, og for de nationale databeskyttelsesmyndigheder, som har ansvaret for at behandle krav vedrørende beskyttelse af personoplysninger, og for den databeskyttelsesansvarlige
 - r) i tilfælde af uledsagede mindreårige de garantier og rettigheder, der gælder for ansøgeren i den henseende, repræsentantens rolle og ansvar og proceduren for at indgive klager over repræsentanten i fortrolighed, sikkert og på en måde, der fuldt ud overholder barnets ret til at blive hørt
 - s) det forhold, at medlemsstaten, hvis indiciene ikke er sammenhængende, ikke kan efterprøves og ikke er tilstrækkeligt detaljerede til at fastslå ansvaret, kan anmode om en DNA-test eller en blodprøve for at bevise en familiemæssig tilknytning, eller om en vurdering af ansøgerens alder
 - t) i givet fald den omfordelingsprocedure, der er omhandlet i artikel 67 og 68.
2. Ansøgeren skal have mulighed for at anmode om oplysninger om, hvordan proceduren skrider frem, og de kompetente myndigheder skal oplyse ansøgeren om denne mulighed. Hvis ansøgeren er mindreårig, skal den mindreårige og forælderen eller repræsentanten have muligheden for at anmode om sådanne oplysninger.

Artikel 20

Adgang til oplysninger

1. De oplysninger, der er omhandlet i artikel 19, skal gives skriftligt i en kortfattet, gennemsigtig, letforståelig og lettilgængelig form i et klart og enkelt sprog og på et sprog, som ansøgeren forstår eller med rimelighed formodes at forstå. Medlemsstaterne benytter til det formål det fælles oplysningsmateriale, som udarbejdes i medfør af nærværende artikels stk. 2. Det fælles oplysningsmateriale skal også være tilgængeligt online på en åben og lettilgængelig platform for ansøgere om international beskyttelse.

Hvor det er nødvendigt for at sikre, at ansøgeren forstår oplysningerne korrekt, skal disse også gives mundtligt, hvor det er hensigtsmæssigt i forbindelse med den personlige samtale, der er omhandlet i artikel 22. Med henblik herpå skal ansøgeren have mulighed for at stille spørgsmål med henblik på at præcisere de afgivne oplysninger.

Medlemsstaterne kan benytte sig af multimedieudstyr.

2. Asylagenturet udarbejder i tæt samarbejde med de ansvarlige nationale myndigheder fælles oplysningsmateriale samt særlige oplysninger for uledsagede mindreårige og sårbare ansøgere, hvor det er nødvendigt for ansøgere med særlige modtagelses- eller proceduremæssige behov, som mindst skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 19. Det fælles oplysningsmateriale skal også indeholde oplysninger vedrørende anvendelsen af forordning (EU) 2024/1358 og navnlig om det formål, hvortil en ansøgers data kan behandles i Eurodac.

Det fælles oplysningsmateriale udarbejdes på en sådan måde, at det er muligt for medlemsstaterne at supplere det med yderligere medlemsstatsspecifikke oplysninger.

3. Hvis ansøgeren er mindreårig, gives de oplysninger, der er omhandlet i artikel 19, på en børnevenlig måde af behørigt uddannet personale og under tilstedeværelse af ansøgerens repræsentant.

Artikel 21

Ret til juridisk rådgivning

1. Ansøgerne har ret til på effektiv vis at rådføre sig med en juridisk rådgiver eller anden rådgiver, der i henhold til national ret er godkendt eller har tilladelse til at virke som sådan, om spørgsmål, der vedrører anvendelsen af kriterierne i denne dels kapitel II eller bestemmelserne i denne dels kapitel III, i alle faser af proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig som fastsat i denne forordning.
2. Uden at dette berører ansøgerens ret til for egen regning at vælge en juridisk rådgiver eller anden rådgiver, kan en ansøger anmode om gratis juridisk rådgivning under proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.
3. Gratis juridisk rådgivning ydes af juridiske rådgivere eller andre rådgivere, som i henhold til national ret er godkendt til at rådgive, bistå eller repræsentere ansøgere, eller af ikkestatslige organisationer, der i henhold til national ret er akkrediterede til at levere juridiske tjenesteydelser til eller repræsentere ansøgere.

Med henblik på første afsnit kan effektiv adgang til gratis juridisk rådgivning sikres ved at overlade det til en person at yde juridisk rådgivning i procedurens administrative fase til flere ansøgere samtidigt.

4. Medlemsstaterne kan organisere ydelsen af juridisk rådgivning i overensstemmelse med deres nationale systemer.
5. Medlemsstaterne fastsætter særlige procedureregler vedrørende de nærmere ordninger for indgivelse og behandling af anmodninger om ydelse af gratis juridisk rådgivning som fastsat i denne artikel.
6. Med henblik på proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, skal den gratis juridiske rådgivning omfatte:
 - a) vejledning om og forklaringer af kriterierne og procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, herunder oplysninger om rettigheder og pligter i alle faser af denne procedure
 - b) vejledning om og bistand med hensyn til tilvejebringelsen af oplysninger, der kan bidrage til at fastslå, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, i overensstemmelse med kriterierne i denne dels kapitel II
 - c) vejledning og bistand vedrørende skemaet, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1.

7. Uden at det berører stk. 1 kan det udelades at yde gratis juridisk rådgivning under proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, hvis ansøgeren allerede bistås og repræsenteres af en juridisk rådgiver.
8. Med henblik på gennemførelsen af denne artikel kan medlemsstaterne anmode Asylagenturet om bistand. Desuden kan der via EU-fondene ydes finansiel støtte til medlemsstaterne i overensstemmelse med retsakterne, der gælder for sådan finansiering.

Artikel 22

Personlig samtale

1. For at lette proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, afholder de kompetente myndigheder i den i artikel 38, stk. 1, omhandlede medlemsstat, som træffer afgørelsen, en personlig samtale med ansøgeren med henblik på anvendelse af artikel 39. Samtalen skal også sikre, at ansøgeren korrekt forstår oplysningerne modtaget i overensstemmelse med artikel 19.

De kompetente myndigheder indsamler oplysninger om den specifikke ansøgers situation ved proaktivt at stille spørgsmål, der vil hjælpe med at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, med henblik på anvendelse af artikel 39.

Hvis der er tegn på, at ansøgeren har familiemedlemmer eller slægtninge i en medlemsstat, modtager ansøgeren et skema, som skal udarbejdes af Asylagenturet. Ansøgeren udfylder skemaet med de oplysninger, vedkommende råder over, med henblik på at lette anvendelsen af artikel 39. Om muligt udfylder ansøgeren dette skema inden den personlige samtale fastsat i denne artikel.

Asylagenturet udarbejder det i dette stykkes tredje afsnit omhandlede skema senest den ... [ti måneder efter datoen for denne forordnings ikrafttræden]. Asylagenturet udarbejder også retningslinjer for identifikation og sporing af familiemedlemmer for at støtte den anmodende og den anmodede medlemsstats anvendelse af artikel 25-28 og 34 i overensstemmelse med artikel 39 og 40.

Ansøgeren skal have mulighed for at fremlægge behørigt begrundede årsager for de kompetente myndigheder med henblik på deres overvejelse af at anvende artikel 35, stk. 1.

2. En personlig samtale kan undlades, hvis:
 - a) ansøgeren er forsvundet
 - b) ansøgeren ikke er mødt op til den personlige samtale og ikke behørigt har begrundet sit fravær
 - c) ansøgeren efter at have modtaget de i artikel 19 omhandlede oplysninger allerede på anden vis har afgivet de oplysninger, der er relevante for afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

Med henblik på dette stykkes første afsnit, litra c), giver den medlemsstat, der undlader at afholde samtalen, ansøgeren mulighed for at fremlægge alle yderligere oplysninger, der er relevante for en korrekt afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, inden for den frist, der er omhandlet i artikel 39, stk. 1, herunder behørigt begrundede årsager for myndigheden til at overveje behovet for en personlig samtale.

3. Den personlige samtale skal afholdes rettidigt, og under alle omstændigheder før der fremsættes en anmodning om overtagelse i henhold til artikel 39.
4. Den personlige samtale afholdes på det sprog, som ansøgeren foretrækker, medmindre der er et andet sprog, som vedkommende forstår og kan kommunikere klart på. Samtaler med uledsagede og i givet fald ledsagede mindreårige gennemføres af en person, der har den nødvendige viden om mindreåriges rettigheder og særlige behov, på en måde, der er indfølelse over for børn og korrekt for sammenhængen, den mindreåriges alder og modenhet taget i betragtning, under tilstedeværelse af repræsentanten og i givet fald den mindreåriges juridiske rådgiver. Hvor det er nødvendigt, stilles

der en tolk til rådighed, der kan sikre en tilfredsstillende kommunikation mellem ansøgeren og den person, som afholder den personlige samtale. Der kan være en kulturel mægler til stede under den personlige samtale. Hvis ansøgeren anmoder herom og det er muligt, skal den person, der afholder samtalen, og i givet fald tolken være af det køn, som ansøgeren foretrækker.

5. Hvis det er behørigt begrundet i omstændighederne, kan medlemsstaterne undtagelsesvis afvikle den personlige samtale som videokonference. I et sådant tilfælde sørger medlemsstaten for de nødvendige ordninger med hensyn til passende faciliteter, proceduremæssige og tekniske standarder, juridisk bistand og tolkning under hensyntagen til vejledning fra Asylagenturet.
6. Den personlige samtale skal finde sted under forhold, som sikrer en passende fortrolighed. Den skal afholdes af en person, der er kvalificeret hertil i henhold til national ret. De ansøgere, for hvem det konstateres, at de har behov for særlige proceduremæssige garantier i henhold til forordning (EU) 2024/1348, ydes tilstrækkelig støtte for at skabe de nødvendige betingelser for effektivt at fremlægge alle de elementer, der gør det muligt at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig. Personale, der afholder samtaler med ansøgere, skal også have erhvervet generelt kendskab til faktorer, der kan indvirke negativt på ansøgerens evne til at deltage i samtalen, såsom tegn på, at vedkommende tidligere har været udsat for tortur eller har været offer for menneskehandel.
7. Den medlemsstat, som afholder den personlige samtale, foretager en lydoptagelse af samtalen og udarbejder en skriftlig sammenfatning heraf, der mindst indeholder de vigtigste oplysninger, som ansøgeren har givet under samtalen. Ansøgeren underrettes på forhånd om, at der foretages en sådan optagelse, og om formålet hermed. Hvis der er tvivl om ansøgerens udsagn under den personlige samtale, har lydoptagelsen forrang. Sammenfatningen kan have form af enten en rapport eller et standardskema. Medlemsstaten sikrer, at ansøgeren eller den juridiske rådgiver eller en anden rådgiver, der i henhold til national ret er godkendt eller har tilladelse til at virke som sådan, og som repræsenterer ansøgeren retligt, får rettidig adgang til sammenfatningen, så snart som muligt efter samtalen, og under alle omstændigheder før den kompetente myndighed træffer afgørelse om, hvilken medlemsstat der er ansvarlig. Ansøgeren skal ved afslutningen af den personlige samtale eller inden for en bestemt frist have mulighed for mundtligt eller skriftligt at fremsætte bemærkninger eller præciseringer vedrørende eventuelle oversættelsesfejl, misforståelser eller andre faktuelle fejl i den skriftlige sammenfatning.

Artikel 23

Garantier for mindreårige

1. Barnets tarv skal være et primært hensyn for medlemsstaterne i forbindelse med alle de procedurer, der er fastsat i denne forordning. Procedurer, der omfatter mindreårige, gives prioritet.
2. Enhver medlemsstat, hvori en uledsaget mindreårig opholder sig, er forpligtet til at sikre, at vedkommende er repræsenteret og bistået af en repræsentant i forbindelse med alle de relevante procedurer, der er fastsat i denne forordning. Repræsentanten skal have de fornødne ressourcer og kvalifikationer og den fornødne uddannelse, ekspertise og uafhængighed til at sikre, at der tages hensyn til barnets tarv under de procedurer, der gennemføres i henhold til denne forordning. Repræsentanten skal have adgang til indholdet af de relevante dokumenter i ansøgerens sagsmappe, herunder det særlige oplysningsmateriale til uledsagede mindreårige, og skal holde den uledsagede mindreårig underrettet om, hvordan procedurerne i henhold til denne forordning skrider frem.

Hvis en ansøgning fremsættes af en person, der hævder at være mindreårig, eller som ud fra objektive grunde kan antages at være mindreårig, og som er uledsaget, udpeger de kompetente myndigheder:

- a) så hurtigt som muligt og under alle omstændigheder rettidigt og med henblik på at bistå den mindreårig i proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, en person med de

nødvendige færdigheder og den nødvendige ekspertise til midlertidigt at bistå den mindreårige for at varetage vedkommendes tarv og generelle trivsel, hvilket sætter den mindreårige i stand til at udnytte rettighederne i henhold til denne forordning, og til i givet fald at fungere som repræsentant, indtil der er udpeget en repræsentant

- b) hurtigst muligt, og højst 15 arbejdsdage fra den dato, hvor ansøgningen fremsættes, en repræsentant.

I tilfælde af et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger fremsat af uledsagede mindreårige eller i andre ekstraordinære situationer kan fristen for udpegelse af en repræsentant i medfør af andet afsnit, litra b), forlænges med ti arbejdsdage.

Hvis den kompetente myndighed konkluderer, at en ansøger, der hævder at være mindreårig, uden tvivl er over 18 år, er den ikke forpligtet til at udpege en repræsentant i overensstemmelse med dette stykke.

Repræsentantens eller den i andet afsnit, litra a), omhandlede persons opgaver ophører, hvis de kompetente myndigheder efter at have foretaget den i artikel 25, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1348 omhandlede aldersvurdering ikke antager, at ansøgeren er mindreårig, eller vurderer, at ansøgeren ikke er mindreårig, eller hvis ansøgeren ikke længere er en uledsaget mindreårig.

Hvis en organisation udpeges som repræsentant, udpeger den en person, som er ansvarlig for at varetage dens opgaver i forbindelse med den mindreårige. Første afsnit finder anvendelse på denne person.

Den i første afsnit nævnte repræsentant kan være den samme person eller organisation som fastsat i artikel 23 i forordning (EU) 2024/1348.

3. Medlemsstaterne involverer repræsentanten for en uledsaget mindreårig gennem hele proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i henhold til denne forordning. Repræsentanten bistår den uledsagede mindreårige med at tilvejebringe de oplysninger, der er relevante for vurderingen af, hvad der er barnets tarv i overensstemmelse med stk. 4, herunder med udøvelsen af retten til at blive hørt, og støtter vedkommendes engagement med andre aktører såsom organisationer, der opsporer familie, hvis det er relevant i den forbindelse, under behørig hensyntagen til fortrolighedsforpligtelserne over for den mindreårige.
4. Ved vurderingen af barnets tarv samarbejder medlemsstaterne tæt med hinanden og tager navnlig behørigt hensyn til følgende faktorer:
 - a) mulighederne for familiesammenføring
 - b) den mindreåriges trivsel og sociale udvikling på kort, mellemlang og lang sigt, herunder situationer med yderligere sårbarheder såsom traumer, særlige sundhedsmæssige behov eller handicap, under særlig hensyntagen til vedkommendes etniske, religiøse, kulturelle og sproglige baggrund og til behovet for stabilitet og kontinuitet i den sociale og uddannelsesmæssige omsorg
 - c) sikkerhedshensyn, navnlig hvis der er risiko for, at barnet bliver offer for nogen form for vold eller udnyttelse, herunder menneskehandel
 - d) den mindreåriges egen mening under hensyntagen til vedkommendes alder og modenhed
 - e) hvis ansøgeren er en uledsaget mindreårig, oplysningerne fra repræsentanten i den medlemsstat, hvor den uledsagede mindreårige opholder sig
 - f) alle andre grunde, der er relevante for vurderingen af barnets tarv.
5. Inden en uledsaget mindreårig overføres, underretter den overførende medlemsstat den ansvarlige medlemsstat eller den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, som skal bekræfte, at der straks vil blive truffet alle passende foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 16 og 27 i direktiv (EU) 2024/1346 og artikel 23 i forordning (EU) 2024/1348, herunder udpegelse af en repræsentant i den ansvarlige medlemsstat eller den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling. Forud for alle afgørelser om overførsel af en uledsaget mindreårig skal der foretages en individuel vurdering af, hvad der er i barnets tarv.

Vurderingen skal baseres på de relevante faktorer, der er opført i nærværende artikels stk. 4, og konklusionerne af vurderingen af disse faktorer skal tydeligt anføres i afgørelsen om overførsel. Vurderingen skal foretages straks af behørigt uddannede ansatte, der har de fornødne kvalifikationer og den fornødne ekspertise til at sikre, at der tages hensyn til barnets tarv.

6. Med henblik på anvendelsen af artikel 25 træffer den medlemsstat, hvor den uledsagede mindreåriges ansøgning om international beskyttelse først blev registreret, omgående passende tiltag til at identificere familiemedlemmer, søskende eller slægtninge til den uledsagede mindreårige på medlemsstaternes område, samtidig med at den varetager barnets tarv.

Med henblik herpå kan den pågældende medlemsstat anmode om bistand hos internationale eller andre relevante organisationer og facilitere den mindreåriges adgang til disse organisationers sporingstjenester.

De ansatte ved de i artikel 52 omhandlede kompetente myndigheder, som beskæftiger sig med anmodninger vedrørende uledsagede mindreårige, skal modtage passende uddannelse vedrørende mindreåriges specifikke behov, som er relevante for anvendelsen af denne forordning.

7. Med henblik på at gøre det lettere at træffe de passende tiltag til at identificere en uledsaget mindreårigs familiemedlemmer eller slægtninge, som opholder sig på en anden medlemsstats område, i medfør af denne artikels stk. 6, vedtager Kommissionen gennemførelsesretsakter, herunder en standardformular til udveksling af relevante oplysninger mellem medlemsstaterne. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 2.

Kapitel II

Kriterier til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig

Artikel 24

Kriteriernes rækkefølge

1. Kriterierne for afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, finder anvendelse i den rækkefølge, der er fastsat i dette kapitel.
2. Afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig efter kriterierne i dette kapitel, sker på grundlag af situationen på det tidspunkt, hvor ansøgningen om international beskyttelse først blev registreret i en medlemsstat.

Artikel 25

Uledsagede mindreårige

1. Er ansøgeren en uledsaget mindreårig, er det kun kriterierne i denne artikel, der finder anvendelse. Disse kriterier skal anvendes i den rækkefølge, hvori de er opstillet i stk. 2-5.
2. Den medlemsstat, der er ansvarlig, er den medlemsstat, hvor et familiemedlem til den uledsagede mindreårige eller en af den uledsagede mindreåriges søskende opholder sig lovligt, medmindre det påvises, at dette ikke er i barnets tarv. Er ansøgeren en gift mindreårig, hvis ægtefælle ikke opholder sig lovligt på medlemsstaternes område, er det den medlemsstat, hvor vedkommendes far, mor eller en anden voksen, der er ansvarlig for den mindreårige i henhold til medlemsstatens ret eller praksis, eller en af vedkommendes søskende, har lovligt ophold, der er den medlemsstat, der er ansvarlig, medmindre det påvises, at dette ikke er i barnets tarv.

3. Hvis ansøgeren er en uledsaget mindreårig, der har en slægtning, som opholder sig lovligt i en anden medlemsstat, og det på grundlag af en individuel vurdering fastslås, at slægtningen kan tage sig af vedkommende, skal den pågældende medlemsstat sammenføre den mindreårige med vedkommendes slægtning og være den medlemsstat, der er ansvarlig, medmindre det påvises, at dette ikke er i barnets tarv.
4. Opholder familiemedlemmer, søskende eller slægtninge som omhandlet i stk. 2 og 3 sig i mere end én medlemsstat, afgøres det, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, på grundlag af, hvad der er i barnets tarv.
5. Hvis der ikke findes et familiemedlem, søskende eller en slægtning som omhandlet i stk. 2 og 3, er det den medlemsstat, hvor den uledsagede mindreåriges ansøgning om international beskyttelse først blev registreret, der er ansvarlig, hvis dette er i barnets tarv.
6. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 78, om:
 - a) identifikation af uledsagede mindreåriges familiemedlemmer, søskende eller slægtninge
 - b) kriterierne for at fastslå, om der foreligger en dokumenteret familiemæssig tilknytning
 - c) kriterierne for at vurdere en slægtnings evne til at tage sig af en uledsaget mindreårig, herunder i tilfælde, hvor den uledsagede mindreåriges familiemedlemmer, søskende eller slægtninge opholder sig i mere end én medlemsstat.

Kommissionen må under udøvelsen af sine beføjelser til at vedtage delegerede retsakter ikke gå videre end det, der tjener barnets tarv som fastsat i artikel 23, stk. 4.

7. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter ensartede metoder for høringen og udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne med henblik på denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 2.

Artikel 26

Familiemedlemmer med lovligt ophold i en medlemsstat

1. Hvis ansøgeren har et familiemedlem, som har fået tilladelse til at opholde sig som en person med international beskyttelse i en medlemsstat, eller som opholder sig i en medlemsstat som fastboende udlænding i overensstemmelse med Rådets direktiv 2003/109/EF⁴⁰ eller har status som fastboende person tildelt i overensstemmelse med national ret, hvis nævnte direktiv ikke finder anvendelse i den pågældende medlemsstat, er det denne medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, forudsat at de pågældende personer skriftligt har udtrykt ønske herom.
2. Hvis familiemedlemmet tidligere havde fået tilladelse til at opholde sig som en person med international beskyttelse, men senere er blevet statsborger i en medlemsstat, er det denne medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, forudsat at de pågældende personer skriftligt har udtrykt ønske herom.
3. Stk. 1 og 2 finder også anvendelse på børn, der er født, efter at familiemedlemmet ankom til medlemsstatens område.

<p>⁴⁰ Rådets direktiv 2003/109/EF af 25. november 2003 om tredjelandstatsborgeres status som fastboende udlænding (EUT L 16 af 23.1.2004, s. 44).</p>
--

Artikel 27

Familiemedlemmer, som er ansøgere om international beskyttelse

Hvis ansøgeren har et familiemedlem, om hvis ansøgning om international beskyttelse i en medlemsstat der endnu ikke er truffet en første substansafgørelse, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, forudsat at de pågældende skriftligt har udtrykt ønske herom.

Artikel 28

Procedure for familier

Hvis der er registreret ansøgninger om international beskyttelse fra flere familiemedlemmer eller mindreårige ugifte søskende i samme medlemsstat på samme tidspunkt eller på tidspunkter, der ligger tilstrækkelig tæt på hinanden til, at procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, kan gennemføres samlet, og hvis anvendelsen af kriterierne i denne forordning ville medføre, at disse personer ville blive adskilt, afgøres hvilken medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af deres ansøgninger, i følgende rækkefølge:

- a) den medlemsstat, som efter kriterierne er ansvarlig for overtagelsen af det største antal familiemedlemmer
- b) den medlemsstat, som efter kriterierne er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen fra det ældste medlem af familien.

Artikel 29

Udstedelse af opholdsdokumenter eller visa

1. Er ansøgeren i besiddelse af et gyldigt opholdsdokument, er det den medlemsstat, der har udstedt dette, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.
2. Er ansøgeren i besiddelse af et gyldigt visum, er det den medlemsstat, der har udstedt dette visum, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, medmindre det pågældende visum er udstedt på vegne af en anden medlemsstat inden for rammerne af en repræsentationsordning som fastsat i artikel 8 i forordning (EF) nr. 810/2009. I så fald er det den repræsenterede medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.
3. Er ansøgeren i besiddelse af flere gyldige opholdsdokumenter eller visa, der er udstedt af forskellige medlemsstater, afgøres hvilken medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, i følgende rækkefølge:
 - a) den medlemsstat, der har udstedt det opholdsdokument, som giver ret til det længste ophold, eller hvis opholdsdokumenterne giver ret til ophold af samme varighed, den medlemsstat, som har udstedt det opholdsdokument, der udløber senest
 - b) den medlemsstat, som har udstedt det visum, der udløber senest, hvis de forskellige visa er af samme art
 - c) i tilfælde af visa af forskellig art den medlemsstat, der har udstedt det visum, som har den længste gyldighedsperiode, eller i tilfælde af samme gyldighedsperiode den medlemsstat, der har udstedt det visum, som udløber senest.
4. Er ansøgeren i besiddelse af et eller flere opholdsdokumenter, hvis gyldighed er udløbet, eller som er blevet annulleret, inddraget eller trukket tilbage mindre end tre år før registreringen af ansøgningen, eller ét eller flere visa, hvis gyldighed er udløbet, eller som er blevet annulleret, inddraget eller trukket tilbage mindre end 18 måneder før registreringen af ansøgningen, finder stk. 1, 2 og 3 anvendelse.
5. Det forhold at opholdsdokumentet eller visummet er udstedt på grundlag af en fiktiv identitet eller misbrug af en anden persons identitet eller ved hjælp af forfalskede, falske eller ugyldige dokumenter,

er ikke til hinder for, at ansvaret pålægges den medlemsstat, der har udstedt dette opholdsdokument eller visum. Den medlemsstat, der har udstedt opholdsdokumentet eller visummet, er dog ikke ansvarlig, hvis den kan fastslå, at der er begået svig, efter at dokumentet er udstedt.

Artikel 30

Eksamensbeviser eller andre kvalifikationer

1. Er ansøgeren i besiddelse af et eksamensbevis udstedt af eller kvalifikationer opnået ved en uddannelsesinstitution, der er etableret i en medlemsstat, er det denne medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, forudsat at ansøgningen registreres mindre end seks år efter udstedelsen af eksamensbeviset eller opnåelsen af kvalifikationerne.
2. Er ansøgeren i besiddelse af et eksamensbevis udstedt af eller kvalifikationer opnået ved uddannelsesinstitutioner i forskellige medlemsstater, er det den medlemsstat, hvori eksamensbeviset blev udstedt eller kvalifikationerne opnået efter den længste studieperiode, der er ansvarlig, eller hvis studieperioderne er af ens længde, den medlemsstat, hvor det seneste eksamensbevis er udstedt eller de seneste kvalifikationer opnået, der er ansvarlig.

Artikel 31

Indrejse med visumfritagelse

1. Indrejser en tredjelandstatsborger eller statsløs på medlemsstaternes område gennem en medlemsstat, hvor vedkommende er fritaget for visumpligt, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen af vedkommendes ansøgning om international beskyttelse.
2. Stk. 1 finder ikke anvendelse, hvis tredjelandstatsborgerens eller den statsløses ansøgning om international beskyttelse registreres i en anden medlemsstat, hvor vedkommende også er fritaget for visum til indrejse på området. I så fald er det denne anden medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.

Artikel 32

Ansøgning i et internationalt transitområde i en lufthavn

Fremsættes en ansøgning om international beskyttelse under transit i det internationale transitområde i en medlemsstats lufthavn, er denne medlemsstat ansvarlig for behandlingen af ansøgningen.

Artikel 33

Indrejse

1. Påvises det på grundlag af beviser eller indicier som beskrevet i de lister, der er omhandlet i denne forordnings artikel 40, stk. 4, herunder de data, der er omhandlet i forordning (EU) 2024/1358, at en ansøger på irregulær vis har passeret grænsen til en medlemsstat ad land-, sø- eller luftvejen, fra et tredjeland, er det den første medlemsstat, hvori ansøgeren er indrejst, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse. Dette ansvar ophører, hvis ansøgningen registreres mere end 20 måneder efter den dato, hvor vedkommende passerede grænsen.
2. Påvises det på grundlag af beviser eller indicier som beskrevet i de lister, der er omhandlet i denne forordnings artikel 40, stk. 4, herunder de data, der er omhandlet i forordning (EU) 2024/1358, at en

ansøger er blevet ilandsat på en medlemsstats område efter en eftersøgnings- og redningsaktion, er det uanset nærværende artikels stk. 1 den pågældende medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse. Dette ansvar ophører, hvis ansøgningen registreres mere end 12 måneder efter den dato, hvor ilandsætningen fandt sted.

3. Denne artikels stk. 1 og 2 finder ikke anvendelse, hvis det på grundlag af beviser eller indicier som beskrevet i de lister, der er omhandlet i denne forordnings artikel 40, stk. 4, herunder de data, der er omhandlet i forordning (EU) 2024/1358, kan fastslås, at ansøgeren blev omfordelt til en anden medlemsstat i henhold til nærværende forordnings artikel 67, efter at vedkommende havde passeret grænsen. I så fald er det denne anden medlemsstat, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.

Kapitel III

Afhængige personer og diskretionære klausuler

Artikel 34

Afhængige personer

1. Hvis en ansøger på grund af graviditet, et nyfødt barn, alvorlig psykisk eller fysisk sygdom, et alvorligt handicap, et alvorligt psykisk traume eller høj alder er afhængig af hjælp fra vedkommendes barn, søskende eller forælder, som har lovligt ophold i en af medlemsstaterne, eller hvis vedkommendes barn, søskende eller forælder, der har lovligt ophold i en af medlemsstaterne, er afhængig af hjælp fra ansøgeren, skal medlemsstaterne normalt lade ansøgeren blive sammen med eller sammenføre denne med dette barn eller denne søskende eller forælder, under forudsætning af at der fandtes familiemæssige bånd, inden ansøgeren ankom til medlemsstaternes område, at barnet, søskenden eller forælderen eller ansøgeren er i stand til at tage sig af den afhængige person, og at de pågældende skriftligt har udtrykt ønske herom efter at være blevet oplyst om denne mulighed.

Hvis der er tegn på, at et barn, en søskende eller en forælder har lovligt ophold på den medlemsstats område, hvor den afhængige person opholder sig, kontrollerer denne medlemsstat, om barnet, søskenden eller forælderen kan tage sig af den afhængige person, inden den fremsætter en anmodning om overtagelse i henhold til artikel 39.

2. Hvis barnet, søskenden eller forælderen, der er omhandlet i stk. 1, har lovligt ophold i en anden medlemsstat end den, hvor ansøgeren opholder sig, er den medlemsstat, der er ansvarlig, den medlemsstat, hvor dette barn, denne søskende eller denne forælder har lovligt ophold, medmindre ansøgerens helbred gør det umuligt for vedkommende at rejse til den pågældende medlemsstat inden for en betydelig tidshorisont. I så fald er den medlemsstat, der er ansvarlig, den medlemsstat, hvor ansøgeren opholder sig. Denne medlemsstat er ikke forpligtet til at sammenføre ansøgerens barn, søskende eller forælder på sit område.
3. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 78, om:
 - a) hvilke elementer der skal tages hensyn til for at vurdere afhængighedsforholdet
 - a) kriterierne for at fastslå, om der foreligger en dokumenteret familiemæssig tilknytning
 - b) kriterierne for at vurdere den pågældende persons evne til at tage sig af den afhængige person
 - c) hvilke elementer der skal tages hensyn til for at vurdere, om det er umuligt for den pågældende person at rejse inden for en betydelig tidshorisont.

4. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter ensartede metoder for høring og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne med henblik på denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 2.

Artikel 35

Diskretionære klausuler

1. Uanset artikel 16, stk. 1, kan enhver medlemsstat beslutte at behandle en tredjelandstatsborgers eller en statsløs' ansøgning om international beskyttelse, der er registreret i den, selv om en sådan behandling ikke påhviler den efter kriterierne i denne forordning.
2. Den medlemsstat, hvor en ansøgning om international beskyttelse er registreret, og som gennemfører proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, eller den medlemsstat, der er ansvarlig, kan når som helst, inden der træffes en første substansafgørelse, anmode en anden medlemsstat om at overtage en ansøger med henblik på at sammenføre familierelationer, af humanitære årsager navnlig baseret på meningsfuld tilknytning for så vidt angår familiemæssige, sociale eller kulturelle hensyn, selv om denne anden medlemsstat ikke er ansvarlig efter kriterierne i artikel 25-28 og 34. De pågældende personer skal give deres skriftlige samtykke hertil.

Anmodningen om overtagelse skal indeholde alle de oplysninger, som den anmodende medlemsstat råder over, og som er nødvendige for at give den anmodede medlemsstat mulighed for at vurdere situationen.

Den anmodede medlemsstat foretager den kontrol, der er nødvendig for at undersøge de i anmodningen omhandlede humanitære årsager, og skal svare den anmodende medlemsstat senest to måneder efter modtagelsen af anmodningen ved at benytte det elektroniske kommunikationsnet, som er oprettet ved artikel 18 i forordning (EF) nr. 1560/2003. Gives der afslag på anmodningen, skal dette begrundes.

Kapitel IV

Den ansvarlige medlemsstats forpligtelser

Artikel 36

Den ansvarlige medlemsstats forpligtelser

1. Den medlemsstat, der efter denne forordning er ansvarlig, er forpligtet til:
 - a) på de betingelser, der er fastsat i artikel 39, 40 og 46, at overtage en ansøger, hvis ansøgning blev registreret i en anden medlemsstat
 - b) på de betingelser, der er fastsat i denne forordnings artikel 41 og 46, at tilbagetage en ansøger eller en tredjelandstatsborger eller en statsløs, for hvem den pågældende medlemsstat er anført som den ansvarlige medlemsstat i henhold til artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1358
 - c) på de betingelser, der er fastsat i denne forordnings artikel 41 og 46, at tilbagetage en indrejst person, som har fremsat en ansøgning om international beskyttelse, eller som har ophold på irregulær vis i en anden medlemsstat end den, der accepterede at give vedkommende indrejsetilladelse i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1350, eller som har indrømmet den pågældende international beskyttelse eller humanitær status i henhold til en national genbosætningsordning.
2. Ved anvendelsen af denne forordning skal det ikke være muligt at adskille den situation, som en mindreårig, der ledsager ansøgeren, og som falder ind under definitionen af et familiemedlem, befinder sig i, fra den situation, som den pågældendes familiemedlem befinder sig i, og ansvaret for den mindreårige

påhviler eller tages tilbage af den medlemsstat, som er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse fra det pågældende familiemedlem, uden at den pågældende persons skriftlige samtykke er påkrævet, selv hvis den mindreårige ikke selv er ansøger, medmindre det påvises, at dette ikke er i barnets tarv. Det samme gælder for børn født efter ansøgerens ankomst til medlemsstaternes område, uden at det er nødvendigt at indlede en ny procedure for overtagelse af ansvaret for dem.

Uanset kravet om skriftligt samtykke i artikel 26 kræves der ikke skriftligt samtykke fra de pågældende personer, hvor der indledes en ny procedure for overtagelse af ansvaret for en mindreårig for så vidt angår en medlemsstat, der er anført som den medlemsstat, der er ansvarlig i henhold til artikel 26, medmindre det påvises, at overførsel til den medlemsstat, der er ansvarlig, ikke er i barnets tarv.

3. I de i denne artikels stk. 1, litra a) og b), omhandlede situationer behandler eller afslutter den medlemsstat, der er ansvarlig, behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1348.

Artikel 37

Answarets ophør

1. Hvis en medlemsstat udsteder et opholdsdokument til en ansøger, beslutter at anvende artikel 35, ikke anser det for at være i barnets tarv at overføre en uledsaget mindreårig til den ansvarlige medlemsstat eller ikke overfører den pågældende person til den ansvarlige medlemsstat inden for fristerne i artikel 46, bliver den pågældende medlemsstat den medlemsstat, der er ansvarlig, og forpligtelserne i artikel 36 overføres til denne medlemsstat. I givet fald underretter den den medlemsstat, der tidligere var ansvarlig, den medlemsstat, der gennemfører en procedure til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, eller den medlemsstat, der er blevet anmodet om at overtage ansøgeren eller har modtaget en meddelelse om tilbagetagelse, ved brug af det elektroniske kommunikationsnet, der er oprettet ved artikel 18 i forordning (EF) nr. 1560/2003.

Den medlemsstat, der bliver ansvarlig i henhold til dette stykkes første afsnit, anfører, at den er blevet den ansvarlige medlemsstat i henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) 2024/1358.

2. Efter en behandling af en ansøgning i grænseproceduren i henhold til forordning (EU) 2024/1348 ophører forpligtelserne i nærværende forordnings artikel 36, stk. 1,

15 måneder efter en afgørelse om afvisning af en ansøgning som uantagelig, grundløs eller åbenbart grundløs med hensyn til flygtningestatus eller subsidær beskyttelsesstatus eller en afgørelse, hvorved en ansøgning erklæres for implicit eller udtrykkeligt trukket tilbage, er blevet endelig.

En ansøgning, der registreres efter den i første afsnit omhandlede periode, betragtes med henblik på denne forordning som en ny ansøgning, der medfører en ny procedure til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

3. Uanset denne artikels stk. 2, første afsnit, ophører ansvaret, hvor personen ansøger om international beskyttelse i en anden medlemsstat inden for den i nævnte afsnit omhandlede periode på 15 måneder, og en tilbagetagelsesprocedure ikke er færdigbehandlet på datoen for udløbet af denne periode på 15 måneder, først når tilbagetagelsesproceduren er afsluttet, eller fristerne for den overførende medlemsstats gennemførelse af overførslen i overensstemmelse med artikel 46 er udløbet.
4. Forpligtelserne i denne forordnings artikel 36, stk. 1, ophører, hvis den medlemsstat, der er ansvarlig, på grundlag af data, der er registreret og lagret i overensstemmelse med forordning (EU) 2017/2226, eller anden dokumentation fastslår, at den pågældende person har forladt medlemsstaternes område i mindst ni måneder, medmindre den pågældende person er i besiddelse af et gyldigt opholdsdokument, der er udstedt af den medlemsstat, der er ansvarlig.

En ansøgning, der registreres efter den i første afsnit omhandlede fraværsperiode, betragtes med henblik på denne forordning som en ny ansøgning, der medfører en ny procedure til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

5. Forpligtelsen i denne forordnings artikel 36, stk. 1, litra b), til at tilbagetage en tredjelandsstatsborger eller statsløs ophører, hvis det på grundlag af ajourføringen af de datasæt, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, litra d), i forordning (EU) 2024/1358, fastslås, at den pågældende person har forladt medlemsstaternes område, enten tvangsmæssigt eller frivilligt, i overensstemmelse med en afgørelse om tilbagesendelse eller om udsendelse, der blev truffet, efter ansøgningen var trukket tilbage, eller der var givet afslag herpå.

En ansøgning, der registreres, efter at en udsendelse eller frivillig tilbagevenden rent faktisk har fundet sted, betragtes med henblik på denne forordning som en ny ansøgning, der medfører en ny procedure til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.

Kapitel V

Procedurer

Afsnit I

Indledning af proceduren

Artikel 38

Indledning af proceduren

1. Den medlemsstat, hvor en ansøgning om international beskyttelse først registreres i henhold til forordning (EU) 2024/1348, eller i givet fald den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, indleder straks proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.
2. Hvis ansøgeren forsvinder, forsætter den medlemsstat, hvor en ansøgning om international beskyttelse først registreres eller i givet fald den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.
3. Den medlemsstat, der har gennemført proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, eller som er blevet ansvarlig efter denne forordnings artikel 16, stk. 4, angiver straks følgende i Eurodac i henhold til artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1358:
 - a) sit ansvar i henhold til artikel 16, stk. 2
 - a) sit ansvar i henhold til artikel 16, stk. 3
 - b) sit ansvar i henhold til artikel 16, stk. 4
 - c) sit ansvar som følge af manglende overholdelse af fristerne i artikel 39
 - d) hvilket ansvar den medlemsstat, der har accepteret en anmodning om at overtage ansøgeren i henhold til artikel 40, har
 - e) sit ansvar i henhold til artikel 68, stk. 3.

Indtil sådanne oplysninger er givet, finder procedureerne i denne artikels stk. 4 anvendelse.

4. En ansøger, der opholder sig i en anden medlemsstat uden et opholdsdokument, eller som i den pågældende medlemsstat fremsætter en ansøgning om international beskyttelse under proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, skal tilbagetages af den medlemsstat, der træffer afgørelse, på de i artikel 41 og 46 fastsatte betingelser.

Denne forpligtelse ophører, hvis den medlemsstat, der træffer afgørelse, fastslår, at ansøgeren har fået et opholdsdokument i en anden medlemsstat.

5. En ansøger, der opholder sig i en medlemsstat uden et opholdsdokument, eller som i den pågældende medlemsstat fremsætter en ansøgning om international beskyttelse, efter at en anden medlemsstat har bekræftet, at den pågældende person skal omfordeles i medfør af artikel 67, stk. 9, og inden overførslen til den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, er gennemført i medfør af artikel 67, stk. 11, skal tilbagetages af den pågældende medlemsstat på de i artikel 41 og 46 fastsatte betingelser. Denne forpligtelse ophører, hvis den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, fastslår, at ansøgeren har fået et opholdsdokument i en anden medlemsstat.

Afsnit II

Procedurer for anmodninger om overtagelse

Artikel 39

Indgivelse af en anmodning om overtagelse

1. Hvis den medlemsstat, der er omhandlet i artikel 38, stk. 1, finder, at en anden medlemsstat er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen, anmoder den omgående og under alle omstændigheder inden to måneder fra tidspunktet for registreringen af ansøgningen den anden medlemsstat om at overtage ansvaret for ansøgeren. Medlemsstaterne prioriterer anmodninger fremsat på grundlag af artikel 25-28 og 34.

Uanset dette stykkes første afsnit skal anmodningen om overtagelse i tilfælde af et hit i Eurodac med data registreret i medfør af artikel 22 og 24 i forordning (EU) 2024/1358, eller et hit i VIS med data registreret i medfør af artikel 21 i forordning (EF) nr. 767/2008, sendes inden for en måned fra modtagelsen af et sådan hit.

Fremsættes der ikke anmodning om overtagelse af en ansøger inden for de frister, der er fastsat i første og andet afsnit, påhviler ansvaret for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse den medlemsstat, hvor ansøgningen blev registreret.

Hvis ansøgeren er en uledsaget mindreårig, skal den medlemsstat, der træffer afgørelse, når som helst inden der træffes en første substansafgørelse, hvis den finder, at dette er i barnets tarv, fortsætte proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og anmode en anden medlemsstat om at overtage ansøgeren, navnlig hvis anmodningen sker på grundlag af artikel 26, 27 eller 34, uanset udløbet af de frister, der er fastsat i dette stykkes første og andet afsnit.

2. Den anmodende medlemsstat kan anmode om et hurtigt svar, hvis ansøgningen om international beskyttelse blev registreret, efter at der var truffet en afgørelse om afslag på indrejse eller om tilbagesendelse.

Anmodningen skal indeholde begrundelsen for, at et hurtigt svar er nødvendigt, samt den ønskede frist for besvarelse. Denne frist skal være på mindst en uge.

3. Anmodningen om overtagelse skal indeholde en fuldstændig og detaljeret begrundelse baseret på alle sagens omstændigheder, herunder de relevante elementer fra ansøgerens erklæring, med hensyn til de relevante kriterier fastsat i kapitel II og i givet fald det skema, der er omhandlet i artikel 22, stk. 1. Den indgives ved hjælp af en standardformular og vedlægges beviser eller indicier som beskrevet i de lister, der er omhandlet i artikel 40, stk. 4, eller anden dokumentation eller information, som

er relevant for at begrunde anmodningen, således at myndighederne i den anmodede medlemsstat sættes i stand til at kontrollere, om denne medlemsstat er ansvarlig på grundlag af kriterierne i denne forordning.

Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter ensartede metoder for udarbejdelse og indgivelse af anmodninger om overtagelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 2.

Artikel 40

Besvarelse af en anmodning om overtagelse

1. Den anmodede medlemsstat gennemfører straks og under alle omstændigheder senest en måned efter modtagelsen af anmodningen den nødvendige kontrol og svarer på anmodningen om overtagelse af ansøgeren. Medlemsstaterne prioriterer anmodninger fremsat på grundlag af artikel 25-28 og 34. Med henblik herpå kan den anmodede medlemsstat anmode nationale, internationale eller andre relevante organisationer om bistand til at kontrollere de relevante beviselementer og indicier, som den anmodende medlemsstat har fremlagt, navnlig til identifikation og sporing af familiemedlemmer.
2. Uanset stk. 1 træffer den anmodede medlemsstat i tilfælde af et hit i Eurodac med data registreret i medfør af artikel 22 og 24 i forordning (EU) 2024/1358 eller et hit i VIS med data registreret i medfør af artikel 21, stk. 2, i forordning (EF) nr. 767/2008, svare på anmodningen inden for to uger fra modtagelsen af anmodningen.
3. Ved proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, anvendes der beviselementer og indicier.
4. Kommissionen udarbejder og reviderer med jævne mellemrum ved hjælp af gennemførelsesretsakter to lister med angivelse af, hvilke beviselementer og indicier der er relevante i overensstemmelse med kriterierne i dette stykkes andet og tredje afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 2.

Med henblik på første afsnit forstås ved beviser formelle beviser, som fastslår ansvaret i henhold til denne forordning, forudsat at disse beviser ikke tilbagevises af beviser på det modsatte. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen eksempler på de forskellige typer administrative dokumenter i overensstemmelse med den typologi, der er fastlagt i listen over formelle beviser.

Med henblik på første afsnit forstås ved indicier sandsynliggørende oplysninger, der, selv om de kan anfægtes, kan være tilstrækkelige afhængigt af den beviskraft, som tillægges dem. Beviskraften af indicier med hensyn til, hvem der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, vurderes i de enkelte sager.

5. Kravet om beviser og indicier må ikke gå ud over, hvad der er nødvendigt for en korrekt anvendelse af denne forordning.
6. Den anmodede medlemsstat skal acceptere, at den er ansvarlig, forudsat at indicierne er sammenhængende, kan efterprøves og er tilstrækkeligt detaljerede til at fastslå ansvaret.

Hvis anmodningen fremsættes på grundlag af artikel 25-28 og 34, og den anmodede medlemsstat ikke finder, at indicierne er sammenhængende, kan efterprøves og er tilstrækkeligt detaljerede til at fastslå ansvaret, giver den begrundelsen herfor i det svar, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 8.

7. Har den anmodende medlemsstat anmodet om et hurtigt svar i medfør af artikel 39, stk. 2, svarer den anmodede medlemsstat inden for den ønskede frist eller, hvis det ikke sker, inden for to uger efter modtagelsen af anmodningen.

8. Hvis den anmodede medlemsstat ikke gør indsigelse mod anmodningen inden for den i denne artikels stk. 1 fastsatte frist på en måned eller i givet fald inden for den i denne artikels stk. 2 og 7 fastsatte frist på to uger ved et svar, der indeholder en underbygget begrundelse, og som er baseret på alle sagens omstændigheder vedrørende de relevante kriterier, der er fastsat i kapitel II, betragtes denne undladelse af at gøre indsigelse som en accept af anmodningen og indebærer en forpligtelse til at overtage den pågældende person, herunder forpligtelsen til at træffe passende foranstaltninger med henblik på den pågældendes ankomst. Det velbegrundede svar skal underbygges af beviser og indicier, hvor sådanne foreligger.

Kommissionen udarbejder ved hjælp af gennemførelsesretsakter en standardformular til svar indeholdende en underbygget begrundelse i henhold til denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 2.

Afsnit III

Procedurer for meddelelser om tilbagetagelse

Artikel 41

Indgivelse af en meddelelse om tilbagetagelse

1. I en situation, der er omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra b) eller c), sender den medlemsstat, hvor personen opholder sig, omgående og under alle omstændigheder senest to uger efter at have fået et hit i Eurodac en meddelelse om tilbagetagelse. Manglende meddelelse om tilbagetagelse inden for denne frist berører ikke den ansvarlige medlemsstats forpligtelse til at tilbagetage den pågældende person.
2. En meddelelse om tilbagetagelse sendes ved brug af en standardformular og skal indeholde beviser eller indicier som beskrevet i de lister, der er omhandlet i artikel 40, stk. 4, eller relevante elementer fra den pågældende persons erklæringer.
3. Den underrettede medlemsstat bekræfter inden for to uger modtagelsen af meddelelsen over for den medlemsstat, der sendte meddelelsen, medmindre den underrettede medlemsstat inden for fristen påviser, at den ikke er ansvarlig i henhold til artikel 37, eller at meddelelsen om tilbagetagelse er baseret på en ukorrekt angivelse af den medlemsstat, der er ansvarlig i henhold til forordning (EU) 2024/1358.
4. Undladelse af at handle inden for fristen på to uger fastsat i stk. 3 betragtes som en bekræftelse af modtagelsen af meddelelsen.
5. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter ensartede metoder for udarbejdelse og indgivelse af meddelelser om tilbagetagelse. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 2.

Afsnit IV

Proceduremæssige garantier

Artikel 42

Meddelelse af en afgørelse om overførsel

1. Den medlemsstat, der træffer afgørelse, og hvis anmodning om overtagelse for så vidt angår ansøgeren omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra a), er blevet accepteret, eller som fremsatte en meddelelse om tilbagetagelse for så vidt angår personer omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra b) og c), skal træffe afgørelse om overførsel inden for to uger fra accepten eller bekræftelsen.
2. Hvis den anmodede eller underrettede medlemsstat accepterer at overtage en ansøger eller bekræfter, at den vil tilbagetage en person omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra b) eller c), meddeler den overførende medlemsstat straks den pågældende skriftligt og i et klart sprog afgørelsen om at overføre vedkommende til den ansvarlige medlemsstat, samt, i givet fald, det forhold, at den ikke vil behandle vedkommendes ansøgning om international beskyttelse, fristerne for gennemførelsen af overførslen og forpligtelsen til at efterkomme afgørelsen i medfør af artikel 17, stk. 5.
3. Hvis en juridisk rådgiver eller anden rådgiver, der i henhold til national ret er godkendt eller har tilladelse til at virke som sådan, lovmæssigt repræsenterer den pågældende person, kan medlemsstaterne meddele den i stk. 1 omhandlede afgørelse til en sådan juridisk rådgiver eller anden rådgiver i stedet for til den pågældende selv og i givet fald give den pågældende meddelelse om afgørelsen.
4. Den i denne artikels stk. 1 omhandlede afgørelse skal også omfatte oplysninger om de retsmidler, der er til rådighed i henhold til artikel 43, herunder om retten til eventuelt at anmode om opsættende virkning, og om fristerne for anvendelse af disse retsmidler og for gennemførelsen af overførslen og om nødvendigt oplysninger om, hvor og hvornår den pågældende skal møde op, hvis vedkommende selv rejser til den medlemsstat, der er ansvarlig.

Medlemsstaterne sikrer, at oplysninger om personer eller enheder, der er i stand til at yde retshjælp til den pågældende person, videregives til vedkommende sammen med den i stk. 1 omhandlede afgørelse, medmindre disse oplysninger allerede er blevet meddelt.

5. Hvis den pågældende person ikke repræsenteres lovmæssigt af en juridisk rådgiver eller anden rådgiver, der i henhold til national ret er godkendt eller har tilladelse til at virke som sådan, giver medlemsstaterne vedkommende oplysninger om afgørelsens vigtigste elementer, hvilket altid skal omfatte oplysninger om tilgængelige retsmidler og fristerne for anvendelse af sådanne retsmidler, på et sprog, som den pågældende forstår eller med rimelighed formodes at forstå.

Artikel 43

Retsmidler

1. Ansøgeren eller en anden person som omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra b) og c), har ret til effektive retsmidler i form af klage eller indbringelse for en domstol eller et domstolslignende organ af de faktiske og retlige forhold mod en afgørelse om overførsel.

Anvendelsesområdet for retsmidlet skal begrænses til en vurdering af:

- a) om overførslen for den pågældende person vil medføre en reel risiko for umenneskelig eller nedværdigende behandling i den i chartrets artikel 4 anvendte betydning
- b) om der efter afgørelsen om overførsel foreligger omstændigheder, der er afgørende for den korrekte anvendelse af denne forordning
- c) om artikel 25-28 og 34 er blevet tilsidesat i tilfælde af personer, for hvem ansvaret er overdraget, jf. artikel 36, stk. 1, litra a).

2. Medlemsstaterne fastsætter en frist på mindst én uge, men højst tre uger efter meddelelsen af afgørelsen om overførsel, inden for hvilken den pågældende kan udøve retten til effektive retsmidler efter stk. 1.
3. Den pågældende skal have ret til inden for en rimelig frist fra meddelelsen af afgørelsen om overførsel, men under ingen omstændigheder længere end den frist, som medlemsstaterne fastsætter i henhold til stk. 2, at anmode en domstol eller et domstolslignende organ om at udsætte gennemførelsen

af afgørelsen om overførsel, indtil der foreligger et resultat af vedkommendes klage eller appel. Medlemsstaterne kan i national ret fastsætte, at anmodningen om at udsætte gennemførelsen af afgørelsen om overførsel skal indgives sammen med klagen i henhold til stk. 1. Medlemsstaterne sikrer, at der findes effektive retsmidler, ved at udsætte overførslen indtil afgørelsen om den første anmodning om udsættelse er truffet. Enhver afgørelse om udsættelse af gennemførelsen af en afgørelse om overførsel træffes inden en måned fra det tidspunkt, hvor anmodningen blev indgivet til den kompetente domstol eller det kompetente domstolslignende organ.

Hvis den pågældende ikke har udøvet sin ret til at anmode om opsættende virkning, medfører klagen eller appellen ikke, at gennemførelsen af afgørelsen om overførsel udsættes.

En afgørelse om ikke at udsætte gennemførelsen af overførslen skal indeholde oplysninger om begrundelsen herfor.

Hvis klagen eller appellen tillægges opsættende virkning, skal domstolen eller det domstolslignende organ bestræbe sig på at træffe afgørelse om substansen i klagen eller appellen inden en måned fra afgørelsen om at tillægge den opsættende virkning.

4. Medlemsstaterne sikrer, at den pågældende har adgang til retshjælp og om nødvendigt til sproglig bistand.
5. Medlemsstaterne sikrer, at retshjælp og juridisk repræsentation i appelproceduren på anmodning ydes gratis, når den pågældende ikke selv har råd til at betale omkostningerne. Medlemsstaterne kan fastsætte, at de personer, der er omfattet af denne forordning, for så vidt angår gebyrer og andre omkostninger ikke skal behandles mere gunstigt end den behandling, der generelt gives landets egne statsborgere i spørgsmål vedrørende retshjælp og juridisk repræsentation.

Medlemsstaterne kan fastsætte, at der ikke ydes gratis retshjælp og juridisk repræsentation, når den kompetente myndighed eller en domstol eller et domstolslignende organ vurderer, at klagen eller appellen er udsigtsløs, forudsat at adgangen til retshjælp og juridisk repræsentation ikke derved begrænses vilkårligt.

Når en afgørelse om ikke at yde gratis retshjælp og juridisk repræsentation i henhold til andet afsnit træffes af en myndighed, der ikke er en domstol eller et domstolslignende organ, giver medlemsstaterne ret til et effektivt retsmiddel ved en domstol eller et domstolslignende organ til at anfægte denne afgørelse. Hvor afgørelsen anfægtes, skal retsmidlet være en integreret del af det i stk. 1 omhandlede retsmiddel.

Medlemsstaterne sikrer, at retshjælp og juridisk repræsentation ikke begrænses vilkårligt, og at den pågældende persons effektive adgang til prøvelse ikke hindres.

Retshjælpen skal mindst omfatte udfærdigelsen af de krævede proceduremæssige dokumenter. Juridisk repræsentation skal mindst omfatte repræsentation ved en domstol eller et domstolslignende organ og kan begrænses til juridiske rådgivere eller andre rådgivere, der specifikt er udpeget efter national ret til at give retshjælp og juridisk repræsentation.

Procedurene for adgang til retshjælp og juridisk repræsentation fastsættes i national ret.

Afsnit V

Frihedsberøvelse med henblik på overførsel

Artikel 44

Frihedsberøvelse

1. Medlemsstaterne må ikke frihedsberøve en person alene med den begrundelse, at vedkommende er omfattet af den procedure, der fastsættes ved denne forordning.
2. Er der en risiko for forsvinden, eller nødvendiggøres det af hensynet til beskyttelsen af den nationale sikkerhed eller den offentlige orden, kan medlemsstaterne frihedsberøve den pågældende person for at sikre overførselsprocedurerne i overensstemmelse med denne forordning på grundlag af en individuel vurdering af personens forhold, og kun for så vidt frihedsberøvelse er en forholdsmæssig foranstaltning, og andre mindre indgribende foranstaltninger ikke kan anvendes effektivt.
3. Frihedsberøvelsen skal være så kortvarig som muligt og må ikke overskride det tidsrum, der med rimelighed kan kræves for at færdiggøre de nødvendige administrative procedurer med behørig omhu, indtil overførslen i henhold til denne forordning har fundet sted.
4. For så vidt angår betingelserne for frihedsberøvelse og garantierne gældende for ansøgere, der er frihedsberøvede i henhold til denne artikel, finder artikel 11, 12 og 13 i direktiv (EU) 2024/1346 anvendelse.
5. Frihedsberøvelse i medfør af denne artikel skal ske vedskriftlig afgørelse truffet af administrative eller retslige myndigheder. Afgørelsen om frihedsberøvelse skal indeholde den faktiske og retlige begrundelse herfor. Træffes afgørelsen om frihedsberøvelse af en administrativ myndighed, skal medlemsstaterne sikre, at der ex officio eller på ansøgerens anmodning foretages en hurtig retslig prøvelse af lovligheden af frihedsberøvelsen.

Artikel 45

Frister for frihedsberøvede ansøgere

1. Hvis en person frihedsberøves i medfør af artikel 44, må fristen for at fremsætte en anmodning om overtagelse eller fremsende en meddelelse om tilbagetagelse uanset artikel 39 og 41 ikke overstige to uger fra registreringen af ansøgningen om international beskyttelse eller to uger fra modtagelsen af hittet i Eurodac, hvis der ikke er blevet registreret en ny ansøgning i den meddelende medlemsstat.

Hvis en person frihedsberøves senere end registreringen af ansøgningen, må fristen for at fremsætte en anmodning om overtagelse eller fremsende en meddelelse om tilbagetagelse ikke overstige en uge fra det tidspunkt, hvor personen blev frihedsberøvet.

2. Uanset artikel 40, stk. 1, svarer den anmodede medlemsstat hurtigst muligt og under alle omstændigheder senest en uge efter modtagelsen af anmodningen. Undladelse af at svare indenfor fristen på en uge betragtes som en accept af anmodningen om overtagelse og indbefatter pligten til at overtage personen, herunder pligten til at træffe passende foranstaltninger med henblik på den pågældendes ankomst.
3. Hvis en person frihedsberøves i medfør af denne artikel, skal overførslen af den pågældende fra den overførende medlemsstat til den ansvarlige medlemsstat uanset artikel 46 finde sted så hurtigt, som det er praktisk muligt, og inden for fem uger fra:
 - a) det tidspunkt, hvor anmodningen om overtagelse blev accepteret eller meddelelsen om tilbagetagelse blev bekræftet, eller
 - b) det tidspunkt, hvor klagen eller appellen ikke længere har opsættende virkning i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3.
4. Hvis den overførende medlemsstat ikke overholder fristerne for fremsættelsen af en anmodning om overtagelse eller fremsendelse af en meddelelse om tilbagetagelse eller ikke træffer afgørelse om overførsel inden for fristen i artikel 42, stk. 1, eller hvis overførslen ikke finder sted inden for den i nærværende artikels stk. 3 omhandlede frist på fem uger, må personen ikke længere frihedsberøves. Artikel 39, 41 og 46 finder fortsat anvendelse i overensstemmelse hermed.

Afsnit VI

Overførsler

Artikel 46

Nærmere bestemmelser og frister

1. Overførslen af en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra b) og c), fra den overførende medlemsstat til den ansvarlige medlemsstat skal ske i overensstemmelse med den overførende medlemsstats nationale ret efter konsultation mellem de pågældende medlemsstater, så snart det er praktisk muligt og senest seks måneder efter, at en anden medlemsstat har accepteret anmodningen om overtagelse eller har bekræftet meddelelsen om tilbagetagelse, eller efter, at der er truffet endelig afgørelse om en klage over eller en appel af en afgørelse om overførsel med opsættende virkning i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3.

Medlemsstaterne prioriterer overførsler af ansøgere efter accept af anmodninger fremsat på grundlag af artikel 25-28 og 34.

Hvis overførslen sker med henblik på omfordeling, skal den finde sted inden for fristen i artikel 67, stk. 11.

Såfremt overførslerne til den ansvarlige medlemsstat sker i form af en kontrolleret afrejse eller under ledsagelse, sikrer medlemsstaterne, at de foretages på en human måde og under overholdelse af og med fuld respekt for menneskelig værdighed og andre grundlæggende rettigheder.

Om nødvendigt udsteder den overførende medlemsstat et laissez-passer til den pågældende person. Kommissionen udfærdiger ved hjælp af gennemførelsesretsakter modellen for dette laissez-passer. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 2.

Den ansvarlige medlemsstat underretter den overførende medlemsstat om, at den pågældende er sikkert ankommet, eller at den pågældende ikke mødte op inden for den fastsatte frist, alt efter hvad der er tilfældet.

2. Finder overførslen ikke sted inden for fristen i stk. 1, første afsnit, fritages den ansvarlige medlemsstat for sine forpligtelser til at overtage eller tilbagetage den pågældende person, og ansvaret overgår til den overførende medlemsstat. Denne frist kan forlænges til højst et år, hvis overførslen ikke kunne gennemføres på grund af fængsling af den pågældende person, eller op til højst tre år fra det tidspunkt, hvor den anmodende medlemsstat underrettede den ansvarlige medlemsstat om, at den pågældende person eller et familiemedlem, der skulle overføres sammen med den pågældende person, er forsvundet, fysisk modsætter sig overførslen, forsætligt gør sig uegnet til overførslen eller ikke opfylder de lægelige krav til overførslen.

Hvis den pågældende person igen står til rådighed for myndighederne, og den resterende tid af den periode, der er omhandlet i stk. 1, er mindre end tre måneder, har den overførende medlemsstat en frist på tre måneder til at gennemføre overførslen.

3. Er en person blevet overført fejlagtigt, eller er en afgørelse om overførsel blevet underkendt efter klage eller appel, efter at overførslen er blevet gennemført, tilbagetager den medlemsstat, som har gennemført overførslen, den pågældende med det samme.
4. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter ensartede metoder for konsultation og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne, med henblik på denne artikel, navnlig for så vidt angår udsættelse af overførslen eller forsinket overførsel, overførsler efter implicit accept, overførsler

af mindreårige eller afhængige personer og kontrollerede overførsler. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 2.

Artikel 47

Omkostningerne ved overførsler

1. I henhold til artikel 20 i forordning (EU) 2021/1147 betales der et bidrag til den medlemsstat, der i medfør af nærværende forordnings artikel 46 gennemfører overførslen af en ansøger eller en anden person som omhandlet i nærværende forordnings artikel 36, stk. 1, litra b) eller c).
2. Hvis den pågældende skal føres tilbage til en medlemsstat som følge af en fejlagtig overførsel eller en afgørelse om overførsel, der er blevet underkendt efter klage eller appel, efter at overførslen er blevet gennemført, er den medlemsstat, som oprindeligt gennemførte overførslen, ansvarlig for omkostningerne ved at tilbageføre den pågældende til sit område.
3. De personer, der overføres i henhold til denne forordning, skal ikke afholde omkostningerne ved sådanne overførsler.

Artikel 48

Udveksling af relevante oplysninger, inden en overførsel gennemføres

1. Den medlemsstat, som gennemfører overførslen af en ansøger eller en anden person som omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra b) eller c), meddeler den ansvarlige medlemsstat personoplysninger om den person, der skal overføres, som er tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt, alene for at sikre, at de kompetente myndigheder i overensstemmelse med den ansvarlige medlemsstats nationale ret er i stand til at yde den pågældende passende bistand, herunder ydelse af akut lægebehandling, der er nødvendig for at beskytte vedkommendes vitale interesser, og for at sikre kontinuitet i den beskyttelse og de rettigheder, som følger af denne forordning og af andre relevante retlige instrumenter på asylområdet. Disse oplysninger meddeles den ansvarlige medlemsstat inden for en rimelig frist, inden overførslen gennemføres, for at sikre, at dennes kompetente myndigheder har tilstrækkelig tid til at træffe de nødvendige foranstaltninger.
2. Den overførende medlemsstat sender den ansvarlige medlemsstat alle de oplysninger, der er væsentlige for at beskytte de rettigheder og eventuelle akutte særlige behov, den person, der skal overføres, har, herunder navnlig:
 - a) oplysninger om eventuelle øjeblikkelige foranstaltninger, som den ansvarlige medlemsstat skal træffe for at sikre, at de særlige behov, som den person, der skal overføres, har, herunder eventuel nødvendig akut lægebehandling, tilgodeses, og, hvor det er nødvendigt, eventuelle ordninger, som er nødvendige for at beskytte barnets tarv
 - b) i givet fald kontaktoplysninger om familiemedlemmer, slægtinge eller andre familierelationer i den modtagende medlemsstat
 - c) når der er tale om mindreårige, oplysninger om vurderingen af barnets tarv og om deres uddannelse
 - d) i givet fald en vurdering af ansøgerens alder
 - e) i givet fald screeningformularen i henhold til artikel 17 i forordning (EU) 2024/1356, herunder eventuel dokumentation, der henvises til i formularen
 - f) enhver anden relevant oplysning.
3. Udvekslingen af oplysninger i henhold til denne artikel må kun finde sted mellem de myndigheder, som der er givet meddelelse om til Kommissionen i overensstemmelse med denne forordnings artikel 52, og ved brug af det elektroniske kommunikationsnet, der er oprettet ved artikel 18 i forordning

(EF) nr. 1560/2003. De udvekslede oplysninger må kun anvendes til de formål, der er fastsat i nærværende artikels stk. 1, og må ikke behandles yderligere.

4. For at lette udvekslingen af oplysninger mellem medlemsstaterne udarbejder Kommissionen ved hjælp af gennemførelsesretsakter en standardformular til overførsel af de oplysninger, som kræves i henhold til denne artikel. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 2.
5. Artikel 51, stk. 8 og 9, finder anvendelse ved udveksling af oplysninger i henhold til denne artikel.

Artikel 49

Udveksling af sikkerhedsrelevante oplysninger inden gennemførelsen af en overførsel

Med henblik på anvendelse af artikel 41 gælder, at hvis den overførende medlemsstat er i besiddelse af oplysninger, der tyder på, at der er rimelig grund til at antage, at ansøgeren eller en anden person som omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra b) eller c), udgør en risiko for den nationale sikkerhed eller den offentlige orden i en medlemsstat, oplyser denne medlemsstats kompetente myndigheder den ansvarlige medlemsstat om eksistensen af sådanne oplysninger. Oplysningerne udveksles mellem disse medlemsstaters retshåndhævende myndigheder eller andre kompetente myndigheder gennem de passende kanaler til en sådan udveksling af oplysninger.

Artikel 50

Udveksling af helbredsmæssige oplysninger inden gennemførelsen af en overførsel

1. Udelukkende med det formål at yde lægehjælp eller -behandling, navnlig vedrørende sårbare personer, herunder personer med handicap, ældre, gravide kvinder, mindreårige og personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller anden form for grov vold af psykisk, fysisk eller seksuel karakter, sender den overførende medlemsstat, for så vidt dens kompetente myndighed i henhold til national ret har adgang hertil, den ansvarlige medlemsstat oplysninger om eventuelle særlige behov hos den person, der skal overføres, som i specifikke tilfælde kan omfatte oplysninger om denne persons fysiske eller psykiske sundhedstilstand. Disse oplysninger sendes i en fælles helbredsattest sammen med de nødvendige bilag hertil. Den ansvarlige medlemsstat sikrer, at der tages tilstrækkeligt hensyn til disse særlige behov, herunder navnlig behovet for eventuel nødvendig lægehjælp.

Kommissionen udarbejder ved hjælp af gennemførelsesretsakter den fælles helbredsattest, der er omhandlet i første afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 2.

2. Den overførende medlemsstat må kun sende den ansvarlige medlemsstat de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1, efter at have indhentet ansøgerens eller dennes repræsentants udtrykkelige samtykke, eller når fremsendelsen er nødvendig for at beskytte folkesundheden eller den offentlige sikkerhed, eller hvis den pågældende person fysisk eller retligt ikke er i stand til at give sit samtykke, for at beskytte den pågældendes eller en anden persons vitale interesser. Manglende samtykke, herunder hvis samtykke nægtes, udgør ikke en hindring for overførslen.
3. Behandlingen af helbredsmæssige personoplysninger omhandlet i stk. 1 må kun foretages af en sundhedsprofessionel, der i henhold til national ret har tavshedspligt, eller af en anden person med tilsvarende tavshedspligt.
4. Udvekslingen af oplysninger i henhold til denne artikel må kun finde sted mellem de sundhedsprofessionelle eller andre personer omhandlet i stk. 3. De udvekslede oplysninger må kun anvendes til de i stk. 1 fastsatte formål og må ikke behandles yderligere.

5. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter ensartede metoder og praktiske ordninger til udveksling af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 2.
6. Artikel 51, stk. 8 og 9, finder anvendelse på udveksling af oplysninger i henhold til nærværende artikel.

Kapitel VI

Administrativt samarbejde

Artikel 51

Udveksling af oplysninger

1. Hver medlemsstat meddeler enhver anden medlemsstat, der anmoder herom, personoplysninger vedrørende en person, der er omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning, som er tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt, med henblik på at:
 - a) afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig
 - b) behandle ansøgningen om international beskyttelse
 - c) gennemføre enhver anden forpligtelse, der følger af denne forordning
 - d) gennemføre en afgørelse om tilbagesendelse.
2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger må kun omfatte:
 - a) den pågældende persons og, hvor det er relevant, dennes familiemedlemmers, slægtninges eller andre familierelationers personoplysninger, dvs. fulde navn og, hvor relevant, tidligere navne, kaldenavne eller pseudonymer, nuværende og tidligere nationalitet, fødselsdato og fødested
 - b) oplysninger om identitetspapirer og rejsedokumenter, herunder oplysninger om referencer, gyldighedsperiode, udstedelsesdato, udstedende myndighed og udstedelsessted
 - c) eventuelle øvrige oplysninger, der er nødvendige for at fastslå den pågældende persons identitet, herunder biometriske data, som den pågældende medlemsstat optager af ansøgeren, navnlig med henblik på denne forordnings artikel 67, stk. 8, i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1358
 - d) oplysninger om opholdssteder og rejseruter
 - e) oplysninger om opholdsdokumenter eller visa udstedt af en medlemsstat
 - f) oplysninger om det sted, hvor ansøgningen blev registreret
 - g) oplysninger om datoen for registreringen af en eventuel tidligere ansøgning om international beskyttelse, datoen for registreringen af den aktuelle ansøgning, status over sagsbehandlingen og indholdet af den eventuelt truffene afgørelse.
3. Forudsat at det er nødvendigt for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse, kan den ansvarlige medlemsstat anmode en anden medlemsstat om at oplyse den om ansøgerens begrundelse for sin ansøgning og i givet fald begrundelsen for eventuelle afgørelser truffet vedrørende ansøgeren. Hvis den ansvarlige medlemsstat anvender artikel 55 i forordning (EU) 2024/1348, kan den pågældende medlemsstat også anmode om oplysninger, der gør det muligt for dens kompetente myndigheder at fastslå, om der er fremkommet nye elementer eller er fremlagt sådanne af ansøgeren. Den anmodede medlemsstat kan nægte at besvare anmodningen, hvis det er sandsynligt, at meddelelse af disse oplysninger vil skade dens væsentlige interesser eller beskyttelsen af den pågældende persons eller andres frihedsrettigheder og grundlæggende rettigheder. Ansøgeren underrettes på forhånd af den anmodende medlemsstat om de specifikke oplysninger, der anmodes om, og om begrundelsen for anmodningen.
4. Enhver anmodning om oplysninger må kun sendes i forbindelse med en individuel ansøgning om international beskyttelse eller en overførsel med henblik på omfordeling. Anmodningen skal begrundes,

og når formålet med den er at kontrollere opfyldelsen af et kriterie, der kan medføre, at den anmodede medlemsstat pålægges ansvaret, skal der oplyses om den dokumentation, anmodningen er baseret på, herunder relevante oplysninger fra pålidelige kilder om ansøgeres måde og midler at indrejse på medlemsstaternes område, eller hvilken specifik og verificerbar del af ansøgerens erklæringer den er baseret på. Sådanne relevante oplysninger fra pålidelige kilder er i sig selv ikke tilstrækkelige til at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig og kompetent i henhold til denne forordning, men de kan bidrage til vurderingen af andre indicier vedrørende den enkelte ansøger.

5. Den anmodede medlemsstat skal svare inden for en frist på tre uger. Enhver forsinkelse i besvarelsen skal begrundes behørigt. Undladelse af at svare inden for tre uger fritager ikke den anmodede medlemsstat for pligten til at svare. Hvis den anmodede medlemsstat tilbageholder oplysninger, som viser, at den er ansvarlig, kan den pågældende medlemsstat ikke påberåbe sig udløbet af fristerne i artikel 39 som grund til at nægte at efterkomme anmodningen om overtagelse. I så fald forlænges fristerne i artikel 39 for indgivelse af en anmodning om overtagelse med et tidsrum af samme længde som forsinkelsen i den anmodede medlemsstats svar.
6. Udvekslingen af oplysninger sker på foranledning af en medlemsstat og må kun finde sted mellem de myndigheder, som hver medlemsstat har udpeget og meddelt Kommissionen i overensstemmelse med artikel 52, stk. 1.
7. De udvekslede oplysninger må kun anvendes til de formål, der er fastsat i stk. 1. I hver medlemsstat må sådanne oplysninger, alt efter deres art og den modtagende myndigheds kompetence, kun meddeles de myndigheder og domstole og domstolslignende organer, der har til opgave at:
 - a) afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig
 - b) behandle ansøgningen om international beskyttelse
 - c) gennemføre enhver anden forpligtelse, der følger af denne forordning.
8. Den medlemsstat, der meddeler oplysningerne, sikrer, at oplysningerne er korrekte og ajourførte. Viser det sig, at medlemsstaten har meddelt urigtige oplysninger eller oplysninger, som ikke burde have været meddelt, underrettes modtagermedlemsstaterne omgående herom. De er forpligtede til at berigtige eller slette sådanne oplysninger.
9. I hver af de pågældende medlemsstater registreres i den pågældende persons individuelle sagsakter eller i et register fremsendelsen og modtagelsen af udvekslede oplysninger.

Artikel 52

Kompetente myndigheder og ressourcer

1. Hver medlemsstat meddeler straks Kommissionen, hvilke kompetente myndigheder der har ansvaret for opfyldelsen af forpligtelser i henhold til denne forordning, og eventuelle ændringer heraf. Medlemsstaterne sikrer, at disse myndigheder har tilstrækkelige menneskelige, materielle og finansielle ressourcer til at udføre deres opgaver vedrørende anvendelsen af procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for at behandle ansøgningen om international beskyttelse på en hurtig og effektiv måde, og navnlig til at sikre proceduremæssige og grundlæggende rettigheder, sikre en hurtig procedure for genforening af familiemedlemmer og slægtninge, der befinder sig i forskellige medlemsstater, svare inden for de fastsatte frister af anmodninger om oplysninger, anmodninger om overtagelse, meddelelser om tilbagetagelse og i givet fald overholde deres forpligtelser i henhold til del IV.
2. Kommissionen offentliggør en konsolideret liste over de myndigheder, der er omhandlet i stk. 1, i *Den Europæiske Unions Tidende*. Sker der ændringer af listen, offentliggør Kommissionen en ajourført konsolideret liste en gang om året.
3. Medlemsstaterne sikrer, at de ansatte ved de i stk. 1 omhandlede myndigheder modtager den nødvendige uddannelse vedrørende anvendelsen af denne forordning.

4. Kommissionen indfører ved hjælp af gennemførelsesretsakter sikre elektroniske kommunikationskanaler mellem de i stk. 1 omhandlede myndigheder og mellem disse myndigheder og Asylagenturet til fremsendelse af oplysninger, biometriske data, der er optaget i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1358, anmodninger, meddelelser, svar og enhver anden skriftlig korrespondance og til at sikre, at afsenderne automatisk modtager elektronisk bevis for modtagelsen. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 2.

Artikel 53

Administrative ordninger

1. Medlemsstaterne kan indbyrdes indføre bilaterale administrative ordninger om de praktiske detaljer for gennemførelsen af denne forordning for at lette dens anvendelse og gøre den mere effektiv. Sådanne ordninger kan vedrøre:
 - a) udveksling af forbindelsesofficerer
 - b) forenkling af procedurerne og nedbringelse af fristerne for fremsendelse og behandling af anmodninger om overtagelse eller meddelelser af tilbagetagelse
 - c) solidaritetsbidrag i medfør af del IV.
2. Medlemsstaterne kan også bibeholde de administrative ordninger, der blev indgået i henhold til Rådets forordning (EF) nr. 343/2003⁴¹ og forordning (EU) nr. 604/2013. I det omfang sådanne ordninger ikke er forenelige med nærværende forordning, ændrer de pågældende medlemsstater disse ordninger på en sådan måde, at eventuelle uforeneligheder fjernes.
3. Inden indgåelse eller ændring af eventuelle ordninger som omhandlet i stk. 1, litra b), rådfører de pågældende medlemsstater sig med Kommissionen om ordningens forenelighed med denne forordning.
4. Anser Kommissionen de i stk. 1, litra b), omhandlede ordninger for at være uforenelige med denne forordning, giver den inden for en rimelig periode de pågældende medlemsstater meddelelse herom. De pågældende medlemsstater tager alle passende skridt for at ændre den pågældende ordning inden for en rimelig periode på en sådan måde, at sådanne uforeneligheder fjernes.
5. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om alle de i stk. 1 omhandlede ordninger og om enhver opsigelse eller ændring heraf.

⁴¹ Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18. februar 2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 50 af 25.2.2003, s. 1).

Artikel 54

Netværk af ansvarlige enheder

Asylagenturet opretter og letter aktiviteterne hos et eller flere netværk af kompetente myndigheder, der er omhandlet i artikel 52, stk. 1, med henblik på at øge det praktiske samarbejde, herunder overførsler, og udveksling af oplysninger om alle forhold vedrørende anvendelsen af denne forordning, herunder udviklingen af praktiske redskaber, bedste praksis og rådgivning.

Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og andre relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer kan repræsenteres i sådanne netværk, når det er nødvendigt.

Kapitel VII

Forlig

Artikel 55

Forlig

1. For at sikre, at de mekanismer, der er oprettet i henhold til denne forordning, fungerer ordentligt, og for at afhjælpe vanskeligheder med anvendelsen heraf, hvis to eller flere medlemsstater støder på vanskeligheder i deres samarbejde inden for rammerne af denne forordning eller dennes anvendelse mellem dem, gennemfører de pågældende medlemsstater på anmodning af en eller flere af dem straks konsultationer med henblik på at finde passende løsninger inden for en rimelig frist i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde som nedfældet i artikel 4, stk. 3, i TEU.

Oplysninger om de opståede vanskeligheder og de løsninger, der er fundet, kan, hvor det er hensigtsmæssigt, deles med Kommissionen og de øvrige medlemsstater i det i artikel 77 omhandlede udvalg.

2. Hvor der ikke findes en løsning i medfør af stk. 1, eller hvor vanskelighederne fortsætter, kan en eller flere af de pågældende medlemsstater anmode Kommissionen om at gennemføre konsultationer med de pågældende medlemsstater med henblik på at finde passende løsninger. Kommissionen gennemfører straks sådanne konsultationer. De pågældende medlemsstater deltager aktivt i konsultationerne. Medlemsstaterne og Kommissionen træffer passende foranstaltninger for at løse problemet med det samme. Kommissionen kan vedtage henstillinger rettet til de pågældende medlemsstater med angivelse af de foranstaltninger, der skal træffes, og passende frister herfor.

Oplysninger om de opståede vanskeligheder, de fremsatte henstillinger og de løsninger, der er fundet, kan, hvori det er hensigtsmæssigt, deles med Kommissionen og de øvrige medlemsstater i det i artikel 77 omhandlede udvalg.

Den procedure, der er fastsat i denne artikel, berører ikke de i denne forordning fastsatte frister i individuelle sager.

3. Denne artikel berører ikke Kommissionens beføjelser til at føre tilsyn med anvendelsen af EU-retten i henhold til artikel 258 og 260 i TEUF. Den berører heller ikke de pågældende medlemsstaters mulighed for at forelægge deres tvistighed for EU-Domstolen i overensstemmelse med artikel 273 i TEUF, eller enhver medlemsstats mulighed for at indbringe sagen for EU-domstolen overensstemmelse med artikel 259 i TEUF.

DEL IV

SOLIDARITET

Kapitel I

Solidaritetsmekanismer

Artikel 56

Årlig solidaritetspulje

1. Den årlige solidaritetspuljen, som omfatter bidragene i Rådets i artikel 57 omhandlede gennemførelsesretsakt, som medlemsstaterne gav tilsagn om på mødet i forummet på højt plan, fungerer som

det vigtigste solidaritetsredskab for medlemsstater, der er udsat for migrationspres, på grundlag af de behov, der er konstateret i Kommissionens i artikel 12 omhandlede forslag.

2. Den årlige solidaritetspulje består af følgende former for solidaritetsforanstaltninger, der anses for at have samme værdi:
 - a) omfordeling, i overensstemmelse med artikel 67 og 68:
 - i) af ansøgere om international beskyttelse
 - ii) hvis det er aftalt bilateralt af den pågældende bidragende og solidaritetsmodtagende medlemsstat, af personer med international beskyttelse, som er blevet indrømmet international beskyttelse mindre end tre år før vedtagelsen af Rådets i artikel 57 omhandlede gennemførelsesretsakt
 - a) finansielle bidrag fra medlemsstater, der primært tager sigte på tiltag i medlemsstater vedrørende migration, modtagelse, asyl, reintegration inden afrejse, grænseforvaltning og operationel støtte, og som også kan yde støtte til tiltag i eller vedrørende tredjelande, der kunne have en direkte indvirkning på migrationsstrømmene ved medlemsstaternes ydre grænser eller forbedre asyl-, modtagelses- og migrationssystemerne i det pågældende tredjeland, herunder programmer for støtte til frivillig tilbagevenden og reintegration, i overensstemmelse med artikel 64.
 - b) alternative solidaritetsforanstaltninger på området for migration, modtagelse, asyl, tilbagesendelse og reintegration samt grænseforvaltning med fokus på operationel støtte, kapacitetsopbygning, tjenester, personalestøtte, faciliteter og teknisk udstyr i overensstemmelse med artikel 65.

Tiltag i eller vedrørende tredjelande, der er omhandlet i dette stykkes først afsnit, litra c), gennemføres af solidaritetsmodtagende medlemsstater i overensstemmelse med anvendelsesområdet og målene for denne forordning og for forordning (EU) 2021/1147.

3. De finansielle bidrag, der er omhandlet i stk. 2, litra b), til projekter i tredjelande skal navnlig fokusere på at:
 - a) øge asyl- og modtagelseskapaleten i tredjelande, herunder ved at styrke den menneskelige og institutionelle ekspertise og kapacitet
 - b) fremme lovlig migration og velforvaltet mobilitet, herunder ved at styrke bilaterale, regionale og internationale partnerskaber om migration, tvangsfordrivelse, lovlige migrationsveje og mobilitetspartnerskaber
 - c) understøtte programmerne for støtte til frivillig tilbagevenden og bæredygtige reintegrationsprogrammer for hjemvendte migranter og deres familier
 - d) mindske de sårbarheder, der er forårsaget af smugling af migranter og menneskehandel, samt fokusere på programmer til smugling af migranter og bekæmpelse af menneskehandel
 - e) støtte effektive og menneskerettighedsbaserede migrationspolitikker.

Artikel 57

Rådets gennemførelsesretsakt om oprettelse af den årlige solidaritetspulje

1. På grundlag af Kommissionens i artikel 12 omhandlede forslag og i overensstemmelse med den tilsagnsproces, der er gennemført i det i artikel 13 omhandlede forum på højt plan, vedtager Rådet årligt inden udgangen af hvert kalenderår en gennemførelsesretsakt, der opretter den årlige solidaritetspulje, herunder referencenummeret for nødvendige omfordelinger og finansielle bidrag til den årlige solidaritetspulje på EU-plan og de specifikke tilsagn, som hver medlemsstat under det i artikel 13 omhandlede møde i forummet på højt plan har afgivet for hver type solidaritetsbidrag, der er omhandlet i artikel 56, stk. 2. Rådet vedtager den i dette stykke omhandlede gennemførelsesretsakt med kvalificeret flertal. Rådet kan med kvalificeret flertal ændre Kommissionens forslag, der er omhandlet i artikel 12.

2. Rådets i denne artikels stk. 1 omhandlede gennemførelsesretsakt fastsætter, hvor det er nødvendigt, også den vejledende procentdel af den årlige solidaritetspulje, der kan stilles til rådighed for medlemsstater, som er udsat for migrationspres som følge af et stort antal ankomster, der stammer fra tilbagevendende ilandsætninger efter eftersøgnings- og redningsoperationer, under hensyntagen til de pågældende medlemsstaters særlige geografiske forhold. Den kan også angive andre former for solidaritet som anført i artikel 56, stk. 2, litra c), afhængigt af behovet for sådanne foranstaltninger som følge af de specifikke udfordringer på migrationsområdet i de pågældende medlemsstater.
3. Under det i artikel 13 omhandlede møde i forummet på højt plan skal medlemsstaterne nå frem til en konklusion vedrørende et generelt referencenummer for hver solidaritetsforanstaltning i den årlige solidaritetspuljen på grundlag af Kommissionens i artikel 12 omhandlede forslag. Under dette møde giver medlemsstaterne også tilsagn om deres bidrag til den årlige solidaritetspulje i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 4 og den obligatoriske rimelige andel beregnet i overensstemmelse med referencenøglen i artikel 66.
4. Ved gennemførelsen af denne artikels stk. 3 har medlemsstaterne fuld skønsbeføjelse til at vælge mellem de typer solidaritetsforanstaltninger, der er anført i artikel 56, stk. 2, eller en kombination deraf. Medlemsstater, der giver tilsagn om alternative solidaritetsforanstaltninger, angiver sådanne foranstaltningers finansielle værdi på grundlag af objektive kriterier. Medlemsstaterne kan give tilsagn om sådanne alternative solidaritetsforanstaltninger, selv hvis de ikke er angivet i Kommissionens i artikel 12 omhandlede forslag. Hvis de solidaritetsmodtagende medlemsstater ikke har anmodet om sådanne foranstaltninger i et givet år, bør de konverteres til finansielle bidrag.

Artikel 58

Oplysninger om, at en medlemsstat, der er identificeret

i Kommissionens afgørelse som værende udsat for migrationspres, har til hensigt at gøre brug af den årlige solidaritetspulje

1. En medlemsstat, der i en afgørelse som omhandlet i artikel 11 er identificeret som værende udsat for migrationspres, underretter efter vedtagelsen af Rådets i artikel 57 omhandlede gennemførelsesretsakt Kommissionen og Rådet, hvis den agter at gøre brug af den årlige solidaritetspulje. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet herom.
2. Den pågældende medlemsstat medtager oplysninger om typen og niveauet af de i artikel 56, stk. 2 omhandlede solidaritetsforanstaltninger, der er nødvendige for at håndtere situationen, herunder, hvor det er relevant, enhver anvendelse af komponenterne i den permanente EU-værktøjskasse for migrationsstøtte. Hvis den pågældende medlemsstat har til hensigt at gøre brug af finansielle bidrag, angiver den også de relevante EU-udgiftsprogrammer.
3. Efter modtagelsen af de i stk. 2 omhandlede oplysninger har den pågældende medlemsstat adgang til den årlige solidaritetspulje i overensstemmelse med artikel 60. EU-solidaritetskoordinatoren indkalder straks og under alle omstændigheder senest 10 dage efter modtagelsen af oplysningerne forummet på teknisk plan med henblik på at operationalisere solidaritetsforanstaltningerne.

Artikel 59

Meddelelse om, at en medlemsstat, der anser sig for at være udsat for migrationspres, har behov for at gøre brug af den årlige solidaritetspulje

1. Hvor en medlemsstat ikke er identificeret som værende udsat for migrationspres i en afgørelse som omhandlet i artikel 11, men anser sig for værende udsat for migrationspres, skal den meddele

Kommissionen om dens behov for at gøre brug af den årlige solidaritetspulje og oplyse Rådet herom. Kommissionen underretter Europa-Parlamentet herom.

2. Den i stk. 1 omhandlede meddelelse skal indeholde:
 - a) en behørigt underbygget begrundelse for eksistensen og omfanget af migrationspresset i den meddelende medlemsstat, herunder ajourførte data om de indikatorer, der er omhandlet i artikel 9, stk. 3, litra a)
 - b) oplysninger om typen og niveauet af solidaritetsforanstaltninger som omhandlet i artikel 56, der er nødvendige for at håndtere situationen, herunder, hvor det er relevant, enhver anvendelse af komponenterne i den permanente EU-værktøjskasse for migrationsstøtte, og, hvor den pågældende medlemsstat har til hensigt at gøre brug af finansielle bidrag, angivelse af de relevante EU-udgiftsprogrammer.
 - c) en beskrivelse af, hvordan brugen af den årlige solidaritetspulje kunne stabilisere situationen
 - d) hvordan den pågældende medlemsstat har til hensigt at afhjælpe eventuelle konstaterede sårbarheder inden for ansvar, beredskab eller modstandsdygtighed.
3. Efter anmodning fra Kommissionen bistår Asylagenturet, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder samt den pågældende medlemsstat Kommissionen med at udarbejde en vurdering af migrationspresset.
4. Idet den tager hensyn til oplysningerne i artikel 9 og 10, vurderer Kommissionen hurtigt meddelelsen og i den forbindelse, hvorvidt den meddelende medlemsstat i den i artikel 11 omhandlede afgørelse er blevet identificeret som værende i risiko for migrationspres, den generelle situation i Unionen, situationen i den meddelende medlemsstat i de foregående 12 måneder og de behov, som den meddelende medlemsstat har givet udtryk for, og vedtager en afgørelse om, hvorvidt medlemsstaten skal anses for at være udsat for migrationspres. Hvis Kommissionen beslutter, at den pågældende medlemsstat er udsat for migrationspres, bliver den pågældende medlemsstat en solidaritetsmodtagende medlemsstat, medmindre den nægtes adgang til at drage fordel af den årlige solidaritetspulje i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 6.
5. Kommissionen fremsender straks sin afgørelse til den pågældende medlemsstat, Europa-Parlamentet og Rådet.
6. Hvis det i Kommissionens afgørelse fastslås, at den meddelende medlemsstat er udsat for migrationspres, indkalder EU-solidaritetskoordinatoren straks og inden for to uger efter fremsendelsen af sin afgørelse til den pågældende medlemsstat, Europa-Parlamentet og Rådet for at operationalisere solidaritetsforanstaltningerne. EU-solidaritetskoordinatoren indkalder forummet på teknisk niveau, medmindre Kommissionen vurderer, eller Rådet beslutter ved hjælp af en gennemførelsesretsakt vedtaget senest to uger efter fremsendelsen af Kommissionens afgørelse til den pågældende medlemsstat, Europa-Parlamentet og Rådet, at der ikke er tilstrækkelig kapacitet i den årlige solidaritetspulje til, at den pågældende medlemsstat kan få lov til at drage fordel af den årlige solidaritetspulje, eller at der er andre objektive grunde til, at den pågældende medlemsstat ikke kan få lov til at drage fordel af den årlige solidaritetspulje.
7. Hvis Rådet beslutter, at der er utilstrækkelig kapacitet i den årlige solidaritetspulje, finder artikel 13, stk. 4, anvendelse, og forummet på højt plan indkaldes senest én uge efter Kommissionens afgørelse.

I tilfælde af en afgørelse fra Kommissionen, der afviser en anmodning fra en medlemsstat om at blive anset for at være udsat for migrationspres, kan den meddelende medlemsstat forelægge Kommissionen og Rådet en ny meddelelse, der indeholder yderligere relevante oplysninger.

Artikel 60

Operationalisering og koordinering af solidaritetsbidrag

1. I forummet på teknisk niveau samarbejder medlemsstaterne indbyrdes og med Kommissionen for at sikre en effektiv og virkningsfuld operationalisering af solidaritetsbidragene i den årlige solidaritetspulje for det pågældende år på en afbalanceret og rettidig måde i lyset af de konstaterede og vurderede behov og de solidaritetsbidrag, der er til rådighed.
2. EU-solidaritetskoordinatoren koordinerer under hensyntagen til udviklingen i migrationssituationen operationaliseringen af solidaritetsbidragene med henblik på at sikre en afbalanceret fordeling af de solidaritetsbidrag, der er til rådighed, blandt de solidaritetsmodtagende medlemsstater.
3. Bortset fra gennemførelsen af finansielle bidrag gennemfører medlemsstaterne ved operationaliseringen af de angivne solidaritetsforanstaltninger de solidaritetsbidrag, som de har givet tilsagn om, jf. artikel 56, for et givet år inden udgangen af dette år, uden at det dog berører artikel 65, stk. 3, og artikel 67, stk. 12.

Bidragende medlemsstater gennemfører deres tilsagn i forhold til deres samlede tilsagn til den årlige solidaritetspulje for et givet år inden udgangen af året.

Medlemsstater, der har fået en fuldstændig nedsættelse af solidaritetsbidrag i overensstemmelse med artikel 61 eller 62, eller som selv er solidaritetsmodtagende medlemsstater i medfør af artikel 58, stk. 1, og artikel 59, stk. 4, er ikke forpligtet til at gennemføre deres tilsagn om solidaritetsbidrag omhandlet i artikel 56, stk. 2, for et givet år.

Bidragende medlemsstater er ikke forpligtet til at gennemføre deres tilsagn givet i henhold til artikel 56, stk. 2, eller til at anvende ansvarskompensationer i henhold til artikel 63 over for en solidaritetsmodtagende medlemsstat, hvis Kommissionen i en afgørelse som omhandlet i artikel 11 eller artikel 59, stk. 4, har konstateret systemiske mangler i den pågældende solidaritetsmodtagende medlemsstat med hensyn til reglerne i denne forordnings del III, som kan få alvorlige negative konsekvenser for, hvordan denne forordning fungerer.

4. Under det første møde i forummet på teknisk niveau i den årlige cyklus kan bidragende og solidaritetsmodtagende medlemsstater give udtryk for rimelige præferencer i lyset af de konstaterede behov for profilerne for de tilgængelige kandidater til omfordeling og en potentiel planlægning af gennemførelsen af deres solidaritetsbidrag under hensyntagen til behovet for hastetiltag for de solidaritetsmodtagende medlemsstater.

EU-solidaritetskoordinatoren letter samspillet og samarbejdet mellem medlemsstaterne om disse aspekter.

Når medlemsstaterne gennemfører omfordelinger, tager de i første række hensyn til omfordelingen af sårbare personer.

5. EU-organerne, -kontorerne og -agenturerne med kompetence på området for asyl- og grænseforvaltning samt migrationsstyring yder efter anmodning og inden for deres respektive ansvarsområder støtte til medlemsstaterne og Kommissionen med henblik på at sikre korrekt gennemførelse og anvendelse af denne del. En sådan støtte kan tage form af analyser, ekspertise og operationel støtte. EU-solidaritetskoordinatoren koordinerer enhver bistand fra eksperter eller hold, der indsættes af Asylagenturet, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning eller ethvert andet EU-organ, -kontor eller -agentur i forbindelse med operationaliseringen af solidaritetsbidragene.
6. Hvert år i januar fra den ... [det første år efter datoen for denne forordnings ikrafttræden] bekræfter medlemsstaterne over for EU-solidaritetskoordinatoren niveauerne for hver solidaritetsforanstaltning, der er gennemført i det foregående år.

Nedsættelse af solidaritetsbidrag i tilfælde af migrationspres

1. En medlemsstat, der i en afgørelse som omhandlet i artikel 11 er identificeret som værende udsat for migrationspres, eller som anser sig for at være udsat for migrationspres, og som ikke har gjort brug af den årlige solidaritetspulje i overensstemmelse med artikel 58 eller meddelt, at den har behov for at gøre brug af den årlige solidaritetspulje i overensstemmelse med artikel 59, kan til enhver tid anmode om en fuldstændig eller delvis nedsættelse af de bidrag, den har givet tilsagn om, der er fastsat i Rådets i artikel 57 omhandlede gennemførelsesretsakt.

Den pågældende medlemsstat indgiver sin anmodning til Kommissionen. Til orientering sender den pågældende medlemsstat sin anmodning til Rådet.

2. Hvis den i denne artikels stk. 1 omhandlede anmodende medlemsstat er en medlemsstat, der ikke er identificeret i en afgørelse som omhandlet i artikel 11 som værende udsat for migrationspres, men den anser sig for at være udsat for migrationspres, medtager den pågældende medlemsstat i sin anmodning:
 - a) en beskrivelse af, hvordan den fuldstændige eller delvise nedsættelse af de bidrag, den har givet tilsagn om, kan bidrage til at stabilisere situationen
 - b) en redegørelse for, om det bidrag, der er givet tilsagn om, kan erstattes af en anden form for solidaritetsbidrag
 - c) en beskrivelse af, hvordan den pågældende medlemsstat agter at afhjælpe eventuelle konstaterede sårbarheder inden for ansvar, beredskab eller modstandsdygtighed
 - d) en behørigt underbygget begrundelse for eksistensen og omfanget af migrationspreset i den anmodende medlemsstat.

Ved vurderingen af en sådan anmodning tager Kommissionen også hensyn til de oplysninger, der er fastsat i artikel 9 og 10.

3. Kommissionen underretter Rådet om sin vurdering af anmodningen inden for fire uger efter modtagelsen af anmodningen indgivet i overensstemmelse med denne artikel. Kommissionen oplyser også Europa-Parlamentet om denne vurdering.
4. Efter modtagelsen af Kommissionens vurdering vedtager Rådet en gennemførelsesretsakt for at fastslå, hvorvidt medlemsstaten bemyndiges til at fravige Rådets i artikel 57 omhandlede gennemførelsesretsakt.

Artikel 62

Nedsættelse af solidaritetsbidrag i forbindelse med betydelige migrationssituationer

1. En medlemsstat, der i en afgørelse som omhandlet i artikel 11 er identificeret som stående over for en betydelig migrationssituation, eller som anser sig for at stå over for en betydelig migrationssituation, kan til enhver tid anmode om en fuldstændig eller delvis nedsættelse af de bidrag, den har givet tilsagn om, der er fastsat i Rådets i artikel 57 omhandlede gennemførelsesretsakt.

Den pågældende medlemsstat indgiver sin anmodning til Kommissionen. Til orientering sender den pågældende medlemsstat sin anmodning til Rådet.

2. Hvis den anmodende medlemsstat i en afgørelse som omhandlet i artikel 11 er identificeret som stående over for en betydelig migrationssituation, skal anmodningen indeholde:
 - a) en beskrivelse af, hvordan den fuldstændige eller delvise nedsættelse af de bidrag, den har givet tilsagn om, kan bidrage til at stabilisere situationen
 - b) en redegørelse for, om det bidrag, der er givet tilsagn om, kan erstattes af en anden form for solidaritetsbidrag

- c) en beskrivelse af, hvordan den pågældende medlemsstat agter at afhjælpe eventuelle konstaterede sårbarheder inden for ansvar, beredskab eller modstandsdygtighed
- d) en behørigt underbygget begrundelse vedrørende det område af asyl-, modtagelses- og migrations-systemet, hvor kapaciteten er nået, samt en angivelse af, hvordan det forhold, at den pågældende medlemsstats kapacitetsgrænse er nået på det specifikke område, påvirker dens kapacitet til at opfylde sit tilsagn.

3. Hvis den anmodende medlemsstat er en medlemsstat, der ikke er identificeret som stående over for en betydelig migrationssituation i en afgørelse som omhandlet i artikel 11, men den anser sig for at stå over for en betydelig migrationssituation, skal anmodningen ud over de i nærværende artikels stk. 2 omhandlede oplysninger også indeholde en behørigt underbygget begrundelse for betydningen af migrationssituationen i den anmodende medlemsstat. Ved vurderingen af en sådan anmodning tager Kommissionen også hensyn til de oplysninger, der er fastsat i artikel 9 og 10, og til, hvorvidt medlemsstaten er identificeret som værende i risiko for migrationspres i en afgørelse som omhandlet i artikel 11.

- 4. Kommissionen underretter Rådet om sin vurdering af anmodningen inden for fire uger efter modtagelsen af anmodningen indgivet i overensstemmelse med denne artikel. Kommissionen oplyser også Europa-Parlamentet om denne vurdering.
- 5. Efter modtagelsen af Kommissionens vurdering vedtager Rådet en gennemførelsesretsakt for at fastslå, hvorvidt medlemsstaten bemyndiges til at fravige Rådets i artikel 57 omhandlede gennemførelsesretsakt.

Artikel 63

Ansvarskompensationer

- 1. Hvis omfordelingstilsagnene til den årlige solidaritetspuljen i Rådets i artikel 57 omhandlede gennemførelsesretsakt er lig med eller over 50 % af det antal, der er angivet i Kommissionens i artikel 12 omhandlede forslag, kan en solidaritetsmodtagende medlemsstat anmode de øvrige medlemsstater om at påtage sig ansvaret for at behandle ansøgninger om international beskyttelse, som den solidaritetsmodtagende medlemsstat er blevet udpeget som ansvarlig for, i stedet for omfordelinger i overensstemmelse med proceduren i artikel 69.
- 2. En bidragende medlemsstat kan over for en solidaritetsmodtagende medlemsstat tilkendegive, at den er villig til at påtage sig ansvaret for at behandle ansøgninger om international beskyttelse, som en solidaritetsmodtagende medlemsstat er blevet udpeget som ansvarlig for, i stedet for omfordelinger:
 - a) når tærsklen i stk. 1 er nået, eller
 - b) hvis den bidragende medlemsstat har givet tilsagn om 50 % eller mere af sin obligatoriske rimelige andel til den årlige solidaritetspulje, der er fastsat i Rådets i artikel 57 omhandlede gennemførelsesretsakt som omfordelinger.

Hvis en bidragende medlemsstat har givet udtryk for sin vilje hertil, og den solidaritetsmodtagende medlemsstat er indforstået hermed, anvender den solidaritetsmodtagende medlemsstat proceduren i artikel 69.

- 3. De bidragende medlemsstater påtager sig ansvaret for ansøgninger om international beskyttelse, som den solidaritetsmodtagende medlemsstat er blevet udpeget som ansvarlig for, op til det højeste af de to tal, der er omhandlet i dette stykkes litra a) og b), hvis omfordelingstilsagnene til den årlige solidaritetspulje i Rådets i artikel 57 omhandlede gennemførelsesretsakt efter det møde i forummet på højt plan, der er indkaldt til i overensstemmelse med artikel 13, stk. 4, er:
 - a) under det tal, der er omhandlet i artikel 12, stk. 2, litra a), eller

- b) under 60 % af det referencenummer, der anvendes til at beregne hver medlemsstats obligatoriske rimelige andel for omfordeling med henblik på oprettelse af den årlige solidaritetspulje i overensstemmelse med artikel 57.
4. Denne artikels stk. 3 finder også anvendelse, hvis de tilsagn, der skal gennemføres i et givet år, falder til under det højeste af de to tal, der er omhandlet i nævnte stykkes litra a) eller b), som følge af fuldstændige eller delvise nedsættelser, der er indrømmet i overensstemmelse med artikel 61 eller 62, eller fordi solidaritetsmodtagende medlemsstater som omhandlet i artikel 58, stk. 1, og artikel 59, stk. 4, ikke er forpligtet til at gennemføre deres tilsagn om solidaritetsbidrag for et givet år.
5. En bidragende medlemsstat, der ikke har gennemført sine tilsagn eller accepteret omfordelinger i henhold til artikel 67, stk. 9, der svarer til de omfordelinger, som den har givet tilsagn om som omhandlet i artikel 57, stk. 3, ved udgangen af det givne år, påtager sig efter anmodning fra den solidaritetsmodtagende medlemsstat ansvaret for ansøgninger om international beskyttelse, som den solidaritetsmodtagende medlemsstat er blevet udpeget som ansvarlig for, op til det antal omfordelinger, der er givet tilsagn om i overensstemmelse med artikel 57, stk. 3, så hurtigt som muligt efter udgangen af et givet år.
6. Den bidragende medlemsstat angiver de individuelle ansøgninger, som den påtager sig ansvaret for i henhold til denne artikels stk. 2 og 3, og underretter den solidaritetsmodtagende medlemsstat ved brug af det elektroniske kommunikationsnet, der er oprettet ved artikel 18 i forordning (EF) nr. 1560/2003.

Den bidragende medlemsstat bliver den medlemsstat, der er ansvarlig for de identificerede ansøgninger, og skal angive, at den er ansvarlig, i medfør af artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) 2024/1358.

7. Medlemsstaterne er ikke forpligtet til at påtage sig ansvaret i henhold til denne artikels stk. 6, første afsnit, udover deres rimelige andel beregnet i henhold til referencenøglen i artikel 66.
8. Denne artikel finder kun anvendelse, hvis:
- ansøgeren ikke er en uledsaget mindreårig
 - den solidaritetsmodtagende medlemsstat er udpeget som ansvarlig på grundlag af kriterierne i artikel 29-33
 - fristen for overførsel i artikel 39, stk. 1, er endnu ikke udløbet
 - ansøgeren ikke er forsvundet fra den bidragende medlemsstat
 - den pågældende person ikke er en person med international beskyttelse
 - den pågældende person ikke er en person, der har fået indrejsetilladelse.
9. Den bidragende medlemsstat kan anvende denne artikel på tredjelandsstatsborgere eller statsløse, hvis ansøgninger er blevet endeligt afvist i den solidaritetsmodtagende medlemsstat. Artikel 55 og 56 i forordning 2024/1348 finder anvendelse.

Artikel 64

Finansielle bidrag

- Finansielle bidrag består af overførsler af beløb fra de bidragende medlemsstater til Unionens budget og udgør eksterne formålsbestemte indtægter i overensstemmelse med artikel 21, stk. 5, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046⁴². Finansielle bidrag anvendes til at gennemføre de tiltag under den årlige solidaritetspulje, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 56, stk. 2, litra b).
- De solidaritetsmodtagende medlemsstater angiver de tiltag, der kan finansieres af de i denne artikels stk. 1 omhandlede finansielle bidrag, og forelægger dem for forummet på teknisk niveau. Kommissionen arbejder tæt sammen med de solidaritetsmodtagende medlemsstater med henblik på at sikre,

at disse tiltag svarer til målene i artikel 56, stk. 2, litra b), og artikel 56, stk. 3. EU-solidaritetskoordinatoren fører en oversigt over tiltagene og stiller denne til rådighed gennem forummet på teknisk niveau.

3. Kommissionen vedtager en gennemførelsesretsakt vedrørende reglerne for anvendelsen af de finansielle bidrag. Denne gennemførelsesretsakt vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 2.

42 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2018/1046 af 18. juli 2018 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget, om ændring af forordning

(EU) nr. 1296/2013, (EU) nr. 1301/2013, (EU) nr. 1303/2013, (EU) nr. 1304/2013,

(EU) nr. 1309/2013, (EU) nr. 1316/2013, (EU) nr. 223/2014, (EU) nr. 283/2014 og afgørelse nr. 541/2014/EU og om ophævelse af forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 (EUT L 193 af 30.7.2018, s. 1).

4. Hvis det beløb, der er omhandlet i denne forordnings artikel 57, stk. 1, ikke tildeles fuldt ud, kan det resterende beløb tilføjes det beløb, der er omhandlet i artikel 10, stk. 2, litra b), i forordning (EU) 2021/1147.
5. Medlemsstaterne aflægger rapport til Kommissionen og til forummet på teknisk niveau om de fremskridt, der er gjort med hensyn til gennemførelsen af de tiltag, der finansieres med finansielle bidrag i henhold til denne artikel.
6. Kommissionen medtager i sin i artikel 9 omhandlede rapport oplysninger om gennemførelsen af tiltag, der finansieres med finansielle bidrag i henhold til nærværende artikel, herunder om spørgsmål, der kunne påvirke gennemførelsen, og eventuelle foranstaltninger, der er truffet for at håndtere dem.

Artikel 65

Alternative solidaritetsforanstaltninger

1. Bidrag i form af alternative solidaritetsforanstaltninger baseres på den solidaritetsmodtagende medlemsstats specifikke anmodning. Sådanne bidrag betragtes som finansiel solidaritet, og inden de gennemføres, fastlægges deres konkrete værdi på en realistisk måde af de pågældende bidragende og solidaritetsmodtagende medlemsstater i fællesskab og meddeles EU-solidaritetskoordinatoren.
2. Medlemsstaterne indfører kun alternative solidaritetsforanstaltninger i tillæg til og uden at overlappes dem, der ydes gennem EU-organers, -kontorers og -agenturers operationer eller gennem EU-finansiering inden for asylforvaltning og migrationsstyring i de solidaritetsmodtagende medlemsstater. Medlemsstaterne indfører kun alternative solidaritetsforanstaltninger i tillæg til, hvad de skal bidrage med gennem EU-organer, -kontorer og -agenter.
3. De solidaritetsmodtagende og de bidragende medlemsstater afslutter gennemførelsen af aftalte alternative solidaritetsforanstaltninger, selv om de relevante gennemførelsesretsakter er udløbet.

Artikel 66

Referencenøgle

Den andel af solidaritetsbidrag, som skal ydes af hver medlemsstat, jf. artikel 57, stk. 3, beregnes i henhold til den formel, der er fastsat i bilag I, og baseres på følgende kriterier for hver medlemsstat ifølge de senest tilgængelige data fra Eurostat:

- a) befolkningens størrelse (vægtning på 50 %)
- b) samlet BNP (vægtning på 50 %).

Kapitel II

Procedurekrav

Artikel 67

Procedure forud for omfordeling

1. Proceduren i denne artikel finder anvendelse på omfordelingen af personer, der er omhandlet i artikel 56, stk. 2, litra a).
2. Før proceduren i denne artikel anvendes, sikrer den solidaritetsmodtagende medlemsstat sig, at der ikke er nogen rimelig grund til at antage, at den pågældende person udgør en trussel mod den indre sikkerhed. Hvis der er rimelig grund til at antage, at personen udgør en trussel mod den indre sikkerhed før eller under proceduren i denne artikel, herunder hvis der er konstateret en trussel mod den indre sikkerhed i overensstemmelse med artikel 15 i forordning (EU) 2024/1356, anvender den solidaritetsmodtagende medlemsstat ikke eller afslutter omgående proceduren i nærværende artikel. Den solidaritetsmodtagende medlemsstat udelukker den pågældende person fra enhver fremtidig omfordeling eller overførsel til en medlemsstat. Hvis den pågældende person er en ansøger om international beskyttelse, er den solidaritetsmodtagende medlemsstat den medlemsstat, der er ansvarlig i henhold til nærværende forordnings artikel 16, stk. 4.
3. Hvis der skal ske omfordeling, identificerer den solidaritetsmodtagende medlemsstat de personer, der kan være genstand for omfordeling. Efter anmodning fra den solidaritetsmodtagende medlemsstat bistår Asylagenturet den solidaritetsmodtagende medlemsstat i at identificere de personer, der skal omfordeles, og i at matche dem med medlemsstater, hvortil der sker omfordeling, i overensstemmelse med artikel 2, stk. 1, litra k), i forordning (EU) 2021/2303.

Medlemsstaten tager i givet fald hensyn til meningsfuld tilknytning, såsom den, der er baseret på familiemæssige eller kulturelle hensyn, mellem den pågældende person og den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling. Med henblik herpå giver den solidaritetsmodtagende medlemsstat de personer, der skal omfordeles, mulighed for at give oplysninger om eksistensen af meningsfuld tilknytning til specifikke medlemsstater og forelægge relevante oplysninger og dokumentation, der kan fastslå denne tilknytning.

Denne mulighed indebærer ikke en ret til at vælge en bestemt medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, i henhold til denne artikel.

4. Med henblik på at identificere personer, der skal omfordeles, og matche dem med de medlemsstater, hvortil der sker omfordeling, kan de solidaritetsmodtagende medlemsstater anvende værktøjer, der er udviklet af EU-solidaritetskoordinatoren.

Ansøgere, der ikke har meningsfuld tilknytning til en anden medlemsstat, skal fordeles rimeligt mellem de resterende medlemsstater, hvortil der sker omfordeling.

Hvis en person, der er blevet udpeget med henblik på omfordeling, er blevet indrømmet international beskyttelse, omfordeles vedkommende først efter skriftligt at have indvilliget i at blive omfordelt.

5. Hvis der skal ske omfordeling, underretter den solidaritetsmodtagende medlemsstat de i denne artikels stk. 1 omhandlede personer om proceduren i denne artikel og artikel 68 samt i givet fald om de forpligtelser, der er fastsat i artikel 17, stk. 3, 4 og 5, og konsekvenserne i tilfælde af manglende efterkommelse fastsat i artikel 18.

Dette stykkes første afsnit finder ikke anvendelse på ansøgere, for hvem den solidaritetsmodtagende medlemsstat kan fastslås som værende den ansvarlige medlemsstat i henhold til kriterierne i artikel 25-28 og artikel 34, bortset fra artikel 25, stk. 5. Sådanne ansøgere kommer ikke i betragtning til omfordeling.

6. Medlemsstaterne sikrer, at familiemedlemmer omfordeles til samme medlemsstats område.
7. I de i stk. 2 og 3 omhandlede tilfælde sender den solidaritetsmodtagende medlemsstat hurtigst muligt den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, alle relevante oplysninger og dokumenter vedrørende den pågældende person ved hjælp af en standardformular, for bl.a. at gøre det muligt for myndighederne i den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, at kontrollere, om der er grund til at antage, at denne person udgør en trussel mod den indre sikkerhed.
8. Den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, behandler de oplysninger, der er forelagt af den solidaritetsmodtagende medlemsstat i henhold til stk. 7, og kontrollerer, at der ikke er rimelig grund til at antage, at den pågældende person udgør en trussel mod den indre sikkerhed. Den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, kan vælge at kontrollere disse oplysninger ved hjælp af en personlig samtale med den pågældende person. Den pågældende person underrettes behørigt om en sådan samtales art og formål. Den personlige samtale skal finde sted inden for fristerne i stk. 9.
9. Hvis der ikke er nogen rimelig grund til at antage, at den pågældende person udgør en trussel mod den indre sikkerhed, bekræfter den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, at den vil overtage den pågældende person, inden for en uge fra modtagelsen af de relevante oplysninger fra den solidaritetsmodtagende medlemsstat.

Hvis det ved kontrollen bekræftes, at der er rimelig grund til at antage, at den pågældende person udgør en trussel mod den indre sikkerhed, underretter den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, den solidaritetsmodtagende medlemsstat inden for en uge fra modtagelsen af de relevante oplysninger fra den pågældende medlemsstat om karakteren af indberetningen fra en relevant database og de elementer, der ligger til grund herfor. I sådanne tilfælde finder omfordelingen af den pågældende person ikke sted.

Hvis det i ekstraordinært tilfælde kan påvises, at behandlingen af oplysningerne er særlig kompliceret, eller at der er behov for at kontrollere et stort antal sager på det samme tidspunkt, kan den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, svare efter den i første og andet afsnit nævnte frist på en uge, dog under alle omstændigheder inden for to uger. I sådanne tilfælde meddeler den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, inden for den oprindelige frist på en uge den solidaritetsmodtagende medlemsstat sin beslutning om at udsætte svarfristen.

Undladelse af at handle inden for den i første og andet afsnit nævnte frist på en uge eller den i tredje afsnit nævnte frist på to uger betragtes som en bekræftelse af modtagelse af oplysningerne og indebærer en pligt til at overtage den pågældende person, herunder en pligt til at træffe passende foranstaltninger med henblik på den pågældendes ankomst.

10. Den solidaritetsmodtagende medlemsstat træffer afgørelse om overførsel inden for en uge fra bekræftelsen fra den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling. Den underretter skriftligt og straks den pågældende person om afgørelsen om at overføre vedkommende til den pågældende medlemsstat senest to dage før overførslen i tilfælde af ansøgere og én uge før overførslen i tilfælde af personer med international beskyttelse.

Hvis den person, der skal omfordeles, er en ansøger, skal vedkommende overholde afgørelsen om omfordeling.

11. Overførslen af den pågældende person fra den bidragydende medlemsstat til den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, sker i overensstemmelse med den solidaritetsmodtagende medlemsstats nationale ret efter samråd med de pågældende medlemsstater, så snart det er praktisk muligt og senest fire uger efter bekræftelsen fra den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, eller efter at

der er truffet en endelig afgørelse om en klage over eller en appel af en afgørelse om overførsel med opsættende virkning i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3.

12. De solidaritetsmodtagende medlemsstater og de medlemsstater, hvortil der sker omfordeling, fortsætter omfordelingsprocessen, selv efter at tidsrammen for gennemførelsen eller Rådets i artikel 57, 61 og 62 omhandlede gennemførelsesretsakternes gyldighed er udløbet.
13. Artikel 42, stk. 3, 4 og 5, artikel 43 og 44, artikel 46, stk. 1 og 3, artikel 47, stk. 2 og 3, og artikel 48 og 50 finder tilsvarende anvendelse på omfordelingsproceduren.

Den solidaritetsmodtagende medlemsstat, der foretager overførslen af en person med international beskyttelse, sender den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, alle de i artikel 51, stk. 2, omhandlede oplysninger, de oplysninger, som personen med international beskyttelse har lagt til grund for sin ansøgning, og begrundelsen for de afgørelser, der måtte være truffet vedrørende personen med international beskyttelse.

14. Kommissionen fastsætter ved hjælp af gennemførelsesretsakter ensartede metoder for udarbejdelse og indgivelse af oplysninger og dokumenter med henblik på omfordeling. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 77, stk. 2. Ved udarbejdelsen af disse gennemførelsesretsakter kan Kommissionen høre Asylagenturet.

Artikel 68

Procedure efter omfordeling

1. Den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, underretter den solidaritetsmodtagende medlemsstat, Asylagenturet og EU-solidaritetskoordinatoren om, at den berørte person er vel ankommet, eller at vedkommende ikke har givet møde inden for den fastsatte frist.
2. Hvis den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, har overtaget en ansøger, for hvem der endnu ikke er fastslået en ansvarlig medlemsstat, anvender den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, procedurene i del III, bortset fra artikel 16, stk. 2, artikel 17, stk. 1 og 2, artikel 25, stk. 5, artikel 29 og 30 og artikel 33, stk. 1 og 2.

Hvis der ikke kan fastslås en ansvarlig medlemsstat i henhold til dette stykkes første afsnit, er det den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse.

Den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, angiver i Eurodac, at den er ansvarlig, i henhold til artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1358.

3. Hvis en ansøger, som den solidaritetsmodtagende medlemsstat oprindeligt var blevet udpeget som ansvarlig for på grundlag af andre end de i artikel 67, stk. 5, andet afsnit, fastsatte kriterier, er blevet omfordelt, overgår ansvaret for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse til den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling.

Ansvar for at undersøge eventuelle yderligere andragender eller enhver efterfølgende ansøgning fra den pågældende person i overensstemmelse med artikel 55 og 56 i forordning (EU) 2024/...++ overføres også til den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling.

Den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, angiver i Eurodac, at den er ansvarlig, i henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) 2024/1358.

4. Hvis en person med international beskyttelse er blevet omfordelt, indrømmer den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, automatisk vedkommende international beskyttelsesstatus og respekter således den status, som den solidaritetsmodtagende medlemsstat havde indrømmet.

*Artikel 69**Procedure med henblik på ansvarskompensationer i henhold til artikel 63, stk. 1 og 2*

1. Hvis en solidaritetsmodtagende medlemsstat anmoder en anden medlemsstat om at påtage sig ansvaret for at behandle en række ansøgninger om international beskyttelse i henhold til artikel 63, stk. 1 og 2, fremsender den sin anmodning til den bidragende medlemsstat og angiver antallet af ansøgninger om international beskyttelse, der skal tages ansvar for i stedet for omfordelinger.
2. Den bidragende medlemsstat svarer på anmodningen senest 30 dage efter modtagelse af denne anmodning.

Den bidragende medlemsstat kan beslutte at acceptere at påtage sig ansvaret for at behandle et lavere antal ansøgninger om international beskyttelse, end den solidaritetsmodtagende medlemsstat har anmodet om.

3. Den medlemsstat, der har accepteret en anmodning i henhold til denne artikels stk. 2, identificerer de individuelle ansøgninger om international beskyttelse, som den påtager sig ansvaret for, og angiver, at den er ansvarlig i henhold til artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) 20241358.

*Artikel 70**Andre forpligtelser*

Medlemsstaterne holder Kommissionen, navnlig EU-solidaritetskoordinatoren, underrettet om gennemførelsen af samarbejdsforanstaltninger, herunder samarbejdsforanstaltninger med tredjelande.

Kapitel III**Finansiel støtte fra Unionen***Artikel 71**Finansiel støtte*

I overensstemmelse med princippet om solidaritet og rimelig ansvarsdeling gennemføres finansieringsstøtte efter omfordeling i medfør af denne dels kapitel I og II i overensstemmelse med artikel 20 i forordning (EU) 2021/1147.

DEL V**ALMINDELIGE BESTEMMELSER***Artikel 72**Datasikkerhed og databeskyttelse*

1. Denne forordning berører ikke EU-retten om beskyttelse af personoplysninger, navnlig forordning (EU) 2016/679, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725⁴³ og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680⁴⁴.

2. Medlemsstaterne skal have indført passende tekniske og organisatoriske foranstaltninger til at beskytte de personoplysninger, der behandles i henhold til denne forordning, og navnlig til at forhindre ulovlig eller uberettiget adgang til eller videregivelse, ændring eller tab af behandlede personoplysninger.

43 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

44 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbyrde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

3. Hver medlemsstats kompetente tilsynsmyndighed eller tilsynsmyndigheder kontrollerer uafhængigt, at den pågældende medlemsstats i artikel 52 omhandlede myndigheder behandler personoplysningerne på lovlig vis i overensstemmelse med national ret.

Artikel 73

Fortrolighed

Medlemsstaterne sikrer, at de i artikel 52 omhandlede myndigheder har tavshedspligt efter reglerne herom i national ret med hensyn til oplysninger, som de får kendskab til under deres arbejde.

Artikel 74

Sanktioner

Medlemsstaterne fastsætter regler om sanktioner, herunder administrative eller strafferetlige sanktioner i henhold til national lovgivning, der skal anvendes i tilfælde af overtrædelser af denne forordning, og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de anvendes. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have afskrækkende virkning.

Artikel 75

Beregning af frister

De frister, som er foreskrevet i denne forordning, beregnes på følgende måde:

- a) hvis en frist, der er udtrykt i dage, uger eller måneder, regnes fra det tidspunkt, hvor en begivenhed indtræffer eller en handling foretages, medregnes selve den dag, hvor begivenheden indtræffer eller handlingen foretages, ikke ved beregningen af den pågældende frist
- b) en frist, der er udtrykt i uger eller måneder, udløber ved udgangen af den dag, som i den sidste uge eller måned henholdsvis er den samme ugedag eller falder på den samme dato i måneden som den dag, hvor den begivenhed er indtruffet, eller den handling er foretaget, fra hvilken fristen regnes

- c) hvor en frist, der er udtrykt i måneder, ville udløbe på en dag, der ikke forekommer i fristens sidste måned, udløber fristen ved midnat på denne sidste måneds sidste dag
- d) ved beregningen af fristerne medregnes lørdage, søndage og lovbestemte fri- og helligdage i den pågældende medlemsstat; hvis en frist udløber på en lørdag, en søndag eller en lovbestemt fri- eller helligdag, regnes den følgende arbejdsdag som fristens sidste dag.

Artikel 76

Territorialt anvendelsesområde

For så vidt angår Den Franske Republik finder denne forordning kun anvendelse på Den Franske Republiks europæiske område.

Artikel 77

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.

Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 78

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 25, stk. 6, og artikel 34, stk. 3, tillægges Kommissionen for en periode på fem år fra den 11. juni 2024. Kommissionen udarbejder en rapport vedrørende delegationen af beføjelser senest ni måneder inden udløbet af femårsperioden. Delegationen af beføjelser forlænges stiltiende for perioder af samme varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet modsætter sig en sådan forlængelse senest tre måneder inden udløbet af hver periode.
3. Den i artikel 25, stk. 6, og artikel 34, stk. 3, omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale af 13. april 2016 om bedre lovgivning.
5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 25, stk. 6, eller artikel 34, stk. 3, træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på fire måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har underrettet Kommissionen om,

at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 79

Overvågning og evaluering

Senest den 1 februar 2028 og derefter hvert år gennemgår Kommissionen, hvordan de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordnings del IV fungerer, og aflægger rapport om gennemførelsen af de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning. Rapporten fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen gennemgår regelmæssigt og mindst hvert tredje år relevansen af de tal, der er fastsat i artikel 12, stk. 2, litra a) og b), og hvordan denne forordnings del III generelt fungerer, herunder om definitionen af familiemedlemmer og længden på de frister, der er fastsat i nævnte del, bør ændres, set i forhold til den samlede migrationssituation.

Senest den 1. juli 2031 og derefter hvert femte år foretager Kommissionen en evaluering af denne forordning, under særlig hensyntagen til princippet om solidaritet og rimelig ansvarsfordeling som nedfældet i artikel 80 i TEUF. Kommissionen afgiver rapport om de vigtigste resultater af denne evaluering for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen alle de oplysninger, der er nødvendige for udarbejdelsen af rapporterne senest seks måneder før udløbet af Kommissionens frist for at indgive hver rapport.

Artikel 80

Statistikker

Medlemsstaterne meddeler i overensstemmelse med artikel 4, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007⁴⁵ Kommissionen (Eurostat) statistikker om anvendelsen af nærværende forordning og forordning (EF) nr. 1560/2003.

⁴⁵ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 862/2007 af 11. juli 2007 om EF- statistikker over migration og international beskyttelse og om ophævelse af Rådets forordning (EØF) nr. 311/76 om udarbejdelse af statistik vedrørende udenlandske arbejdstagere (EUT L 199 af 31.7.2007, s. 23).

DEL VI

ÆNDRINGER AF ANDRE EU-RETSAKTER

Artikel 81

Ændring af forordning (EU) 2021/1147

I forordning (EU) 2021/1147 foretages følgende ændringer:

- 1) I artikel 2 foretages følgende ændringer:
 - a) Nr. 1) og 2) affattes således:

"1) "ansøger om international beskyttelse": en ansøger som defineret i artikel 2, nr. 4), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351*+

"2) person med international beskyttelse": en person med international beskyttelse som defineret i artikel 2, nr. 7), i forordning (EU) 2024/1351

* Europa-Parlamentet og Rådets forordning (EU) 2024/1351 af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1160 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013 (EUT L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>)."

b) Nr. 4) affattes således:

"4) "familiemedlem": et familiemedlem som defineret i artikel 2, nr. 8), i forordning (EU) 2024/1351".

c) Nr. 11) og 12) affattes således:

"11) "tredjelandstatsborger": en tredjelandstatsborger som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) 2024/1351

12) "uledsaget mindreårig": en uledsaget mindreårig som defineret i artikel 2, nr. 11), i forordning (EU) 2024/1351".

a) Følgende nummer tilføjes:

"15) "solidaritetstiltag": et tiltag, hvis anvendelsesområde er fastsat i artikel 56, stk. 2, litra b), i forordning (EU) 2024/...+, og som finansieres gennem finansielle bidrag fra medlemsstaterne som omhandlet i nævnte forordnings artikel 64, stk. 1."

2) I artikel 15 indsættes følgende stykke:

"6a. Bidraget fra EU-budgettet kan øges til 100 % af de samlede støtteberettigede udgifter til solidaritetstiltag."

3) Artikel 20 affattes således:

"Artikel 20

Midler til overførsel af ansøgere om international beskyttelse eller personer med international beskyttelse

1. En medlemsstat modtager, ud over sine tildelinger i henhold til denne forordnings artikel 13, stk. 1, litra a), et beløb på:

- a) 10 000 EUR for hver ansøger om international beskyttelse, som denne medlemsstat bliver ansvarlig for som følge af omfordeling i overensstemmelse med artikel 67 og 68 i forordning (EU) 2024/1351
- b) 10 000 EUR for hver person med international beskyttelse, som omfordeles til denne medlemsstat i overensstemmelse med artikel 67 og 68 i forordning (EU) 2024/1351.

De beløb, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og b), forhøjes til 12 000 EUR for hver ansøger om international beskyttelse eller person med international beskyttelse, som er en uledsaget mindreårig, der omfordeles til denne medlemsstat i overensstemmelse med artikel 67 og 68 i forordning (EU) 2024/1351.

2. Den medlemsstat, der dækker omkostningerne ved de i stk. 1 omhandlede overførsler, modtager et bidrag på 500 EUR for hver ansøger om international beskyttelse eller person med international beskyttelse, der overføres til en anden medlemsstat.

3. Den medlemsstat, der dækker omkostningerne ved de overførsler, der er omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra a), b) eller c), i forordning (EU) 2024/1351, og som foretages i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 46, modtager et bidrag på 500 EUR for hver ansøger om international beskyttelse, der overføres til en anden medlemsstat.
4. De beløb, der er omhandlet i denne artikels stk. 1-3, bevilges medlemsstatens program, forudsat at den person, for hvem beløbet blev bevilget, reelt blev overført til denne medlemsstat eller registreret som ansøger i den medlemsstat, der har ansvaret herfor i henhold til forordning (EU) 2024/1351, alt efter hvad der er tilfældet. Disse beløb må ikke anvendes til andre tiltag i medlemsstatens program undtagen under behørigt begrundede omstændigheder som godkendt af Kommissionen ved ændring af det pågældende program.
5. De i denne artikel omhandlede beløb skal have form af finansiering, der ikke er knyttet til omkostningerne i overensstemmelse med finansforordningens artikel 125.
6. Med henblik på kontrol og revision opbevarer medlemsstaterne de oplysninger, der er nødvendige for at kunne foretage en korrekt identificering af de overførte personer og fastslå datoen for deres overførsel.
7. For at tage hensyn til de aktuelle inflationsrater, den relevante udvikling på området for omfordeling og andre faktorer, som vil kunne optimere anvendelsen af det finansielle incitament, som de i denne artikels stk. 1, 2 og 3 omhandlede beløb indebærer, tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 37 med henblik på, hvis det anses for hensigtsmæssigt og inden for rammerne af de midler, der er til rådighed, at justere disse beløb."
 - 4) I artikel 35, stk. 2, indsættes følgende litra:

"ha) gennemførelsen af solidaritetstiltag, herunder en opdeling af de finansielle bidrag pr. tiltag og en beskrivelse af de vigtigste resultater, der er opnået som følge af finansieringen".

5) I bilag II, punkt 4, tilføjes følgende litra:

"c) at støtte solidaritetstiltag i overensstemmelse med det anvendelsesområde for støtte, der er fastsat i bilag III."

6) I bilag VI, tabel 1, punkt IV, tilføjes følgende kode: "007 Solidaritetstiltag".

7) I bilag VI, tabel 3, tilføjes følgende koder:

"006 Genbosætning og indrejse af humanitære årsager 007 International beskyttelse (indgående overførsler) 008 International beskyttelse (udgående overførsler) 009 Solidaritetstiltag".

Artikel 82

Ændring af forordning (EU) 2021/1060

I forordning (EU) 2021/1060 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 36 indsættes følgende stykke:

"3a. Uanset denne artikels stk. 3 ydes der ikke EU-bidrag til teknisk bistand til støtte for solidaritetstiltag som defineret i artikel 2, nr. 15), i AMIF-forordningen og artikel 2, nr. 11), i IGFV-forordningen."

2) I artikel 63 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 6 tilføjes følgende afsnit:

"Dette stykkes første afsnit finder ikke anvendelse på støtte til solidaritetstiltag som defineret i artikel 2, nr. 15), i AMIF-forordningen og artikel 2, nr. 11), i IGFV-forordningen."

a) I stk. 7 tilføjes følgende afsnit:

"Hvis et program ændres for at indføre finansiel støtte til solidaritetstiltag som defineret i artikel 2, nr. 15), i AMIF-forordningen og artikel 2, nr. 11), i IGFV- forordningen, kan programmet fastsætte, at støtteberettigelsen for udgifter i forbindelse med en sådan ændring begynder den ... [datoen for nærværende ændringsforordnings ikrafttræden]."

DEL VII OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 83

Ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013

Forordning (EU) nr. 604/2013 ophæves med virkning fra den 1. juli 2026.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Forordning (EF) nr. 1560/2003 forbliver i kraft, medmindre og indtil den ændres ved gennemførelsesretsakter vedtaget i henhold til nærværende forordning.

Artikel 84

Overgangsforanstaltninger

1. Hvor en ansøgning registreres efter den 1. juli 2026, tages der hensyn til samtlige forhold, der kan medføre, at en medlemsstat er ansvarlig i henhold til denne forordning, selv om de ligger forud for denne dato.
2. Den medlemsstat, der er ansvarlig for at behandle en ansøgning om international beskyttelse, der er registreret før den 1. juli 2026, fastlægges i overensstemmelse med kriterierne i forordning (EU) nr. 604/2013.
3. Senest den 12. september 2024 forelægger Kommissionen i tæt samarbejde med de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer og medlemsstaterne Rådet en fælles gennemførelsesplan for at sikre, at medlemsstaterne er tilstrækkeligt forberedte til at gennemføre denne forordning senest den 1. juli 2026, indeholdende en vurdering af mangler og påkrævede operationelle skridt, og den underretter Europa-Parlamentet herom.

På grundlag af denne fælles gennemførelsesplan udarbejder hver medlemsstat med støtte fra Kommissionen og de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer senest den 12. december 2024 en national gennemførelsesplan, hvori tiltagene og tidsplanen for gennemførelsen heraf fastsættes. Hver medlemsstat afslutter gennemførelsen af sin plan senest den 1. juli 2026.

Med henblik på gennemførelsen af denne artikel kan medlemsstaterne anvende støtte fra de relevante EU-organer, -kontorer og -agenturer, og EU-fondene kan yde finansiel støtte til medlemsstaterne, i overensstemmelse med de retsakter, der regulerer disse organer, kontorer og agenturer og fonde.

Kommissionen overvåger nøje gennemførelsen af de nationale gennemførelsesplaner, der er omhandlet i andet afsnit.

Kommissionen gør inden for rammerne af de første to årsrapporter, der er omhandlet i artikel 9, status for gennemførelsen af den fælles gennemførelsesplan og de nationale gennemførelsesplaner der er omhandlet i dette stykke.

Indtil de rapporter, der er nævnt i dette stykkes femte afsnit, er udarbejdet, underretter Kommissionen hver sjette måned Europa-Parlamentet og Rådet om status for gennemførelsen af den fælles gennemførelsesplan og de nationale gennemførelsesplaner, der er omhandlet i dette stykke.

Artikel 85

Ikrafttræden og anvendelse

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. juli 2026.

Artikel 7-15, artikel 22, stk. 1, fjerde afsnit, artikel 23, stk. 7, artikel 25, stk. 6 og 7, artikel 34, stk. 3 og 4, artikel 39, stk. 3, andet afsnit, artikel 40, stk. 4, artikel 40, stk. 8, andet afsnit, artikel 41, stk. 5, artikel 46, stk. 1, femte afsnit, artikel 46, stk. 4, artikel 48, stk. 4, artikel 50, stk. 1, andet afsnit, artikel 50, stk. 5, artikel 52, stk. 4, artikel 56 og 57, artikel 64, stk. 3, artikel 67, stk. 14, og artikel 78 og 84 finder dog anvendelse fra den 11. juni 2024.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. maj 2024.

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

H. LAHBIB

Formand

BILAG I

Formel for referencenøglen i medfør af artikel 66:

$$\text{Befolkningsstørrelsens indvirkning}_{\text{MS}} = \frac{\text{befolkning}_{\text{MS}}}{\sum_{i=1}^n \text{befolkning}_{\text{MS}}}$$

$$\text{BNP's indvirkning}_{\text{MS}} = \frac{\text{BNP}_{\text{MS}}}{\sum_{i=1}^n \text{BNP}_{\text{MS}}}$$

$$\text{Andel}_{\text{MS}} = 50 \% \text{ befolkningsstørrelsens indvirkning}_{\text{MS}} + 50 \% \text{ BNP's indvirkning}_{\text{MS}}$$

n: det samlede antal medlemsstater af MS

BILAG II

Sammenligningstabel

Forordning (EU) nr. 604/2013	Nærværende forordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, litra a)	Artikel 2, nr. 1)
Artikel 2, litra b)	Artikel 2, nr. 3)
Artikel 2, litra c)	Artikel 2, nr. 4)
Artikel 2, litra d)	Artikel 2, nr. 5)
Artikel 2, litra e)	Artikel 2, nr. 6)
Artikel 2, litra f)	Artikel 2, nr. 7)
Artikel 2, litra g)	Artikel 2, nr. 8)
Artikel 2, litra h)	Artikel 2, nr. 9)
Artikel 2, litra i)	Artikel 2, nr. 10)
Artikel 2, litra j)	Artikel 2, nr. 11)
Artikel 2, litra k)	Artikel 2, nr. 12)
Artikel 2, litra l)	Artikel 2, nr. 13)
Artikel 2, litra m)	Artikel 2, nr. 14)
Artikel 2, litra n)	Artikel 2, nr. 18)
Artikel 3	Artikel 16
Artikel 4	Artikel 19
Artikel 5	Artikel 22
Artikel 6	Artikel 23
Artikel 7	Artikel 24
Artikel 8	Artikel 25
Artikel 9	Artikel 26
Artikel 10	Artikel 27
Forordning (EU) nr. 604/2013	Nærværende forordning
Artikel 11	Artikel 28
Artikel 12	Artikel 29
Artikel 14	Artikel 31
Artikel 15	Artikel 32
Artikel 13	Artikel 33

Artikel 16	Artikel 34
Artikel 17	Artikel 35
Artikel 18	Artikel 36
Artikel 19	Artikel 37
Artikel 20	Artikel 38
Artikel 21	Artikel 39
Artikel 22	Artikel 40
Artikel 23	Artikel 41
Artikel 24	Artikel 41
Artikel 25	Artikel 41
Artikel 26	Artikel 42
Artikel 27	Artikel 43
Artikel 28	Artikel 44
Artikel 29	Artikel 46
Artikel 30	Artikel 47
Artikel 31	Artikel 48
Artikel 32	Artikel 50
Artikel 34	Artikel 51
Artikel 35	Artikel 52
Artikel 36	Artikel 53
Artikel 37	Artikel 55

DEN EUROPÆISKE UNION

EUROPA-PARLAMENTET

RÅDET

Bruxelles, den 14. maj 2024
(OR. en)

2020/0277(COD)
LEX 2345

PE-CONS 19/1/24
REV 1

JAI 233
ASILE 29
MIGR 60
CODEC 398

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING OM HÅNDTERING AF
KRISESITUATIONER OG FORCE MAJEURE PÅ MIGRATIONS- OG ASYLØMRÅDET OG
OM ÆNDRING AF FORORDNING (EU) 2021/1147

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/1359**af 14. maj 2024****om håndtering af krisesituationer og force majeure
på migrations- og asylområdet og om ændring af forordning (EU) 2021/1147**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, litra d) og e),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 155 af 30.4.2021, s. 58.

² EUT C 175 af 7.5.2021, s. 32.

³ Europa-Parlamentets holdning af 10.4.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.5.2024.

- 1) Unionen udgør et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed og bør derfor sikre, at der ikke foretages personkontrol ved de indre grænser, udforme en fælles politik for asyl og migration, kontrol ved de ydre grænser og tilbagesendelse samt forhindre uautoriserede bevægelser mellem medlemsstaterne på grundlag af solidaritet og rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne, som også er retfærdig over for tredjelandstatsborgere og statsløse og i fuld overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder.
- 2) Dette kræver en samlet tilgang med det formål at styrke den gensidige tillid mellem medlemsstaterne i anerkendelse af, at effektiviteten af denne samlede tilgang beror på, at alle dens elementer håndteres og gennemføres på en sammenhængende måde.
- 3) Unionen og dens medlemsstater kan stå over for migrationsmæssige udfordringer, der kan variere meget, navnlig med hensyn til omfanget og sammensætningen af ankomsterne. Det er derfor afgørende, at Unionen udstyres med en række værktøjer til at reagere på alle typer situationer. Den samlede tilgang som skitseret i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/13514+, herunder gennem partnerskaber med relevante tredjelande, bør sikre, at Unionen råder over specifikke

regler til at forvalte migration effektivt, navnlig med hensyn til udløsningen af en obligatorisk solidaritetsmekanisme, og at der træffes alle de fornødne foranstaltninger til at forhindre kriser fra at opstå. Nærværende forordning fastsætter regler, der supplerer denne tilgang samt de regler, der er fastsat i Rådets direktiv 2001/55/EF⁵, som kan anvendes samtidig.

4 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013 (EUT L, 2024/1351, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).

5 Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf (EUT L 212 af 7.8.2001, s. 12).

- 4) Selv om der træffes de fornødne forebyggende foranstaltninger, kan det ikke udelukkes, at der opstår en krisesituation eller force majeure på migrations- og asylområdet som følge af omstændigheder, der ligger uden for Unionens og dens medlemsstaters kontrol. En sådan ekstraordinær situation kan omfatte massetilstrømning af tredjelandsstatsborgere og statsløse til en eller flere medlemsstaters område eller en situation, hvor et tredjeland eller en fjendtligsindet ikkestatslig aktør instrumentaliserer migranter med det formål at destabilisere medlemsstaten eller Unionen, eller en force majeure-situation i medlemsstaten. Under disse omstændigheder er det muligt, at foranstaltningerne og fleksibiliteten i forordning (EU) 2024/1351 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348⁶ ikke er tilstrækkelige til at håndtere sådanne ekstraordinære situationer. Disse ekstraordinære situationer adskiller sig fra dem, hvor en medlemsstat står over for en betydelig migrationssituation på grund af ankomsters kumulative virkning på dens velforberedte asyl-, modtagelses- og migrationssystem, eller hvor en medlemsstat er udsat for migrationspres på grund af omfanget af ankomster, som ikke når niveauet for massetilstrømning, men som desuagtet lægger uforholdsmæssig byrde på dens velforberedte systemer, og for hvilke situationer forordning (EU) 2024/1351 fastsætter relevante foranstaltninger. Nærværende forordning er derudover ikke til hinder for, at medlemsstaterne udøver deres beføjelser med hensyn til opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed.

6 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1346 af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

- 5) Denne forordning har til formål at forbedre Unionens beredskab og modstandsdygtighed med hensyn til at håndtere krisesituationer og lette den operationelle koordinering, kapacitetsstøtten og tilgængeligheden af finansiering i krisesituationer.
- 6) Denne forordning sikrer en effektiv anvendelse af princippet om solidaritet og en rimelig ansvarsfordeling mellem medlemsstaterne imellem og tilpasningen af de relevante regler om asylproceduren, herunder anvendelse af den fremskyndede procedure, således at medlemsstaterne og Unionen råder over de nødvendige retlige værktøjer til hurtigt at kunne reagere på krisesituationer og force majeure, herunder tilpasning af tidsplanerne for at gennemføre alle procedurerne.
- 7) Denne forordning sikrer, at medlemsstaterne modtager fuld støtte i tilfælde af krisesituationer og force majeure, herunder gennem solidaritetsmekanismen, der sikrer en rimelig ansvarsfordeling og en ligelig fordeling af indsatsen mellem medlemsstaterne i krisesituationer.

- 8) Denne forordning respekterer tredjelandstatsborgeres og statsløses grundlæggende rettigheder og de principper, der anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret"), navnlig respekt for og beskyttelse af den menneskelige værdighed, forbud mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling eller straf, respekt for privatliv og familieliv, princippet om barnets tarv, retten til asyl og retten til beskyttelse i tilfælde af udsendelse, udvisning eller udlevering, samt Genèvekonventionen af 28. juli 1951 om flygtninges retsstilling, som suppleret ved

New York-protokollen af 31. januar 1967 ("Genèvekonventionen"). Denne forordning bør gennemføres i overensstemmelse med chartret og EU-rettens generelle principper samt med folkeretten. For at afspejle det primære hensyn, der skal tages til barnets tarv i overensstemmelse med De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder fra 1989, og nødvendigheden af at respektere familielivet samt for at sikre beskyttelsen af de berørte personers helbred, bør der gælde garantier for mindreårige og deres familiemedlemmer samt for ansøgere om international beskyttelse ("ansøgere"), hvis helbred kræver særlig og passende støtte. De regler og garantier, der er fastsat i forordning (EU) 2024/1348, bør fortsat finde anvendelse på personer, der er omfattet af undtagelserne i nærværende forordning, medmindre andet er fastsat i nærværende forordning. Reglerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/13467, herunder dem vedrørende frihedsberøvelse af ansøgere, bør fortsat finde anvendelse fra det tidspunkt, hvor der fremsættes en ansøgning om international beskyttelse.

7 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1346 af 14. maj 2024 om fastlæggelse af standarder

for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

- 9) Denne forordning fastsætter ikke undtagelser fra reglerne og garantiene, herunder dem, der vedrører materielle modtagelsesforhold, i direktiv (EU) 2024/1346. En medlemsstat, der befinder sig i en kris-situation, bør stille supplerende og tilstrækkelige menneskelige og materielle ressourcer til rådighed til at kunne opfylde sine forpligtelser i henhold til nævnte direktiv.
- 10) Reglerne og garantiene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/13568, (EU) 2024/13589 og (EU) 2024/134710 og direktiv (EU) 2024/XXX11 bør fortsat finde anvendelse uanset undtagelser, der anvendes i henhold til nærværende forordning. Medlemsstaterne bør kun anvende foranstaltningerne i nærværende forordning i overensstemmelse med de betingelser, disse foranstaltninger er underlagt, som fastsat i Rådets relevante gennemførelsesafgørelse vedtaget i henhold til nærværende forordning, og hvis det er strengt nødvendigt og forholdsmæssigt.

8 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1356 af 14. maj 2024 om indførelse af screening af tredjelandstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817 (EUT L, 2024/1356, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).

9 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1358 af 14. maj 2024 om oprettelse af "Eurodac"

til sammenligning af biometriske data med henblik på en effektiv anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 og (EU) 2024/1350 og Rådets direktiv 2001/55/EF og på identificering af tredjelandstatsborgere og statsløse med ulovligt ophold og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning

med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/818 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 (EUT L, 2024/1358, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>).

10 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1347 af 14. maj 2024 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandsstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidiær beskyttelse, og for indholdet af den tildelte beskyttelse, om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU (EUT L, 2024(1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

11 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/XXX af ... om ændring af direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofrene herfor (endnu ikke offentliggjort i EUT).

- 11) Det forhold, at der i henhold til denne forordning vedtages foranstaltninger over for en bestemt medlemsstat, bør ikke berøre muligheden for at anvende artikel 78, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF).
- 12) Massetilstrømning af tredjelandsstatsborgere eller statsløse kan føre til en situation, hvor en medlemsstat ikke er i stand til at behandle tredjelandsstatsborgeres og statsløse ansøgninger om international beskyttelse i overensstemmelse med reglerne i forordning (EU) 2024/1351 og (EU) 2024/1348, og dette har konsekvenser for asyl- og migrationssystemets funktionsmåde, ikke kun i den pågældende medlemsstat, men i hele Unionen. Det er derfor nødvendigt at fastsætte specifikke bestemmelser og mekanismer, der gør det muligt at træffe effektive tiltag i sådanne situationer.
- 13) Medlemsstaterne bør have tilstrækkelige menneskelige og finansielle ressourcer og tilstrækkelig infrastruktur til effektivt at gennemføre asylforvaltnings- og migrationsstyringspolitikker. Medlemsstaterne bør sikre en passende koordinering mellem de relevante nationale myndigheder såvel som med de øvrige medlemsstats nationale myndigheder for at sikre, at deres asyl- og modtagelsessystemer, inklusive børnebeskyttelsestjenester, samt tilbagesendelsessystemer er velforberedte, herunder beredskab og beredskabsplanlægning, og at enhver komponent har tilstrækkelig kapacitet.
- 14) En situation med instrumentalisering kan opstå, hvor et tredjeland eller en fjendtligsindet ikkestatslig aktør tilskynder tredjelandsstatsborgere og statsløse til at rejse eller faciliterer tredjelandsstatsborgeres eller statsløses rejse til Unionens ydre grænser eller til en medlemsstat, hvor sådanne tiltag er tegn på et tredjeland eller en fjendtligsindet ikkestatslig aktørs hensigt om at destabilisere Unionen eller en medlemsstat, og hvor det er sandsynligt, at sådanne tiltag kan bringe en medlemsstats væsentlige funktioner i fare, herunder opretholdelsen af lov og orden eller beskyttelsen af dens nationale sikkerhed.
- 15) Situationer, hvor ikkestatslige aktører er involveret i organiseret kriminalitet, navnlig smugling, bør ikke betragtes som instrumentalisering af migranter, når der ikke er noget mål om at destabilisere Unionen eller en medlemsstat.
- 16) Humanitær bistand bør ikke betragtes som instrumentalisering af migranter, når der ikke er noget mål om at destabilisere Unionen eller en medlemsstat.
- 17) Uden at dette berører foranstaltninger, der finder anvendelse i forbindelse med andre politikområder og retlige instrumenter, fokuserer denne forordning for at sikre en øjeblikkelig og passende reaktion på hybride trusler i overensstemmelse med EU-retten og internationale forpligtelser på de særlige foranstaltninger, der finder anvendelse på migrationsområdet, og som har til formål at håndtere situationer med instrumentalisering.

- 18) I en situation med instrumentalisering kan tredjelandstatsborgere og statsløse ansøge om international beskyttelse ved den ydre grænse eller i en medlemsstats transitområde, og der vil ofte være tale om personer, der pågribes i forbindelse med uautoriseret passage af den ydre grænse ad land-, sø- eller luftvejen, eller som sættes i land efter eftersøgnings- og redningsoperationer. Dette kan navnlig føre til en uventet betydelig stigning i mængden af ansøgninger om international beskyttelse ved de ydre grænser. Der skal i den forbindelse sikres effektiv og reel adgang til proceduren for international beskyttelse, jf. chartrets artikel 18 og Genèvekonventionen.
- 19) For så vidt angår Cypren indeholder Rådets forordning (EF) nr. 866/2004¹² specifikke regler for linjen mellem Republikken Cyperns områder, hvor regeringen for Republikken Cypern udøver faktisk kontrol, og de områder, hvor den ikke udøver faktisk kontrol. Skønt denne linje ikke udgør en ydre grænse, bør en situation, hvor et tredjeland eller en fjendtligsindet ikkestatslig aktør tilskynder tredjelandstatsborgere eller statsløse til eller faciliterer tredjelandstatsborgere eller statsløse i at passere denne linje, betragtes som instrumentalisering, hvis alle de øvrige elementer af instrumentalisering er til stede.
- 20) En medlemsstat kan også stå over for usædvanlige og uforudsigelige omstændigheder, som ligger uden for dens kontrol, og hvis følger den ikke kunne undgå til trods for, at den har udvist enhver behørig agtpågivenhed. Sådanne force majeure-situationer kunne forhindre medlemsstaten i at overholde sine forpligtelser i henhold til EU-retten og kan få konsekvenser ikke blot i den pågældende medlemsstat, men for Unionen som helhed. Eksempler på force majeure-situationer omfatter bl.a. pandemier og naturkatastrofer.

¹² Rådets forordning (EF) nr. 866/2004 af 29. april 2004 om en ordning i henhold til artikel 2 i protokol nr. 10 til tiltrædelsesakten (EUT L 161 af 30.4.2004, s. 128).

- 21) Hvis en medlemsstat finder, at den står i en krisesituation eller over for force majeure, bør denne medlemsstat have mulighed for at anmode om bemyndigelse til at anvende undtagelserne og solidaritetsforanstaltningerne i denne forordning. Denne anmodning bør indeholde en beskrivelse af situationen og angive hvilke foranstaltninger, der anmodes om for at afhjælpe den specifikke situation. Den bør også angive grundene til, at situationen kræver, at medlemsstaten griber til disse foranstaltninger, og, hvis det er relevant, de foranstaltninger, der allerede er truffet for at afhjælpe situationen.
- 22) Anvendelsen af foranstaltninger i den permanente EU-værktøjskasse til migrationsstøtte som oprettet ved artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) 2024/1351 ("værktøjskassen") bør ikke være en forudsætning for at kunne nyde godt af solidaritetsforanstaltninger i henhold til nærværende forordning.
- 23) I en krisesituation bør den medlemsstat, der står over for en sådan situation, have mulighed for at anmode de andre medlemsstater om solidaritets- og støtteforanstaltninger, som egner sig mest muligt til dens behov med henblik på at håndtere situationen, og som kræver øget solidaritet i forhold til det, der er fastsat i forordning (EU) 2024/1351 i forhold til at lette medlemsstatens ansvar for at håndtere en krisesituation. De styrkede solidaritets- og støtteforanstaltninger kan have form af omfordelinger, finansielle bidrag, alternative solidaritetsforanstaltninger eller en kombination af ovenstående.
- 24) I tilfælde af krisesituationer eller force majeure bør den medlemsstat, der står over for en sådan situation, have mulighed for at anmode om bemyndigelse til at anvende undtagelser fra de relevante regler om asylproceduren, herunder grænseproceduren ved asyl. Hvor det er relevant, bør sådanne anmodninger også omfatte den pågældende medlemsstats valg med hensyn til udelukkelse eller ophør af grænseproceduren for bestemte kategorier af ansøgere. Sammen med en sådan anmodning bør den berørte medlemsstat have mulighed for at meddele Kommissionen, at den agter at anvende undtagelsen fra registreringsfristen, inden den bemyndiges hertil ved en gennemførelsesafgørelse

fra Rådet, samt de nøjagtige årsager til, at der er behov for omgående handling. Anvendelsen af denne undtagelse bør ikke overstige ti dage fra dagen efter anmodningen, medmindre der er givet bemyndigelse hertil i Rådets gennemførelsesafgørelse. Kommissionen og Rådet bør, når de udfører deres respektive opgaver i henhold til bemyndigelsesproceduren, handle hurtigt for at begrænse tidsintervallet mellem udløbet af en sådan periode og vedtagelsen af Rådets tilhørende gennemførelsesafgørelse.

- 25) I betragtning af, at en medlemsstat kunne stå over for flere af de situationer, der er beskrevet i denne forordning, på samme tid, er det muligt for den pågældende medlemsstat at anmode om forskellige foranstaltninger i henhold til denne forordning og få bemyndigelse til at anvende eller nyde godt af de pågældende foranstaltninger, der er udformet som komplementære, samtidig.
- 26) For at kunne styre en krisesituation, herunder instrumentalisering, eller et tilfælde af force majeure korrekt og sikre forudsigelighed og passende tilpasning af de relevante regler om asylproceduren til sådanne situationer, herunder grænseproceduren ved asyl, bør Kommissionen tillægges beføjelse til efter en begrundet anmodning fra den berørte medlemsstat at vurdere situationen og ved hjælp af en gennemførelsesafgørelse afgøre, om den anmodende medlemsstat står over for en krisesituation, herunder instrumentalisering, eller over for force majeure.
- 27) I en krisesituation bør solidaritetsforanstaltningerne til afhjælpning af en sådan situation gå videre end dem, der er fastsat i forordning (EU) 2024/1351. Af denne grund bør Kommissionen ved vurderingen af situationen tage hensyn til de kvantitative og kvalitative indikatorer, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 9, og underbyggede oplysninger fra den anmodende medlemsstat samt oplysninger indhentet i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2303¹³ og (EU) 2019/1896¹⁴ og den årlige europæiske asyl- og migrationsrapport, der er omhandlet i forordning (EU) 2024/1351. I tilfælde af instrumentalisering bør Kommissionen også tage hensyn til årsagerne til, at værktøjskassen ikke er tilstrækkelig til at afhjælpe situationen. Kommissionen bør indhente tilstrækkelige oplysninger til at foretage en korrekt vurdering af, om den anmodende medlemsstat står over for en krisesituation, herunder instrumentalisering, eller over for force majeure, i samråd med de relevante agenturer, navnlig Den Europæiske Unions Asylagentur ("Asylagenturet"), Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder samt internationale organisationer, navnlig De Forenede Nationers højkommissær for flygtninge (UNHCR) og Den Internationale Organisation for Migration (IOM), og andre relevante organisationer.

13 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2303 af 15. december 2021 om Den Europæiske Unions Asylagentur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 439/2010 (EUT L 468 af 30.12.2021, s. 1).

14 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1).

- 28) For at sikre en høj grad af politisk kontrol og støtte og tilkendegivelse af Unionens solidaritet er det relevant at tage hensyn til, om Det Europæiske Råd har anerkendt, at Unionen eller en eller flere af dens medlemsstater står over for en situation med instrumentalisering af migranter. Instrumentaliseringen af migranter kan bringe en medlemsstats væsentlige funktioner i fare, herunder opretholdelsen af lov og orden eller beskyttelsen af dens nationale sikkerhed.
- 29) For at sikre en passende reaktion, der er nødvendig og forholdsmæssig i forhold til at afhjælpe situationen, bør Kommissionens forslag, hvor det er relevant, angive de specifikke undtagelser, som medlemsstaterne bør bemyndiges til at anvende. I en situation med instrumentalisering bør

de personer, der er genstand for instrumentalisering, og som de relevante undtagelser kan finde anvendelse på, klart identificeres. I en krisesituation bør Kommissionen, hvor det er relevant og efter samråd med den medlemsstat, der står over for krisesituationen, i sit forslag medtage et udkast til en solidaritetsresponsplan med angivelse af de relevante solidaritetsforanstaltninger og det omfang, der kræves i den specifikke situation, herunder det samlede antal omfordelinger, finansielle bidrag eller alternative solidaritetsforanstaltninger og deres omfang, idet det anerkendes, at de forskellige former for solidaritet er af samme værdi, og respektere medlemsstaternes fulde skøn med hensyn til at vælge solidaritetsforanstaltningerne.

- 30) Mens omfordelings- eller ansvarskompensation i en situation med migrationspres skal dække 60 % af omfordelingsbehovene i henhold til forordning (EU) 2024/1351, er det i en krisesituation vigtigt, at alle den pågældende medlemsstats solidaritetsbehov imødegås. Når en gennemførelsesafgørelse fra Rådet fastlægger en solidaritetsresponsplan, bør den medlemsstat, der står over for en krisesituation, af den grund have førsteprioritet i forhold til at anvende de ikketildelte solidaritetstilsagn eller tilsagn, der endnu ikke er blevet gennemført, og som er til rådighed i den årlige solidaritetspulje oprettet i overensstemmelse med artikel 57 i forordning (EU) 2024/1351. Hvis dette ikke er muligt, eller hvis den årlige solidaritetspulje ikke indeholder tilstrækkelige tilsagn til at dække de konstaterede behov, bør den medlemsstat, der står over for krisesituationen, også kunne gøre brug af bidragene i Rådets gennemførelsesafgørelse, idet det anerkendes, at de forskellige former for solidaritet er af samme værdi. Med henblik på at imødegå alle den berørte medlemsstats behov bør ansvarskompensationen, hvis kombinationen af de omfordelingstilsagn, der er til rådighed i den årlige solidaritetspulje og i Rådets gennemførelsesafgørelse, ikke er tilstrækkelig, blive obligatorisk for at dække de behov, der er fastsat i solidaritetsresponsplanen. For at dette kan ske, bør der være personer, som kompensationen gælder for, til stede på den bidragende medlemsstats område.
- 31) Tilfælde af krisesituationer eller force majeure kan også bringe en medlemsstats væsentlige funktioner i fare. For at styrke den gensidige tillid mellem medlemsstaterne og forbedre koordineringen på EU-plan bør Rådet tillægges gennemførelsesbeføjelser til at vedtage en gennemførelsesafgørelse, der bemyndiger en medlemsstat til at anvende de undtagelser og solidaritetsforanstaltninger, der er fastsat i denne forordning, hvis de fastsatte betingelser er opfyldt. Fristen for anvendelse af de foranstaltninger, der gives bemyndigelse til ved den oprindelige gennemførelsesafgørelse, bør være tre måneder. Denne periode bør kunne forlænges med yderligere tre måneder, efter at Kommissionen har bekræftet, at der fortsat foreligger en krisesituation eller force majeure. Rådet bør have beføjelse til yderligere at forlænge bemyndigelsen til at anvende undtagelserne og solidaritetsforanstaltningerne med op til tre måneder på grundlag af et forslag fra Kommissionen, hvis de omstændigheder, der begrunder forlængelsen af undtagelserne og solidaritetsforanstaltningerne, varer ved. Det bør være muligt at forlænge denne periode med yderligere tre måneder efter Kommissionens bekræftelse af, at situationen varer ved. Rådet bør have beføjelse til at ophæve anvendelsen af foranstaltningerne på grundlag af et forslag fra Kommissionen, når de omstændigheder, der begrunder anvendelsen af undtagelserne og solidaritetsforanstaltningerne, ikke længere foreligger. Det bør være muligt at ændre de anvendte undtagelser i forbindelse med afgørelsen om forlængelse af bemyndigelsen. Under udøvelsen af deres beføjelser og udførelsen af deres opgaver bør Kommissionen og Rådet til enhver tid sikre, at principperne om proportionalitet og nødvendighed overholdes.
- 32) Rådets gennemførelsesafgørelse bør, hvor det er relevant, angive de specifikke undtagelser, som den medlemsstat, der står over for en krisesituation eller over for force majeure, bemyndiges til at anvende, afhængigt af arten af den enkelte undtagelse, og fastsætte den dato, fra hvilken de kan anvendes. Afgørelsen bør derudover angive de grunde, den er baseret på, og undtagelsernes personelle anvendelsesområde.

- 33) Rådets gennemførelsesafgørelse bør, hvor det er relevant, fastlægge en solidaritetsresponsplan med angivelse af de specifikke solidaritets- og støtteforanstaltninger, der kræves, og deres omfang samt de bidragende medlemsstaters tilsagn. Med henblik herpå bør tilsagnsprocessen foregå inden for rammerne af vedtagelsen af Rådets gennemførelsesafgørelse. Det er vigtigt at sikre, at de bidragende medlemsstater frit kan vælge mellem de forskellige typer solidaritets- og støtteforanstaltninger.
- 34) Henset til vigtigheden af kun at anvende de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning, så længe og i det omfang det er strengt nødvendigt, bør Kommissionen og Rådet løbende overvåge og vurdere situationen med hensyn til disse foranstaltningers nødvendighed og forholdsmæssighed. I denne forbindelse bør Kommissionen være særlig opmærksom på overholdelsen af grundlæggende rettigheder og humanitære standarder og kan anmode Asylagenturet om at indlede en overvågning af den berørte medlemsstats asyl- eller modtagelsessystem i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2303.
- 35) De i forordning (EU) 2024/1351 fastsatte procedurer for gennemførelse af omfordeling finder anvendelse med henblik på at sikre en korrekt gennemførelse af solidaritetsforanstaltningerne i en krisesituation, idet der tages hensyn til situationens alvor og hastende karakter.
- 36) For at sikre en gnidningsløs gennemførelse af solidaritetsmekanismen i henhold til denne forordning bør EU-solidaritetskoordinatoren i tillæg til de opgaver, der er nævnt i forordning (EU) 2024/1351, støtte omfordelingsaktiviteter og fremme en kultur med beredskab, samarbejde og modstandsdygtighed blandt medlemsstaterne. I en krisesituation bør EU-solidaritetskoordinatoren hver anden uge fremlægge en meddelelse om status for omfordelingsmekanismens gennemførelse og funktionsmåde. EU- solidaritetskoordinatorens kontor bør tildeles tilstrækkeligt personale og tilstrækkelige ressourcer til at kunne opfylde sin rolle i henhold til nærværende forordning på en effektiv måde. Ved gennemførelse af omfordeling bør der først og fremmest tages hensyn til sårbare personer.
- 37) I forbindelse med omfordeling bør der først og fremmest tages hensyn til sårbare personer, navnlig når de har særlige modtagelsesbehov som omhandlet i artikel 24 i direktiv (EU) 2024/1346 eller behov for særlige proceduremæssige garantier som omhandlet i artikel 20-23 i forordning (EU) 2024/1348. I henhold til artikel 24 i direktiv (EU) 2024/1346 er der større sandsynlighed for, at ansøgere i følgende kategorier har særlige modtagelsesbehov: mindreårige, uledsagede mindreårige, personer med handicap, ældre, gravide, lesbiske, bøsser, biseksuelle, transkønnede og interkønnede, enlige forældre med mindreårige børn, ofre for menneskehandel, personer med alvorlige sygdomme, personer med mentale lidelser, herunder posttraumatisk stresssyndrom, og personer, der har været udsat for tortur, voldtægt eller andre alvorlige former for psykisk, fysisk eller seksuel vold, såsom ofre for kønsbestemt vold, kvindelig kønslemlæstelse, børne- eller tvangsægteskaber eller vold begået ud fra et seksuelt, kønsmæssigt, racistisk eller religiøst motiv.
- 38) I modsætning til bestemmelserne i forordning (EU) 2024/1351, hvor medlemsstaterne ikke er forpligtet til at påtage sig et ansvar, der overstiger deres rimelige andel, kan gennemførelsen af solidaritetsresponsplanen i en krisesituation potentielt føre til, at en eller flere bidragende medlemsstater påtager sig ansvaret for at behandle ansøgninger om international beskyttelse, der overstiger deres rimelige andel. I sådanne tilfælde bør en sådan medlemsstat have ret til forholdsmæssigt at reducere den del, der overstiger den rimelige andel af gennemførelsen af solidaritetstilsagn i henhold til de kommende årlige cyklusser i forordning (EU) 2024/1351, over en periode på fem år. En sådan nedsættelse kan også anvendes i en gennemførelsesafgørelse vedtaget af Rådet i henhold til artikel 4, stk. 3, med det tilsvarende antal ansøgninger ud over den rimelige andel og inden for fem år fra den dato, hvor den gennemførelsesafgørelse fra Rådet, der førte til, at medlemsstaten overskred sin rimelige andel, ikke længere er gældende. Det bør være muligt at anvende nedsættelserne under de kommende årlige cyklusser og i en gennemførelsesafgørelse fra Rådet alternativt eller samtidigt, forudsat at de svarer til og ikke overstiger det antal ansøgninger, med hvilke den pågældende medlemsstat har bidraget ud over sin rimelige andel.

- 39) Når en medlemsstat står over for en krisesituation eller over for force majeure, kan den have behov for at omfordele ressourcer for at kunne håndtere ankomsterne af tredjelandstatsborgere og statsløse til dens grænser. Som følge heraf kan den pågældende medlemsstat have brug for tid til at omfordele sine ressourcer og øge sin kapacitet, herunder med støtte fra de relevante EU-agenturer. Den pågældende medlemsstat kan også have brug for mere tid til at træffe afgørelse om ansøgninger uden at give tilladelse til indrejse på dens område. I en sådan situation bør det være muligt for den pågældende medlemsstat at fravige fristerne for registrering og grænseproceduren.
- 40) Hvis en medlemsstat anvender en eller flere af foranstaltningerne i denne forordning, bør den oplyse tredjelandstatsborgere og statsløse på et sprog, som de forstår eller med rimelighed forventes at forstå, om de undtagelser, der anvendes, og om foranstaltningernes varighed. Medlemsstaterne er forpligtet til at tage højde for ansøgernes eventuelle særlige proceduremæssige behov og særlige modtagelsesbehov, der kunne opstå, og give oplysninger på en passende måde i overensstemmelse hermed. Desuden finder artikel 8 om fremlæggelse af oplysninger og 36, stk. 3, om oplysninger om muligheden for at klage over afgørelsen om ansøgningen i forordning (EU) 2024/1348 anvendelse.
- 41) Når undtagelserne fra asylproceduren anvendes, bør et af de kompetente myndigheders primære hensyn være garantier for ansøgere med særlige proceduremæssige behov og særlige modtagelsesbehov, herunder helbredsproblemer. Derfor bør den medlemsstat, der står over for en krisesituation eller over for force majeure, ikke anvende eller bør ophøre med at anvende undtagelserne fra asylproceduren, hvor der er lægelige grunde til ikke at anvende grænseproceduren i overensstemmelse med artikel 53, stk. 2, litra d), i forordning (EU) 2024/1348; hvor den nødvendige støtte ikke kan ydes til ansøgere med særlige proceduremæssige behov i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 53, stk. 2, litra c), eller hvor den nødvendige støtte ikke kan ydes til ansøgere med særlige modtagelsesbehov i overensstemmelse med direktiv (EU) 2024/1346. Den berørte medlemsstat bør prioritere behandlingen af ansøgninger fra personer med særlige proceduremæssige behov i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1348 og med særlige modtagelsesbehov som defineret i artikel 2, nr. 14), i direktiv (EU) 2024/1346, særligt mindreårige og deres familiemedlemmer.
- 42) I tilfælde af krisesituationer og force majeure bør medlemsstaten bemyndiges til at afvige fra forordning (EU) 2024/1348 med henblik på at registrere ansøgninger om international beskyttelse senest fire uger efter, at de er fremsat. En sådan forlængelse bør ikke berøre asylansøgernes rettigheder garanteret ved chartret, forordning (EU) 2024/1348 og direktiv (EU) 2024/1346. Uden at det berører den undtagelse, der gælder i perioden mellem anmodningen og vedtagelsen af Rådets gennemførelsesafgørelse, bør forlængelsen af registreringsperioden i en krisesituation, der er kendetegnet ved massetilstrømning af tredjelandstatsborgere og statsløse, kun anvendes i den periode, der er fastsat i Rådets oprindelige gennemførelsesafgørelse.
- 43) Når den berørte medlemsstat står over for en krisesituation eller over for force majeure, bør denne medlemsstat have mulighed for at forlænge behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse ved grænsen med seks uger. Forlængelsen bør ikke anvendes i tillæg til den periode, der er omhandlet i artikel 51, stk. 2, tredje afsnit, i forordning (EU) 2024/1348.
- 44) Når en medlemsstat står over for en krisesituation eller over for force majeure, bør den kunne anmode om foranstaltninger blandt flere muligheder med hensyn til anvendelsen af grænseproceduren under hensyntagen til sammensætningen af strømmene og deres forskelligartede karakter, afhængigt af den nøjagtige krisesituation.
- 45) I tilfælde af krisesituationer, der er kendetegnet ved massetilstrømning af tredjelandstatsborgere og statsløse, eller force majeure kan det være nødvendigt at give en medlemsstat mulighed for ikke at anvende grænseproceduren på personer, der kommer fra tredjelande, for hvilke den gennemsnitlige anerkendelsesprocent for hele Unionen er under 20 %. For at anvende en sådan undtagelse bør det i Rådets gennemførelsesafgørelse vurderes, om foranstaltningerne i den berørte medlemsstats beredskabsplan, jf. artikel 32 i direktiv (EU) 2024/1346, er tilstrækkelige til at afhjælpe situatio-

- nen. Medlemsstaterne er under alle omstændigheder forpligtet til at anvende grænseproceduren i de situationer, der er omhandlet i artikel 42, stk. 1, litra c) og f), i forordning (EU) 2024/1348.
- 46) I en krisesituation, der er kendetegnet ved massetilstrømning af tredjelandstatsborgere og statsløse, der søger om international beskyttelse, kan det være nødvendigt at tillade en medlemsstat at sænke tærsklen for obligatorisk anvendelse af grænseproceduren i artikel 42, stk. 1, litra j), i forordning (EU) 2024/1348. Under alle omstændigheder bør den reducerede tærskel ikke ligge under 5 %. Medlemsstaterne er forpligtet til at anvende grænseproceduren i de situationer, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 42, stk. 1, litra c) og f).
- 47) I en krisesituation, der er kendetegnet ved massetilstrømning af tredjelandstatsborgere og statsløse, der søger om international beskyttelse, kan det være nødvendigt at udvide anvendelsesområdet for den grænseprocedure, der er fastsat i artikel 43 i forordning (EU) 2024/1348, og at give en medlemsstat mulighed for i forbindelse med en grænseprocedure også at træffe en afgørelse om berettigelsen af ansøgningen i de tilfælde, hvor ansøgeren er statsborger eller, når der er tale om en statsløs, tidligere havde sit sædvanlige opholdssted i et tredjeland, for hvilket andelen af afgørelser om indrømmelse af international beskyttelse for hele Unionen er 50 % eller lavere. I forbindelse med anvendelsen af grænseproceduren i krisesituationer bør medlemsstaterne således fortsat anvende den grænseprocedure, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 43-54, men kan udvide dens anvendelsesområde til også at omfatte tredjelandstatsborgere eller statsløse fra tredjelande, for hvilke den gennemsnitlige anerkendelsesprocent for hele Unionen er over 20 %, men under 50 %, under hensyntagen til de hastigt skiftende beskyttelsesbehov, der kan forekomme i oprindelseslandet, som afspejlet i kvartalsvise ajourføringer af Eurostats data. Denne udvidelse af anvendelsesområdet for grænseproceduren bør ikke berøre de grunde og andre regler, der gælder for den obligatoriske grænseprocedure i henhold til nævnte forordning. Hvis en medlemsstat bemyndiges til at udvide anvendelsesområdet for grænseproceduren, bør ansøgninger, der behandles i henhold til nævnte procedure, ikke betragtes som en del af den tilstrækkelige kapacitet i henhold til artikel 47 eller medregnes i anvendelsen af det årlige loft i henhold til nævnte forordnings artikel 50.
- 48) Frihedsberøvelse af ansøgere bør være i overensstemmelse med det underliggende princip om, at en person ikke bør frihedsberøves alene af den grund, at vedkommende søger international beskyttelse, navnlig i overensstemmelse med medlemsstaternes folkeretlige forpligtelser og Genèvekonventionens artikel 31. I overensstemmelse med direktiv (EU) 2024/1346 må mindreårige som hovedregel ikke frihedsberøves, men bør anbringes et sted, hvor der gælder særlige bestemmelser for mindreårige, herunder, hvor det er passende, under forhold, hvor de ikke er frihedsberøvet og er en del af lokalsamfundet. I betragtning af de negative virkninger af frihedsberøvelse for mindreårige må en sådan frihedsberøvelse i overensstemmelse med EU-retten udelukkende anvendes under ekstraordinære omstændigheder, hvor det er strengt nødvendigt, hvor der er tale om en sidste udvej, i så kort tid som muligt og aldrig i fængsler eller andre faciliteter, der er beregnet til retshåndhævelsesformål. Mindreårige må ikke være adskilt fra deres forældre eller omsorgspersoner, og princippet om familiens enhed bør generelt føre til, at der anvendes passende alternativer til frihedsberøvelse for familier med mindreårige i faciliteter, der egner sig for dem. Desuden skal der gøres alt, hvad der er muligt, for at sikre, at en række egnede alternativer til frihedsberøvelse af mindreårige er til rådighed og tilgængelige.
- 49) I en situation med instrumentalisering og for at forhindre, at et fjendtligsindet tredjeland eller en fjendtligsindet ikkestatslig aktør retter sin indsats mod bestemte nationaliteter eller bestemte kategorier af tredjelandstatsborgere eller statsløse, bør det være muligt for en medlemsstat at fravige asylproceduren i denne forordning ved at træffe afgørelse om berettigelsen af alle ansøgninger inden for rammerne af grænseproceduren som fastsat i artikel 44-55 i forordning (EU) 2024/1348. Principperne og garantierne i nævnte forordning bør overholdes. Rådets gennemførelsesafgørelse om bemyndigelse af medlemsstaten til at anvende de nævnte undtagelser bør præcisere, hvilke tred-

jelandsstatsborgere eller statsløse, der er genstand for situationen med instrumentalisering. Ved anvendelsen af denne undtagelse bør der være særlig fokus på visse kategorier af tredjelandsstatsborgere og statsløse, der har været genstand for instrumentalisering, navnlig mindreårige under 12 år og deres familiemedlemmer, og sårbare personer med særlige proceduremæssige behov eller særlige modtagelsesbehov. Disse grupper bør derfor enten udelukkes fra grænseproceduren, eller den pågældende procedure bør ophøre med at finde anvendelse på dem, hvis en individuel vurdering konkluderer, at deres ansøgninger sandsynligvis er velbegrundede. Valget mellem disse alternativer forbliver op til den medlemsstat, der anmoder om anvendelse af denne undtagelse. Det valg, der er angivet i anmodningen, bør afspejles i Rådets gennemførelsesafgørelse om bemyndigelse til at anvende denne undtagelse. Udvidelsen af anvendelsesområdet for grænseproceduren i en situation med instrumentalisering bør ikke berøre de grunde og andre regler, der gælder for den obligatoriske grænseprocedure i henhold til forordning (EU) 2024/1348. Hvis en medlemsstat bemyndiges til at udvide anvendelsesområdet for grænseproceduren, bør ansøgninger, der behandles i henhold til denne procedure, ikke betragtes som en del af den tilstrækkelige kapacitet i henhold til artikel 48 eller medregnes i anvendelsen af det årlige loft i henhold til nævnte forordnings artikel 51.

- 50) For at bistå den berørte medlemsstat med at yde den nødvendige bistand til tredjelandsstatsborgere og statsløse, der er omfattet af anvendelsesområdet for denne forordning, bør FN-agenturer, navnlig UNHCR, og andre relevante partnerorganisationer, der af medlemsstaterne er blevet betroet specifikke opgaver, have reel adgang til grænsen på de betingelser, der er fastsat i direktiv (EU) 2024/1346 og forordning (EU) 2024/1348. UNHCR bør have adgang til ansøgere, herunder ansøgere ved grænsen. Med henblik herpå bør den pågældende medlemsstat opretholde samarbejdet med disse organisationer.
- 51) Der bør fastsættes specifikke regler for krisesituationer, der er kendetegnet ved massetilstrømning, og for force majeure, således at medlemsstaterne har mulighed for at forlænge fristerne i forordning (EU) 2024/1351 på strenge betingelser, når det ikke er muligt at overholde de pågældende frister på grund af den ekstraordinære situation. En sådan forlængelse bør gælde samtidigt for fristerne for fremsendelse og besvarelse af anmodninger om overtagelse og meddelelser om tilbagesendelse samt fristerne for overførsel af en ansøger til den ansvarlige medlemsstat. Fristerne bør forlænges, uanset om nævnte forordning fastsætter kortere frister i visse situationer.
- 52) For at sikre effektiv adgang til proceduren for tildeling af international beskyttelse, hvis overførslen ikke finder sted på grund af den vedvarende karakter af krisesituationen, der er kendetegnet ved massetilstrømning eller force majeure, eller hvis den overførende medlemsstat ikke gennemfører overførslen, når ansøgeren er tilgængelig for de kompetente myndigheder i den overførende medlemsstat, bør der fastsættes en maksimal frist for gennemførelsen af overførslen til en medlemsstat, der står over for denne situation. Denne maksimale frist bør ikke være længere end ét år efter en anden medlemsstats accept af anmodningen om overtagelse eller bekræftelse af meddelelsen om tilbagesendelse eller efter den endelige afgørelse om en klage over eller en appel af en afgørelse om overførsel, der har opsættende virkning i overensstemmelse med artikel 43, stk. 3, i forordning (EU) 2024/1351. Denne maksimale frist berører ikke muligheden for at forlænge fristerne i henhold til nævnte forordnings artikel 46, stk. 2, for gennemførelse af en overførsel.
- 53) For at undgå, at det fælles europæiske asylsystem sættes ud af funktion på grund af massetilstrømning af et sådant ekstraordinært omfang og en sådan ekstraordinær intensitet, at situationen, selv hvis en medlemsstat har et velforberedt asyl-, modtagelses- og tilbagesendelsessystem, hvis den ikke håndteres af Unionen som helhed, kan skabe en alvorlig risiko for alvorlige mangler i behandlingen af ansøgere, bør medlemsstaten under disse yderst ekstraordinære omstændigheder have mulighed for at blive fritaget fra forpligtelsen til at tilbagesende en ansøger i henhold til artikel 16, stk. 2, og artikel 38, stk. 4, i forordning (EU) 2024/1351. For at sikre, at anvendelsen af en sådan undtagelse ikke fører til yderligere pres på den medlemsstat, der står over for denne situation, bør den pågæl-

dende undtagelse dog kun finde anvendelse med tilbagevirkende kraft på ansøgninger, der allerede er registreret i den pågældende medlemsstat inden for fire måneder før datoen for vedtagelsen af Rådets gennemførelsesafgørelse.

- 54) Hvis objektive omstændigheder i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1347 tyder på, at ansøgninger om international beskyttelse fra grupper af ansøgere fra et bestemt oprindelsesland eller tidligere sædvanligt opholdssted eller en del af dette land eller på grundlag af kriterierne i nævnte forordning kunne være velbegrundede, er det i både de besluttende myndigheders og ansøgernes interesse at afslutte realitetsbehandlingen af ansøgningen så hurtigt som muligt og muliggøre en hurtig og effektiv tildeling af international beskyttelse i en krisesituation.
- 55) Ansøgere, hvis ansøgninger behandles inden for rammerne af den fremskyndede procedure, der er fastsat i denne forordning, nyder alle de rettigheder og garantier, som ansøgere har ret til i henhold til forordning (EU) 2024/1348, herunder retten til information og til effektive retsmidler.
- 56) Ved anvendelsen af en henstilling fra Kommissionen om fremskyndet procedure bør der ikke finde en samtale sted om realitetsbehandlingen, men der kan være behov for en sådan samtale, hvis der er tvivl om, hvorvidt ansøgeren tilhører den eller de kategorier af personer, der er identificeret i den pågældende henstilling, eller om, hvorvidt udelukkelsesgrundene finder anvendelse. Under alle omstændigheder bør proceduren ikke vare længere end fire uger fra datoen for indgivelsen af ansøgningen. Hvis en medlemsstat har fastslået, at en ansøger udgør en trussel mod den indre sikkerhed, bør den pågældende medlemsstat kunne undlade at anvende den fremskyndede procedure for så vidt angår den pågældende ansøger. Under sådanne omstændigheder bør ansøgningen behandles i overensstemmelse med artikel 36 og 40 i forordning (EU) 2024/1348.
- 57) Ansøgere, hvis ansøgninger behandles inden for rammerne af den fremskyndede procedure, der er fastsat i denne forordning, bør i overensstemmelse med artikel 29 i forordning (EU) 2024/1348 modtage et dokument, der bekræfter deres status på et sprog, som de forstår eller med rimelighed forventes at forstå.
- 58) De relevante EU-agenturer, UNHCR og andre relevante organisationer kan høres i de forskellige faser af anvendelsen af den fremskyndede procedure.
- 59) Med henblik på at sikre et tilstrækkeligt beredskab i en krisesituation bør medlemsstaterne i deres beredskabsplaner medtage foranstaltninger, der er nødvendige for at reagere på og afhjælpe en krisesituation, herunder foranstaltninger, der er nødvendige for at håndtere udfordringerne i forbindelse med det fælles europæiske asylsystems funktionsmåde og for at beskytte rettighederne for ansøgere og personer med international beskyttelse samt fremme fremtidig modstandsdygtighed i den berørte medlemsstat. Medlemsstaterne bør også anvende alle de værktøjer, der er til rådighed i henhold til national ret og EU-retten, herunder værktøjer til foregribelse og tidlig varsling inden for rammerne af EU-mekanismen til kriseberedskab og -styring i forbindelse med migration, der fremgår af Kommissionens henstilling (EU) 2020/1366¹⁵.
- 60) Uden at det berører ovenstående, og hvor det er relevant, bør alle krisemekanismer i værktøjskassen mobiliseres i en krisesituation, navnlig den finansielle og operationelle støtte, som EU-agenturer, EU-fonde og EU-civilbeskyttelsesmekanismen kan yde i overensstemmelse med de relevante retsakter. Derefter bør Kommissionen inden for rammerne af migrationsforummet på teknisk niveau sikre koordinering og udveksling af oplysninger med andre platforme, der er relevante med henblik på at håndtere krisesituationen, herunder EU-netværket for Beredskab og Krisestyring på Migrationsområdet i overensstemmelse med henstilling (EU) 2020/1366 og de integrerede ordninger for politisk kriserespons (IPCR).

15 Kommissionens henstilling (EU) 2020/1366 af 23. september 2020 om en EU-mekanisme til kriseberedskab og -styring i forbindelse med migration (EUT L 317 af 1.10.2020, s. 26).

- 61) En medlemsstat, der står over for en krisesituation eller over for force majeure, kan anmode om støtte fra Asylagenturet, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning eller Europol i overensstemmelse med deres mandater. Asylagenturet kan desuden og i relevant omfang på eget initiativ tilbyde bistand i overensstemmelse med artikel 16, stk. 1, litra d), i forordning (EU) 2021/2303, mens Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning efter aftale med den berørte medlemsstat kan tilbyde bistand på området tilbagesendelse i overensstemmelse med artikel 48, 50, 52 og 53 i forordning (EU) 2019/1896, og Europol kan tilbyde bistand i overensstemmelse med artikel 6, stk. 1, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794¹⁶.
- 62) For at støtte de medlemsstater, der foretager omfordeling som en solidaritetsforanstaltning, bør der ydes finansiel bistand over EU-budgettet, herunder fra den tematiske facilitet som fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1147¹⁷.

16 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

17 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/1147 af 7. juli 2021 om Asyl-, Migrations- og Integrationsfonden (EUT L 251 af 15.7.2021, s. 1).

- 63) Målene for denne forordning, nemlig at sikre den nødvendige tilpasning af reglerne om asylprocedurer og, hvor det er relevant, om solidaritet med henblik på at sikre, at medlemsstaterne kan håndtere krisesituationer og force majeure på området asylforvaltning og migrationsstyring i Unionen, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne, men kan på grund af tiltagenes omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- 64) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark. Eftersom denne forordnings artikel 12 og 13 og artikel 1-6, for så vidt de vedrører undtagelserne i artikel 12 og 13, indeholder ændringer som omhandlet i artikel 3 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Kongeriget Danmark om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet i Danmark eller en anden EU-medlemsstat, og om "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af Dublinkonventionen¹⁸, skal Danmark meddele Kommissionen, hvorvidt landet ønsker at gennemføre indholdet af ændringerne eller ej på tidspunktet for vedtagelsen af ændringerne eller inden 30 dage herefter.

18 EUT L 66 af 8.3.2006, s. 38.

- 65) I medfør af artikel 1 og 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland.
- 66) For så vidt angår Island og Norge udgør denne forordnings artikel 12 og 13 og artikel 1-6, for så vidt de vedrører undtagelserne i artikel 12 og 13, ny lovgivning på et område, der er omfattet af bilaget til aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Republikken Island og Kongeriget Norge om kriterier

og mekanismer til fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Island eller Norge¹⁹.

- 67) For så vidt angår Schweiz udgør denne forordnings artikel 12 og 13 og artikel 1-6, for så vidt de vedrører undtagelserne i artikel 12 og 13, retsakter eller foranstaltninger, der ændrer eller supplerer bestemmelserne i artikel 1 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz²⁰.

19 EFT L 93 af 3.4.2001, s. 40.

20 EUT L 53 af 27.2.2008, s. 5.

- 68) For så vidt angår Liechtenstein udgør denne forordnings artikel 12 og 13 og artikel 1-6, for så vidt de vedrører undtagelserne i artikel 12 og 13, retsakter eller foranstaltninger, der ændrer eller supplerer bestemmelserne i artikel 1 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller i Schweiz, som der henvises til i artikel 3 i protokollen mellem Det Europæiske Fællesskab, Det Schweiziske Forbund og Fyrstendømmet Liechtenstein om Fyrstendømmet Liechtensteins tiltrædelse af aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om kriterier og mekanismer for fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning indgivet i en medlemsstat eller Schweiz²¹ —

21 EUT L 160 af 18.6.2011, s. 39.

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Genstand

1. Denne forordning vedrører ekstraordinære krisesituationer, herunder instrumentalisering, og force majeure på migrations- og asylområdet i Unionen gennem midlertidige foranstaltninger. Den fastsætter øgede solidaritets- og støtteforanstaltninger, der bygger på forordning (EU) 2024/1351 og sikrer samtidig en rimelig ansvarsfordeling, samt midlertidige, specifikke undtagelsesbestemmelser til forordning (EU) 2024/1351 og (EU) 2024/1348.
2. Midlertidige foranstaltninger, der vedtages i henhold til denne forordning, skal opfylde kravene om nødvendighed og proportionalitet, være egnede til at nå de fastsatte mål og sikre beskyttelsen af rettighederne for ansøgere og personer med international beskyttelse og være i overensstemmelse med medlemsstaternes forpligtelser i henhold til chartret, folkeretten og gældende EU-ret på asylområdet. Denne forordning berører ikke de grundlæggende principper og garantier, der er fastsat i de lovgivningsmæssige retsakter, der kan fraviges i henhold til denne forordning.
3. De foranstaltninger, der vedtages i henhold til denne forordning, må kun anvendes i det omfang, det er strengt påkrævet af situationen, på en midlertidig og begrænset måde og kun under ekstraordinære omstændigheder. Medlemsstaterne må kun anvende foranstaltningerne i kapitel IV og nyde godt af

foranstaltningerne i kapitel III efter anmodning og i det omfang, det er fastsat i Rådets i artikel 4, stk. 3, omhandlede gennemførelsesafgørelse, uden at dette berører artikel 10, stk. 5.

4. Med henblik på denne forordning forstås ved en "krisesituation":
- a) en ekstraordinær situation med massetilstrømning af tredjelandsstatsborgere eller statsløse til en medlemsstat ad land-, sø- eller luftvejen, herunder personer, der er blevet sat i land efter eftersøgnings- og redningsaktioner, af et sådant omfang og en sådan karakter, bl.a. i betragtning af den berørte medlemsstats befolkning, BNP og særlige geografiske forhold, herunder størrelsen på dens område, at den sætter medlemsstatens velforberejede asyl- og modtagelsessystem, herunder børnebeskyttelsestjenester, eller tilbagesendelsessystem ud af funktion, herunder som følge af en situation på lokalt eller regionalt plan, således, at det kan få alvorlige konsekvenser for det fælles europæiske asylsystems funktionsmåde, eller
 - b) en situation med instrumentalisering, hvor et tredjeland eller en fjendtligsindet ikkestatslig aktør tilskynder tredjelandsstatsborgere eller statsløse til at rejse eller faciliterer tredjelandsstatsborgeres og statsløses rejse til de ydre grænser eller til en medlemsstat med den hensigt at destabilisere Unionen eller en medlemsstat, og hvor sådanne tiltag kan bringe en medlemsstats væsentlige funktioner i fare, herunder opretholdelsen af lov og orden eller beskyttelsen af den nationale sikkerhed. Medlemsstaterne kan anmode om bemyndigelse til at anvende foranstaltninger, der er opført i kapitel III og IV, navnlig hvis der er en uventet betydelig stigning i antallet af ansøgninger om international beskyttelse ved de ydre grænser.

Medlemsstaterne kan kun anvende undtagelserne i den gennemførelsesafgørelse fra Rådet, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3, i en situation med instrumentalisering for så vidt angår tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der er genstand for instrumentalisering, og som enten pågribes eller findes i nærheden af den ydre grænse, dvs. medlemsstatens landegrænser, herunder floder og søer, søgrænser samt lufthavne, søhavne og havne ved floder og søer, forudsat at de ikke er indre grænser, i forbindelse med ulovlig passage ad land-, sø- eller luftvejen, eller som sættes i land efter eftersøgnings- og redningsaktioner, eller som har meldt sig ved grænseovergangssteder.

5. Med henblik på denne forordning forstås ved force majeure usædvanlige og uforudsigelige omstændigheder, som ligger uden for en medlemsstats kontrol, og hvis konsekvenser selv ved udvisning af enhver behørig agtpågivenhed ikke kunne været undgået, og som forhindrer denne medlemsstat i at opfylde forpligtelserne i henhold til forordning (EU) 2024/1351 og (EU) 2024/1348.

Kapitel II

Forvaltning

Artikel 2

Begrundet anmodning fra en medlemsstat

1. Hvis en medlemsstat finder, at den står i en krisesituation eller over for force majeure, kan den henses til disse ekstraordinære omstændigheder indgive en begrundet anmodning til Kommissionen med henblik på at nyde godt af solidaritetsforanstaltninger, der muliggør en korrekt håndtering af denne situation, og på at give mulighed for eventuelle undtagelser fra de relevante regler om asylproceduren, samtidig med at det sikres, at ansøgernes grundlæggende rettigheder respekteres.
2. En begrundet anmodning som omhandlet i stk. 1 skal indeholde:
 - a) en beskrivelse af:

- i) hvordan medlemsstatens asyl- og modtagelsessystem, herunder børnebeskyttelsestjenester, som følge af en krisesituation som omhandlet i artikel 1, stk. 4, litra a), er blevet sat ud af funktion, samt de foranstaltninger, der er truffet hidtil for at afhjælpe situationen, og en begrundelse for, at dette system, selv om det er velforberedt og uanset de allerede trufne foranstaltninger, er ude af stand til at håndtere situationen, eller
 - ii) hvordan medlemsstaten står over for en situation med instrumentalisering som omhandlet i artikel 1, stk. 4, litra b), der bringer dens væsentlige funktioner i fare, herunder opretholdelsen af lov og orden eller beskyttelsen af den nationale sikkerhed, eller
 - iii) hvordan medlemsstaten står over for usædvanlige og uforudsigelige omstændigheder, som ligger uden for dens kontrol, og hvis konsekvenser selv ved udvisning af enhver behørig agtpågivenhed ikke kunne have været undgået, og hvordan denne force majeure-situation forhindrer den i at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 27, artikel 45, stk. 1, og artikel 51, stk. 2, i forordning (EU) 2024/1348 og i artikel 39, 40, 41 og 46 i forordning (EU) 2024/1351
- b) hvis det er relevant, typen og niveauet af solidaritetsforanstaltninger i artikel 8, stk. 1, som den anser for nødvendige
 - c) hvis det er relevant, de undtagelser i artikel 10-13, som den anser for nødvendige,
 - d) og hvis medlemsstaten anmoder om at anvende undtagelsen i artikel 11, stk. 6, hvorvidt den har til hensigt at fastsætte bestemmelser om udelukkelse af bestemte kategorier af ansøgere som omhandlet i nævnte artikels stk. 7, litra a), eller stk. 7, litra b), eller ophør af grænseproceduren for bestemte kategorier af ansøgere efter en individuel vurdering som omhandlet i nævnte artikels stk. 9.

Artikel 3

Kommissionens gennemførelsesafgørelse om fastslåelse af en krisesituation eller force majeure-situation

1. Efter indgivelsen af en begrundet anmodning som omhandlet i artikel 2 vurderer Kommissionen i tæt samarbejde med den anmodende medlemsstat og i samråd med relevante EU-agenturer og internationale organisationer, navnlig UNHCR og IOM, hurtigt situationen og vedtager, hvis betingelserne i artikel 1 er opfyldt, en gennemførelsesafgørelse som omhandlet i nærværende artikels stk. 8.
2. Kommissionen kan også vedtage en henstilling om anvendelse af en fremskyndet procedure for tildeling af international beskyttelse til visse kategorier af ansøgere som omhandlet i artikel 14.
3. Kommissionen meddeler omgående Europa-Parlamentet, Rådet og medlemsstaterne, at den er i færd med at foretage en vurdering som omhandlet i stk. 1.
4. Ved vurderingen af, om medlemsstaten står i en situation med instrumentalisering som omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 4, litra b), vurderer Kommissionen bl.a. følgende:
 - a) hvorvidt et tredjeland eller en fjendtligsindet ikkestatslig aktør faciliterer tredjelandstatsborgeres eller statsløses rejse til Unionen
 - b) hvorvidt oplysningerne fra medlemsstaten i tilstrækkelig grad godtgør, at eventuelle tiltag, der falder ind under litra a), har til formål at destabilisere Unionen eller den pågældende medlemsstat
 - c) hvorvidt der er en uventet betydelig stigning i antallet af ansøgninger ved de ydre grænser eller i den berørte medlemsstat sammenlignet med det gennemsnitlige antal ansøgninger om international beskyttelse
 - d) hvorvidt der ikke i tilstrækkelig grad kan tagets højde for reaktionen på konsekvenserne af situationen med instrumentalisering for migrations- og asylsystemet i den pågældende medlemsstat ved hjælp af foranstaltningerne i værktøjskassen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, i forordning 2024/1351.

5. Kommissionen fastslår, hvorvidt betingelserne i artikel 1 er opfyldt for så vidt angår den situation, som medlemsstaten står overfor, under hensyntagen til den begrundede anmodning som omhandlet i artikel 2 og i lyset af de fremlagte oplysninger og indikatorerne vedrørende den berørte medlemsstat, jf. artikel 9 i forordning (EU) 2024/1351. Kommissionen vurderer oplysningerne i den begrundede anmodning i forhold til situationen i den berørte medlemsstat i de foregående to måneder og i sammenligning med den generelle situation i Unionen.
6. Kommissionen fastslår navnlig:
 - a) hvorvidt den anmodende medlemsstats asyl- og modtagelsessystem, herunder børnebeskyttelsestjenester, eller migrationssystemet, selv om det er velforberedt, og uanset de allerede truffede foranstaltninger, er blevet sat ud af funktion som følge af en situation med massetilstrømning af tredjelandsstatsborgere eller statsløse, hvilket gør den pågældende medlemsstat ude af stand til at håndtere situationen, og hvorvidt der kan være alvorlige konsekvenser for det fælles europæiske asylsystems funktionsmåde
 - b) hvorvidt medlemsstaten står over for en situation med instrumentalisering som omhandlet i artikel 1, stk. 4, litra b), der skal afhjælpes med de nødvendige og forholdsmæssige foranstaltninger i denne forordning
 - c) hvorvidt medlemsstaten står over for usædvanlige og uforudsigelige omstændigheder, som ligger uden for dens kontrol, og hvis konsekvenser selv ved udvisning af enhver behørig agtpågivenhed ikke kunne have været undgået, og hvordan en sådan force majeure-situation forhindrer den i at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 27, artikel 51, stk. 2, og artikel 60, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1348 og i artikel 39, 40, 41 og 46 i forordning (EU) 2024/1351.
7. Når Kommissionen vedtager en gennemførelsesafgørelse som omhandlet i denne artikels stk. 8, angiver den, hvorfor der ikke i tilstrækkelig grad kan tagets højde for reaktionen på situationen med instrumentalisering ske ved hjælp af de foranstaltninger, der er fastsat i værktøjskassen i overensstemmelse med artikel 6, stk. 3, i forordning (EU) 2024/1351.
8. Hvis Kommissionen i henhold til denne artikels stk. 5 fastslår, at den i stk. 1 omhandlede vurdering viser tilstedeværelsen af betingelserne i artikel 1, under hensyntagen til den begrundede anmodning som omhandlet i artikel 2 og i lyset af de fremlagte oplysninger og de indikatorer, der vedrører den berørte medlemsstat, jf. artikel 9 i forordning (EU) 2024/1351, vedtager Kommissionen straks og under alle omstændigheder ikke senere end to uger efter forelæggelsen af den i nærværende forordnings artikel 2 omhandlede begrundede anmodning en gennemførelsesafgørelse, som fastslår, hvorvidt den anmodende medlemsstat står i en krisesituation, jf. nærværende forordnings artikel 1, stk. 4, litra a) eller b), eller over for force majeure. Kommissionen sender gennemførelsesafgørelsen til Europa-Parlamentet og Rådet.

Artikel 4

Kommissionens forslag og Rådets gennemførelsesafgørelse

om bemyndigelse til at gøre undtagelser og om fastsættelse af solidaritetsforanstaltninger

1. Samtidig med vedtagelsen af Kommissionens gennemførelsesafgørelse, jf. artikel 3, fremsætter Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, et forslag til gennemførelsesafgørelse fra Rådet. Kommissionen underretter omgående Europa-Parlamentet om dette forslag.
2. Kommissionens forslag til gennemførelsesafgørelse fra Rådet, jf. stk. 1, skal sikre, at nødvendighedsprincippet og proportionalitetsprincippet overholdes, og skal omfatte:
 - a) hvis det er relevant, de specifikke undtagelser som omhandlet i artikel 10-13, som medlemsstaten bør bemyndiges til at anvende

- b) hvis det er relevant, og hvis medlemsstaten står over for en krisesituation, et udkast til solidaritetsresponsplan efter høring af medlemsstaten, som sikrer de bidragende medlemsstater deres fulde skøn med hensyn til at vælge mellem de forskellige typer solidaritetsforanstaltninger, og som omfatter:
- i) hvis det er relevant, det samlede antal omfordelingsbidrag, der er nødvendige for at håndtere krisesituationen
 - ii) hvis det er relevant, de andre relevante solidaritetsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra b) og c), og det niveau for sådanne foranstaltninger, der er nødvendigt for at håndtere den specifikke krisesituation
 - iii) hvis det er relevant, det samlede antal omfordelingsbidrag, der skal tages fra de disponible tilsagn i den årlige solidaritetspulje
 - iv) hvis de disponible tilsagn i den årlige solidaritetspulje ikke dækker de behov, der er fastslået i dette litras nr. i) og ii), fastsætter solidaritetsresponsplanen også de yderligere tilsagn, der er nødvendige for at dække sådanne behov, og
 - v) de vejledende bidrag for hver medlemsstat med henblik på at bidrage med deres rimelige andel beregnet i overensstemmelse med den referencenøgle, der er fastsat i artikel 66 i forordning (EU) 2024/1351, og
- c) hvis medlemsstaten står over for en krisesituation som omhandlet i artikel 1, stk. 4, litra b), angivelse af, hvilke tredjelandstatsborgere eller statsløse der er omfattet af denne situation.

Ved fastsættelsen af medlemsstatens solidaritetsbehov tager Kommissionen hensyn til, om medlemsstaten allerede er en solidaritetsmodtagende medlemsstat i henhold til artikel 58 og 59 i forordning (EU) 2024/1351.

Hvis medlemsstaten i den begrundede anmodning som omhandlet i artikel 2 anser omfordeling som den primære eller eneste solidaritetsforanstaltning til afhjælpning af situationen, tager Kommissionen hensyn til dette i sit forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse, uden at dette berører de bidragydende medlemsstaters skøn med hensyn til at vælge mellem typerne af solidaritetsforanstaltninger.

3. Senest to uger efter modtagelsen af Kommissionens forslag til Rådets gennemførelsesafgørelse som omhandlet i stk. 1, vurderer Rådet forslaget og vedtager en gennemførelsesafgørelse, der bemyndiger medlemsstaten til at anvende undtagelserne i artikel 10-13 og fastlægger en solidaritetsresponsplan som omhandlet i nærværende artikels stk. 2, litra b), herunder de solidaritetsforanstaltninger, som medlemsstaten kan nyde godt af for at afhjælpe situationen.
4. Hvis det er relevant, kan Kommissionen, når den vedtager forslaget til Rådets gennemførelsesafgørelse som omhandlet i stk. 1, vedtage en henstilling om anvendelse af en fremskyndet procedure for tildeling af international beskyttelse til visse kategorier af ansøgere som omhandlet i artikel 14.
5. Rådets gennemførelsesafgørelse skal sikre, at nødvendighedsprincippet og proportionalitetsprincippet overholdes, angive de grunde, den er baseret på, og fastsætte den dato, fra hvilken undtagelserne i artikel 10-13 kan anvendes, samt perioden for deres anvendelse i overensstemmelse med artikel 5. Rådets gennemførelsesafgørelse skal:
 - a) hvis det er relevant, angive de specifikke undtagelser omhandlet i artikel 10-13, som den berørte medlemsstat har bemyndigelse til at anvende
 - b) hvis det er relevant, fastsætte en solidaritetsresponsplan, der indeholder:
 - i) det samlede antal omfordelingsbidrag, der er nødvendige for at håndtere krisesituationen, under fuld hensyntagen til Kommissionens vurdering
 - ii) de andre relevante solidaritetsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, litra b) og c), og det omfang af sådanne foranstaltningerne, der er nødvendigt for at håndtere krisesituationen
 - iii) den samlede antal solidaritetsforanstaltninger, der skal tages fra den årlige solidaritetspulje

- iv) de yderligere tilsagn, der er nødvendige for at dække behovene til håndtering af krisesituationen, hvis de eksisterende tilsagn i den årlige solidaritetspulje ikke er tilstrækkelige d
 - v) et specifikt bidrag, som hver medlemsstat har givet tilsagn om i overensstemmelse med den obligatoriske rimelige andel, beregnet efter den referencenøgle, der er fastsat i artikel 66 i forordning (EU) 2024/1351
- c) hvis den berørte medlemsstat står over for en krisesituation som omhandlet i artikel 1, stk. 4, litra b), angive, hvilke tredjelandstatsborgere eller statsløse der er omfattet af denne situation.

Rådet fremsender omgående gennemførelsesafgørelsen til Europa-Parlamentet og Kommissionen.

Artikel 5

Varighed

1. Uden at det berører denne artikels stk. 3, skal perioden for anvendelse af de undtagelser og solidaritetsforanstaltninger, der er fastsat i Rådets gennemførelsesafgørelse, jf. artikel 4, stk. 3, være tre måneder. Medmindre nævnte afgørelse ophæves i medfør af artikel 6, stk. 3, kan denne periode forlænges én gang med tre måneder, efter at Kommissionen har bekræftet, at der fortsat foreligger en krisesituation eller force majeure.
2. Ved udløbet af den periode, der er omhandlet i stk. 1, og efter anmodning fra den berørte medlemsstat, kan Kommissionen fremsætte et forslag til en ny gennemførelsesafgørelse fra Rådet om ændring eller forlængelse af de specifikke undtagelser eller den solidaritetsresponsplan, der er omhandlet i artikel 4, stk. 5, for en periode, som ikke overstiger tre måneder. Medmindre nævnte afgørelse ophæves i medfør af artikel 6, stk. 3, kan denne periode kun forlænges én gang med tre måneder, efter at Kommissionen har bekræftet, at der fortsat foreligger en krisesituation eller force majeure. Artikel 4, stk. 3 og 5, finder anvendelse.
3. De medlemsstater, der står over for en krisesituation eller over for force majeure, anvender ikke artikel 10-13 længere, end hvad der er strengt nødvendigt for at afhjælpe situationen, og under alle omstændigheder ikke længere end den periode, der er angivet i Rådets gennemførelsesafgørelse, der er omhandlet i artikel 4, stk. 3. Den samlede varighed af anvendelsen af foranstaltningerne må ikke overstige varigheden af krisesituationen eller force majeure og må højst være 12 måneder.

Artikel 6

Overvågning

1. Kommissionen og Rådet overvåger løbende, hvorvidt der fortsat foreligger en krisesituation eller force majeure som fastslået i en gennemførelsesafgørelse fra Kommissionen som omhandlet i artikel 3, stk. 8.
2. Kommissionen skal være særlig opmærksom på overholdelsen af grundlæggende rettigheder og humanitære standarder og kan anmode Asylagenturet om at indlede en specifik overvågning i henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning (EU) 2021/2303.
3. Hvis Kommissionen finder, at de omstændigheder, der førte til, at en krisesituation eller force majeure blev fastslået, ikke længere foreligger, foreslår den ophævelse af Rådets gennemførelsesafgørelse omhandlet i artikel 4, stk. 3. Hvis Kommissionen på grundlag af relevante oplysninger finder det relevant, foreslår den, at Rådet vedtager en ny gennemførelsesafgørelse, hvorved der gives bemyndigelse til at ændre eller forlænge de foranstaltninger, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 5, stk. 2.

4. Kommissionen aflægger hver tredje måned efter ikrafttrædelsen af Rådets gennemførelsesafgørelse som omhandlet i artikel 4, stk. 3, rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om anvendelsen af nævnte afgørelse, navnlig om effektiviteten af de foranstaltninger, der er truffet for at løse krisesituationen eller tilfældet af force majeure, og fastslår, om situationen fortsat foreligger, og hvorvidt foranstaltningerne fortsat er nødvendige og forholdsmæssige.

Artikel 7

EU-Solidaritetskoordinator

EU-solidaritetskoordinatoren som oprettet ved artikel 15 og 60 i forordning (EU) 2024/1351 skal ud over de opgaver, der er anført i nævnte artikler:

- a) støtte omfordelingsaktiviteterne fra den berørte medlemsstat til den bidragende medlemsstat i henhold til nærværende forordning
- b) fremme en kultur med beredskab, samarbejde og modstandsdygtighed blandt medlemsstaterne på asyl- og migrationsområdet, herunder gennem udveksling af bedste praksis.

Med henblik herpå holdes EU-solidaritetskoordinatoren af EU-netværket for Beredskab og Krisestyring på Migrationsområdet ajour inden for rammerne af de relevante faser af planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet i henhold til henstilling (EU) 2020/1366 i dens oprindelige udgave.

EU-solidaritetskoordinatoren fremlægger hver anden uge en meddelelse om status for omfordelingsmekanismens gennemførelse og funktionsmåde. Denne meddelelse sendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kapitel III

Solidaritetsforanstaltninger, der finder anvendelse i tilfælde af en krisesituation

Artikel 8

Solidaritets- og støtteforanstaltninger i tilfælde af en krisesituation

1. En medlemsstat, der står over for en krisesituation, kan anmode om følgende typer bidrag i den begrundede anmodning, der er omhandlet i artikel 2:
 - a) omfordelinger, der skal gennemføres efter procedurerne i artikel 67 og 78 i forordning (EU) 2024/1351:
 - i) af ansøgere om international beskyttelse
 - ii) hvis det er aftalt bilateralt af den berørte bidragende og solidaritetsmodtagende medlemsstat, af personer med international beskyttelse, der har fået international beskyttelse mindre end tre år før vedtagelsen af Rådets gennemførelsesretsakt om oprettelse af den årlige solidaritetspulje
 - b) finansielle bidrag til tiltag, der er relevante for at håndtere krisesituationen i den berørte medlemsstat eller i relevante tredjelande, under fuld overholdelse af menneskerettighederne, og som skal ydes af andre medlemsstater i henhold til artikel 64 i forordning (EU) 2024/1351
 - c) alternative solidaritetsforanstaltninger som omhandlet i artikel 56, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2024/1351, der er specifikt nødvendige for at håndtere krisesituationen, og i overensstemmelse med

nævnte forordnings artikel 65, stk. 2 og 3; sådanne foranstaltninger betragtes som finansiel solidaritet, og deres faktiske værdi fastsættes på grundlag af objektive kriterier.

2. Ved gennemførelsen af omfordelinger omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a), tager medlemsstaterne først og fremmest hensyn til omfordeling af sårbare personer i overensstemmelse med artikel 60 i forordning (EU) 2024/1351.

Artikel 9

Ansvarskompensationer

1. Hvis de yderligere omfordelingstilsagn, der er fastsat i Rådets gennemførelsesafgørelse, jf. artikel 4, stk. 3, og de tilsagn, der er til rådighed i den årlige solidaritetspulje, ligger under de omfordelingsbehov, der er konstateret i Rådets pågældende gennemførelsesafgørelse:
 - a) påtager de bidragende medlemsstater sig ansvaret op til 100 % af de omfordelingsbehov, der er konstateret i den solidaritetsresponsplan, der er fastsat i Rådets gennemførelsesafgørelse, for ansøgninger om international beskyttelse, som den medlemsstat, der står over for en krisesituation, er blevet udpeget som ansvarlig for
 - b) påtager de bidragende medlemsstater, når de anvender dette afsnits litra a) og hvor det er nødvendigt, ansvaret ud over deres rimelige andel uanset artikel 63, stk. 7, tredje afsnit, i forordning (EU) 2024/1351
 - c) finder artikel 63, stk. 6, 8 og 9, i forordning (EU) 2024/1351 tilsvarende anvendelse, når nærværende afsnits litra a) og b) anvendes.

Hvis direktiv 2001/55/EF aktiveres i forbindelse med den samme situation som omhandlet i artikel 1, stk. 4, litra a), og medlemsstaterne på aktiveringstidspunktet er enige om ikke at anvende nævnte direktivs artikel 11, finder obligatorisk kompensation i henhold til nærværende artikel ikke anvendelse. Hvis Rådets gennemførelsesafgørelse, jf. artikel 4, stk. 3, bemyndiger den pågældende medlemsstat til at anvende artikel 13, finder obligatorisk kompensation i henhold til nærværende artikel, ikke anvendelse.

2. Hvis anvendelsen af denne artikels stk. 1 ikke er tilstrækkelig til at dække 100 % af de omfordelingsbehov, der er konstateret i Rådets gennemførelsesafgørelse, jf. artikel 4, stk. 3, genindkaldes EU-solidaritetsforummet på højt plan hurtigst muligt i overensstemmelse med artikel 13, stk. 4, i forordning (EU) 2024/1351 og i henhold til proceduren i nævnte forordnings artikel 57.
3. En solidaritetsmodtagende medlemsstat kan anmode de øvrige medlemsstater om at påtage sig ansvaret for behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse, som den solidaritetsmodtagende medlemsstat er blevet udpeget som ansvarlig for, i stedet for omfordelinger efter proceduren i artikel 69 i forordning (EU) 2024/1351.
4. Hvis en bidragende medlemsstat er blevet ansvarlig for ansøgninger, der overstiger dens rimelige andel i overensstemmelse med denne artikels stk. 1, litra b), eller artikel 13, har den ret til:
 - a) forholdsmæssigt at nedsætte sin rimelige andel i forhold til fremtidige solidaritetsbidrag i forbindelse med de kommende årlige cyklusser i forordning (EU) 2024/1351 med det tilsvarende antal ansøgninger, hvormed den pågældende medlemsstat har bidraget ud over sin rimelige andel over en periode på fem år, eller
 - b) at nedsætte sin rimelige andel i forhold til fremtidige solidaritetsbidrag, der er fastsat i en gennemførelsesafgørelse fra Rådet i henhold til artikel 4, stk. 3, med det

tilsvarende antal ansøgninger, hvormed den pågældende medlemsstat har bidraget ud over sin rimelige andel; en sådan nedsættelse må kun kræves inden for fem år fra den dato, hvor Rådets gennemførelsesafgørelse, der førte til, at medlemsstaten overskred sin rimelige andel, ikke længere er i kraft.

5. Agter en medlemsstat at benytte sig af muligheden i stk. 4, underretter den Kommissionen herom. Underretningen skal indeholde det antal ansøgninger, som medlemsstaten har påtaget sig ansvaret for ud over sin rimelige andel, og den nedsættelse, den agter at foretage i forbindelse med de kommende årlige cyklusser i henhold til forordning (EU) 2024/1351 eller under gennemførelsen af en gennemførelsesafgørelse fra Rådet vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 3.

Hvis Kommissionen efter afslutningen af sin undersøgelse af den meddelelse, der er omhandlet i første afsnit, bekræfter, at den pågældende medlemsstat har bidraget med mere end sin rimelige andel, bemyndiger Kommissionen ved hjælp af en gennemførelsesretsakt den pågældende medlemsstat til at nedsætte sin rimelige andel med det tilsvarende antal ansøgninger, for hvilke den pågældende medlemsstat har bidraget med mere end sin rimelige andel i forbindelse med de kommende årlige cyklusser i forordning (EU) 2024/1351; ved gennemførelsen af en gennemførelsesafgørelse fra Rådet vedtaget i henhold til artikel 4, stk. 3, inden for den periode, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 4, litra b), for at støtte en anden medlemsstat, eller hvor der kræves ansvarskompensation i henhold til nærværende artikels stk. 1, litra b).

6. Hvis solidaritetsbehovene i andre solidaritetsmodtagende medlemsstater i henhold til artikel 58 eller 59 i forordning (EU) 2024/1351 ikke kan imødekommes som følge af, at en medlemsstat, der står over for en krisesituation, har anvendt de tilsagn, der er til rådighed i den årlige solidaritetspulje i henhold til artikel 4, stk. 5, litra b), genindkaldes EU- solidaritetsforummet på højt plan hurtigst muligt i overensstemmelse med artikel 13 i forordning (EU) 2024/1351 efter proceduren i nævnte forordnings artikel 57.
7. Hvis en anden medlemsstat som følge af de foranstaltninger, der er nødvendige for at støtte den medlemsstat, der står over for en krisesituation, og som er omfattet af Rådets gennemførelsesafgørelse, jf. artikel 4, stk. 3, anser sig selv som værende udsat for migrationspres eller som stående over for en betydelig migrationssituation som omhandlet i henholdsvis artikel 2, nr. 24) og 25), i forordning (EU) 2024/1351 eller som stående over for en krisesituation, kan den berørte medlemsstat anmode om solidaritetsforanstaltninger eller fuldstændig eller delvis nedsættelse af sine solidaritetsbidrag i overensstemmelse med nævnte forordning eller solidaritets- og støtteforanstaltninger i overensstemmelse med nærværende forordning.

Ved vurderingen af medlemsstatens begrundede anmodning, jf. nærværende forordnings artikel 2, tager Kommissionen også hensyn til, om denne medlemsstat har påtaget sig ansvaret for at behandle ansøgninger om international beskyttelse, der overstiger dens rimelige andel, i tillæg til oplysningerne i artikel 9 og 10 i forordning (EU) 2024/1351.

Kapitel IV

Undtagelser

Artikel 10

Registrering af ansøgninger om international beskyttelse i tilfælde af krisesituationer eller force majeure

1. I tilfælde af en krisesituation eller force majeure kan en medlemsstat uanset artikel 27 i forordning (EU) 2024/1348, der står over for den pågældende situation, registrere ansøgninger fremsat inden for den periode, hvor dette stykke anvendes, senest fire uger efter, at disse ansøgninger er fremsat.

2. Ved anvendelsen af stk. 1 prioriterer den berørte medlemsstat registreringen af ansøgninger fra personer med særlige modtagelsesbehov som defineret i direktiv (EU) 2024/1346 og fra mindreårige og deres familiemedlemmer.
3. Ved anvendelsen af stk. 1 kan medlemsstater prioritere registreringen af ansøgninger, der sandsynligvis er velbegrundede.
4. I en krisesituation som omhandlet i artikel 1, stk. 4, litra a), må den undtagelse, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, kun anvendes i den periode, der er fastsat i Rådets oprindelige gennemførelsesafgørelse, jf. artikel 4, stk. 3, og ikke i forbindelse med eventuelle efterfølgende forlængelser heraf i henhold til artikel 5, stk. 1 eller 2.
5. I overensstemmelse med artikel 3 i direktiv (EU) 2024/1346 og forordning (EU) 2024/1348 sikrer medlemsstaterne, at ansøgere kan få adgang til og udøve deres rettigheder effektivt i henhold til disse instrumenter, så snart de fremsætter en ansøgning, uanset hvornår registreringen finder sted. Den berørte medlemsstat oplyser på behørig vis tredjelandstatsborgere eller statsløse på et sprog, som de forstår eller med rimelighed forventes at forstå, om den foranstaltning, der anvendes, om beliggenheden af de registreringssteder, herunder grænseovergangsstederne, hvor en ansøgning om international beskyttelse kan registreres og indgives, og om foranstaltningens varighed.
6. En medlemsstat kan ved fremsættelsen af en begrundet anmodning som omhandlet i artikel 2, stk. 1, meddele Kommissionen, at den finder det nødvendigt at anvende undtagelsen i nærværende artikels stk. 1, inden den har fået bemyndigelse hertil i Rådets gennemførelsesafgørelse, jf. artikel 4, stk. 3, idet den angiver de nøjagtige årsager til, at der er behov for omgående handling.

I et sådant tilfælde kan den pågældende medlemsstat anvende undtagelsen i nærværende artikels stk. 1 i en periode på højst ti dage fra dagen efter indgivelsen af anmodningen, medmindre Rådets gennemførelsesafgørelse, jf. artikel 4, stk. 3, bemyndiger den pågældende medlemsstat til at fortsætte med at anvende denne undtagelse.

7. Forlængelsen af fristen for registrering af ansøgninger om international beskyttelse berører ikke forpligtelserne til at overholde de frister, der er fastsat i artikel 15, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2024/1358.

Artikel 11

Foranstaltninger, der finder anvendelse på grænseproceduren ved asyl i tilfælde af en krisesituation eller force majeure

1. I tilfælde af en krisesituation eller force majeure kan en medlemsstat for så vidt angår ansøgninger fremsat inden for den periode, hvor denne artikel anvendes, fravige artikel 51, stk. 2, i forordning (EU) 2024/1348 ved at forlænge den maksimale varighed af grænseproceduren for behandling af ansøgninger, der er fastsat i nævnte artikel, med en yderligere periode på højst seks uger. Denne periode må ikke anvendes i tillæg til den periode, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 51, stk. 2, tredje afsnit.
2. I tilfælde af en krisesituation som omhandlet i artikel 1, stk. 4, litra a), eller force majeure er medlemsstaterne uanset artikel 46, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1348 ikke forpligtet til i forbindelse med en grænseprocedure at behandle ansøgninger fremsat af ansøgere omhandlet i nævnte forordnings artikel 42, stk. 1, litra j), hvis foranstaltningerne i den berørte medlemsstats beredskabsplan, jf. artikel 32 i direktiv (EU) 2024/1346, ikke er tilstrækkelige til at afhjælpe denne situation.
3. I tilfælde af en krisesituation som omhandlet i artikel 1, stk. 4, litra a), kan medlemsstaterne uanset artikel 45, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1348 nedsætte tærsklen i artikel 42, stk. 1, litra j), til 5 %.
4. I tilfælde af en krisesituation som omhandlet i artikel 1, stk. 4, litra a), og uanset artikel 44, stk. 1, litra b), i forordning (EU) 2024/1348 kan medlemsstaterne i forbindelse med en grænseprocedure

træffe afgørelse om berettigelsen af ansøgningen i de tilfælde, hvor ansøgeren er statsborger eller, for så vidt angår statsløse, tidligere havde sit sædvanlige opholdssted i et tredjeland, for hvilket andelen af afgørelser om indrømmelse af international beskyttelse, der er truffet af den besluttende myndighed, ifølge Eurostats senest tilgængelige gennemsnitlige årlige data for hele Unionen er på 50 % eller derunder, foruden de i nævnte forordnings artikel 42, stk. 1, litra. j), omhandlede tilfælde under hensyn til de hastigt skiftende beskyttelsesbehov, der kan forekomme i oprindelseslandet, som afspejlet i de kvartalsvise ajourføringer af Eurostats data.

5. Ved anvendelsen af denne artikels stk. 3 eller 4, prioriterer den berørte medlemsstat behandlingen af ansøgninger om international beskyttelse indgivet af personer med særlige proceduremæssige behov eller særlige modtagelsesbehov som defineret i direktiv (EU) 2024/1346 og i forordning (EU) 2024/1348 og mindreårige og deres familiemedlemmer. Ved anvendelsen af denne artikels stk. 3, 4 eller 6 kan den berørte medlemsstat også prioritere behandlingen af ansøgninger, der sandsynligvis er velbegrundede.
6. I tilfælde af en krisesituation som omhandlet i artikel 1, stk. 4, litra b), kan medlemsstaterne uanset artikel 44, stk. 1, litra b), og artikel 53, stk. 2, litra a), i forordning (EU) 2024/1348 i en grænseprocedure træffe afgørelse om berettigelsen af alle ansøgninger om international beskyttelse fremsat af tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der er genstand for instrumentaliserings, og som er registreret inden for den periode, hvor nærværende stykke anvendes.
7. Ved anvendelse af stk. 6 skal medlemsstaterne:
 - a) udelukke mindreårige under 12 år og deres familiemedlemmer og personer med særlige proceduremæssige behov eller særlige modtagelsesbehov som defineret i

direktiv (EU) 2024/1346 og forordning (EU) 2024/1348 fra grænseproceduren, eller

b) ophøre med at anvende grænseproceduren for følgende kategorier af ansøgere, hvis det på grundlag af en individuel vurdering fastslås, at deres ansøgninger

sandsynligvis er velbegrundede:

- i) mindreårige under 12 år og deres familiemedlemmer, og
- ii) sårbare personer med særlige proceduremæssige behov eller særlige modtagelsesbehov som defineret i direktiv (EU) 2024/1346 og forordning (EU) 2024/1348.

Dette stykke berører ikke den obligatoriske karakter af grænseproceduren som omhandlet i artikel 46 i forordning (EU) 2024/1348.

8. Hvis den berørte medlemsstat bemyndiges til at anvende den undtagelse, der er omhandlet i denne artikels stk. 6, skal Rådets gennemførelsesafgørelse, jf. artikel 4, stk. 3, præcisere, om stk. 7, litra a), eller b), finder anvendelse på grundlag af den berørte medlemsstats angivelse i overensstemmelse med artikel 2, stk. 2, litra d).
9. Den medlemsstat, der står over for en krisesituation eller over for force majeure, må ikke anvende eller skal ophøre med at anvende undtagelsen fra asylproceduren, jf. denne artikels stk. 4 og 6, i tilfælde hvor der er lægelige grunde til ikke at anvende grænseproceduren i overensstemmelse med artikel 53, stk. 2, litra d), i forordning (EU) 2024/1348, eller hvor den nødvendige støtte ikke kan ydes til ansøgere med særlige modtagelsesbehov i overensstemmelse med direktiv (EU) 2024/1346 eller særlige proceduremæssige behov i overensstemmelse med artikel 53, stk. 2, litra c), i forordning (EU) 2024/1348.
10. Med henblik på anvendelsen af undtagelserne omhandlet i denne artikel finder de grundlæggende principper om retten til asyl og overholdelse af princippet om non-refoulement samt garantierne i kapitel I og II i forordning (EU) 2024/1348 anvendelse med henblik på at sikre, at rettighederne for dem, der søger international beskyttelse, herunder retten til effektive retsmidler, beskyttes.

Organisationer og personer, der i henhold til national ret har ret til at tilbyde vejledning og rådgivning, skal have effektiv adgang til ansøgere, der tilbageholdes i detentionsfaciliteter eller befinder sig ved grænseovergangssteder. Medlemsstaterne kan indføre begrænsninger af sådanne tiltag, når det i henhold til national ret er objektivt nødvendigt af hensyn til sikkerheden, den offentlige orden eller den administrative forvaltning af en detentionsfacilitet, forudsat at adgangen ikke derved begrænses i alvorlig grad eller umuliggøres.

11. Undtagelserne i denne artikel berører ikke proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig inden for rammerne af forordning (EU) 2024/1351. Hvis denne procedure er længere end den maksimale varighed af grænseproceduren ved asyl i tilfælde af en krisesituation eller force majeure, afsluttes proceduren og den resterende del af asylproceduren på området for den medlemsstat, der træffer afgørelsen, i overensstemmelse med artikel 51 i forordning (EU) 2024/1348.

Artikel 12

Forlængelse af fastsatte frister for anmodninger om overtagelse, meddelelser om tilbagetagelse og overførsler i tilfælde af en krisesituation omhandlet i artikel 1, stk. 4, litra a), eller force majeure

1. I tilfælde af en krisesituation som omhandlet i artikel 1, stk. 4, litra a), eller force majeure, som gør det umuligt for en medlemsstat, der står over for en sådan situation, at overholde fristerne i artikel 39, 40, 41 og 46 i forordning (EU) 2024/1351 eller modtage personer, som den er ansvarlig for i henhold til nævnte forordning, kan medlemsstaterne samtidig fravige de frister, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 39, 40, 41 og 46.
2. Når en medlemsstat anvender den i denne artikels stk. 1 omhandlede undtagelse skal den:
 - a) fremsætte en anmodning om overtagelse, jf. artikel 39 i forordning (EU) 2024/1351, senest fire måneder efter datoen for registrering af ansøgningen
 - b) besvare en anmodning om overtagelse, jf. artikel 40 i forordning (EU) 2024/1351, senest to måneder efter modtagelse af anmodningen
 - c) indgive en meddelelse om tilbagetagelse, jf. artikel 41 i forordning (EU) 2024/1351, senest én måned efter at have fået et hit i Eurodac eller bekræfte modtagelsen senest én måned efter en sådan meddelelse, og
 - d) gennemføre en overførsel, jf. artikel 46, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1351 senest ét år efter en anden medlemsstats accept af anmodningen om overtagelse eller bekræftelse af meddelelsen om tilbagetagelse eller efter den endelige afgørelse vedrørende en klage over eller en appel af en afgørelse om overførsel, der har opsættende virkning, jf. nævnte forordnings artikel 43, stk. 3.
3. Hvis den i stk. 1 omhandlede medlemsstat ikke overholder de frister, der er fastsat i denne artikels stk. 2, litra a), b) eller d), påhviler eller overdrages ansvaret for at behandle ansøgningen om international beskyttelse i henhold til forordning (EU) 2024/1351 til den pågældende medlemsstat.
4. Ved anvendelse af denne artikels stk. 1 foretages der ikke overførsler i henhold til artikel 46 i forordning (EU) 2024/1351 til den ansvarlige medlemsstat, der står over for en krisesituation som omhandlet i nærværende forordnings artikel 1, stk. 4, litra a), eller over for force majeure, før den pågældende medlemsstat ikke længere står over for den pågældende situation, medmindre den ansvarlige medlemsstat på grund af ansøgerens individuelle omstændigheder har indvilliget i at modtage den pågældende person. Hvis overførslen ikke finder sted inden for ét år efter en anden medlemsstats accept af anmodningen om overtagelse eller bekræftelse af meddelelsen om tilbagetagelse eller efter den endelige afgørelse vedrørende en klage over eller en appel af en afgørelse om overførsel, der har opsættende virkning, jf. artikel 43, stk. 3, i forordning (EU) 2024/1351, herunder

på grund af et vedvarende tilfælde af en krisesituation som omhandlet i nærværende forordnings artikel 1, stk. 4, litra a), eller force majeure, fritages den ansvarlige medlemsstat, der står over for en sådan situation, uanset nævnte forordnings artikel 46, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1351 for pligten til at overtage eller tilbagetage den pågældende person, og ansvaret overføres til den overførende medlemsstat.

Artikel 13

Undtagelser fra forpligtelsen til at tilbagetage en ansøger

i tilfælde af en situation med ekstraordinær massetilstrømning

1. I tilfælde af en krisesituation som omhandlet i denne forordnings artikel 1, stk. 4, litra a), hvor masse-tilstrømningen af tredjelandsborgere eller statsløse er af et sådant ekstraordinært omfang og en sådan ekstraordinær og intensitet, at den kan skabe en alvorlig risiko for alvorlige mangler i behandlingen af ansøgere, hvorved der skabes en alvorlig risiko for, at det fælles europæiske asylsystem bliver sat ud af funktion, kan den medlemsstat, der står over for den pågældende situation, uanset artikel 36, stk. 1, litra b), og artikel 38, stk. 4, i forordning (EU) 2024/1351 fritages for sin forpligtelse til at:
 - a) tilbagetage en ansøger, en tredjelandstatsborger eller en statsløs, for hvem den pågældende medlemsstat er angivet som den ansvarlige medlemsstat i henhold til artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1358, hvis ansvaret blev fastlagt i henhold til artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) 2024/...+, eller
 - b) tilbagetage en ansøger i henhold til artikel 38, stk. 4, i forordning (EU) 2024/1351.

Dette stykke finder kun anvendelse, hvis ansøgningen blev registreret i den medlemsstat, der står over for den pågældende situation, inden for den periode, der er fastsat i Rådets gennemførelsesafgørelse, jf. denne forordnings artikel 4, stk. 3, som ikke må overstige fire måneder inden datoen for vedtagelsen af Rådets pågældende gennemførelsesafgørelse.

2. Hvis denne artikels stk. 1 anvendes, og den medlemsstat, der står over for denne situation, er blevet udpeget som ansvarlig i henhold til artikel 16, stk. 2, i forordning (EU) 2024/1351, fritages den pågældende medlemsstat for sin forpligtelse til at tilbagetage den pågældende person, og ansvaret overføres til den medlemsstat, hvor den nye ansøgning blev registreret.

Den medlemsstat, der bliver ansvarlig i henhold til dette stykkes første afsnit, anfører i Eurodac, at den er blevet den ansvarlige medlemsstat i overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, i forordning (EU) 2024/1358.

3. Hvis denne artikels stk. 1 anvendes, og den medlemsstat, der står over for denne situation, er forpligtet til at tilbagetage en ansøger i henhold til artikel 38, stk. 4, i forordning (EU) 2024/1351, skal den medlemsstat, hvor den nye ansøgning registreres, uanset nævnte forordnings artikel 38, stk. 2 og 4, anvende de procedurer, der er fastsat i nævnte forordnings del III, med undtagelse af artikel 16, stk. 2, artikel 17, stk. 1 og 2, artikel 25, stk. 5, og artikel 33, stk. 1 og 2, og forpligtelsen til at tilbagetage en ansøger i henhold til artikel 38, stk. 4, overføres til den pågældende medlemsstat.

Hvis der ikke kan fastslås en ansvarlig medlemsstat i henhold til dette stykkes første afsnit, er det den medlemsstat, hvor den nye ansøgning blev registreret, der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse. Ansøgninger om international beskyttelse, for hvilke en medlemsstat har sendt en meddelelse om tilbagetagelse i henhold til artikel 41 i forordning (EU) 2024/1351 inden datoen for vedtagelsen af Rådets gennemførelsesafgørelse omhandlet i nærværende forordnings artikel 4, stk. 3, berøres ikke af nærværende afsnit.

Den medlemsstat, der bliver ansvarlig i henhold til dette stykkes andet afsnit, angiver i Eurodac, at den er blevet den ansvarlige medlemsstat, jf. artikel 16, stk. 1, i forordning (EU) 2024/1358.

Kapitel V

Fremskyndet procedure

Artikel 14

Fremskyndet procedure

1. Hvis objektive omstændigheder tyder på, at ansøgninger om international beskyttelse fra grupper af ansøgere fra et bestemt oprindelsesland eller tidligere sædvanligt opholdssted eller en del af et sådant land eller på grundlag af kriterierne i forordning (EU) 2024/1347 kunne være velbegrundede, kan Kommissionen efter samråd med EU-solidaritetsforummet på højt plan vedtage en henstilling om anvendelse af en fremskyndet procedure ved at fremlægge alle relevante oplysninger med henblik på at lette navnlig de besluttende myndigheders anvendelse af artikel 13, stk. 11, litra a), og artikel 34, stk. 5, litra a), i forordning (EU) 2024/1348.
2. Når den besluttende myndighed efter vedtagelsen af en henstilling som omhandlet i denne artikels stk. 1 anvender artikel 13, stk. 12, litra a), i forordning (EU) 2024/1348 til at undlade den personlige samtale og nævnte forordnings artikel 34, stk. 5, litra a), til at prioritere behandlingen af ansøgningen, fordi den sandsynligvis er velbegrundet, sikrer den uanset nævnte forordnings artikel 35, stk. 4, at realitetsbehandlingen af ansøgningen afsluttes senest fire uger efter indgivelsen af ansøgningen.
3. Når Kommissionen overvejer at vedtage en henstilling som omhandlet i stk. 1, kan den høre de relevante EU-agenturer, UNHCR og andre relevante organisationer.

Kapitel VI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 15

Særlige bestemmelser og garantier

Når en medlemsstat i en krisesituation anvender en undtagelse som omhandlet i artikel 10-13, oplyser den på behørig vis tredjelandstatsborgere eller statsløse på et sprog, som de forstår eller med rimelighed forventes at forstå, om de anvendte foranstaltninger, om beliggenheden af de registreringssteder, herunder grænseovergangsstederne, hvor en ansøgning kan registreres og indgives, og om foranstaltningernes varighed.

Artikel 16

Kriseberedskab

1. De nationale strategier, som medlemsstaterne fastlægger i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EU) 2024/1351, skal også omfatte:
 - a) forebyggende foranstaltninger for at sikre et tilstrækkeligt beredskabsniveau og mindske risikoen for krisesituationer og beredskabsplanlægning, idet der tages hensyn til beredskabsplanlægningen i henhold til forordning (EU) 2021/2303 og (EU) 2019/1896 og direktiv (EU) 2024/1346 og

de rapporter, Kommissionen har udarbejdet som led i planen for beredskab og krisestyring på migrationsområdet

- b) en analyse af de foranstaltninger, der er nødvendige for at imødegå og løse krisesituationer og tilfælde af force majeure i den berørte medlemsstat, herunder foranstaltninger til beskyttelse af rettighederne for ansøgere og personer med international beskyttelse og andre former for beskyttelse.
2. Med henblik på stk. 1 kan medlemsstaterne høre Kommissionen og relevante EU- organer, -kontorer og -agenturer, navnlig Asylagenturet, samt regionale og lokale myndigheder, alt efter hvad der er relevant og i overensstemmelse med national ret.
3. Medlemsstaterne reviderer om nødvendigt de nationale strategier, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EU) 2024/1351, og under alle omstændigheder senest et år efter den dato, hvor krisesituationen er ophørt, jf. nærværende forordnings artikel 5.

Artikel 17

Samarbejde og vurdering

1. For at sikre smidig anvendelse af foranstaltningerne i Rådets gennemførelsesafgørelse, jf. denne forordnings artikel 4, stk. 3, indkalder Kommissionen til et første møde i EU-solidaritetsforummet på teknisk niveau som omhandlet i artikel 14, stk. 5, i forordning (EU) 2024/1351 omgående efter vedtagelsen af en sådan gennemførelsesafgørelse fra Rådet. Efter dette første møde mødes EU-solidaritetsforummet på teknisk niveau så mange gange, det er nødvendigt.
2. Den medlemsstat, der befinder sig i en krisesituation, kan anmode om bistand fra alle myndigheder, der med kort varsel kan øge omfanget af de menneskelige ressourcer hos dens kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EU) 2024/1348, og bistand fra eksperter udsendt af Asylagenturet i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 5, litra a), samt artikel 16, stk. 2, litra b), og artikel 21, stk. 3, litra d), i forordning (EU) 2021/2303.
3. Kommissionen, Europa-Parlamentet, Rådet, de relevante EU-agenturer og den medlemsstat, der står over for en krisesituation eller over for force majeure, arbejder tæt sammen og holder regelmæssigt hinanden underrettet om gennemførelsen af Rådets gennemførelsesafgørelse, jf. artikel 4, stk. 3.
4. Den medlemsstat, der står over for en krisesituation eller over for force majeure, indberetter fortsat alle relevante data til Kommissionen, herunder statistikker, som er relevante for gennemførelsen af denne forordning. Den berørte medlemsstat meddeler også Kommissionen de særlige oplysninger, den har brug for til at foretage vurderingen i henhold til artikel 6, stk. 3, og til at fremsætte et forslag om ophævelse eller forlængelse af Rådets gennemførelsesafgørelse, samt alle andre oplysninger, som Kommissionen måtte anmode om på den baggrund.
5. Den medlemsstat, der står over for en krisesituation eller over for force majeure, samarbejder fortsat tæt med UNHCR og alle andre organisationer, der af den pågældende medlemsstat har fået overdraget opgaver i henhold til dette kapitel og forordning (EU) 2024/1348 og direktiv (EU) 2024/1346.
6. I forbindelse med udøvelsen af deres beføjelser og udførelsen af deres opgaver i henhold til denne artikel sikrer Kommissionen og Rådet til enhver tid, at nødvendigheds- og proportionalitetsprincippet overholdes.

Artikel 18

Finansiel støtte

1. Medlemsstater, der foretager omfordeling som en solidaritetsforanstaltning, skal kunne modtage finansiel støtte fra Unionen på de betingelser, der er fastsat i artikel 11, stk. 9, i forordning (EU)

- 2021/1147, herunder til tidlige integrationsforanstaltninger, der gennemføres af regionale og lokale myndigheder.
2. Der kan ydes krisebistand til en medlemsstat i en krisesituation i henhold til artikel 31, stk. 1, litra a) i forordning (EU) 2021/1147 herunder til anlæggelse, vedligeholdelse og renovering af modtagelsesfaciliteter, der er nødvendige for gennemførelsen af nærværende forordning, i overensstemmelse med standarderne i direktiv (EU) 2024/1346.

Artikel 19

Ændring af forordning (EU) 2021/1147

I artikel 31, stk. 1, i forordning (EU) 2021/1147, tilføjes følgende litra:

"ba) en krisesituation som omhandlet i artikel 1, stk. 4, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1359*.

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1359 af 14. maj 2024 om håndtering af krisesituationer og force majeure på migrations- og asylområdet og om ændring af forordning (EU) 2021/1147 (EUT L, 2024/1359, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj>)."

Artikel 20

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den finder anvendelse fra den 1. juli 2026.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. maj 2024

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

H. LAHBIB

Formand

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) 2024/1358**af 14. maj 2024****om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af biometriske oplysninger med henblik på effektiv anvendelse af****Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 og (EU) 2024/1350****og Rådets direktiv 2001/55/EF****og på identificering af tredjelandstatsborgere og statsløse med ulovligt ophold og om medlemsstaternes retshåndhavende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger****med henblik på retshåndhævelse,****om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/818 og om ophævelse af Europa-Parlamentets****og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013**

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 78, stk. 2, litra c), d), e) og g), artikel 79, stk. 2, litra c), artikel 87, stk. 2, litra a), og artikel 88, stk. 2, litra a),

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,efter den almindelige lovgivningsprocedure³,

og ud fra følgende betragtninger:

¹ EUT C 34 af 2.2.2017, s. 144, og EUT C 155 af 30.4.2021, s. 64.

² EUT C 185 af 9.6.2017, s. 91, og EUT C 175 af 7.5.2021, s. 32.

³ Europa-Parlamentets holdning af 10.4.2024 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 14.5.2024.

- 1) En fælles asylpolitik, herunder et fælles europæisk asylsystem, er en grundlæggende del af Unionens målsætning om gradvis at indføre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er åbent for personer, der tvunget af omstændighederne søger international beskyttelse i Unionen.

- 2) Med henblik på anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/13514 er det nødvendigt at fastslå identiteten af ansøgere om international beskyttelse, og identiteten af personer, der pågribes i forbindelse med irregulær passage af medlemsstaternes ydre grænser. Med henblik på en effektiv anvendelse af nævnte forordning er det ligeledes ønskeligt, at hver medlemsstat kan kontrollere, om en tredjelandstatsborger eller statsløs, som det konstateres opholder sig ulovligt på dens område, har ansøgt om international beskyttelse i en anden medlemsstat.

4 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013 (EUT L, 2024/1351, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj>).

- 3) Med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) 2024/1351 er det desuden nødvendigt at registrere tydeligt i Eurodac, når ansvaret overdrages mellem medlemsstaterne, herunder i tilfælde af omfordeling.
- 4) Med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) 2024/1351 eller afsløring af sekundære bevægelser inden for Unionen, er det også nødvendigt, at hver medlemsstat kan kontrollere, om en tredjelandstatsborger eller statsløs, som det konstateres opholder sig ulovligt på dens område, eller som ansøger om international beskyttelse, har fået tildelt international beskyttelse eller humanitær status i henhold til national ret af en anden medlemsstat i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/13505 eller i overensstemmelse med en national genbosætningsordning. Med henblik herpå bør biometriske oplysninger om personer, der er registreret med henblik på gennemførelse af en indrejseprocedure, lagres i Eurodac, så snart international beskyttelse eller humanitær status i henhold til national ret er tildelt og senest 72 timer derefter.

5 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1350 af 14. maj 2024 om indførelse af en EU-ramme for genbosætning og indrejse af humanitære årsager og om ændring af forordning (EU) 2021/1147 (EUT L, 2024/1350, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1350/oj>).

- 5) Med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) 2024/1350 er det nødvendigt, at hver medlemsstat kan kontrollere, om en tredjelandstatsborger eller statsløs har fået tildelt international beskyttelse eller humanitær status i henhold til national ret i overensstemmelse med nævnte forordning af en anden medlemsstat eller har fået indrejsetilladelse til en medlemsstats område i overensstemmelse med en national genbosætningsordning. For at kunne anvende de relevante grunde til afslag, der er fastsat i nævnte forordning i forbindelse med en ny indrejseprocedure, har medlemsstaterne også brug for oplysninger om afslutningen af tidligere indrejseprocedurer samt oplysninger om enhver afgørelse om tildeling af international beskyttelse eller humanitær status i henhold til national ret. Der er desuden behov for oplysninger om afgørelsen om tildeling af international beskyttelse eller humanitær status i henhold til national ret for at identificere den medlemsstat, der har afsluttet proceduren, og således gøre det muligt for andre medlemsstater at indhente supplerende oplysninger fra den pågældende medlemsstat.
- 6) Med henblik på desuden præcist at afspejle medlemsstaternes forpligtelse til i henhold til folkeretten at gennemføre eftersøgnings- og redningsoperationer og give et mere præcist billede af migrationsstrømmenes sammensætning i Unionen er det desuden nødvendigt i Eurodac at registrere et forhold, hvor tredjelandstatsborgere eller statsløse ilandsættes efter en eftersøgnings- og redningsoperation, herunder til statistiske formål. Uden at det berører anvendelsen af forordning (EU) 2024/1351, bør registreringen af dette forhold ikke føre til forskelsbehandling af personer, der er registreret i Eurodac, efter pågribelse i forbindelse med irregulær passage af en ydre grænse. Dette bør ikke berøre de regler

i EU- retten, der finder anvendelse på tredjelandstatsborgere eller statsløse, der ilandsættes efter en eftersøgnings- og redningsoperation.

- 7) Med henblik på at støtte asylsystemet ved at anvende Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351, (EU) 2024/1348⁶ og (EU) 2024/1347⁷ og direktiv (EU) 2024/1346⁸, er det desuden nødvendigt at registrere, om det efter sikkerhedskontrol omhandlet i nærværende forordning ser ud til, at en person kan udgøre en trussel mod den indre sikkerhed. Denne registrering bør foretages af oprindelsesmedlemsstaten. Eksistensen af en sådan registrering i Eurodac berører ikke kravet om en individuel vurdering i henhold til forordning (EU) 2024/1347 og (EU) 2024/1348. Registreringen bør slettes, hvis efterforskningen viser, at der ikke er tilstrækkelig grund til at antage, at den pågældende person udgør en trussel mod den indre sikkerhed.

6 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>).

7 Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2024/. 1347 af 14. maj 2024 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af den tildelte beskyttelse, om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU (EUT L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>).

8 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1346 af 14. maj 2024 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>).

- 8) Efter den sikkerhedskontrol, der er omhandlet i denne forordning, bør det forhold, at en person kan udgøre en trussel mod den indre sikkerhed ("sikkerhedspåtegningen"), kun registreres i Eurodac, hvis personen er voldelig eller ulovligt bevæbnet, eller hvis der er klare indikationer på, at personen er involveret i en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541⁹, eller i en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA¹⁰. Ved vurderingen af, hvorvidt en person er ulovligt bevæbnet, er en medlemsstat nødt til at fastslå, om personen bærer et skydevåben eller nogen anden form for forbudt våben uden gyldig tilladelse eller godkendelse som defineret i national ret. Ved vurderingen af, hvorvidt en person er voldelig, er en medlemsstat nødt til at fastslå, om personen har udvist adfærd, der medfører fysisk skade på andre personer, der ville udgøre en strafbar handling i henhold til national ret.

9 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2017/541 af 15. marts 2017 om bekæmpelse af terrorisme og om erstatning af Rådets rammeafgørelse 2002/475/RIA og ændring af Rådets afgørelse 2005/671/RIA (EUT L 88 af 31.3.2017, s. 6).

10 Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1).

- 9) Rådets direktiv 2001/55/EF¹¹ indeholder bestemmelser om et system for midlertidig beskyttelse, som blev aktiveret for første gang ved Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/3821¹² som reaktion på krigen i Ukraine. I henhold til dette system for midlertidig beskyttelse skal medlemsstaterne registrere personer, der nyder midlertidig beskyttelse på deres område. Medlemsstaterne er også forpligtet til bl.a. at familiesammenføre familiemedlemmer og til at samarbejde med henblik på at overføre

personer, der nyder midlertidig beskyttelse, fra én medlemsstat til en anden. Det er hensigtsmæssigt at supplere bestemmelserne om indsamling af oplysninger i direktiv 2001/55/EF ved at medtage personer, der nyder midlertidig beskyttelse, i Eurodac. I den henseende er biometriske oplysninger et vigtigt element, når de pågældendes nøjagtige identitet skal fastslås, navnlig hvis de ikke er i besiddelse af identitetspapirer, og med henblik på beskyttelse af væsentlige samfundsinteresser i den i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679¹³ anvendte betydning. Ved at medtage biometriske oplysninger om personer med midlertidig beskyttelse i Eurodac i stedet for i et peer-to-peer-system mellem medlemsstaterne vil sådanne personer desuden nyde godt af de garantier og beskyttelsesforanstaltninger, der er fastsat i nærværende forordning, navnlig med hensyn til datalagringsperioder, som bør være så korte som muligt.

11 Rådets direktiv 2001/55/EF af 20. juli 2001 om minimumsstandarder for midlertidig beskyttelse i tilfælde af massetilstrømning af fordrevne personer og om foranstaltninger, der skal fremme en ligelig fordeling mellem medlemsstaterne af indsatsen med hensyn til modtagelsen af disse personer og følgerne heraf (EFT L 212 af 7.8.2001, s. 12).

12 Rådets gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 af 4. marts 2022 om konstatering af massetilstrømning af fordrevne personer fra Ukraine som omhandlet i [artikel 5 i direktiv 2001/55/EF](#) og deraf følgende indførelse af midlertidig beskyttelse (EUT L 71 af 4.3.2022, s. 1).

13 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1).

- 10) I betragtning af at Kommissionen allerede har oprettet en platform i samarbejde med Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726¹⁴, og medlemsstaterne til håndtering af nødvendig udveksling af oplysninger i henhold til direktiv 2001/55/EF, er det hensigtsmæssigt at udelukke personer, der nyder midlertidig beskyttelse i henhold til gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 og eventuel anden tilsvarende national beskyttelse indført i medfør heraf, fra Eurodac. En sådan udelukkelse bør også gælde for eventuelle fremtidige ændringer af gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 og eventuel forlængelse af denne midlertidige beskyttelse.
- 11) Det er hensigtsmæssigt at udskyde indsamlingen og videregivelsen af biometriske oplysninger for tredjelandstatsborgere eller statsløse, som er registreret som en person med midlertidig beskyttelse, til tre år efter ikrafttrædelsen af denne forordnings øvrige bestemmelser for at sikre tilstrækkelig tid til, at Kommissionen kan vurdere funktionen og den operationelle effektivitet af ethvert IT-system, der anvendes til at udveksle oplysninger om personer med midlertidig beskyttelse, og af den forventede virkning af sådan indsamling og videregivelse i tilfælde af aktivering af Rådets direktiv 2001/55/EF.

14 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1726 af 14. november 2018 om Den Europæiske Unions Agentur for den Operationelle Forvaltning af Store IT-Systemer inden for Området med Frihed, Sikkerhed og Retfærdighed (eu-LISA) og om ændring af forordning (EF) nr. 1987/2006 og Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 99).

- 12) Biometri er et vigtigt element for at fastslå den nøjagtige identitet af de personer, der er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, da det sikrer en høj grad af nøjagtighed i identifikationen. Det er derfor nødvendigt at oprette et system til sammenligning af sådanne personers biometriske oplysninger.
- 13) Det er også nødvendigt at sikre, at systemet for sammenligning af biometriske oplysninger fungerer inden for den interoperabilitetsramme, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817¹⁵ og (EU) 2019/818¹⁶, i overensstemmelse med nærværende forordning og forordning (EU) 2016/679, navnlig principperne om nødvendighed, proportionalitet og formålsbegrænsning i forordning (EU) 2016/679.

15 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/817 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende grænser og visum og om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 og (EU) 2018/1861, Rådets beslutning 2004/512/EF og Rådets afgørelse 2008/633/RIA (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 27).

16 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/818 af 20. maj 2019 om fastsættelse af en ramme for interoperabilitet mellem EU-informationssystemer vedrørende politisamarbejde og retligt samarbejde, asyl og migration og om ændring af forordning (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 og (EU) 2019/816 (EUT L 135 af 22.5.2019, s. 85).

- 14) Medlemsstaternes genanvendelse af biometriske oplysninger om tredjelandstatsborgere eller statsløse, der allerede er optaget i henhold til denne forordning, med henblik på videregivelse til Eurodac i overensstemmelse med betingelserne i denne forordning bør fremmes.
- 15) Derudover er det nødvendigt at indføre bestemmelser, der fastsætter rammerne for adgang til Eurodac for de nationale enheder under det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og de kompetente visummyndigheder i overensstemmelse med henholdsvis Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240¹⁷ og (EF) nr. 767/2008¹⁸.

17 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1).

18 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 767/2008 af 9. juli 2008 om visuminformationssystemet (VIS) og udveksling af oplysninger mellem medlemsstaterne om visa til kortvarigt ophold (VIS-forordningen) (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 60).

- 16) Med henblik på at bistå med kontrol af irregulær indvandring og udarbejdelse af statistikker til understøttelse af evidensbaseret politikudformning bør eu-LISA kunne udarbejde statistikker på tværs af systemerne ved brug af oplysninger fra Eurodac, visuminformationssystemet (VIS), ETIAS og ind- og udrejsesystemet (EES), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226¹⁹. Med henblik på præcisering af indholdet i disse statistikker udarbejdet på tværs af systemerne bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011²⁰.
- 17) Det er derfor nødvendigt at oprette et system benævnt "Eurodac" bestående af et centralt system og det fælles identitetsregister (CIR) oprettet ved forordning (EU) 2019/818, som skal drive en central elektronisk database med biometriske oplysninger, alfanumeriske oplysninger og, hvis det er

tilgængeligt, en scannet farvekopi af et identitets- eller rejsedokument, samt de elektroniske midler til videregivelse mellem Eurodac og medlemsstaterne ("kommunikationsinfrastrukturen").

19 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011 (EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20).

20 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

- 18) I sin meddelelse af 13. maj 2015 med titlen "En europæisk dagsorden for migration" bemærker Kommissionen, at Medlemsstaterne også fuldt ud bør gennemføre reglerne om at tage migranternes fingeraftryk ved grænserne, og foreslog endvidere, at den også vil undersøge, hvordan flere biometriske identifikatorer, som f.eks. anvendelse af ansigtsidentifikation gennem digitale fotos, kan anvendes ved hjælp af Eurodac.
- 19) For at opnå en høj grad af nøjagtighed ved identifikationen bør fingeraftryk altid foretrakkes frem for ansigtsbilleder. Med henblik på bør medlemsstaterne udtømme alle muligheder for at sikre, at der kan optages fingeraftryk af den registrerede, før der foretages en sammenligning alene på grundlag af et ansigtsbillede. For at hjælpe medlemsstaterne med at løse problemer, hvor det er umuligt at optage tredjelandstatsborgerens eller den statsløses fingeraftryk, fordi vedkommendes fingerspidser er beskadigede, hvad enten det er med vilje eller ej, eller fordi de er amputerede, bør denne forordning også gøre det muligt at sammenligne et ansigtsbillede uden at optage fingeraftryk.
- 20) Tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse uden ret til ophold i Unionen i overensstemmelse med de grundlæggende rettigheder, som er et generelt princip i EU-retten samt i folkeretten, herunder beskyttelse af flygtninge, princippet om non-refoulement og menneskerettighedsforpligtelser, og under overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådet direktiv 2008/115/EF²¹, er en vigtig del af de omfattende bestræbelser på at håndtere migration på en fair og effektiv måde, og navnlig på at mindske og forhindre irregulær indvandring. Det er nødvendigt at forbedre Unionens system til at sende tredjelandstatsborgere eller statsløse med ulovligt ophold tilbage, hvis offentligheden fortsat skal have tillid til Unionens migrations- og asylsystem, og det bør gå hånd i hånd med bestræbelser på at beskytte dem, der har behov for beskyttelse.
- 21) Med henblik herpå er det også nødvendigt tydeligt at registrere i Eurodac, at der er givet afslag på en ansøgning om international beskyttelse, hvis tredjelandstatsborgeren eller den statsløse ikke har ret til og ikke har tilladelse til at fortsat at opholde sig på medlemsstatens område i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1348.

21 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/115/EF af 16. december 2008 om fælles standarder og procedurer i medlemsstaterne for tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold (EUT L 348 af 24.12.2008, s. 98).

- 22) De nationale myndigheder i medlemsstaterne har vanskeligt ved at identificere tredjelandstatsborgere eller statsløse med ulovligt ophold med henblik på deres tilbagesendelse og tilbagetagelse. Det er derfor vigtigt, at oplysninger om tredjelandstatsborgere og statsløse, som opholder sig ulovligt i Unionen, indsamles og videregives til Eurodac og ligeledes sammenlignes med de oplysninger, der er indsamlet og videregivet med henblik på at fastslå identiteten af de ansøgere, der søger

om international beskyttelse, og de tredjelandstatsborgere eller statsløse, der pågribes i forbindelse med irregulær passage af medlemsstaternes ydre grænser, således at det bliver lettere at identificere dem, sikre deres tilbagesendelse og tilbagetagelse og mindske identitetssvig. Denne indsamling, videregivelse og sammenligning af oplysninger bør også bidrage til at afkorte de administrative procedurer, der er nødvendige for at sikre tilbagesendelse og tilbagetagelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse med ulovligt ophold, herunder den periode, hvori de kan frihedsberøves administrativt i afventning af udsendelse. Det bør også gøre det muligt at identificere transittredjelands, hvortil tredjelandstatsborgere eller statsløse med ulovligt ophold kan tilbagetages.

- 23) For at lette procedurerne for identifikation og udstedelse af rejsedokumenter med henblik på tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse med ulovligt ophold registreres, hvis tilgængeligt, en scannet farvekopi af et identitets- eller rejsedokument i Eurodac sammen med en angivelse af dets ægthed. Hvis et sådant identitets- eller rejsedokument ikke er tilgængeligt, registreres kun et enkelt andet tilgængeligt dokument, der kan identificere tredjelandstatsborgeren eller den statsløse, i Eurodac sammen med en angivelse af dets ægthed. For at lette procedurerne for identifikation og udstedelse af rejsedokumenter med henblik på tilbagesendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse med ulovligt ophold og for ikke at forsyne systemet med falske dokumenter bør udelukkende dokumenter, der er godkendt som ægte eller hvis ægthed ikke kan fastslås på grund af manglende sikkerhedselementer, bevares i systemet.
- 24) Rådet godkendte i sine konklusioner om tilbagesendelsespolitikens fremtid af 8. oktober 2015 Kommissionens initiativ om at undersøge muligheden for at udvide anvendelsesområdet for og formålet med Eurodac, således at dataene kan anvendes med henblik på tilbagesendelse. Medlemsstaterne bør have de nødvendige redskaber til rådighed for at kunne kontrollere illegal migration til Unionen og afsløre sekundære bevægelser inden for Unionen af tredjelandstatsborgere eller statsløse med ulovligt ophold i Unionen. Oplysningerne i Eurodac bør derfor på de betingelser, der er fastsat i denne forordning, være til rådighed for medlemsstaternes udpegede myndigheder med henblik på sammenligninger.
- 25) Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896²², støtter medlemsstaterne i deres bestræbelser på bedre at forvalte de ydre grænser og kontrollere ulovlig indvandring. Den Europæiske Unions Asylagentur, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2303²³, yder operationel og teknisk bistand til medlemsstaterne. Autoriserede brugere i disse agenturer og i andre agenturer på området retlige og indre anliggender bør således gives adgang til det centrale register, hvis en sådan adgang er relevant for gennemførelsen af deres opgaver i overensstemmelse med relevante databeskyttelsesgarantier.
- 26) Da medlemmer af europæiske grænse- og kystvagthold eller af eksperter fra asylstøtteholdene, der er omhandlet i henholdsvis forordning (EU) 2019/1896 og (EU) 2021/2303, efter anmodning fra værtsmedlemsstaten kan optage og videregive biometriske oplysninger, bør der udvikles passende teknologiske løsninger for at sikre, at der ydes effektiv bistand til værtsmedlemsstaten.

²² Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2019/1896 af 13. november 2019 om den europæiske grænse- og kystvagt og om ophævelse af forordning (EU) nr. 1052/2013 og (EU) 2016/1624 (EUT L 295 af 14.11.2019, s. 1).

²³ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2021/2303 af 15. december 2021 om Den Europæiske Unions Asylagentur og om ophævelse af forordning (EU) nr. 439/2010 (EUT L 468 af 30.12.2021, s. 1).

- 27) For at Eurodac effektivt kan bistå i forbindelse med kontrol af irregulær indvandring til Unionen og afsløring af sekundære bevægelser inden for Unionen, er systemet derudover nødt til at kunne optælle antallet af såvel ansøgere som ansøgninger i systemet ved sammenkædning af alle datasæt vedrørende en person, uanset hvilken kategori den pågældende tilhører, i en enkelt sekvens. Hvis et datasæt, der er registreret i Eurodac, slettes, bør ethvert link til det pågældende datasæt slettes automatisk.
- 28) Ved bekæmpelsen af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger er det af afgørende betydning for de retshåndhævende myndigheder at råde over så fuldstændige og ajourførte oplysninger som muligt, hvis de skal kunne udføre deres opgaver. Oplysningerne i Eurodac er nødvendige for at kunne forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger som omhandlet i direktiv (EU) 2017/541 eller andre alvorlige strafbare handlinger som omhandlet i rammeafgørelse 2002/584/RIA. Oplysningerne i Eurodac bør derfor på de betingelser, der er fastsat i denne forordning, være til rådighed med henblik på sammenligninger for medlemsstaternes udpegede myndigheder og den udpegede enhed hos Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol), der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794²⁴.

24 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/794 af 11. maj 2016 om Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol) og om erstatning og ophævelse af Rådets afgørelse 2009/371/RIA, 2009/934/RIA, 2009/935/RIA, 2009/936/RIA og 2009/968/RIA (EUT L 135 af 24.5.2016, s. 53).

- 29) De beføjelser, der gives retshåndhævende myndigheder til adgang til Eurodac, bør ikke berøre den ret, som en ansøger om international beskyttelse har til at få sin ansøgning behandlet rettidigt i overensstemmelse med den relevante ret. Endvidere bør enhver efterfølgende opfølgning efter et "hit" i Eurodac heller ikke berøre denne ret.
- 30) I sin meddelelse til Rådet og Europa-Parlamentet af 24. november 2005 om øget effektivitet, kompatibilitet og synergi blandt europæiske databaser inden for retlige og indre anliggender, skitserer Kommissionen, at myndigheder, der er ansvarlige for national sikkerhed, kunne få adgang til Eurodac i nærmere afgrænsede tilfælde, hvor der er begrundet mistanke om, at gerningsmanden til en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling har ansøgt om international beskyttelse. I denne meddelelse fastslog Kommissionen, at det af hensyn til proportionalitetsprincippet kræves, at der med henblik på sådanne formål kun kan foretages forespørgsler i Eurodac, når der foreligger et tungtvejende hensyn til den offentlige sikkerhed, dvs. hvis den forbryder eller terrorist, der skal identificeres, har begået en så forkastelig handling, at det kan retfærdiggøres at foretage forespørgsler i en database, hvor der registreres personer med ren straffeattest, og den konkluderede, at tærsklen for, hvornår myndigheder med ansvar for intern sikkerhed kan foretage forespørgsler i Eurodac, derfor altid skal være væsentligt højere end tærsklen for at foretage forespørgsler i kriminalregistre.
- 31) Desuden spiller Europol en nøglerolle i samarbejdet mellem medlemsstaternes myndigheder vedrørende efterforskning af kriminalitet på tværs af grænserne til støtte for forebyggelse, analyser og efterforskning af kriminalitet på EU-plan. Europol bør derfor også have adgang til Eurodac inden for rammerne af sine opgaver og i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794.
- 32) Europol bør kun kunne fremsætte anmodninger om sammenligning med Eurodacoplysninger i særlige tilfælde, under særlige omstændigheder og på strenge betingelser, i overensstemmelse med principperne om nødvendighed og proportionalitet, der er nedfældet i artikel 52, stk. 1, i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret"), og som fortolket af EU-Domstolen ("Domstolen")²⁵.

25 Domstolens dom af 8. april 2014, *Digital Rights Ireland Ltd mod Minister for Communications, Marine and Natural Resources m.fl. og Kärntner Landesregierung m.fl.*, forenede sager C-293/12 og C-594/12, ECLI:EU:C:2014:238; Domstolens dom af 21. december 2016, *Tele2 Sverige AB mod Post- och telestyrelsen og Secretary of State for the Home Department mod Tom Watson m.fl.*, forenede sager C-203/15 and C-698/15, ECLI:EU:C:2016:970.

- 33) Eftersom Eurodac oprindeligt blev oprettet for at lette anvendelsen af Dublinkonventionen²⁶, vil adgang til Eurodac med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger udgøre en yderligere udvikling i forhold til det oprindelige formål med Eurodac. I henhold til artikel 52, stk. 1, i chartret skal enhver begrænsning af udøvelsen af den grundlæggende ret til respekt for privatlivets fred for personer, hvis personlige oplysninger behandles i Eurodac, være fastsat ved lov, hvilket skal være formuleret tilstrækkeligt præcist til, at borgerne kan indrette deres adfærd herefter, og skal beskytte den enkelte mod vilkårlighed og med tilstrækkelig klarhed angive omfanget af det skøn, der indrømmes de kompetente myndigheder, og bestemme, hvordan skønnet skal udøves. I henhold til proportionalitetsprincippet skal enhver sådan begrænsning være nødvendig og reelt opfylde mål af almen interesse, der er anerkendt af Unionen.

26 Konvention om fastsættelse af, hvilken stat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der indgives i en af De Europæiske Fællesskabers medlemsstater - Dublin- Konventionen (EFT C 254 af 19.8.1997, s. 1).

- 34) Selv om det oprindelige formål med oprettelsen af Eurodac ikke omfattede muligheden for at anmode om sammenligning af oplysninger med databasen på grundlag af et latent fingeraftryk, som er det spor af fingeraftryk, der kan findes på et gerningssted, er en sådan mulighed af afgørende betydning inden for politisamarbejde. Muligheden for at sammenligne et latent fingeraftryk med de fingeraftryksoplysninger, der er lagret i Eurodac, vil i tilfælde, hvor der er rimelige grunde til at antage, at gerningsmanden eller offeret kunne være omfattet af en af de af denne forordning omfattede kategorier, give medlemsstaternes udpegede myndigheder et særdeles værdifuldt redskab til at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, for eksempel når de eneste beviser, der findes på et gerningssted, er latente fingeraftryk.
- 35) I denne forordning fastsættes desuden betingelserne for, hvilke anmodninger om sammenligning af biometriske eller alfanumeriske oplysninger med Eurodacoplysninger med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger der bør tillades, og de nødvendige garantier, der skal sikre beskyttelsen af den grundlæggende ret til privatlivets fred, for så vidt angår de personer, hvis personoplysninger behandles i Eurodac. Disse strenge betingelser afspejler det forhold, at der i Eurodacs database registreres biometriske og alfanumeriske oplysninger om personer, der ikke formodes at have begået en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling. Det anerkendes, at de retshåndhævende myndigheder og Europol ikke altid vil være i besiddelse af de biometriske oplysninger om den mistænkte eller det offer, som er genstand for efterforskningen, hvilket kunne vanskeliggøre deres muligheder for at kontrollere biometriske sammenligningsdatabaser som Eurodac. Det er vigtigt at give de retshåndhævende myndigheder og Europol de værktøjer, der er nødvendige for at forebygge, afsløre og efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, når dette er nødvendigt. Med henblik på at bidrage yderligere til disse myndigheders og Europolis efterforskning bør søgning baseret på alfanumeriske oplysninger være tilladt i Eurodac, navnlig i sager, hvor der ikke kan findes biometriske beviser, men hvor disse myndigheder og Europol er i besiddelse af den mistænkte eller offerets personlige oplysninger eller identitetspapirer.

- 36) Udvidelsen af anvendelsesområdet og forenklingen af adgangen til Eurodac med henblik på retshåndhævelse bør hjælpe medlemsstaterne med at håndtere de stadig mere komplicerede operationelle situationer og sager, der involverer grænseoverskridende kriminalitet og terrorisme med direkte indvirkning på sikkerhedssituationen i Unionen. Betingelserne for adgang til Eurodac med henblik på forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger bør også gøre det muligt for medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder at tackle sager, hvor mistænkte anvender flere identiteter. Med henblik herpå bør et hit i forbindelse med en søgning i en relevant database, inden Eurodac tilgås, ikke forhindre adgang til Eurodac. Det kan også være et nyttigt redskab til at imødegå truslen fra radikaliserede personer eller terrorister, som kan være blevet registreret i Eurodac. Bredere og enklere adgang til Eurodac for medlemsstaternes retshåndhævende myndigheder bør gøre det muligt for medlemsstaterne at anvende alle eksisterende redskaber til at sikre et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, under fuld overholdelse af de grundlæggende rettigheder.
- 37) For at sikre lige behandling af alle ansøgere og personer med international beskyttelse, samt sikre sammenhæng med gældende EU-ret vedrørende asyl, navnlig forordning (EU) 2024/1347, (EU) 2024/1350 og (EU) 2024/1351 omfatter anvendelsesområdet for nærværende forordning også ansøgere om subsidær beskyttelse og personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse.
- 38) Det er også nødvendigt, at medlemsstaterne med det samme optager og videregiver biometriske oplysninger om enhver ansøger om international beskyttelse, i forhold til hvem medlemsstaterne agter at gennemføre en indrejseprocedure i henhold til forordning (EU) 2024/1350, om alle tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der pågribes i forbindelse med irregulær passage af en medlemsstats ydre grænse, eller som det konstateres opholder sig ulovligt i en medlemsstat, og om enhver person, som ilandsættes efter en eftersøgnings- og redningsoperation, forudsat at de er fyldt mindst seks år.
- 39) Forpligtelsen til at optage biometriske oplysninger for tredjelandsstatsborgere eller statsløse med ulovligt ophold, der er fyldt seks år, berører ikke medlemsstaternes ret til at forlænge tredjelandsstatsborgeres eller statsløses ophold på deres område i henhold til artikel 20, stk. 2, i konventionen om gennemførelse af Schengenaf-talen²⁷.
- 40) Det forhold, at en ansøgning om international beskyttelse er fremsat efter eller samtidig med pågribelsen af tredjelandsstatsborgeren eller den statsløse i forbindelse med irregulær passage af de ydre grænser, fritager ikke medlemsstaterne for at registrere disse personer som personer, der pågribes i forbindelse med irregulær passage af den ydre grænse.

27 Konvention om gennemførelse af Schengenaf-talen af 14. juni 1985 mellem regeringerne for staterne i Den Økonomiske Union Benelux, Forbundsrepublikken Tyskland og Den Franske Republik om gradvis ophævelse af kontrollen ved de fælles grænser (EFT L 239 af 22.9.2000, s. 19).

- 41) Det forhold, at en ansøgning om international beskyttelse er fremsat efter eller samtidig med pågribelsen af tredjelandsstatsborgeren eller den statsløse, der opholder sig ulovligt på medlemsstaternes område, fritager ikke medlemsstaterne for at registrere disse personer som personer, der opholder sig ulovligt på medlemsstaters område.
- 42) Det forhold, at ansøgningen om international beskyttelse er fremsat efter eller samtidig med ilandsættelsen af tredjelandsstatsborgeren eller den statsløse efter en eftersøgnings- og redningsoperation, fritager ikke medlemsstaterne for at registrere disse personer som personer, der ilandsættes efter en eftersøgnings- og redningsoperation.
- 43) Det forhold, at en ansøgning om international beskyttelse er fremsat efter eller samtidig med registreringen af personen med midlertidig beskyttelse fritager ikke medlemsstaterne for at registrere personerne som personer med midlertidig beskyttelse.

- 44) Med henblik på at styrke beskyttelsen af alle børn, som er omfattet af denne forordnings anvendelsesområde, herunder uledsagede mindreårige, som ikke har anmodet om international beskyttelse, og børn, som kan blive adskilt fra deres familie, er det også nødvendigt at optage biometriske oplysninger, som kan lagres i Eurodac, for at hjælpe med at fastlægge børns identitet og hjælpe en medlemsstat med at spore deres familiemedlemmer i, eller en tilknytning de måtte have til, en anden medlemsstat, og med at spore forsvundne børn, herunder med henblik på retshåndhævelse, ved at supplere de eksisterende instrumenter, navnlig Schengeninformationssystemet (SIS), som er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1862²⁸. Effektive identifikationsprocedurer vil hjælpe medlemsstaterne med at sikre en passende beskyttelse af børn. Fastlæggelsen af familiemæssig tilknytning er vigtig for at kunne genoprette familiens enhed og skal være tæt knyttet til fastlæggelsen af barnets tarv og i sidste ende til at finde en holdbar løsning i overensstemmelse med national praksis efter en behovsvurdering foretaget af en kompetent national myndighed, der varetager børns rettigheder.
- 45) Den medarbejder, der er ansvarlig for at optage en mindreårigs biometriske oplysninger, bør også modtage uddannelse, således at der udvises tilstrækkelig omhu for at sikre, at den mindreåriges biometriske oplysninger er af en passende kvalitet, og for at garantere, at processen er børnevenlig, så den mindreårige, navnlig en meget ung mindreårig, føler sig tryk og er samarbejdsvillig, når vedkommendes biometriske oplysninger skal optages.

28 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1862 af 28. november 2018 om oprettelse, drift og brug af Schengeninformationssystemet (SIS) på området politisamarbejde og strafferetligt samarbejde, om ændring og ophævelse af Rådets afgørelse 2007/533/RIA og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1986/2006 og Kommissionens afgørelse 2010/261/EU (EUT L 312 af 7.12.2018, s. 56).

- 46) Enhver mindreårig, som er fyldt seks år, bør ledsages af et voksent familiemedlem, hvis det er til stede, under hele forløbet, når vedkommendes biometriske oplysninger optages. Den uledsagede mindreårige bør ledsages af en repræsentant eller, hvis der ikke er udpeget en repræsentant, en person uddannet til at sikre barnets tarv og generelle trivsel under hele forløbet, når vedkommendes biometriske oplysninger optages. En sådan uddannet person bør ikke være den medarbejder, der er ansvarlig for at optage biometriske oplysninger, bør handle uafhængigt og bør ikke modtage ordrer fra hverken den medarbejder eller den tjenestegren, der er ansvarlig for at optage de biometriske oplysninger. En sådan uddannet person bør være den person, der er udpeget til midlertidigt at fungere som repræsentant i henhold til direktiv (EU) 2024/1346, når denne person er blevet udpeget.
- 47) Barnets tarv bør være et bærende hensyn for medlemsstaterne, når de anvender denne forordning. Hvis den anmodende medlemsstat konstaterer, at Eurodacoplysninger vedrører et barn, må disse oplysninger kun anvendes med henblik på retshåndhævelse, navnlig i forbindelse med forebyggelse, afsløring og efterforskning af handel med børn og andre alvorlige forbrydelser mod børn, af den anmodende medlemsstat og i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats gældende ret vedrørende mindreårige og i overensstemmelse med forpligtelsen til at lade barnets tarv komme i første række.
- 48) Det er nødvendigt at fastsætte præcise regler for videregivelsen af sådanne biometriske oplysninger og andre relevante personoplysninger i Eurodac, lagring heraf, sammenligning heraf med andre biometriske oplysninger, videregivelse af resultaterne af en sådan sammenligning og mærkning og sletning af de registrerede oplysninger. Disse regler kan være forskellige for, og bør være specielt tilpasset til, de enkelte kategorier af tredjelandsstatsborgere eller statsløse.
- 49) Medlemsstaterne bør sikre videregivelse af biometriske oplysninger i en kvalitet, der er egnet til sammenligning i det elektroniske fingeraftryks- og ansigtsgenkendelsessystem. Alle myndigheder

med adgangsrret til Eurodac bør investere i tilstrækkelig uddannelse og i det nødvendige teknologiske udstyr. Myndigheder med adgangsrret til Eurodac bør informere eu-LISA om særlige vanskeligheder, som de støder på med hensyn til oplysningernes kvalitet, således at disse vanskeligheder kan blive løst.

- 50) Det forhold, at det midlertidigt eller permanent er umuligt at optage eller videregive en persons biometriske oplysninger, bl.a. fordi oplysningernes kvalitet er utilstrækkelig til en hensigtsmæssig sammenligning, på grund af tekniske problemer eller årsager knyttet til beskyttelse af sundheden, eller fordi den registrerede er uegnet eller ude af stand til at få optaget biometriske oplysninger på grund af omstændigheder, som ligger uden for den pågældende persons kontrol, bør dette ikke få negative følger for sagsbehandlingen af eller afgørelsen om denne persons ansøgning om international beskyttelse.
- 51) Medlemsstaterne bør tage højde for arbejdsdokumentet fra Kommissionens tjenestegrene om gennemførelse af Eurodacforordningen med hensyn til forpligtelsen til at optage fingeraftryk, som Rådet den 20. juli 2015 opfordrede medlemsstaterne til at følge. Det beskriver bedste praksis, når det gælder optagelse af fingeraftryk. Hvor det er relevant, bør medlemsstaterne også tage højde for tjeklisten om at overholde grundlæggende rettigheder, når der optages fingeraftryk til Eurodac, udgivet af Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder, som har til formål at hjælpe dem med at overholde forpligtelserne vedrørende grundlæggende rettigheder, når de optager fingeraftryk.
- 52) Medlemsstaterne bør underrette alle personer, der i henhold til denne forordning er forpligtet til at afgive biometriske oplysninger, om deres forpligtelse hertil. Medlemsstaterne bør også forklare disse personer, at det er i deres interesse fuldt ud og øjeblikkeligt at samarbejde under proceduren ved at give deres biometriske oplysninger. Hvis en medlemsstats nationale ret fastsætter administrative foranstaltninger, der som en sidste udvej giver mulighed for at optage biometriske oplysninger ved anvendelse af tvang, skal sådanne foranstaltninger fuldt ud respektere chartret. Kun i behørigt begrundede tilfælde og som en sidste udvej, hvor andre muligheder er udtømt, kan der anvendes en forholdsmæssig grad af tvang for at sikre, at tredjelandsstatsborgere eller statsløse, som anses for at være sårbare personer, og mindreårige overholder forpligtelsen til at afgive biometriske oplysninger.
- 53) Når frihedsberøvelse anvendes til at fastslå eller kontrollere identiteten på en tredjelandsstatsborger eller en statsløs, bør den kun anvendes af medlemsstaterne som en sidste udvej og under fuld overholdelse af den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder og i overensstemmelse med relevant EU-ret, herunder chartret.
- 54) Om nødvendigt bør hit kontrolleres af en uddannet fingeraftryksekspert for at sikre en præcis ansvarsfastsættelse i henhold til forordning (EU) 2024/1351, en nøjagtig identifikation af tredjelandsstatsborgeren og eller den statsløse og en nøjagtig identifikation af den mistænkte for en forbrydelse eller offeret for en forbrydelse, hvis oplysninger kunne være lagret i Eurodac. Kontrol foretaget af en uddannet ekspert bør anses for nødvendig, hvis der er tvivl om, hvorvidt resultatet af sammenligningen af fingeraftryksoplysningerne vedrører den samme person, navnlig hvis de oplysninger, der svarer til et fingeraftrykshit, tilhører en person af et andet køn, eller hvis ansigtsbilledoplysningerne ikke svarer til ansigtskarakteristika for den person, hvis biometriske oplysninger blev optaget. Hits fra Eurodac, som bygger på ansigtsbilleder, bør også kontrolleres af en ekspert, der er uddannet i overensstemmelse med national praksis, når sammenligningen foretages udelukkende med ansigtsbilledoplysninger. Hvis der gennemføres en samtidig sammenligning af fingeraftryks- og ansigtsbilledoplysninger, og der fås hit for begge sæt biometriske oplysninger, bør medlemsstaterne kunne kontrollere resultatet af sammenligningen af ansigtsbilledoplysningerne.
- 55) Tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der har ansøgt om international beskyttelse i én medlemsstat, kunne forsøge at ansøge om international beskyttelse i en anden medlemsstat i mange år fremover. Den maksimale periode for lagring af biometriske oplysninger om tredjelandsstatsborgere

eller statsløse, der har ansøgt om international beskyttelse, i Eurodac bør begrænses til det strengt nødvendige og være forholdsmæssig, i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, der er nedfældet i chartrets artikel 52, stk. 1, og som fortolket af Domstolen. Da de fleste tredjelandstatsborgere og statsløse, som har opholdt sig i Unionen i adskillige år, vil have opnået fast status eller endog statsborgerskab i en medlemsstat inden for denne periode, bør en periode på ti år for lagring af biometriske og alfanumeriske oplysninger anses for rimelig.

- 56) I sine konklusioner om statsløshed af 4. december 2015 mindede Rådet og repræsentanterne for medlemsstaternes regeringer om Unionens tilsagn fra september 2012 om, at alle medlemsstater ville tiltræde konventionen om statsløse personers retsstilling udfærdiget i New York den 28. september 1954 og overveje at tiltræde konventionen om begrænsning af statsløshed udfærdiget i New York den 30. august 1961.
- 57) Med henblik på at anvende grundene til afslag i henhold til forordning (EU) .../...+, bør de biometriske oplysninger for tredjelandstatsborgere eller statsløse, som er registreret med henblik på gennemførelse af en indrejseprocedure i henhold til nævnte forordning, optages, videregives til Eurodac og sammenlignes med de oplysninger, der er lagret i Eurodac, for personer, der har fået tildelt international beskyttelse eller humanitær status i henhold til national ret i overensstemmelse med nævnte forordning, for personer der er blevet nægtet indrejse i en medlemsstat af en af de grunde, der er omhandlet i nævnte forordning, nemlig at der var rimelige grunde til at antage, at den pågældende tredjelandstatsborger eller statsløse udgør en fare for samfundet, den offentlige orden, sikkerheden eller folkesundheden i den pågældende medlemsstat, eller af den grund, at der er sket indberetning til Schengeninformationssystemet eller i en medlemsstats nationale database med henblik på nægtelse af indrejse, eller for hvem indrejseproceduren er blevet afbrudt, fordi de ikke har givet eller har trukket deres samtykke tilbage, og for personer, der er blevet genbosat i henhold til en national genbosætningsordning. Disse kategorier af oplysninger bør derfor lagres i Eurodac og stilles til rådighed til sammenligninger.
- 58) Med henblik på anvendelsen af forordning (EU) 2024/1350 og forordning (EU) 2024/1351 bør biometriske oplysninger om tredjelandstatsborgere eller statsløse, der har fået tildelt international beskyttelse eller humanitær status i henhold til national ret i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1350, lagres i Eurodac i fem år fra den dato, hvor de blev optaget. En sådan periode bør være tilstrækkelig i betragtning af, at de fleste af disse personer vil have opholdt sig i Unionen i adskillige år og vil have opnået status som fastboende udlænding eller endog statsborgerskab i en medlemsstat.
- 59) Hvis en tredjelandstatsborger eller en statsløs er blevet nægtet indrejse i en medlemsstat af en af grundene fastsat i forordning (EU) 2024/1350, nemlig at der var rimelige grunde til at antage, at den pågældende tredjelandstatsborger eller statsløse udgør en fare for samfundet, den offentlige orden, sikkerheden eller folkesundheden i den pågældende medlemsstat, eller af den grund, at der er sket indberetning til Schengeninformationssystemet eller i en medlemsstats nationale database med henblik på nægtelse af indrejse, bør de tilhørende oplysninger lagres i en periode på tre år fra den dato, hvor den negative afgørelse om indrejse blev truffet. Det er nødvendigt at lagre sådanne oplysninger så længe, at andre medlemsstater, der gennemfører en indrejseprocedure, kan modtage oplysninger fra Eurodac, herunder eventuelle oplysninger om mærkning af oplysninger, fra andre medlemsstater, under hele indrejseproceduren, om nødvendigt ved at anvende de grunde til afslag, der er omhandlet i forordning (EU) 2024/1350. Desuden bør oplysninger om indrejseprocedurer, der tidligere er blevet afbrudt, fordi tredjelandstatsborgere eller statsløse ikke har givet eller har trukket deres samtykke tilbage, lagres i tre år i Eurodac for at gøre det muligt for de øvrige medlemsstater, der gennemfører en indrejseprocedure, at træffe en negativ afgørelse, som tilladt ved nævnte forordning.
- 60) Videregivelsen af oplysninger om registrerede personer med henblik på gennemførelse af en indrejseprocedure i Eurodac bør bidrage til at begrænse antallet af medlemsstater, der udveksler disse

personers personoplysninger i forbindelse med en efterfølgende indrejseprocedure, og bør derfor bidrage til at sikre overholdelse af princippet om dataminimering.

- 61) Hvis en medlemsstat modtager et hit fra Eurodac, der kan hjælpe denne medlemsstat med at opfylde de forpligtelser, der er nødvendige for at anvende grunde til at nægte indrejse i henhold til forordning (EU) 2024/1350, bør den oprindelsesmedlemsstat, der tidligere har nægtet en tredjelandstatsborger eller statsløs indrejse, med det samme udveksle supplerende oplysninger med den medlemsstat, der modtog hittet, i overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde og med forbehold af principperne om databeskyttelse. En sådan udveksling af oplysninger bør gøre det muligt for den medlemsstat, der modtog hittet, at træffe en afgørelse om indrejsetilladelsen inden for den frist, der er fastsat i nævnte forordning for at afslutte indrejseproceduren.
- 62) Forpligtelsen til at optage og videregive de biometriske oplysninger om registrerede med henblik på gennemførelse af en indrejseprocedure, bør ikke finde anvendelse, hvis den pågældende medlemsstat afbryder proceduren, inden der er optaget biometriske oplysninger.
- 63) Med henblik på effektivt at kunne forhindre og overvåge de uautoriserede bevægelser, som tredjelandstatsborgere eller statsløse uden ret til ophold i Unionen foretager, og træffe de nødvendige foranstaltninger til effektivt at kunne håndhæve tilbagesendelse og tilbagetagelse af tredjelandstatsborgere i overensstemmelse med direktiv 2008/115/EF og af hensyn til retten til beskyttelse af personoplysninger, bør det anses for nødvendigt at lagre biometriske og alfanumeriske oplysninger i en periode på fem år.
- 64) For at støtte medlemsstaterne i deres administrative samarbejde ved gennemførelsen af direktiv 2001/55/EF bør oplysninger om personer med midlertidig beskyttelse lagres i Eurodac i en periode på et år fra ikrafttrædelsesdatoen for den relevante gennemførelsesafgørelse fra Rådet. Lagringsperioden bør forlænges hvert år, så længe den midlertidige beskyttelse varer.
- 65) Lagringsperioden bør være kortere i visse situationer, hvor der ikke er behov for at lagre de biometriske oplysninger og eventuelle andre personoplysninger så længe. De biometriske oplysninger og alle andre personoplysninger, som tilhører tredjelandstatsborgere eller statsløse, bør slettes omgående og permanent, når en tredjelandstatsborger eller statsløs opnår statsborgerskab i en medlemsstat.
- 66) Det er hensigtsmæssigt at lagre oplysninger vedrørende de registrerede, der fik registreret deres biometriske oplysninger i Eurodac ved fremsættelse eller registrering af deres ansøgning om international beskyttelse, og som har fået tildelt international beskyttelse i en medlemsstat, så det bliver muligt at sammenligne oplysninger, der registreres ved registrering eller fremsættelse af deres ansøgning om international beskyttelse, med de oplysninger, der tidligere er registreret.
- 67) eu-LISA er blevet betroet Kommissionens opgaver vedrørende den operationelle drift af Eurodac i henhold til denne forordning og visse opgaver vedrørende kommunikationsinfrastrukturen fra den 1. december 2012, den dato, hvor eu-LISA indledte sin virksomhed. Desuden bør Europol have observatørstatus på eu-LISA's bestyrelsesmøder, når et spørgsmål vedrørende anvendelsen af denne forordning om adgang til søgning i Eurodac for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og den udpegede myndighed hos Europol med henblik på forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger er på dagsordenen. Europol bør kunne udpege en repræsentant til eu-LISA's rådgivende gruppe for Eurodac.
- 68) Det er nødvendigt helt klart at fastlægge det ansvar, der påhviler Kommissionen og eu-LISA for så vidt angår Eurodac og kommunikationsinfrastrukturen og medlemsstaternes opgaver for så vidt angår databehandling og datasikkerhed samt adgang til og berigtigelse af de registrerede oplysninger.
- 69) Det er nødvendigt at udpege de kompetente myndigheder i medlemsstaterne samt det nationale adgangspunkt, hvorigennem anmodninger om sammenligning med Eurodacoplysninger indgives, og at føre en liste over de operative enheder inden for de udpegede myndigheder, som er bemyndigede til at anmode om en sådan sammenligning med særligt henblik på forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.

- 70) Det er nødvendigt at udpege og føre en liste over de operative enheder i Europol, der har tilladelse til at anmode om sammenligninger med Eurodacoplysninger gennem Europols adgangspunkt. Disse enheder, herunder enheder, der beskæftiger sig med menneskehandel, seksuelt misbrug og seksuel udnyttelse, navnlig når ofrene er mindreårige, bør have tilladelse til at anmode om sammenligninger med Eurodacoplysninger gennem Europols adgangspunkt for at støtte og styrke medlemsstaternes indsats for at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, der ligger inden for Europols mandat.
- 71) Anmodninger om sammenligning med oplysninger, der er lagret i Eurodac, bør indgives af de operative enheder inden for de udpegede myndigheder til de nationale adgangspunkter via kontrolmyndigheden og bør være begrundede. De operative enheder inden for de udpegede myndigheder, som er bemyndigede til at anmode om sammenligninger med Eurodacoplysninger, bør ikke fungere som kontrolmyndighed. Kontrolmyndighederne bør handle uafhængigt af de udpegede myndigheder og bør have ansvar for, på en uafhængig måde, at sikre, at de betingelser for at få adgang, der er fastsat i denne forordning, fuldt ud er opfyldt. Kontrolmyndighederne bør derefter videresende anmodningen om sammenligning, uden at fremsende grundene hertil, via det nationale adgangspunkt til Eurodac, efter at de har kontrolleret, at alle betingelser for at få adgang er opfyldt. I ekstraordinære tilfælde af hastende karakter, hvor det er nødvendigt tidligt at få adgang til oplysninger for at reagere på en specifik og reel trussel i forbindelse med terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, bør det være muligt for kontrolmyndigheden at videresende anmodningen omgående og først foretage kontrollen bagefter.
- 72) Det bør være muligt for den udpegede myndighed og kontrolmyndigheden at tilhøre samme organisation, hvis dette er tilladt i henhold til national ret, men kontrolmyndigheden bør handle uafhængigt, når den udfører sine opgaver i henhold til denne forordning.
- 73) Med henblik på at beskytte personoplysninger og udelukke systematiske sammenligninger, som bør være forbudt, bør behandlingen af Eurodacoplysninger kun finde sted i særlige tilfælde, og når det er nødvendigt med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger. Et sådant særligt tilfælde foreligger navnlig, når anmodningen om sammenligning angår en nærmere bestemt konkret situation, en nærmere bestemt konkret fare, som har forbindelse til en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling, eller nærmere angivne personer, som der er vægtige grunde til at antage vil begå eller har begået en sådan strafbar handling. Et sådant særligt tilfælde foreligger også, når anmodningen om sammenligning angår en person, der har været offer for en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling. Medlemsstaternes udpegede myndigheder og den udpegede myndighed hos Europol bør således kun anmode om at foretage sammenligninger med Eurodac, når de har rimelige grunde til at antage, at en sådan sammenligning vil kunne tilvejebringe oplysninger, der i væsentlig grad vil kunne hjælpe dem med at forebygge, afsløre eller efterforske en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling.
- 74) Endvidere bør der kun gives adgang på betingelse af, at der er gennemført en forudgående søgning i medlemsstatens nationale biometriske databaser og i alle andre medlemsstaters elektroniske fingeraftrykssystemer, jf. Rådets afgørelse 2008/615/RIA²⁹, medmindre konsultationen af CIR i overensstemmelse med artikel 22, stk. 2, i forordning (EU) 2019/818 viser, at oplysningerne om den pågældende person er lagret i Eurodac. Den betingelse forudsætter, at den anmodende medlemsstat foretager sammenligninger med alle øvrige medlemsstaters elektroniske fingeraftrykssystemer, jf. afgørelse 2008/615/RIA, som er teknisk tilgængelige, medmindre den pågældende medlemsstat kan godtgøre, at der er rimelige grunde til at antage, at det ikke vil føre til identifikation af den registrerede. Der foreligger navnlig sådanne rimelige grunde, når den konkrete sag ikke har nogen operationel eller efterforskningsmæssig forbindelse til en given medlemsstat. Denne betingelse forudsætter forudgående retlig og teknisk gennemførelse af afgørelse 2008/615/RIA af den anmodende medlemsstat for så vidt angår fingeraftryksoplysninger, da det

ikke bør være tilladt at foretage kontrol i Eurodac med henblik på retshåndhævelse, hvis kravene for at opfylde den betingelse ikke er opfyldt. Ud over den forudgående søgning i databaserne bør de udpegede myndigheder også kunne samtidigt foretage kontrol i VIS, forudsat at betingelserne for sammenligning med de oplysninger, der er lagret deri, jf. Rådets afgørelse 2008/633/RIA³⁰, er opfyldt.

29 Rådets afgørelse 2008/615/RIA af 23. juni 2008 om intensivering af det grænseoverskridende samarbejde, navnlig om bekæmpelse af terrorisme og grænseoverskridende kriminalitet (EUT L 210 af 6.8.2008, s. 1).

30 Rådets afgørelse 2008/633/RIA af 23. juni 2008 om adgang til søgning i visuminformationssystemet (VIS) for de udpegede myndigheder i medlemsstaterne og for Europol med henblik på forebyggelse, afsløring og efterforskning af terrorhandlinger og andre alvorlige strafbare handlinger (EUT L 218 af 13.8.2008, s. 129).

- 75) Med henblik på at opnå en effektiv sammenligning og udveksling af personoplysninger bør medlemsstaterne fuldt ud gennemføre og anvende eksisterende internationale aftaler og EU-ret vedrørende udveksling af personoplysninger, som allerede er i kraft, navnlig afgørelse 2008/615/RIA.
- 76) Unionens ansvar uden for kontraktforhold i forbindelse med driften af Eurodac er underlagt de relevante bestemmelser i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), men det er nødvendigt at fastsætte specifikke regler for medlemsstaternes ansvar uden for kontraktforhold i forbindelse med driften af Eurodac.
- 77) Forordning (EU) 2016/679 finder anvendelse på medlemsstaternes behandling af personoplysninger i medfør af nærværende forordning, medmindre sådan behandling foretages af medlemsstaternes udpegede kompetente myndigheder eller kontrolmyndigheder med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre og retsforfølge terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, herunder for at beskytte mod og forebygge trusler mod den offentlige sikkerhed.
- 78) Nationale regler, der vedtages i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680³¹ finder anvendelse på behandling af personoplysninger foretaget af medlemsstaternes kompetente myndigheder med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre og retsforfølge terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger i henhold til denne forordning.
- 79) Forordning (EU) 2016/794 finder anvendelse på Europolis behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske og afsløre terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger i henhold til nærværende forordning.
- 80) Bestemmelserne i forordning (EU) 2016/679 om beskyttelse af fysiske personers rettigheder og frihedsrettigheder, navnlig retten til beskyttelse af personoplysninger, der vedrører dem, bør specificeres i nærværende forordning med hensyn til ansvaret for behandling af oplysningerne, beskyttelsen af den registreredes rettigheder og tilsynet med databeskyttelsen, navnlig for så vidt angår visse sektorer.
- 81) En persons ret til privatlivets fred og databeskyttelse bør til enhver tid sikres i overensstemmelse med denne forordning for så vidt angår adgang til Eurodac for både medlemsstaternes myndigheder og Unionens bemyndigede agenturer.

31 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2016/680 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med kompetente myndigheders behandling af personoplysninger med henblik på at forebygge, efterforske, afsløre eller retsforfølge strafbare handlinger eller fuldbårde strafferetlige sanktioner og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af Rådets rammeafgørelse 2008/977/RIA (EUT L 119 af 4.5.2016, s. 89).

- 82) Registrerede bør have ret til indsigt i samt berigtigelse og sletning af personoplysninger om dem selv og ret til begrænsning af behandlingen heraf. Den registrerede bør under hensyn til formålene med behandlingen af oplysningerne have ret til få fuldstændiggjort ufuldstændige personoplysninger, herunder ved at fremlægge en supplerende erklæring. Disse rettigheder bør udøves i henhold til forordning (EU) 2016/679 og i overensstemmelse med procedurerne i nærværende forordning, direktiv (EU) 2016/680 og forordning (EU) 2016/794 for så vidt angår behandling af personoplysninger med henblik på retshåndhævelse i henhold til nærværende forordning. I forbindelse med de nationale myndigheders behandling af personoplysninger i Eurodac bør hver medlemsstat af hensyn til retssikkerheden og gennemsigtigheden udpege den myndighed, der skal betragtes som dataansvarlig i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og direktiv (EU) 2016/680, og som bør have det centrale ansvar for denne medlemsstats behandling af oplysninger. Hver medlemsstat bør meddele Kommissionen nærmere oplysninger om denne myndighed.
- 83) Det er også vigtigt, at faktisk ukorrekte oplysninger, der er registreret i Eurodac, berigtiges for at sikre, at de statistikker, der udarbejdes i overensstemmelse med denne forordning, er korrekte.
- 84) Videregivelse af personoplysninger, som en medlemsstat eller Europol i henhold til denne forordning får fra Eurodac, til tredjelande, internationale organisationer og private enheder i eller uden for Unionen bør forbydes for at sikre retten til asyl og for at beskytte personer, hvis oplysninger behandles i henhold til denne forordning, mod at få deres oplysninger videregivet til et tredjeland. Dette indebærer, at medlemsstaterne ikke bør videregive oplysninger fra Eurodac vedrørende: navn(e), fødselsdato, nationalitet, oprindelsesmedlemsstaten eller oprindelsesmedlemsstaterne, den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, eller genbosætningsmedlemsstaten, oplysninger om identitets- eller rejsedokument, stedet og datoen for genbosætningen eller for ansøgningen om international beskyttelse, det referencenummer, som oprindelsesmedlemsstaten bruger, datoen for optagelse af de biometriske oplysninger og den dato, hvor medlemsstaten eller/medlemsstaterne har videregivet oplysningerne til Eurodac, operatørens brugernavn og alle oplysninger vedrørende eventuel overførsel af den registrerede i henhold til forordning (EU) 2024/1351. Dette forbud bør ikke berøre medlemsstaternes ret til at videregive sådanne oplysninger til tredjelande, som forordning (EU) 2024/1351 finder anvendelse på, i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 og de nationale regler, der vedtages i henhold til direktiv (EU) 2016/680, for at sikre, at medlemsstaterne har mulighed for at samarbejde med disse tredjelande med henblik på nærværende forordning.
- 85) Uanset reglen om, at ingen personoplysninger, som en medlemsstat indhenter i henhold til nærværende forordning, bør videregives eller stilles til rådighed for et tredjeland, bør det være muligt at videregive sådanne personoplysninger til et tredjeland, hvis en sådan videregivelse er underlagt strenge betingelser og er nødvendig i konkrete tilfælde som hjælp til identifikation af en tredjelandstatsborger i forbindelse med vedkommendes tilbagesendelse. Videregivelse af personoplysninger bør være underlagt strenge betingelser. Hvis sådanne personoplysninger videregives, bør der ikke gives oplysninger til et tredjeland om, at en tredjelandstatsborger har fremsat en ansøgning om international beskyttelse. Videregivelse af personoplysninger til tredjelande bør gennemføres i overensstemmelse med bestemmelserne i forordning (EU) 2016/679 og foretages med samtykke fra oprindelsesmedlemsstaten. Tredjelande, hvortil tilbagesendelsen sker, er ofte ikke omfattet af afgørelser om tilstrækkeligheden af beskyttelsesniveauet, som vedtages af Kommissionen i henhold til forordning (EU) 2016/679. Endvidere har Unionens omfattende bestræbelser med hensyn til samarbejde med de vigtigste oprindelseslande for tredjelandstatsborgere med ulovligt ophold, der er omfattet af en forpligtelse til at vende tilbage, ikke sikret, at sådanne tredjelande systematisk opfylder den forpligtelse, som er fastlagt i folkeretten, til at tilbagetage egne statsborgere. Tilbagetagelsesaftaler, som indgås eller er ved at blive forhandlet af Unionen eller medlemsstaterne, og som fastsætter fornødne garantier for videregivelse af oplysninger til tredjelande i henhold til artikel 46 i forordning (EU) 2016/679, omfatter et begrænset antal af sådanne tredjelande, og indgåelsen af

nye aftaler er fortsat usikker. I sådanne tilfælde og som en undtagelse for kravet om en afgørelse om tilstrækkelighed eller fornødne garantier bør videregivelse af personoplysninger til tredjelandes myndigheder i henhold til nærværende forordning tillades med henblik på gennemførelse af Unionens tilbagesendelsespolitik, og det bør være muligt at anvende undtagelsen i forordning (EU) 2016/679, forudsat at betingelserne i nævnte forordning er opfyldt. Gennemførelsen af forordning (EU) 2016/679, herunder med hensyn til videregivelse af personoplysninger til tredjelande i henhold til nærværende forordning, overvåges af den nationale uafhængige tilsynsmyndighed. Forordning (EU) 2016/679 finder anvendelse på medlemsstaternes myndigheders ansvar som dataansvarlige i den i nævnte forordning anvendte betydning.

- 86) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725³², særlig artikel 33 vedrørende fortrolighed og behandlingssikkerhed, finder anvendelse på den behandling af personoplysninger, som Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer foretager i medfør af nærværende forordning, uden at dette berører forordning (EU) 2016/794, som bør finde anvendelse på Europols behandling af personoplysninger. Visse punkter bør dog præciseres, hvad angår ansvaret for behandlingen af oplysninger og tilsynet med databeskyttelsen i betragtning af, at databeskyttelse er af central betydning for, at Eurodac kan fungere hensigtsmæssigt, og at datasikkerhed, høj teknisk kvalitet og lovligheden af søgninger er af afgørende betydning for at sikre, at Eurodac fungerer problemfrit og korrekt, og for at lette anvendelsen af forordning (EU) 2024/1351 og (EU) 2024/1350.
- 87) Den registrerede bør navnlig underrettes om formålet med at behandle vedkommendes oplysninger inden for Eurodac, herunder en beskrivelse af målene for forordning (EU) 2024/1351 og (EU) 2024/1350, og om den brug, som retshåndhævende myndigheder kan gøre af vedkommendes oplysninger.

32 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1725 af 23. oktober 2018 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i Unionens institutioner, organer, kontorer og agenturer og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af forordning (EF) nr. 45/2001 og afgørelse nr. 1247/2002/EF (EUT L 295 af 21.11.2018, s. 39).

- 88) Det er hensigtsmæssigt, at de nationale tilsynsmyndigheder, der er oprettet i henhold til forordning (EU) 2016/679, overvåger, at medlemsstaternes behandling af personoplysninger er lovlig, mens Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der er oprettet ved forordning (EU) 2018/1725, overvåger Unionens institutioners, organers, kontorer og agenturers aktiviteter med hensyn til behandlingen af personoplysninger i medfør af nærværende forordning. Disse tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse bør samarbejde om overvågningen af behandlingen af personoplysninger, herunder inden for udvalget for koordineret tilsyn, der er nedsat inden for rammerne af Det Europæiske Databeskyttelsesråd.
- 89) Medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen bør sikre, at de nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er i stand til at overvåge brugen af og adgangen til Eurodacoplysningerne i tilstrækkelig grad.
- 90) Eurodacs resultater bør overvåges og evalueres med jævne mellemrum, og der bør i den forbindelse, som anført i Kommissionens evaluering af denne forordnings overensstemmelse med chartret, også foretages en vurdering af, hvorvidt adgang med henblik på retshåndhævelse har medført en indirekte forskelsbehandling af ansøgere om international beskyttelse. eu-LISA bør en gang om året forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport om Eurodacs virksomhed.
- 91) Medlemsstaterne bør indføre en sanktionsordning, der er effektiv, står i et rimeligt forhold til overtrædelserne og har afskrækkende virkning, for at sanktionere ulovlig behandling af oplysninger, der er registreret i Eurodac i modstrid med dets formål.

- 92) Det er nødvendigt, at medlemsstaterne oplyses om status med hensyn til særlige asylprocedurer for at lette en hensigtsmæssig anvendelse af forordning (EU) 2024/1351.
- 93) Denne forordning bør ikke berøre anvendelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF³³.
- 94) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og respekterer de principper, som navnlig er anerkendt i chartret. Denne forordning tilsigter navnlig at sikre fuld overholdelse af beskyttelsen af personoplysninger og af retten til at søge international beskyttelse og at fremme anvendelsen af chartrets artikel 8 og 18. Denne forordning bør derfor anvendes i overensstemmelse hermed.
- 95) Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse er blevet hørt i overensstemmelse med artikel 42 i forordning (EU) 2018/1725 og afgav udtalelser den 21. september 2016 og den 30. november 2020.

33 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiv 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77).

- 96) Målet for denne forordning, nemlig at oprette et system til sammenligning af biometriske oplysninger til støtte for gennemførelsen af Unionens asyl- og migrationspolitik, kan i sagens natur ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union (TEU). I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- 97) Det er hensigtsmæssigt at begrænse nærværende forordnings territoriale anvendelsesområde, således at det svarer til det territoriale anvendelsesområde for forordning (EU) 2024/1351 med undtagelse af bestemmelserne vedrørende oplysninger, der er indsamlet for at bidrage til anvendelsen af forordning (EU) 2024/1350 på de betingelser, der er fastsat i nærværende forordning.
- 98) I medfør af artikel 1 og 2 i protokol nr. 22 om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til TEU og til TEUF, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark.
- 99) I medfør af artikel 1 og 2 og artikel 4a, stk. 1, i protokol nr. 21 om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling for så vidt angår området med frihed, sikkerhed og retfærdighed, der er knyttet som bilag til TEU og TEUF, og med forbehold af artikel 4 i samme protokol, deltager Irland ikke i vedtagelsen af denne forordning, som ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Irland —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Formålet med "Eurodac"

1. Der oprettes herved et system, benævnt "Eurodac". Dets formål er at:

- a) støtte asylsystemet, herunder ved at lette fastsættelsen af, hvilken medlemsstat der i henhold til forordning (EU) 2024/1351 er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, som en tredjelandstatsborger eller en statsløs har fået registreret i en medlemsstat, samt lette anvendelsen af nævnte forordning på de betingelser, der er fastsat i nærværende forordning
 - b) bistå i forbindelse med anvendelsen af forordning (EU) 2024/1350 på de betingelser, der er fastsat i nærværende forordning
 - c) bistå i forbindelse med kontrol af irregulær indvandring til Unionen og afsløring af sekundære bevægelser inden for Unionen og med identifikationen af tredjelandstatsborgere og statsløse med ulovligt ophold med henblik på at fastlægge, hvilke passende foranstaltninger der skal træffes af medlemsstaterne
 - d) bistå i forbindelse med beskyttelse af børn, herunder i forbindelse med retshåndhævelse
 - e) fastsætte betingelserne for anmodninger fra medlemsstaternes udpegede myndigheder og Europols udpegede myndighed om sammenligning af biometriske eller alfanumeriske oplysninger med de oplysninger, der er lagret i Eurodac, med henblik på retshåndhævelse med det formål at forebygge, afsløre og efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger
 - f) bistå med korrekt identifikation af personer registreret i Eurodac i overensstemmelse med artikel 20 i forordning (EU) 2019/818 ved at lagre identitetsoplysninger, rejседokumentoplysninger og biometriske oplysninger i det fælles identitetsregister (CIR)
 - g) støtte målene med det europæiske system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS), der er oprettet ved forordning (EU) 2018/1240
 - h) støtte målene med visuminformationssystemet (VIS), der er omhandlet i forordning (EF) nr. 767/2008
 - i) understøtte evidensbaseret politikudformning gennem udarbejdelse af statistikker
 - j) bistå i forbindelse med gennemførelsen af direktiv 2001/55/EF.
2. Uden at det berører oprindelsesmedlemsstatens behandling af oplysninger, som er bestemt til Eurodac, i databaser oprettet i henhold til denne medlemsstats nationale ret, må biometriske oplysninger og andre personoplysninger kun behandles i Eurodac til de formål, der er omhandlet i denne forordning, i forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2018/1240, (EU) 2019/818, (EU) 2024/1351 og (EU) 2024/1350 og i direktiv 2001/55/EF.

Denne forordning respekterer fuldt ud den menneskelige værdighed samt de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, som anerkendes i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder ("chartret"), herunder retten til respekt for privatliv og beskyttelse af personoplysninger, retten til asyl og forbud mod tortur og umenneskelig eller nedværdigende behandling. Behandling af personoplysninger i overensstemmelse med denne forordning må ikke føre til forskelsbehandling af personer, der er omfattet af denne forordning, på grundlag af køn, race, farve, etnisk eller social oprindelse, genetiske anlæg, sprog, religion eller tro, politiske eller andre anskuelser, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel, handicap, alder eller seksuel orientering.

En persons ret til privatlivets fred og databeskyttelse skal sikres i overensstemmelse med denne forordning, for så vidt angår adgang til Eurodac for både medlemsstaternes myndigheder og Unionens bemyndigede agenturer.

Artikel 2

Definitioner

1. I denne forordning forstås ved:

-
- a) "ansøger om international beskyttelse": en tredjelandstatsborger eller en statsløs, der har fremsat en ansøgning om international beskyttelse som defineret i artikel 3, nr. 7, i forordning (EU) 2024/1347, og som der endnu ikke er truffet endelig afgørelse om
- b) "person, der er registreret med henblik på gennemførelse af en indrejseprocedure": en person, der er blevet registreret med henblik på gennemførelse af en procedure for genbosætning eller indrejse af humanitære årsager i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, i forordning (EU) 2024/1350
- c) "person, som har fået indrejsetilladelse i overensstemmelse med en national genbosætningsordning": en person, der er genbosat i en medlemsstat uden for rammerne af forordning (EU) /1350, hvis denne person tildeles international beskyttelse som defineret i artikel 3, nr. 3, i forordning (EU) 2024/1350 eller humanitær status i henhold til national ret i den i artikel 2, nr. 3, litra c), i forordning (EU) .../...+ anvendte betydning i overensstemmelse med de regler, der gælder for den nationale genbosætningsordning
- d) "humanitær status i henhold til national ret": humanitær status i henhold til national ret, som fastsætter rettigheder og forpligtelser, der svarer til de rettigheder og forpligtelser, der er fastsat i artikel 20-26 og 28-35 i forordning (EU) 2024/1347
- e) "oprindelsesmedlemsstat":
- i) med hensyn til en person, som er omfattet af artikel 15, stk. 1, den medlemsstat, der videregiver personoplysningerne til Eurodac og modtager resultaterne af sammenligningen
 - ii) med hensyn til en person, som er omfattet af artikel 18, stk. 1, den medlemsstat, der videregiver personoplysningerne til Eurodac og modtager resultaterne af sammenligningen
 - iii) med hensyn til en person, som er omfattet af artikel 18, stk. 2, den medlemsstat, der videregiver personoplysningerne til Eurodac
- iv) med hensyn til en person, som er omfattet af artikel 20, stk. 1, den medlemsstat, der videregiver personoplysningerne til Eurodac
- v) med hensyn til en person, som er omfattet af artikel 22, stk. 1, den medlemsstat, der videregiver personoplysningerne til Eurodac og modtager resultaterne af sammenligningen
- vi) med hensyn til en person, som er omfattet af artikel 23, stk. 1, den medlemsstat, der videregiver personoplysningerne til Eurodac og modtager resultaterne af sammenligningen
- vii) med hensyn til en person, som er omfattet af artikel 24, stk. 1, den medlemsstat, der videregiver personoplysningerne til Eurodac og modtager resultaterne af sammenligningen
- viii) med hensyn til en person, som er omfattet af artikel 26, stk. 1, den medlemsstat, der videregiver personoplysningerne til Eurodac og modtager resultaterne af sammenligningen
- f) "tredjelandstatsborger": en person, som ikke er unionsborger i den i artikel 20, stk. 1, i TEUF anvendte betydning, og som ikke er statsborger i en stat, som deltager i anvendelsen af denne forordning i kraft af en aftale med Unionen
- g) "ulovligt ophold": tilstedeværelsen på en medlemsstats område af en tredjelandstatsborger eller en statsløs, som ikke opfylder eller ikke længere opfylder betingelserne for indrejse fastlagt i artikel 6 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/39934 eller andre betingelser for indrejse, ophold eller bopæl i den pågældende medlemsstat
- h) "person med international beskyttelse": en person, som er blevet tildelt flygtningestatus som defineret i artikel 3, nr. 1, i forordning (EU) 2024/1347 eller subsidiær beskyttelsesstatus som defineret i nævnte forordnings artikel 3, nr. 2

i) "person med midlertidig beskyttelse": en person med midlertidig beskyttelse som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 2001/55/EF og i Rådets gennemførelsesafgørelse om indførelse af midlertidig beskyttelse eller enhver anden tilsvarende national beskyttelse indført som reaktion på samme hændelse som Rådets nævnte gennemførelsesafgørelse

j) "hit": Eurodacs konstatering af, at der ved hjælp af en sammenligning på et eller flere punkter er overensstemmelse mellem de biometriske oplysninger, der er registreret i den centrale elektroniske database, og de fingeraftryk, som en medlemsstat har videregivet vedrørende en person, uden at det berører medlemsstaternes pligt til at omgående at kontrollere resultaterne af sammenligningen i medfør af artikel 38, stk. 4,

34 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/399 af 9. marts 2016 om en EU- kodeks for personers grænsepassage (Schengengrænsekodeks) (EUT L 77 af 23.3.2016, s. 1).

k) "det nationale adgangspunkt": det udpegede nationale system, der kommunikerer med Eurodac

l) "Europol's adgangspunkt": det udpegede Europolssystem, der kommunikerer med Eurodac

m) "Eurodacoplysninger": alle oplysninger, der er lagret i Eurodac i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1, artikel 21, stk. 1, artikel 22, stk. 2 og 3, artikel 23, stk. 2 og 3, artikel 24, stk. 2 og 3, og artikel 26 stk. 2

n) "retshåndhævelse": forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller af andre alvorlige strafbare handlinger

o) "terrorhandling": en lovovertrædelse i henhold til national ret, der svarer til eller er ligestillet med en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i direktiv (EU) 2017/541

p) "alvorlig strafbar handling": en lovovertrædelse, som svarer til eller er ligestillet med dem, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA omhandlede lovovertrædelser, hvis den i henhold til national ret kan straffes med frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tre år

q) "fingeraftryksoplysninger": oplysninger om aftryk af flade og rullede fingre af samtlige ti fingre, hvis de findes, eller latente fingeraftryk

r) "ansigtsbilledoplysninger": digitale billeder af ansigtet med en tilstrækkelig opløsning og af en tilstrækkelig kvalitet til, at de kan anvendes til automatisk biometrisk sammenligning

s) "biometriske oplysninger": fingeraftryksoplysninger eller ansigtsbilledoplysninger

t) "alfanumeriske oplysninger": oplysninger, der er angivet med bogstaver, tal, specialtegn, mellemrum eller tegnsætning

u) "opholdsdokument": enhver tilladelse, der er udstedt af en medlemsstats myndigheder, og som giver en tredjelandstatsborger eller statsløs ret til at opholde sig på medlemsstatens område, herunder de dokumenter, som beviser, at den pågældende har tilladelse til at opholde sig på medlemsstatens område inden for rammerne af en ordning for midlertidig beskyttelse eller indtil ophøret af de omstændigheder, der står i vejen for gennemførelsen af udsendelse, bortset fra visa og opholdstilladelser, som er udstedt i den periode, der er nødvendig for at afgøre, hvilken medlemsstat der er ansvarlig i henhold til forordning (EU) 2024/1351, eller under behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse eller en ansøgning om opholdstilladelse

- v) "interfacekontroldokument": et teknisk dokument, der specificerer de nødvendige krav, som de nationale adgangspunkter eller Europols adgangspunkt skal opfylde for at kunne kommunikere elektronisk med Eurodac, navnlig ved nøje angivelse af formatet og det mulige indhold af de oplysninger, der skal udveksles mellem Eurodac og de nationale adgangspunkter eller Europols adgangspunkter
- w) "CIR": det fælles identitetsregister som oprettet ved artikel 17, stk. 1 og 2, i forordning (EU) 2019/818
- x) "identitetsoplysninger": oplysninger som omhandlet i artikel 17, stk. 1, litra c)-f) og h), artikel 19, stk. 1, litra c)-f) og h), artikel 21, stk. 1, litra c)-f) og h), artikel 22, stk. 2, litra c)-f) og h), artikel 23, stk. 2, litra c)-f) og h), artikel 24, stk. 2, litra c)-f) og h), samt artikel 26, stk. 2, litra c)-f) og h)
- y) "datasæt": det sæt oplysninger, der er registreret i Eurodac på grundlag af artikel 17, 19, 21, 22, 23, 24 eller 26, som vedrører et sæt af en registrerets fingeraftryk, og som er sammensat af biometriske oplysninger, alfanumeriske oplysninger og, hvis det forefindes, en scannet farvekopi af et identitets- eller rejsedokument
- z) "barn" eller "mindreårig": en tredjelandstatsborger eller statsløs under 18 år.
2. Definitionerne i artikel 4 i forordning (EU) 2016/679 finder anvendelse på nærværende forordning, i det omfang personoplysninger behandles af medlemsstaternes myndigheder med henblik på de i nærværende forordnings artikel 1, stk. 1, litra a), b), c) og j), omhandlede formål.
 3. Medmindre andet er angivet, finder definitionerne i artikel 2 i forordning (EU) 2024/1351 anvendelse på nærværende forordning.
 4. Definitionerne i artikel 3 i direktiv (EU) 2016/680 finder anvendelse på denne forordning, i det omfang personoplysninger behandles af medlemsstaternes kompetente myndigheder med henblik på retshåndhævelsesformål.

Artikel 3

Systemarkitektur og grundlæggende principper

1. Eurodac omfatter:
 - a) et centralt system, der omfatter:
 - i) en central enhed
 - ii) en beredskabsplan og et beredskabssystem
 - b) en kommunikationsinfrastruktur mellem det centrale system og medlemsstaterne, der sikrer en sikker og krypteret kommunikationskanal til Eurodacoplysninger ("kommunikationsinfrastrukturen")
 - c) CIR
 - d) en sikker kommunikationsinfrastruktur mellem det centrale system og central infrastruktur i den europæisk søgeportal og mellem det centrale system og CIR.
2. CIR skal indeholde de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, litra a)-f), h) og i), artikel 19, stk. 1, litra a)-f), h) og i), artikel 21, stk. 1, litra a)-f), h) og i), artikel 22, stk. 2, litra a)-f), h) og i), artikel 23, stk. 2, litra a)-f), h) og i), artikel 24, stk. 2, litra a)-f) og h), og stk. 3, litra a), og artikel 26, stk. 2, litra a)-f), h) og i). De resterende Eurodacoplysninger lagres i det centrale system.
3. Kommunikationsinfrastrukturen skal benytte det eksisterende net "Secure Trans European Services for Telematics between Administrations" (TESTA). For at sikre fortroligheden skal personoplysninger, der videregives til eller fra Eurodac, krypteres.
4. Hver medlemsstat har ét nationalt adgangspunkt. Europol har ét adgangspunkt (Europols adgangspunkt).

5. Eurodacs behandling af oplysninger om personer, der er omfattet af artikel 15, stk. 1, artikel 18, stk. 2, artikel 20, stk. 1, artikel 22, stk. 1, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 1, og artikel 26, stk. 1, sker på oprindelsesmedlemsstatens vegne og på betingelserne i denne forordning og adskilles ved brug af passende tekniske midler.
6. Alle datasæt, der er registreret i Eurodac, og som vedrører den samme tredjelandsstatsborger eller statsløse, kædes sammen i en sekvens. Hvis der foretages en automatisk sammenligning i overensstemmelse med artikel 27 og 28, og der opnås et hit med mindst ét andet sæt fingeraftryk eller, hvis de fingeraftryk er af en kvalitet, der ikke sikrer en passende sammenligning, eller hvis disse ikke er tilgængelige, ansigtsbilledoplysninger i et andet datasæt, der svarer til den samme tredjelandsstatsborger eller statsløse, sammenkæder Eurodac automatisk disse datasæt på grundlag af sammenligningen. Endvidere skal en sagkyndig, hvis det er nødvendigt, i overensstemmelse med artikel 38, stk. 4 og 5, kontrollere resultatet af en automatisk sammenligning, der foretages i overensstemmelse med artikel 27 og 28. Hvis modtagermedlemsstaten bekræfter hittet, sender den en meddelelse, som bekræfter sammenkædningen af disse datasæt, til eu-LISA.
7. De regler, der gælder for Eurodac, finder ligeledes anvendelse på de operationer, som medlemsstaterne foretager fra videregivelsen af oplysninger til Eurodac, indtil der gøres brug af resultaterne af sammenligningen.

Artikel 4

Operationel forvaltning

1. eu-LISA er ansvarligt for den operationelle forvaltning af Eurodac.

Den operationelle forvaltning af Eurodac omfatter alle de opgaver, der er nødvendige for, at Eurodac kan fungere døgnet rundt alle ugens syv dage i overensstemmelse med denne forordning, navnlig den vedligeholdelse og tekniske udvikling, der er nødvendig for at sikre, at systemet fungerer på et driftsmæssigt tilfredsstillende niveau, navnlig hvad angår den tid, der kræves til at foretage forespørgsler i Eurodac. eu-LISA udarbejder en beredskabsplan og et beredskabssystem, som tager højde for Eurodacs vedligeholdelsesbehov og uforudsete driftsudfald, herunder beredskabsforanstaltningers indvirkning på databeskyttelse og datasikkerhed.

eu-LISA sikrer på grundlag af en cost-benefit-analyse i samarbejde med medlemsstaterne, at de bedste disponible og sikreste teknologier og teknikker anvendes til Eurodac.

2. eu-LISA kan anvende rigtige personoplysninger fra Eurodacproduktionssystemet til testformål i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/679 i følgende tilfælde:
 - a) til diagnosticering og reparation, når der opdages fejl i Eurodac, eller
 - b) til test af nye teknologier og nye teknikker, som er relevante for at forbedre Eurodacs resultater eller transmissionen af oplysninger til det.

I de tilfælde, der er omhandlet i første afsnit, litra a) og b), skal sikkerhedsforanstaltninger, adgangskontrol og logningsaktiviteter i testmiljøet svare til dem, der gælder Eurodacproduktionssystemet. Behandling af rigtige personoplysninger, der er tilpasset til testning, skal gøres anonyme på en sådan måde, at den registrerede ikke længere kan identificeres. Når formålet med de forsøg, med henblik på hvilket testningen blev udført, er opfyldt, eller undersøgelserne er blevet afsluttet, slettes de rigtige personoplysninger omgående og permanent i testmiljøet.

3. eu-LISA er ansvarligt for følgende opgaver vedrørende kommunikationsinfrastrukturen:
 - a) tilsyn
 - b) sikkerhed
 - c) koordinering af forbindelserne mellem medlemsstaterne og udbyderen.

4. Kommissionen er ud over de i stk. 3 nævnte opgaver ansvarlig for alle opgaver i forbindelse med kommunikationsinfrastrukturen, særlig:
 - a) budgetgennemførelse
 - b) anskaffelse og fornyelse
 - c) kontraktforhold.
5. Uden at det berører artikel 17 i vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og ansættelsesvilkårene for Unionens øvrige ansatte som fastlagt ved Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68³⁵, anvender eu-LISA passende regler for tavshedspligt eller andre tilsvarende fortrolighedskrav for alle medarbejdere, der skal arbejde med Eurodacoplysninger. Dette stykke finder også anvendelse, efter sådanne medarbejdere har fratrukket deres stilling eller ansættelse, eller deres aktiviteter er ophørt.

Artikel 5

Myndigheder udpeget af medlemsstaterne med henblik på retshåndhævelse

1. Med henblik på retshåndhævelse udpeger medlemsstaterne de myndigheder, der har tilladelse til at anmode om sammenligning med Eurodacoplysninger i henhold til denne forordning. De udpegede myndigheder skal være myndigheder i medlemsstaterne, der er ansvarlige for at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.
2. Hver medlemsstat fører en liste over sine udpegede myndigheder.
3. Hver medlemsstat fører en liste over de operative enheder inden for sine udpegede myndigheder, der har tilladelse til at anmode om sammenligninger med Eurodacoplysninger gennem det nationale adgangspunkt.

35 Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 af 29. februar 1968 om vedtægten for tjenestemænd i De europæiske Fællesskaber og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i disse Fællesskaber samt om særlige midlertidige foranstaltninger for tjenestemænd i Kommissionen (EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1).

Artikel 6

Medlemsstaternes kontrolmyndigheder med henblik på retshåndhævelse

1. Med henblik på retshåndhævelse udpeger hver medlemsstat én national myndighed eller en enhed under en sådan myndighed til kontrolmyndighed. Kontrolmyndigheden skal være en myndighed i medlemsstaten, der er ansvarlig for at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger.

Den udpegede myndighed og kontrolmyndigheden kan tilhøre samme organisation, hvis dette er tilladt i henhold til national ret, men kontrolmyndigheden handler uafhængigt, når den udfører sine opgaver i henhold til denne forordning. Kontrolmyndigheden er adskilt fra de i artikel 5, stk. 3, omhandlede operative enheder og modtager ikke instrukser fra dem med hensyn til udfaldet af kontrollen.

I overensstemmelse med deres forfatningsmæssige eller retlige krav kan medlemsstaterne udpege mere end én kontrolmyndighed for at afspejle deres organisatoriske og administrative strukturer.

2. Kontrolmyndigheden sikrer, at betingelserne for at anmode om sammenligninger af biometriske eller alfanumeriske oplysninger med Eurodacoplysninger er opfyldt.

Kun kontrolmyndighedens behørigt bemyndigede personale har tilladelse til at modtage og videresende anmodninger om adgang til Eurodac i overensstemmelse med artikel 32.

Kun kontrolmyndigheden har tilladelse til at videresende anmodninger om sammenligninger af biometriske eller alfanumeriske oplysninger til det nationale kontaktpunkt.

Artikel 7

Europols udpegede myndighed og Europols kontrolmyndighed med henblik på retshåndhævelse

1. Med henblik på retshåndhævelse udpeger Europol en eller flere af sine specialiserede enheder som "Europols udpegede myndighed". Europols udpegede myndighed har tilladelse til at anmode om sammenligninger med Eurodacoplysninger gennem Europols adgangspunkt for at støtte og styrke medlemsstaternes indsats for at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, der ligger inden for Europols mandat.
2. Med henblik på retshåndhævelse udpeger Europol en enkelt specialiseret enhed med hertil bemyndigede Europolembedsmænd, der skal fungere som dens kontrolmyndighed. Europols kontrolmyndighed er bemyndiget til at videresende anmodninger fra Europols udpegede myndighed med henblik på sammenligning med Eurodacoplysninger via Europols adgangspunkt. Europols kontrolmyndighed skal være fuldstændig uafhængig af Europols udpegede myndighed, når den udfører sine opgaver i henhold til denne forordning. Europols kontrolmyndighed er adskilt fra Europols udpegede myndighed og modtager ikke instrukser fra den med hensyn til udfaldet af kontrollen. Europols kontrolmyndighed sikrer, at betingelserne for at anmode om sammenligninger af biometriske eller alfanumeriske oplysninger med Eurodacoplysninger er opfyldt.

Artikel 8

Interoperabilitet med ETIAS

1. Fra den 12. juni 2026 forbindes Eurodac til den europæiske søgeportal, der er omhandlet i artikel 6 i forordning (EU) 2019/818, for at muliggøre anvendelsen af artikel 11 og 20 i forordning (EU) 2018/1240.
2. Den automatiserede behandling, der er omhandlet i artikel 20 i forordning (EU) 2018/1240, skal muliggøre den kontrol, der er fastsat i nævnte artikel, og den efterfølgende kontrol, der er fastsat i nævnte forordnings artikel 22 og 26.

Med henblik på at gennemføre den kontrol, der er omhandlet i artikel 20, stk. 2, litra k), i forordning (EU) 2018/1240, anvender det centrale ETIAS-system den europæiske søgeportal til ved hjælp af datakategorierne i bilag I til nærværende forordning i skrivebeskyttet format at sammenligne oplysningerne i ETIAS med de oplysninger i Eurodac, der er indsamlet i henhold til nærværende forordnings artikel 17, 19, 21, 22, 23, 24 og 26, og som vedrører personer, der har forladt eller er blevet udsendt fra medlemsstaternes område i overensstemmelse med en afgørelse om tilbagesendelse eller udsendelse. Disse kontroller berører ikke de særlige regler, der er fastsat i artikel 24, stk. 3, i forordning (EU) 2018/1240.

Artikel 9

Betingelser for de nationale ETIAS-enheders adgang til Eurodac med henblik på manuel behandling

1. De nationale ETIAS-enheder søger i Eurodac ved hjælp af de samme alfanumeriske oplysninger som dem, der anvendes til den automatiserede behandling, der er omhandlet i artikel 8.

2. Med henblik på nærværende forordnings artikel 1, stk. 1, litra g), har de nationale ETIAS- enheder adgang til Eurodac i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1240 med henblik på at søge i oplysninger i et skrivebeskyttet format med henblik på at behandle ansøgninger om rejsetilladelse. Navnlig kan de nationale ETIAS-enheder søge i de oplysninger, der er omhandlet i nærværende forordnings artikel 17, 19, 21, 22, 23, 24 og 26.
3. Efter søgning og adgang i henhold til stk. 1 og 2 registreres resultatet af vurderingen kun i ETIAS-ansøgningsmapperne.

Artikel 10

De kompetente visummyndigheders adgang til Eurodac

Med henblik på manuelt at kontrollere hit, der er udløst af de automatiske forespørgsler foretaget af VIS i overensstemmelse med artikel 9a og 9c i forordning (EF) nr. 767/2008, og behandle og træffe afgørelse om visumansøgninger i overensstemmelse med artikel 21 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009³⁶ skal de kompetente visummyndigheder i henhold til nævnte forordninger have adgang til Eurodac for at kunne søge i oplysninger i et skrivebeskyttet format.

³⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 810/2009 af 13. juli 2009 om en fællesskabskodeks for visa (visumkodeks) (EUT L 243 af 15.9.2009, s. 1).

Artikel 11

Interoperabilitet med VIS

Som fastsat i denne forordnings artikel 3, stk. 1, litra d), forbindes Eurodac til den europæiske søgeportal, der er omhandlet i artikel 6 i forordning (EU) 2019/817, så det bliver muligt at foretage den automatiserede behandling, der er omhandlet i artikel 9a i forordning (EF) nr. 767/2008, og dermed foretage forespørgsler i Eurodac og sammenligne de relevante oplysninger i VIS med de relevante oplysninger i Eurodac. Kontrollen berører ikke de særlige regler, der er fastsat i artikel 9b i forordning (EF) nr. 767/2008.

Artikel 12

Statistikker

1. eu-LISA udarbejder hver måned en statistik over Eurodacs arbejde med angivelse af navnlig:
 - a) antallet af ansøgere og antallet af førstegangsansøgere efter den i artikel 3, stk. 6, omhandlede sammenkædningsproces
 - b) antallet af afviste ansøgere efter den i artikel 3, stk. 6, omhandlede sammenkædningsproces og i henhold til artikel 17, stk. 2), litra j)
 - c) antallet af personer, som er blevet ildansat efter en eftersøgnings- og redningsoperation
 - d) antallet af personer, som er registreret som personer med midlertidig beskyttelse
 - e) antallet af ansøgere, som er tildelt international beskyttelse i en medlemsstat
 - f) antallet af personer, som er registreret som mindreårige
 - g) antallet af personer, som er omhandlet i denne forordnings artikel 18, stk. 2, litra a), og som er blevet genbosat i henhold til forordning (EU) 2024/1350

- h) antallet af personer, som er omhandlet i artikel 20, stk. 1, og som har fået indrejsetilladelse i henhold til en national genbosætningsordning
- i) antallet af videregivne datasæt vedrørende personer som omhandlet i artikel 15, stk. 1, artikel 18, stk. 2, litra b) og c), artikel 22, stk. 1, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 1, og artikel 26, stk. 1
- j) antallet af overførsler af oplysninger vedrørende personer som omhandlet i artikel 18, stk. 1:
- k) antallet af hits vedrørende personer som omhandlet i denne forordnings artikel 15, stk. 1:
 - a) om hvem der er registreret en ansøgning om international beskyttelse i en medlemsstat
 - b) som er blevet pågrebet i forbindelse med irregulær passage af en ydre grænse
 - c) som har opholdt sig ulovligt i en medlemsstat
 - d) som er blevet ilandsat efter en eftersøgnings- og redningsoperation
 - e) som er blevet tildelt international beskyttelse i en medlemsstat
 - f) som er registreret som person med midlertidig beskyttelse i en medlemsstat
 - g) som er registreret med henblik på gennemførelse af en indrejseprocedure i henhold til forordning (EU) 2024/1350 og

- er blevet tildelt international beskyttelse eller humanitær status i henhold til national ret

- er blevet nægtet indrejse af en af de grunde, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 6, stk. 1, litra f), eller

- for hvem indrejseproceduren er blevet afbrudt, fordi den pågældende person ikke har givet eller har trukket sit samtykke tilbage i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 7

viii) som har fået indrejsetilladelse i overensstemmelse med en national genbosætningsordning

- l) antallet af hits vedrørende personer som omhandlet i denne forordnings artikel 18, stk. 1:
 - a) som tidligere er blevet tildelt international beskyttelse i en medlemsstat
 - b) som er registreret med henblik på gennemførelse af en indrejseprocedure i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1350 og

- er blevet tildelt international beskyttelse eller humanitær status i henhold til national ret

- er blevet nægtet indrejse af en af de grunde, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 6, stk. 1, litra f), eller

- for hvem indrejseproceduren blev afbrudt, fordi den pågældende person ikke gav eller trak sit samtykke tilbage i overensstemmelse med nævnte forordning artikel 7

iii) som har fået indrejsetilladelse i overensstemmelse med en national genbosætningsordning

- m) antallet af hits vedrørende personer som omhandlet i denne forordnings artikel 22, stk. 1:
 - a) om hvem der er registreret en ansøgning om international beskyttelse i en medlemsstat
 - b) som er blevet pågrebet i forbindelse med irregulær passage af en ydre grænse
 - c) som har opholdt sig ulovligt i en medlemsstat
 - d) som er blevet ilandsat efter en eftersøgnings- og redningsoperation
 - e) som er blevet tildelt international beskyttelse i en medlemsstat
 - f) som er registreret med henblik på gennemførelse af en indrejseprocedure i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1350 og

- er blevet tildelt international beskyttelse eller humanitær status i henhold til national ret

- er blevet nægtet indrejse af en af de grunde, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 6, stk. 1, litra f), eller

- for hvem indrejseproceduren er blevet afbrudt, fordi den pågældende person ikke har givet eller har trukket sit samtykke tilbage i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 7

vii) som har fået indrejsetilladelse i overensstemmelse med en national genbosætningsordning

viii) som er registreret som person med midlertidig beskyttelse i en medlemsstat

n) antallet af hits vedrørende personer som omhandlet i denne forordnings artikel 23, stk. 1:

i) om hvem der er registreret en ansøgning om international beskyttelse i en medlemsstat

ii) som er blevet pågrebet i forbindelse med irregulær passage af en ydre grænse

iii) som har opholdt sig ulovligt i en medlemsstat

iv) som er blevet ilandsat efter en eftersøgnings- og redningsoperation

v) som er blevet tildelt international beskyttelse i en medlemsstat

vi) som er registreret med henblik på gennemførelse af en indrejseprocedure i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1350 og

– er blevet tildelt international beskyttelse eller humanitær status i henhold til national ret

– er blevet nægtet indrejse af en af de grunde, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 6, stk. 1, litra f), eller

– for hvem indrejseproceduren er blevet afbrudt, fordi den pågældende person ikke har givet eller har trukket sit samtykke tilbage i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 7

vii) som har fået indrejsetilladelse i overensstemmelse med en national genbosætningsordning

viii) som er registreret som person med midlertidig beskyttelse i en medlemsstat

o) antallet af hits vedrørende personer som omhandlet i denne forordnings artikel 24, stk. 1:

i) om hvem der er registreret en ansøgning om international beskyttelse i en medlemsstat

ii) som er blevet pågrebet i forbindelse med irregulær passage af en ydre grænse

iii) som har opholdt sig ulovligt i en medlemsstat

iv) som er blevet ilandsat efter en eftersøgnings- og redningsoperation

v) som er blevet tildelt international beskyttelse i en medlemsstat

vi) som er registreret med henblik på gennemførelse af en indrejseprocedure i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1350 og:

- er blevet tildelt international beskyttelse eller humanitær status i henhold til national ret

- er blevet nægtet indrejse af en af de grunde, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 6, stk. 1, litra f), eller

- for hvem indrejseproceduren er blevet afbrudt, fordi den pågældende person ikke har givet eller har trukket sit samtykke tilbage i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 7

vii) som har fået indrejsetilladelse i overensstemmelse med en national genbosætningsordning

viii) som er registreret som person med midlertidig beskyttelse i en medlemsstat

p) antallet af hits vedrørende personer som omhandlet i denne forordnings artikel 26, stk. 1:

a) om hvem der er registreret en ansøgning om international beskyttelse i en medlemsstat

b) som er blevet pågrebet i forbindelse med irregulær passage af en ydre grænse

c) som har opholdt sig ulovligt i en medlemsstat

d) som er blevet ilandsat efter en eftersøgnings- og redningsoperation

e) som er blevet tildelt international beskyttelse i en medlemsstat

f) som er registreret med henblik på gennemførelse af en indrejseprocedure i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1350 og:

- er blevet tildelt international beskyttelse eller humanitær status i henhold til national ret

- er blevet nægtet indrejse af en af de grunde, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 6, stk. 1, litra f), eller

- for hvem indrejseproceduren er blevet afbrudt, fordi den pågældende person ikke har givet eller har trukket sit samtykke tilbage i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 7

vii) som har fået indrejsetilladelse i overensstemmelse med en national genbosætningsordning

viii) som er registreret som person med midlertidig beskyttelse i en medlemsstat

q) antallet af biometriske oplysninger, som Eurodac mere end en gang har måttet anmode om at få udleveret fra oprindelsesmedlemsstaten, fordi de biometriske oplysninger, der oprindeligt blev videregivet, ikke egnede sig til en sammenligning i de elektroniske fingeraftryks- og ansigtsbilledgenkendelsessystemer

r) antallet af mærkede og umærkede datasæt i overensstemmelse med artikel 31, stk. 1, 2, 3 og 4

s) antallet af hits vedrørende de i artikel 31, stk. 1 og 4, omhandlede personer, for hvem der er registreret hits i henhold til nærværende artikels stk. 1, litra k)-p)

t) antallet af anmodninger og hits som omhandlet i artikel 33, stk. 1

u) antallet af anmodninger og hits som omhandlet i artikel 34, stk. 1

v) antallet af anmodninger, der er fremsat i overensstemmelse med artikel 43

w) antallet af hits, der er modtaget fra Eurodac, som omhandlet i artikel 38, stk. 6.

2. De månedlige statistikker over personer som omhandlet i stk. 1, offentliggøres hver måned. Ved udgangen af hvert år offentliggør eu-LISA de årlige statistikker over personer, der er omhandlet i stk. 1. De statistiske oplysninger anføres pr. medlemsstat. De statistiske oplysninger om personer som omhandlet i stk. 1, litra i), anføres, hvis det er muligt, efter fødselsår og køn.

Intet i dette stykke berører de statistiske oplysningers anonymiserede karakter.

3. Med henblik på at støtte de mål, der er omhandlet i artikel 1, litra c) og i), udarbejder eu-LISA månedlige statistikker på tværs af systemerne. Disse statistikker må ikke gøre det muligt at identificere enkeltpersoner og skal anvende oplysninger fra Eurodac, VIS, ETIAS og EES.

De statistikker, der er omhandlet i første afsnit, stilles til rådighed for medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Kommissionen, Den Europæiske Unions Asylagentur, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Europol.

Kommissionen præciserer ved hjælp af gennemførelsesretsakter indholdet af de månedlige statistikker på tværs af systemerne, der er omhandlet i første afsnit. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren, jf. artikel 56, stk. 2.

Statistikker på tværs af systemerne alene må ikke anvendes til at nægte adgang til Unionens område.

4. På Kommissionens anmodning forsyner eu-LISA den med statistikker om specifikke aspekter, der er forbundet med gennemførelsen af denne forordning, og med de statistikker, der er omhandlet i stk.

- 1, og gør dem på anmodning tilgængelig for medlemsstaterne, Europa-Parlamentet, Den Europæiske Unions Asylagentur, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Europol.
5. eu-LISA lagrer de oplysninger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1-4, til forsknings- og analyseformål og giver dermed myndighederne i denne artikels stk. 3 mulighed for at indhente skræddersyede rapporter og statistikker i det centrale register for rapportering og statistik som omhandlet i artikel 39 i forordning (EU) 2019/818. Disse oplysninger må ikke muliggøre identifikation af personer.
 6. eu-LISA, Kommissionen, de myndigheder, som hver medlemsstat har udpeget i overensstemmelse med denne forordnings artikel 40, stk. 2, og de autoriserede brugere i Den Europæiske Unions Asylagentur, Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning og Europol, skal gives adgang til det centrale register for rapportering og statistik, som er omhandlet i artikel 39 i forordning (EU) 2019/818, hvor en sådan adgang er relevant for gennemførelsen af deres opgaver.

Artikel 13

Forpligtelse til at optage biometriske data

1. Medlemsstaterne optager biometriske oplysninger af de personer, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, artikel 18, stk. 1 og 2, artikel 20, stk. 1, artikel 22, stk. 1, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 1, og artikel 26, stk. 1, med henblik på artikel 1, stk. 1, litra a), b), c) og j), og kræver, at disse personer afgiver deres biometriske oplysninger, og underretter dem i overensstemmelse med artikel 42.
2. Medlemsstaterne respekterer personens værdighed og fysiske integritet under fingeraftryksproceduren og optagelsen af vedkommendes ansigtsbillede.
3. Administrative foranstaltninger med henblik på at sikre overholdelse af forpligtelsen til at afgive biometriske oplysninger i stk. 1 fastsættes i national ret. Disse foranstaltninger skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have en afskrækkende virkning og kan omfatte muligheden for at anvende tvangsmidler som en sidste udvej.
4. Hvis alle de foranstaltninger, der er fastsat i national ret, jf. stk. 3, ikke sikrer, at en ansøger overholder forpligtelsen til at afgive biometriske oplysninger, finder de relevante bestemmelser i EU-retten om asyl vedrørende manglende overholdelse af denne forpligtelse anvendelse.
5. Uden at det berører stk. 3 og 4, må den pågældende medlemsstats myndigheder, hvis det er umuligt at optage biometriske oplysninger af en tredjelandstatsborger eller en statsløs, der anses for at være en sårbar person, på grund af tilstanden af den pågældende persons fingerspidser eller ansigt, og den pågældende person ikke forsætligt har skabt denne tilstand, ikke anvende administrative foranstaltninger for at sikre, at forpligtelsen til at afgive biometriske oplysninger overholdes.
6. Proceduren for optagelse af biometriske oplysninger fastlægges og anvendes i overensstemmelse med den pågældende medlemsstats nationale praksis og i overensstemmelse med de beskyttelsesforanstaltninger, der er fastlagt i chartret og i den europæiske konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder.

Artikel 14

Særlige bestemmelser vedrørende mindreårige

1. Biometriske oplysninger for mindreårige, som er fyldt seks år, optages af medarbejdere, der er særligt uddannet i at optage mindreåriges biometriske oplysninger på en børnevenlig og børnetilpasset måde og med fuld respekt for barnets tarv og de garantier, der er fastsat i De Forenede Nationers konvention om barnets rettigheder.

Barnets tarv skal være et bærende hensyn ved anvendelsen af denne forordning. Hvis der er usikkerhed om, hvorvidt et barn er under seks år, og der ikke foreligger dokumentation for barnets alder, skal medlemsstaternes kompetente myndigheder anse barnet for at være under seks år med henblik på denne forordning.

Den mindreårige ledsages af et voksent familiemedlem, hvis et sådant er til stede, under hele forløbet, når vedkommendes biometriske oplysninger optages. Den uledsagede mindreårige ledsages af en repræsentant eller, hvis der ikke er udpeget en repræsentant, en person uddannet til at sikre den barnets tarv og generelle trivsel under hele forløbet, når vedkommendes biometriske oplysninger optages. En sådan uddannet person må ikke være den medarbejder, der er ansvarlig for at optage biometriske oplysninger, skal handle uafhængigt og må ikke modtage ordrer fra hverken den medarbejder eller den tjenestegren, der er ansvarlig for at optage de biometriske oplysninger. En sådan uddannet person skal være den person, der er udpeget til midlertidigt at fungere som repræsentant i henhold til direktiv (EU) 2024/1346, hvor denne person er blevet udpeget.

Der må ikke anvendes nogen form for fysisk tvang mod mindreårige for at sikre, at de overholder forpligtelsen til at afgive biometriske oplysninger. Hvis det er tilladt i henhold til relevant EU-ret eller national ret, og som en sidste udvej kan der dog anvendes en forholdsmæssig grad af tvang mod mindreårige for at sikre, at de overholder denne forpligtelse. Når medlemsstaterne anvender en sådan forholdsmæssig grad af tvang, skal de respektere den mindreåriges værdighed og fysiske integritet.

Hvis en mindreårig, navnlig en uledsaget mindreårig eller en mindreårig, der er adskilt fra familien, nægter at afgive sine biometriske oplysninger, og der er rimelige grunde til at antage, at der er risici vedrørende beskyttelse af vedkommende, hvilket vurderes af en medarbejder, der specifikt er uddannet til at optage mindreåriges biometriske oplysninger, skal den mindreårige henvises til de kompetente nationale myndigheder, der varetager børns rettigheder, de nationale henvisningsmekanismer eller begge.

2. Hvis det ikke er muligt at optage fingeraftryk eller ansigtsbilledet af en mindreårig på grund af fingerspidsernes eller ansigtets tilstand, finder artikel 13, stk. 5, anvendelse. Hvis fingeraftryk eller ansigtsbillede af en mindreårig optages på ny, finder nærværende artikels stykke 1 anvendelse.
3. Eurodacoplysninger, der vedrører et barn under 14 år, må kun anvendes med henblik på retshåndhævelse mod et sådant barn, hvis der ud over dem, der er omhandlet i artikel 33, stk. 1, litra d), er grunde til at antage, at disse oplysninger er nødvendige med henblik på forebyggelse, afsløring eller efterforskning af en terrorhandling eller en anden alvorlig strafbar handling, som barnet mistænkes for at have begået.
4. Denne forordning berører ikke anvendelsen af betingelserne i artikel 13 i direktiv (EU) 2024/1346.

Kapitel II

Ansøgere om international beskyttelse

Artikel 15

Indsamling og videregivelse af biometriske oplysninger

1. Medlemsstaterne optager i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, biometriske oplysninger for alle ansøgere om international beskyttelse over seks år:
 - a) ved den registrering af ansøgningen om international beskyttelse, der er omhandlet i artikel 27 i forordning (EU) 2024/1348, og videregiver dem snarest muligt og senest 72 timer efter nævnte regi-

- strering sammen med de øvrige i nærværende forordnings artikel 17, stk. 1, omhandlede oplysninger til Eurodac i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 3, stk. 2, eller
- b) ved fremsættelsen af ansøgningen om international beskyttelse, hvis ansøgningen er indgivet ved et grænseovergangssted eller i et transitområde af en person, der ikke opfylder indrejsebetingelserne i artikel 6 i forordning (EU) 2016/399, og videregiver disse snarest muligt og senest 72 timer efter optagelsen af de biometriske oplysninger sammen med de i nærværende forordnings artikel 17, stk. 1, omhandlede oplysninger til Eurodac i overensstemmelse med nærværende forordnings artikels 3, stk. 2.

Manglende overholdelse af fristen på 72 timer, der er omhandlet i dette stykkes første afsnit, litra a) og b), fritager ikke medlemsstaterne for deres forpligtelse til at optage de biometriske oplysninger og videregive dem til Eurodac. Hvis det på grund af fingerspidsernes tilstand ikke er muligt at optage fingeraftryk af en kvalitet, der kan bruges til hensigtsmæssig sammenligning i henhold til artikel 38, optager oprindelsesmedlemsstaten på ny ansøgerens fingeraftryk og videregiver dem igen snarest muligt og senest 48 timer efter ny vellykket fingeraftryksoptagelse.

2. Hvis det ikke er muligt at optage biometriske oplysninger for en ansøger om international beskyttelse på grund af foranstaltninger truffet af hensyn til ansøgerens helbred eller til beskyttelsen af folkesundheden, optager og videregiver medlemsstaterne uanset stk. 1 sådanne biometriske oplysninger snarest muligt og senest 48 timer efter, at det ikke længere er nødvendigt at tage disse sundhedsmæssige hensyn.

I tilfælde af alvorlige tekniske problemer kan medlemsstaterne forlænge fristen på 72 timer, der er omhandlet i stk. 1, første afsnit, litra a) og b), med op til 48 timer med henblik på at gennemføre deres nationale beredskabsplaner.

3. På den berørte medlemsstats anmodning kan de biometriske oplysninger, de alfanumeriske oplysninger og, hvis det er relevant, en scannet farvekopi af et identitets- eller rejsedokument også optages og videregives på denne medlemsstats vegne af europæiske grænse- og kystvagthold eller af eksperter fra asylstøtteholdene, der er særligt uddannede hertil, når de udøver beføjelser og udfører opgaver i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/1896 og (EU) 2021/2303.
4. Hvert datasæt, der indsamles og videregives i overensstemmelse med denne artikel, kædes sammen med andre datasæt vedrørende samme tredjelandsstatsborger eller statsløse i en sekvens, jf. artikel 3, stk. 6.

Artikel 16

Oplysninger om den registreredes status

1. Så snart, det er fastlagt, hvilken medlemsstat der er den ansvarlige i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1351, ajourfører den medlemsstat, der gennemfører procedurerne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, det datasæt, der er registreret i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 17, vedrørende den pågældende person ved at tilføje den ansvarlige medlemsstat.

Hvis en medlemsstat bliver ansvarlig, fordi der er rimelige grunde til at antage, at ansøgeren udgør en trussel mod den indre sikkerhed i overensstemmelse med artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) 2024/1351, ajourfører den sit datasæt, der er registreret i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 17, vedrørende den pågældende person ved at tilføje den ansvarlige medlemsstat.

2. Følgende oplysninger sendes til Eurodac, således at de kan lagres i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1, med henblik på videregivelse i medfør af artikel 27 og 28:

- a) Når en ansøger om international beskyttelse ankommer til den ansvarlige medlemsstat som følge af en overførsel i medfør af en afgørelse efter anmodning om tilbagetagelse som omhandlet i artikel 40 i forordning (EU) 2024/1351, sender den ansvarlige medlemsstat et datasæt, der er registreret i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 17, vedrørende den pågældende person med angivelse af vedkommendes ankomstdato.
 - b) Når en ansøger om international beskyttelse eller en anden person som omhandlet i artikel 36, stk. 1, litra b) eller c), i forordning (EU) 2024/1351, ankommer til den ansvarlige medlemsstat som følge af en overførsel i medfør af en anmodning om tilbagetagelse som omhandlet i nævnte forordnings artikel 41, ajourfører den ansvarlige medlemsstat sit datasæt, der er registreret vedrørende den pågældende person i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 17, med angivelse af vedkommendes ankomstdato.
 - c) Så snart oprindelsesmedlemsstaten kan fastslå, at den pågældende person, hvis oplysninger er registreret i Eurodac i henhold til denne forordnings artikel 17, har forladt medlemsstaternes område, ajourfører den sit datasæt, der er registreret for den pågældende person i overensstemmelse med denne forordnings artikel 17, med angivelse af tidspunktet for personens udrejse af medlemsstaternes område, med henblik på at lette anvendelsen af artikel 37, stk. 4, i forordning (EU) 2024/1351.
 - d) Så snart oprindelsesmedlemsstaten kan sikre, at den pågældende person, hvis oplysninger er registreret i Eurodac i henhold til nærværende forordnings artikel 17, har forladt medlemsstaternes område, i overensstemmelse med den afgørelse om tilbagesendelse eller afgørelse om udsendelse, den traf efter tilbagetrækningen eller afvisningen af ansøgningen om international beskyttelse, jf. artikel 37, stk. 5, i forordning (EU) 2024/1351, ajourfører den sit datasæt, der er registreret for den pågældende person i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 17 med angivelse af den dato, hvor personen blev udsendt af eller forlod medlemsstaternes område.
3. Hvis ansvaret overdrages til en anden medlemsstat i henhold til artikel 37, stk. 1, og artikel 68, stk. 3, i forordning (EU) 2024/1351, angiver den medlemsstat, der fastslår, at ansvaret er overdraget eller den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, hvilken medlemsstat der er ansvarlig.
 4. Hvor denne artikels stk. 1 eller 3 eller artikel 31, stk. 6, finder anvendelse, orienterer Eurodac snarest muligt og senest 72 timer efter modtagelsen af de pågældende oplysninger samtlige oprindelsesmedlemsstater om videregivelsen af sådanne oplysninger fra en anden oprindelsesmedlemsstats side, når der er tale om et hit med oplysninger, som de videregav vedrørende personer som omhandlet i artikel 15, stk. 1, artikel 18, stk. 2, artikel 20, stk. 1, artikel 22, stk. 1, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 1, eller artikel 26, stk. 1. De pågældende oprindelsesmedlemsstater ajourfører også den ansvarlige medlemsstat i de datasæt, der svarer til personer som omhandlet i artikel 15, stk. 1.

Artikel 17

Registrering af oplysninger

1. Der må i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, kun registreres følgende oplysninger i Eurodac:
 - a) fingeraftryksoplysninger
 - b) et ansigtsbillede
 - c) efternavn(e) og fornavn(e), fødenavn(e) og tidligere anvendte navne samt eventuelle kaldenavne, som kan registreres særskilt
 - d) nationalitet(er)
 - e) fødselsdato,
 - f) fødested
 - g) oprindelsesmedlemsstat, samt sted og dato for indgivelse af ansøgningen om international beskyttelse; i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 16, stk. 2, litra a), er ansøgningsdatoen den dato, der er indlæst af den medlemsstat, der har overført ansøgeren

- h) køn
- i) hvis det forefindes, identitetsdokumentets eller rejsedokumentets type og nummer, udstedelseslandets kode på tre bogstaver og dette dokumentets udløbsdato
- j) hvis det forefindes, en scannet farvekopi af et identitets- eller rejsedokument med angivelse af dets ægthed, eller, hvis dette ikke forefindes, et andet dokument, der letter identifikationen af tredjelandstatsborgeren eller den statsløse, med angivelse af dets ægthed
- k) det referencenummer, som oprindelsesmedlemsstaten bruger
- l) dato for optagelse af biometriske oplysninger
- m) dato for videregivelse af oplysningerne til Eurodac
- n) operatørens brugernavn.

2. Desuden registreres følgende oplysninger, hvis de er relevante og tilgængelige, med det samme i Eurodac i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2:

- a) den ansvarlige medlemsstat i de tilfælde, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, 2 eller 3
- b) den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, jf. artikel 25, stk. 1
- c) for de i artikel 16, stk. 2, litra a), omhandlede tilfælde, datoen for den pågældende persons ankomst efter vellykket overførsel
- d) for de i artikel 16, stk. 2, litra b), omhandlede tilfælde, datoen for den pågældende persons ankomst efter vellykket overførsel
- e) for de i artikel 16, stk. 2, litra c), omhandlede tilfælde, datoen, hvor den pågældende person forlod medlemsstaternes område
- f) for de i artikel 16, stk. 2, litra d), omhandlede tilfælde, datoen, hvor den pågældende person blev udsendt af eller forlod medlemsstaternes område
- g) for de i artikel 25, stk. 2, omhandlede tilfælde, datoen for den pågældende persons ankomst efter vellykket overførsel
- h) det forhold, at ansøgeren har fået udstedt et visum, den medlemsstat, der har udstedt eller forlænget visummet, eller på hvis vegne visummet er udstedt, samt visumansøgningsnummeret
- i) det forhold, at personen kunne udgøre en trussel mod den indre sikkerhed efter den sikkerhedskontrol, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1356³⁷, eller efter en behandling i henhold til artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) 2024/1351 eller artikel 9, stk. 5, i forordning (EU) 2024/1348, hvis en af følgende omstændigheder gør sig gældende:
 - i) den pågældende person er bevæbnet

37 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1356 af 14. maj 2024 om indførelse af screening af tredjelandstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817 (EUT L, 2024/1356, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>).

ii) den pågældende person er voldelig

iii) der er indikationer på, at den pågældende person er involveret i en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i direktiv (EU) 2017/541

iv) der er indikationer på, at den pågældende person er involveret i en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA

j) det forhold, at ansøgningen om international beskyttelse er blevet afvist, og ansøgeren ikke har hverken ret eller tilladelse til fortsat at opholde sig i en medlemsstat i henhold til forordning (EU) 2024/1348

k) det forhold, at en afgørelse om afvisning af en ansøgning om international beskyttelse som uantagelig, grundløs eller åbenbart grundløs eller en afgørelse, hvorved en ansøgning erklæres for implicit eller udtrykkeligt trukket tilbage, er blevet endelig efter sagsbehandling inden for rammerne af grænseproceduren i henhold til forordning (EU) 2024/1348

l) det forhold, at der er ydet bistand til frivillig tilbagevenden og reintegration.

3. Hvis alle oplysningerne omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a)-f) samt h), vedrørende en person som omhandlet i artikel 15 registreres i Eurodac, betragtes de som et datasæt, der er videregivet til Eurodac med henblik på artikel 27, stk. 1, litra aa), i forordning (EU) 2019/818.
4. En oprindelsesmedlemsstat, der har konkluderet, at den trussel mod den indre sikkerhed, der er konstateret efter screeningen som omhandlet i forordning (EU) 2024/1356 eller efter en undersøgelse i henhold til artikel 16, stk. 4, i forordning (EU) 2024/1351 eller artikel 9, stk. 5, i forordning (EU) 2024/1348, ikke længere gør sig gældende, sletter registreringen af sikkerhedspåtegningen i datasættet efter at have konsulteret andre medlemsstater, der har registreret et datasæt for samme person. Snarest muligt og senest 72 timer efter sletning af sikkerhedspåtegningen fra en anden oprindelsesmedlemsstats side, når der er tale om et hit i forhold til oplysninger, som oprindelsesmedlemsstaten har videregivet vedrørende personer som omhandlet i nærværende forordnings artikel 15, stk. 1, artikel 22, stk. 1, artikel 23, stk. 1, eller artikel 24, stk. 1, oplyser Eurodac disse oprindelsesmedlemsstater om sletningen. Disse oprindelsesmedlemsstater sletter også sikkerhedspåtegningen i deres dertil svarende datasæt.

Kapitel III

Personer, der er registreret med henblik på gennemførelse af en indrejseprocedure, og personer, som har fået indrejsetilladelse i overensstemmelse med en national genbosætningsordning

Afdeling 1

Personer, der er registreret med henblik på gennemførelse af en indrejseprocedure i henhold til EU-rammen for genbosætning og indrejse af humanitære årsager

Artikel 18

Indsamling og videregivelse af biometriske oplysninger

1. Hver medlemsstat optager og videregiver til Eurodac de biometriske oplysninger for hver person på mindst seks år, der er registreret med henblik på gennemførelse af en indrejseprocedure i henhold til EU-rammen for genbosætning og indrejse af humanitære årsager, snarest muligt efter registreringen omhandlet i artikel 9, stk. 3, i forordning (EU) 2024/1356, og senest inden der træffes afgørelse om indrejsetilladelsen omhandlet i nævnte forordnings artikel 9, stk. 9. Denne forpligtelse finder ikke anvendelse, hvis en medlemsstat kan nå frem til denne afgørelse uden en sammenligning af biometriske oplysninger, når en sådan afgørelse er negativ.
2. Hver medlemsstat optager biometriske oplysninger af alle personer, der er fyldt seks år, og som er registreret med henblik på gennemførelse af en indrejseprocedure i henhold til EU-rammen for genbosætning og indrejse af humanitære årsager, og:
 - a) er blevet tildelt international beskyttelse eller humanitær status i henhold til national ret i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1350

- b) som den pågældende medlemsstat har nægtet indrejse af en af de grunde, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 6, stk. 1, litra f), eller
- c) for hvem den pågældende medlemsstat har afbrudt indrejseproceduren, fordi den pågældende person ikke har givet eller har trukket sit samtykke tilbage i overensstemmelse med nævnte forordnings artikel 7.

Medlemsstaterne videregiver sammen med de i nærværende forordnings artikel 19, stk. 1, litra c)-q), omhandlede oplysninger de biometriske oplysninger for personer, der er omhandlet i første afsnit, til Eurodac snarest muligt og senest 72 timer efter afgørelsen om tildeling af international beskyttelse eller national humanitær status i henhold til national ret, nægtelse af indrejse eller afbrydelse af indrejseproceduren.

- 3. Manglende overholdelse af fristerne i denne artikels stk. 1 og 2, fritager ikke medlemsstaterne for deres forpligtelse til at optage og videregive de biometriske oplysninger til Eurodac. Hvis fingerspidsernes tilstand ikke gør det muligt at optage fingeraftryk af en kvalitet, der kan bruges til hensigtsmæssig sammenligning i henhold til artikel 38, optager oprindelsesmedlemsstaten på ny fingeraftrykkene og videregiver dem igen snarest muligt efter ny vellykket fingeraftryksoptagelse.

Hvis det ikke er muligt at optage biometriske oplysninger på grund af foranstaltninger truffet af hensyn til personens helbred eller til beskyttelsen af folkesundheden, optager og videregiver medlemsstaterne de biometriske oplysninger, så snart det ikke længere er nødvendigt at tage disse sundhedsmæssige hensyn.

- 4. Efter anmodning fra den pågældende medlemsstat kan de biometriske oplysninger med henblik på anvendelsen af forordning (EU) 2024/1350 optages og videregives til den anmodende medlemsstat af en anden medlemsstat, Den Europæiske Unions Asylagentur eller en relevant international organisation.
- 5. Den Europæiske Unions Asylagentur og internationale organisationer som omhandlet i stk. 4 har ikke adgang til Eurodac med henblik på denne artikel.

Artikel 19

Registrering af oplysninger

- 1. Der må i overensstemmelse med denne forordnings artikel 3, stk. 2, kun registreres følgende oplysninger i Eurodac:
 - a) fingeraftryksoplysninger
 - b) et ansigtsbillede
 - c) efternavn(e) og fornavn(e), fødenavn(e) og tidligere anvendte navne samt eventuelle kaldenavne, som kan registreres særskilt
 - d) nationalitet(er)
 - e) fødselsdato,
 - f) fødested
 - g) oprindelsesmedlemsstat og registreringssted og -dato i overensstemmelse med artikel 9, stk. 3, i forordning (EU) nr. 2024/1350
 - h) køn
 - i) hvis det forefindes, identitetsdokumentets eller rejsedokumentets type og nummer, udstedelseslandets kode på tre bogstaver og dette dokumentets udløbsdato
 - j) hvis det er tilgængeligt, en scannet farvekopi af et identitets- eller rejsedokument sammen med en angivelse af dets ægthed, og, hvis dette ikke er tilgængeligt, et andet dokument, der letter identifikationen af tredjelandstatsborgeren eller den statsløse, sammen med en angivelse af dets ægthed
 - k) det referencenummer, som oprindelsesmedlemsstaten bruger
 - l) dato for optagelse af biometriske oplysninger
 - m) dato for videregivelse af oplysningerne til Eurodac

- n) operatørens brugernavn
- o) hvis det er relevant, datoen for afgørelsen om tildeling af international beskyttelse eller humanitær status i henhold til national ret i overensstemmelse med artikel 9, stk. 14, i forordning (EU) 2024/1350
- p) hvis det er relevant, datoen for nægtelse af indrejse i overensstemmelse med forordning (EU) 2024/1350 og grundene til, at indrejse blev nægtet
- q) hvis det er relevant, datoen for afbrydelsen af indrejseproceduren som omhandlet i forordning (EU) 2024/1350.
- b) Hvis alle oplysningerne omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a)-f) samt h), vedrørende en person som omhandlet i artikel 18, stk. 2, registreres i Eurodac, betragtes de som et datasæt, der er videregivet til Eurodac med henblik på artikel 27, stk. 1, litra aa), i forordning (EU) 2019/818.

Afdeling 2

Personer, som har fået indrejsetilladelse

I OVERENSSTEMMELSE MED EN NATIONAL GENBOSÆTNINGSORDNING

Artikel 20

Indsamling og videregivelse af biometriske oplysninger

1. Hver medlemsstat optager biometriske oplysninger for alle personer over seks år, som har fået indrejsetilladelse i overensstemmelse med en national genbosætningsordning, og videregiver disse oplysninger sammen med de i artikel 21, stk. 1, litra c)-o), omhandlede oplysninger til Eurodac, så snart den har tildelt den pågældende person international beskyttelse eller humanitær status i henhold til national ret og senest 72 timer derefter.
2. Manglende overholdelse af fristen i denne artikels stk. 1 fritager ikke medlemsstaterne for deres forpligtelse til at optage de biometriske oplysninger og videregive dem til Eurodac. Hvis fingerspidsernes tilstand ikke gør det muligt at optage fingeraftryk af en kvalitet, der kan bruges til hensigtsmæssig sammenligning i henhold til artikel 38, optager oprindelsesmedlemsstaten på ny fingeraftrykkene og videregiver dem igen snarest muligt efter ny vellykket fingeraftryksoptagelse.
3. Når det ikke er muligt at optage biometriske oplysninger af en person, der har fået indrejsetilladelse i overensstemmelse med en national genbosætningsordning på grund af foranstaltninger truffet af hensyn til ansøgerens helbred eller til beskyttelsen af folkesundheden, optager og videregiver medlemsstaterne uanset stk. 2 sådanne biometriske oplysninger snarest muligt og senest 48 timer efter, at det ikke længere er nødvendigt at tage disse sundhedsmæssige hensyn.

Artikel 21

Registrering af oplysninger

1. Der må i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, kun registreres følgende oplysninger i Eurodac:
 - a) fingeraftryksoplysninger
 - b) et ansigtsbillede
 - c) efternavn(e) og fornavn(e), fødenavn(e) og tidligere anvendte navne samt eventuelle kaldenavne, som kan registreres særskilt
 - d) nationalitet(er)

- e) fødselsdato,
 - f) fødested
 - g) oprindelsesmedlemsstat og registreringssted og -dato
 - h) køn
 - i) hvis det forefindes, identitets- eller rejsedokumentets type og nummer, udstedelseslandets kode på tre bogstaver og dette dokumentets udløbsdato
 - j) hvis det er tilgængeligt, en scannet farvekopi af et identitets- eller rejsedokument sammen med en angivelse af dets ægthed, og, hvis dette ikke er tilgængeligt, et andet dokument, der letter identifikationen af tredjelandssstatsborgeren eller den statsløse, sammen med en angivelse af dets ægthed
 - k) det referencenummer, som oprindelsesmedlemsstaten bruger
 - l) dato for optagelse af biometriske oplysninger
 - m) dato for videregivelse af oplysningerne til Eurodac
 - n) operatørens brugernavn
 - o) dato, hvor international beskyttelse eller humanitær status i henhold til national ret blev meddelt.
2. Hvis alle oplysningerne omhandlet i denne artikels stk. 1, litra a)-f) samt h), vedrørende en person omhandlet i denne forordnings artikel 20, stk. 1, registreres i Eurodac, betragtes de som et datasæt, der er videregivet til Eurodac med henblik på artikel 27, stk. 1, litra aa), i forordning (EU) 2019/818.

Kapitel IV

Tredjelandssstatsborgere eller statsløse, der pågribes i forbindelse med irregulær passage af en ydre grænse

Artikel 22

Indsamling og videregivelse af biometriske oplysninger

1. Medlemsstaterne optager i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, med det samme biometriske oplysninger af alle tredjelandssstatsborgere eller statsløse over seks år, som pågribes af de kompetente kontrolmyndigheder i forbindelse med irregulær passage af grænsen til den pågældende medlemsstat ad land-, sø- eller luftvejen efter at være kommet fra et tredjeland, og som ikke afvises, eller som fortsat fysisk opholder sig på medlemsstaternes område uden at være varetægtsfængslet, tilbageholdt eller på anden vis frihedsberøvet i hele tidsrummet mellem pågribelsen og udsendelsen på grundlag af en afgørelse om afvisning.
2. Den pågældende medlemsstat videregiver snarest muligt og senest 72 timer efter datoen for pågribelsen til Eurodac i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, følgende oplysninger vedrørende de i stk. 1 omhandlede tredjelandssstatsborgere eller statsløse, som ikke afvises:
 - a) fingeraftryksoplysninger
 - b) et ansigtsbillede
 - c) efternavn(e) og fornavn(e), fødenavn(e) og tidligere anvendte navne samt eventuelle kaldenavne, som kan registreres særskilt
 - d) nationalitet(er)
 - e) fødselsdato
 - f) fødested
 - g) oprindelsesmedlemsstat, sted og dato for pågribelsen
 - h) køn
 - i) hvis det forefindes, identitets- eller rejsedokumentets type og nummer, udstedelseslandets kode på tre bogstaver og dette dokumentets udløbsdato

- j) hvis det forefindes, en scannet farvekopi af et identitets- eller rejsedokument med angivelse af dets ægthed, eller, hvis dette ikke forefindes, et andet dokument, der letter identifikationen af tredjelandstatsborgeren eller den statsløse, med angivelse af dets ægthed
 - k) det referencenummer, som oprindelsesmedlemsstaten bruger
 - l) dato for optagelse af biometriske oplysninger
 - m) dato for videregivelse af oplysningerne til Eurodac
 - n) operatørens brugernavn.
3. Desuden videregives følgende oplysninger, hvis de er relevante og tilgængelige, med det samme til Eurodac i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2:
- a) i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 7, datoen, hvor den pågældende forlod eller blev udsendt af medlemsstaternes område
 - b) den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, jf. artikel 25, stk. 1
 - c) det forhold, at der er ydet bistand til frivillig tilbagevenden og reintegration
 - d) det forhold, at personen kunne udgøre en trussel mod den indre sikkerhed efter den screening, der er omhandlet i forordning (EU) 2024/1356, hvis en af følgende omstændigheder gør sig gældende:
 - i) den pågældende person er bevæbnet
 - ii) den pågældende person er voldelig
 - iii) der er indikationer på, at den pågældende person er involveret i en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i direktiv (EU) 2017/541
 - iv) der er indikationer på, at den pågældende person er involveret i en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA.
4. Uanset stk. 2 foretages overførelsen af de oplysninger, der er omhandlet i stk. 2 for så vidt angår personer, der pågribes som omhandlet i stk. 1, og som fysisk fortsat opholder sig på medlemsstaternes område, men er varetægtsfængslet, tilbageholdt eller frihedsberøvet i over 72 timer efter pågribelsen, inden de løslades fra varetægtsfængsling, tilbageholdelse eller anden frihedsberøvelse.
5. Manglende overholdelse af fristen på 72 timer, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, fritager ikke medlemsstaterne for deres forpligtelse til at optage de biometriske oplysninger og videregive dem til Eurodac. Hvis det på grund af fingerspidsernes tilstand ikke er muligt at optage fingeraftryk af en kvalitet, der kan bruges til hensigtsmæssig sammenligning i henhold til artikel 38, optager oprindelsesmedlemsstaten på ny fingeraftryk af de pågrebne som beskrevet i nærværende artikels stk. 1 og videregiver dem derefter igen snarest muligt og senest 48 timer efter ny vellykket fingeraftryks-optagelse.
6. Når det ikke er muligt at optage biometriske oplysninger for en pågrebet person på grund af foranstaltninger truffet af hensyn til vedkommendes helbred eller beskyttelsen af folkesundheden, optager og videregiver den berørte medlemsstat uanset stk. 1 de biometriske oplysninger snarest muligt og senest 48 timer efter, at det ikke længere er nødvendigt at tage disse sundhedsmæssige hensyn.

I tilfælde af alvorlige tekniske problemer kan medlemsstaterne forlænge fristen på 72 timer som omhandlet i stk. 2 med op til 48 timer med henblik på at gennemføre deres nationale beredskabsplaner.

- 7. Så snart oprindelsesmedlemsstaten kan sikre, at den pågældende person, hvis oplysninger er registreret i Eurodac i overensstemmelse med stk. 1, har forladt medlemsstaternes område i overensstemmelse med en afgørelse om tilbagesendelse eller udsendelse, ajourfører den sit datasæt, der er registreret for den pågældende, med angivelse af den dato, hvor den pågældende blev udsendt af eller forlod området.
- 8. På den berørte medlemsstats anmodning kan de biometriske oplysninger, de alfanumeriske oplysninger og, hvis det er relevant, en scannet farvekopi af et identitets- eller rejsedokument også optages og videregives på denne medlemsstats vegne af europæiske grænse- og kystvagthold eller af

eksperter fra asylstøtteholdene, der er særligt uddannede hertil, når de udøver beføjelser og udfører opgaver i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/1896 og (EU) 2021/2303.

9. Hvert datasæt, der indsamles og videregives i overensstemmelse med denne artikel, kædes sammen med andre datasæt vedrørende samme tredjelandsstatsborger eller statsløse i en sekvens, jf. artikel 3, stk. 6.
10. Hvis alle oplysningerne i denne artikels stk. 2, litra a)-f) samt h), vedrørende en person som omhandlet i denne artikels stk. 1 registreres i Eurodac, betragtes de som et datasæt, der er videregivet til Eurodac med henblik på artikel 27, stk. 1, litra aa), i forordning (EU) 2019/818.

Kapitel V

Tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der opholder sig ulovligt i en medlemsstat

Artikel 23

Indsamling og videregivelse af biometriske oplysninger

1. Medlemsstaterne optager med det samme i overensstemmelse med artikel 13, stk. 2, biometriske oplysninger for alle tredjelandsstatsborgere eller statsløse over seks år, som opholder sig ulovligt på deres område.
2. Den pågældende medlemsstat videregiver snarest muligt og senest 72 timer efter, at det er blevet konstateret, at tredjelandsstatsborgeren eller den statsløse opholder sig ulovligt, til Eurodac i henhold til artikel 3, stk. 2, følgende oplysninger vedrørende de i stk. 1 omhandlede tredjelandsstatsborgere eller statsløse:
 - a) fingeraftryksoplysninger
 - b) et ansigtsbillede
 - c) efternavn(e) og fornavn(e), fødenavn(e) og tidligere anvendte navne samt eventuelle kaldenavne, som kan registreres særskilt
 - d) nationalitet(er)
 - e) fødselsdato
 - f) fødested
 - g) oprindelsesmedlemsstat, sted og dato for pågribelsen
 - h) køn
 - i) hvis det forefindes, identitets- eller rejsedokumentets type og nummer, udstedelseslandets kode på tre bogstaver og dette dokumentets udløbsdato
 - j) hvis det forefindes, en scannet farvekopi af et identitets- eller rejsedokument med angivelse af dets ægthed, eller, hvis dette ikke forefindes, et andet dokument, der letter identifikationen af tredjelandsstatsborgeren eller den statsløse, med angivelse af dets ægthed
 - k) det referencenummer, som oprindelsesmedlemsstaten bruger
 - l) dato for optagelse af biometriske oplysninger
 - m) dato for videregivelse af oplysningerne til Eurodac
 - n) operatørens brugernavn.
3. Desuden videregives følgende oplysninger, hvis de er relevante og tilgængelige, med det samme til Eurodac i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2:
 - a) i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 6, datoen, hvor den pågældende forlod eller blev udsendt af medlemsstaternes område
 - b) den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, jf. artikel 25, stk. 1

- c) hvis det er relevant, for de i artikel 25, stk. 2, omhandlede tilfælde, datoen for den pågældendes ankomst efter vellykket overførsel
- d) det forhold, at der er ydet bistand til frivillig tilbagevenden og reintegration
- e) det forhold, at personen kunne udgøre en trussel mod den indre sikkerhed efter den screening, der er omhandlet i forordning (EU) 2024/1356, eller efter en sikkerhedskontrol, der foretages på det tidspunkt, hvor de biometriske oplysninger optages, jf. artikel 1, stk. 1, hvis en af følgende omstændigheder gør sig gældende:
 - i) den pågældende person er bevæbnet
 - ii) den pågældende person er voldelig
 - iii) der er indikationer på, at den pågældende person er involveret i en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i direktiv (EU) 2017/541
 - iv) der er indikationer på, at den pågældende person er involveret i en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA.
- 4. Manglende overholdelse af fristen på 72 timer, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, fritager ikke medlemsstaterne for deres forpligtelse til at optage de biometriske oplysninger og videregive dem til Eurodac. Hvis det på grund af fingerspidsernes tilstand ikke er muligt at optage fingeraftryk af en kvalitet, der kan bruges til hensigtsmæssig sammenligning i henhold til artikel 38, optager oprindelsesmedlemsstaten på ny fingeraftryk af de pågrebne som beskrevet i nærværende artikels stk. 1, og videregiver dem derefter igen snarest muligt og senest 48 timer efter ny vellykket fingeraftryks-optagelse.
- 5. Når det ikke er muligt at optage biometriske oplysninger for en pågrebet person på grund af foranstaltninger truffet af hensyn til vedkommendes helbred eller beskyttelsen af folkesundheden, optager og videregiver den berørte medlemsstat uanset stk. 1 de biometriske oplysninger snarest muligt og senest 48 timer efter, at det ikke længere er nødvendigt at tage disse sundhedsmæssige hensyn.

I tilfælde af alvorlige tekniske problemer kan medlemsstaterne forlænge fristen på 72 timer omhandlet i stk. 2 med op til 48 timer med henblik på at gennemføre deres nationale beredskabsplaner.

- 6. Så snart oprindelsesmedlemsstaten kan sikre, at den pågældende person, hvis oplysninger er registreret i Eurodac i overensstemmelse med stk. 1, har forladt medlemsstaternes område i overensstemmelse med en afgørelse om tilbagesendelse eller udsendelse, ajourfører den sit datasæt, der er registreret for den pågældende, med angivelse af den dato, hvor den pågældende blev udsendt af eller forlod området.
- 7. Hvert datasæt, der indsamles og videregives i overensstemmelse med denne artikel, kædes sammen med andre datasæt vedrørende samme tredjelandsstatsborger eller statsløse i en sekvens, jf. artikel 3, stk. 6.
- 8. Hvis alle oplysningerne omhandlet i denne artikels stk. 2, litra a)-f) samt h), vedrørende en person som omhandlet i denne artikels stk. 1 er registreret i Eurodac, betragtes de som et datasæt, der er videregivet til Eurodac med henblik på artikel 27, stk. 1, litra aa), i forordning (EU) 2019/818.

Kapitel VI

Tredjelandsstatsborgere eller statsløse, der ilandsættes efter en eftersøgnings- og redningsoperation

Artikel 24

Indsamling og videregivelse af biometriske oplysninger

1. Medlemsstaterne optager med det samme biometriske oplysninger for alle tredjelandsstatsborgere eller statsløse over seks år, som ilandsættes efter en eftersøgnings- og redningsoperation som defineret i forordning (EU) 2024/1351.
2. Den pågældende medlemsstat videregiver snarest muligt og senest 72 timer efter datoen for ilandsætningen til Eurodac i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, følgende oplysninger vedrørende de i stk. 1 omhandlede tredjelandsstatsborgere eller statsløse:
 - a) fingeraftryksoplysninger
 - b) et ansigtsbillede
 - c) efternavn(e) og fornavn(e), fødenavn(e) og tidligere anvendte navne samt eventuelle kaldenavne, som kan registreres særskilt
 - d) nationalitet(er)
 - e) fødselsdato
 - f) fødested
 - g) oprindelsesmedlemsstat, sted og dato for ilandsætningen
 - h) køn
 - i) det referencenummer, som oprindelsesmedlemsstaten bruger
 - j) dato for optagelse af biometriske oplysninger
 - k) dato for videregivelse af oplysningerne til Eurodac
 - l) operatørens brugernavn.
3. Desuden videregives følgende oplysninger, hvis de er relevante og tilgængelige, snarest muligt til Eurodac i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2:
 - a) identitets- eller rejsedokumentets type og nummer, udstedelseslandets kode på tre bogstaver og dette dokumentets udløbsdato
 - b) en scannet farvekopi af et identitets- eller rejsedokument med angivelse af dets ægthed, eller, hvis dette ikke forefindes, et andet dokument, der letter identifikationen af tredjelandsstatsborgeren eller den statsløse, med angivelse af dets ægthed
 - c) i overensstemmelse med denne artikels stk. 8, datoen, hvor den pågældende forlod eller blev udsendt af medlemsstaternes område
 - d) den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, jf. artikel 25, stk. 1
 - e) det forhold, at der er ydet bistand til frivillig tilbagevenden og reintegration
 - f) det forhold, at personen kunne udgøre en trussel mod den indre sikkerhed efter den screening, der er omhandlet i forordning (EU) 2024/1356, hvis en af følgende omstændigheder gør sig gældende:
 - i) den pågældende person er bevæbnet
 - ii) den pågældende person er voldelig
 - iii) der er indikationer på, at den pågældende person er involveret i en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i direktiv (EU) 2017/541
 - iv) der er indikationer på, at den pågældende person er involveret i en af de lovovertrædelser, der er omhandlet i artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelse 2002/584/RIA.
4. Manglende overholdelse af fristen, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, fritager ikke medlemsstaterne for deres forpligtelse til at optage de biometriske oplysninger og videregive dem til Eurodac. Hvis det på grund af fingerspidsernes tilstand ikke er muligt at optage fingeraftryk af en kvalitet, der kan bruges til hensigtsmæssig sammenligning i henhold til artikel 38, optager oprindelsesmedlemsstaten på ny fingeraftryk af de ilandsatte som beskrevet i nærværende artikels stk. 1 og videregiver dem derefter igen snarest muligt og senest 48 timer efter ny vellykket fingeraftryksoptagelse.
5. Når det ikke er muligt at optage biometriske oplysninger for en ilandsat person på grund af foranstaltninger truffet af hensyn til vedkommendes helbred eller beskyttelsen af folkesundheden, optager og

videregiver den berørte medlemsstat uanset stk. 1 de biometriske oplysninger snarest muligt og senest 48 timer efter, at det ikke længere er nødvendigt at tage disse sundhedsmæssige hensyn.

I tilfælde af alvorlige tekniske problemer kan medlemsstaterne forlænge fristen på 72 timer omhandlet i stk. 2 med op til 48 timer med henblik på at gennemføre deres nationale beredskabsplaner.

6. I tilfælde af pludselig tilstrømning kan medlemsstaterne forlænge fristen på 72 timer omhandlet i stk. 2 med op til yderligere 48 timer. Denne undtagelse træder i kraft på den dato, hvor den meddeles Kommissionen og de øvrige medlemsstater, og er gældende i den periode, der er anført i meddelelsen. Den periode, der er anført i meddelelsen, må ikke overstige en måned.
7. Så snart oprindelsesmedlemsstaten kan sikre, at den pågældende person, hvis oplysninger er registreret i Eurodac i overensstemmelse med stk. 1, har forladt medlemsstaternes område i overensstemmelse med en afgørelse om tilbagesendelse eller udsendelse, ajourfører den sit datasæt, der er registreret for den pågældende, med angivelse af den dato, hvor den pågældende blev udsendt af eller forlod området.
8. På den berørte medlemsstats anmodning kan de biometriske oplysninger, de alfanumeriske oplysninger og, hvis det er relevant, en scannet farvekopi af et identitets- eller rejsedokument også optages og videregives på denne medlemsstats vegne af medlemmer af europæiske grænse- og kystvagthold eller af eksperter fra asylstøtteholdene, der er særligt uddannede hertil, når de udøver beføjelser og udfører deres opgaver i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/1896 og (EU) 2021/2303.
9. Hvert datasæt, der indsamles og videregives i overensstemmelse med denne artikel, kædes sammen med andre datasæt vedrørende samme tredjelandstatsborger eller statsløse i en sekvens, jf. artikel 3, stk. 6.
10. Uden at det berører anvendelsen af forordning (EU) 2024/1351, må det forhold, at en persons oplysninger videregives til Eurodac i overensstemmelse med nærværende artikel, ikke føre til diskrimination mod eller forskelsbehandling af en person, der er omfattet af nærværende forordnings artikel 22, stk. 1.
11. Hvis alle oplysningerne omhandlet i denne artikels stk. 2, litra a)-f) samt h), vedrørende en person som omhandlet i denne artikels stk. 1 registreres i Eurodac, betragtes de som et datasæt, der er videregivet til Eurodac med henblik på artikel 27, stk. 1, litra aa), i forordning (EU) 2019/818.

Kapitel VII

Oplysning om omfordeling

Artikel 25

Oplysninger om den registreredes omfordelingsstatus

1. Så snart den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, er forpligtet til at omfordele den pågældende person i henhold til artikel 67, stk. 9, i forordning (EU) 2024/1351, ajourfører den modtagende medlemsstat sit datasæt, der er registreret i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 17, 22, 23 eller 24, vedrørende den pågældende person ved at tilføje den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling.
2. Når en person ankommer til den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling,, efter at denne medlemsstat har bekræftet omfordeling af den pågældende person i medfør af artikel 67, stk. 9, i forordning (EU) 2024/1351, sender denne medlemsstat et datasæt, der er registreret i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 17 eller 23, vedrørende den pågældende person med angivelse af

vedkommendes ankomstdato. Datasættet lagres, jf. artikel 29, stk. 1, med henblik på videregivelse i henhold til artikel 27 og 28.

Kapitel VIII

Personer med midlertidig beskyttelse

Artikel 26

Indsamling og videregivelse af biometriske oplysninger

1. Medlemsstaterne optager med det samme biometriske oplysninger for enhver tredjelandstatsborger eller statsløs over seks år, som er registreret som en person med midlertidig beskyttelse på den medlemsstats område i henhold til direktiv 2001/55/EF.
2. Den pågældende medlemsstat videregiver snarest muligt og senest 10 dage efter registreringen som en person med midlertidig beskyttelse til Eurodac i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, følgende oplysninger vedrørende de i stk. 1 omhandlede tredjelandstatsborgere eller statsløse:
 - a) fingeraftryksoplysninger
 - b) et ansigtsbillede
 - c) efternavn(e) og fornavn(e), fødenavn(e) og tidligere anvendte navne samt eventuelle kaldenavne, som kan registreres særskilt
 - d) nationalitet(er)
 - e) fødselsdato
 - f) fødested
 - g) oprindelsesmedlemsstat, samt sted og dato for registrering som person med midlertidig beskyttelse
 - h) køn
 - i) hvis det forefindes, identitets- eller rejsedokumentets type og nummer, udstedelseslandets kode på tre bogstaver og dette dokumentets udløbsdato
 - j) hvis det forefindes, en scannet farvekopi af et identitets- eller rejsedokument med angivelse af dets ægthed, eller, hvis dette ikke forefindes, et andet dokument
 - k) det referencenummer, som oprindelsesmedlemsstaten bruger
 - l) dato for optagelse af biometriske oplysninger
 - m) dato for videregivelse af oplysningerne til Eurodac
 - n) operatørens brugernavn
 - o) hvis det er relevant, det forhold, at personen, der tidligere er registreret som en person med midlertidig beskyttelse, er omfattet af en af udelukkelsesgrundene i artikel 28 i direktiv 2001/55/EF
 - p) henvisningen til den relevante gennemførelsesafgørelse fra Rådet.
3. Manglende overholdelse af fristen på 10 timer, der er omhandlet i denne artikels stk. 2, fritager ikke medlemsstaterne for deres forpligtelse til at optage de biometriske oplysninger og videregive dem til Eurodac. Hvis det på grund af fingerspidsernes tilstand ikke er muligt at optage fingeraftryk af en kvalitet, der kan bruges til hensigtsmæssig sammenligning i henhold til artikel 38, optager oprindelsesmedlemsstaten på ny fingeraftryk af personen med midlertidig beskyttelse som beskrevet i nærværende artikels stk. 1 og videregiver dem derefter igen snarest muligt og senest 48 timer efter ny vellykket fingeraftryksoptagelse.
4. Når det ikke er muligt at optage biometriske oplysninger for en person med midlertidig beskyttelse på grund af foranstaltninger truffet af hensyn til den pågældendes helbred eller til beskyttelsen af folkesundheden, optager og videregiver den berørte medlemsstat uanset stk. 1 de biometriske

oplysninger snarest muligt og senest 48 timer efter, at det ikke længere er nødvendigt at tage disse sundhedsmæssige hensyn.

I tilfælde af alvorlige tekniske problemer kan medlemsstaterne forlænge fristen på 10 dage omhandlet i stk. 2 med op til 48 timer med henblik på at gennemføre deres nationale beredskabsplaner.

5. På den berørte medlemsstats anmodning kan de biometriske oplysninger også optages og videregives på denne medlemsstats vegne af medlemmer af europæiske grænse- og kystvagthold eller af eksperter fra asylstøtteholdene, der er særligt uddannede hertil, når de udøver beføjelser og udfører opgaver i overensstemmelse med forordning (EU) 2019/1896 og (EU) 2021/2303.
6. Hvert datasæt, der indsamles og videregives i overensstemmelse med denne artikel, kædes sammen med andre datasæt vedrørende samme tredjelandstatsborger eller statsløse i en sekvens, jf. artikel 3, stk. 6.
7. Hvis alle oplysningerne omhandlet i denne artikels stk. 2, litra a)-f) samt h), vedrørende en person som omhandlet i denne artikels stk. 1 registreres i Eurodac, betragtes de som et datasæt, der er videregivet til Eurodac med henblik på artikel 27, stk. 1, litra aa), i forordning (EU) 2019/818.

Kapitel IX

Procedure til sammenligning af oplysninger om ansøgere om international beskyttelse, tredjelandstatsborgere

og statsløse, der er pågrebet i at passere grænsen irregulært eller i at opholde sig ulovligt på en medlemsstats område, tredjelandstatsborger og statsløse, som er registreret

med henblik på gennemførelse af en indrejseprocedure

og med indrejsetilladelse i overensstemmelse med en national genbosætningsordning, tredjelandstatsborgere og statsløse, der er ilandsat efter en eftersøgnings- og redningsaktion

og personer med midlertidig beskyttelse

Artikel 27

Sammenligning af biometriske oplysninger

1. Biometriske oplysninger, som videregives af en medlemsstat, med undtagelse af dem, der videregives i henhold til artikel 16, stk. 2, litra a) og c), samt artikel 18 og 20, sammenlignes automatisk med de biometriske oplysninger, der er videregivet af andre medlemsstater, og som allerede er lagret i Eurodac i overensstemmelse med artikel 15, artikel 18, stk. 2, og artikel 20, 22, 23, 24 og 26.
2. Biometriske oplysninger, der videregives af en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, sammenlignes automatisk med de biometriske oplysninger, der er videregivet af andre medlemsstater, og som allerede er lagret i Eurodac i overensstemmelse med artikel 15, og som er mærket i overensstemmelse med artikel 31, og med artikel 18, stk. 2, og artikel 20.
3. Eurodac sikrer på anmodning af en medlemsstat, at den i stk. 1 omhandlede sammenligning ud over de biometriske oplysninger fra andre medlemsstater også omfatter biometriske oplysninger, som den pågældende medlemsstat selv tidligere har videregivet.
4. Eurodac videregiver automatisk hittet eller det negative resultat af sammenligningen til oprindelsesmedlemsstaten efter procedurerne i artikel 38, stk. 4. Hvis der er tale om et hit, skal det for alle datasæt, der svarer til hittet, videregive de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1, artikel 21, stk. 1, artikel 22, stk. 2 og 3, artikel 23, stk. 2 og 3, artikel 24, stk. 2 og 3,

og artikel 26, stk. 2, sammen med den mærkning, der er omhandlet i artikel 31, stk. 1 og 4, hvis det er relevant. Hvis der modtages et negativt resultat, videregives de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1, artikel 21, stk. 1, artikel 22, stk. 2 og 3, artikel 23, stk. 2 og 3, artikel 24, stk. 2 og 3, og artikel 26, stk. 2, ikke.

5. Hvis en medlemsstat får et hit i Eurodac, som kan hjælpe den pågældende medlemsstat med at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 1, stk. 1, litra a), går dette hit forud for alle andre hitresultater.

Artikel 28

Sammenligning af ansigtsbilledoplysninger

1. Hvis fingerspidsernes tilstand ikke gør det muligt at optage fingeraftryk af en kvalitet, som sikrer en korrekt sammenligning i henhold til artikel 38, eller hvis fingeraftrykkene ikke er til rådighed til sammenligning, skal en medlemsstat foretage en sammenligning af ansigtsbilledoplysninger.
2. Ansigtsbilledoplysninger og oplysninger vedrørende den registreredes køn kan sammenlignes automatisk med ansigtsbilledet og oplysningerne om den registreredes køn, som andre medlemsstater har videregivet og allerede lagret i Eurodac i overensstemmelse med artikel 15, artikel 18, stk. 2, og artikel 20, 22, 23, 24, og 26 med undtagelse af dem, der er videregivet i overensstemmelse med artikel 16, stk. 2, litra a) og c), og artikel 18 og 20.

Eurodac sikrer på anmodning af en medlemsstat, at den sammenligning, der er omhandlet i stk. 1, omfatter ansigtsbilledoplysninger, som den pågældende medlemsstat tidligere har videregivet, og ansigtsbilledoplysninger fra andre medlemsstater.

3. Ansigtsbilledoplysninger og oplysninger om den registreredes køn, som er videregivet af en medlemsstat i overensstemmelse med artikel 18, stk. 1, kan sammenlignes automatisk med det ansigtsbillede og de oplysninger om den registreredes køn, der er videregivet af andre medlemsstater, og som allerede er lagret i Eurodac i overensstemmelse med artikel 15, og som er mærket i overensstemmelse med artikel 31, og med artikel 18, stk. 2, og artikel 20.
4. Eurodac videregiver automatisk hittet eller det negative resultat af sammenligningen til oprindelsesmedlemsstaten efter procedurerne i artikel 38, stk. 5. Hvis der er tale om et hit, skal det for alle datasæt, der svarer til hittet, videregive de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1, artikel 21, stk. 1, artikel 22, stk. 2 og 3, artikel 23, stk. 2 og 3, artikel 24, stk. 2 og 3, og artikel 26, stk. 2, sammen med den mærkning, der er omhandlet i artikel 31, stk. 1 og 4, hvis det er relevant. Hvis der modtages et negativt resultat, videregives de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1, artikel 21, stk. 1, artikel 22, stk. 2 og 3, artikel 23, stk. 2 og 3, artikel 24, stk. 2 og 3, og artikel 26, stk. 2, ikke.
5. Hvis en medlemsstat får et hit i Eurodac, som kan hjælpe den pågældende medlemsstat med at opfylde sine forpligtelser i henhold til artikel 1, stk. 1, litra a), går dette hit forud for alle andre hitresultater.

Kapitel X

Lagring af oplysninger, sletning af oplysninger før tiden og mærkning af oplysninger

Artikel 29

Lagring af oplysninger

1. Med henblik på artikel 15, stk. 1, lagres alle datasæt vedrørende en ansøger om international beskyttelse, som er registreret i overensstemmelse med artikel 17, i Eurodac i ti år fra den dato, hvor de biometriske oplysninger blev videregivet.
2. De biometriske oplysninger, der er omhandlet i artikel 18, stk. 1, registreres ikke i Eurodac.
3. Med henblik på artikel 18, stk. 2, lagres alle datasæt, som er registreret i overensstemmelse med artikel 19, vedrørende en tredjelandstatsborger eller en statsløs som omhandlet i artikel 18, stk. 2, litra a), i Eurodac i fem år fra den dato, hvor de biometriske oplysninger blev videregivet.
4. Med henblik på artikel 18, stk. 2, lagres alle datasæt, som er registreret i overensstemmelse med artikel 19, vedrørende en tredjelandstatsborger eller en statsløs som omhandlet i artikel 18, stk. 2, litra b) eller c), i Eurodac i tre år fra den dato, hvor de biometriske oplysninger blev videregivet.
5. Med henblik på artikel 20, lagres alle datasæt vedrørende en tredjelandstatsborger eller statsløs, som er registreret i overensstemmelse med artikel 21, i Eurodac i fem år fra den dato, hvor de biometriske oplysninger blev videregivet.
6. Med henblik på artikel 22, stk. 1, lagres alle datasæt vedrørende en tredjelandstatsborger eller en statsløs, som er registreret i overensstemmelse med artikel 22, i Eurodac i fem år fra den dato, hvor de biometriske oplysninger blev videregivet.
7. Med henblik på artikel 23, stk. 1, lagres alle datasæt vedrørende en tredjelandstatsborger eller en statsløs, som er registreret i overensstemmelse med artikel 23, i Eurodac i fem år fra den dato, hvor de biometriske oplysninger blev videregivet.
8. Med henblik på artikel 24, stk. 1, lagres alle datasæt vedrørende en tredjelandstatsborger eller statsløs, som er registreret i overensstemmelse med artikel 24, i Eurodac i fem år fra den dato, hvor de biometriske oplysninger blev videregivet.
9. Med henblik på artikel 26, stk. 1, lagres alle datasæt vedrørende en tredjelandstatsborger eller statsløs, som er registreret i overensstemmelse med artikel 26, i Eurodac i et år fra ikrafttrædelsesdatoen for den relevante gennemførelsesafgørelse fra Rådet. Lagringsperioden forlænges hvert år, så længe den midlertidige beskyttelse varer.
10. Efter udløbet af de i denne artikels stk. 1-9 omhandlede lagringsperioder slettes de pågældende oplysninger vedrørende de registrerede automatisk i Eurodac.

Artikel 30

Sletning af oplysninger før tiden

1. Oplysninger om en person, som har opnået statsborgerskab i en oprindelsesmedlemsstat inden udløbet af den i artikel 29, stk. 1, 3, 5, 6, 7, 8 eller 9, omhandlede periode, slettes straks fra Eurodac i overensstemmelse med artikel 40, stk. 3.

Oplysninger om en person, som har opnået statsborgerskab i en anden medlemsstat inden udløbet af den i artikel 29, stk. 1, 3, 5, 6, 7, 8 eller 9, omhandlede periode, slettes i Eurodac af oprindelsesmedlemsstaten i overensstemmelse med artikel 40, stk. 3, så snart den bliver klar over, at den pågældende person har opnået et sådant statsborgerskab.

2. Eurodac underretter snarest muligt og senest 72 timer efter sletningen samtlige oprindelsesmedlemsstater herom, når en anden oprindelsesmedlemsstat, der har registreret et hit med oplysninger, som de videregav vedrørende personer omhandlet i artikel 15, stk. 1, artikel 18, stk. 2, artikel 20, stk. 1, artikel 22, stk. 1, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 1, eller artikel 26, stk. 1, har slettet oplysningerne i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 1.

Artikel 31

Mærkning af oplysninger

1. Den oprindelsesmedlemsstat, der har tildelt international beskyttelse til en person, hvis oplysninger tidligere var registreret i Eurodac i medfør af artikel 17, mærker med henblik på de i artikel 1, stk. 1, litra a), fastsatte formål de relevante oplysninger i overensstemmelse med de krav til elektronisk kommunikation med Eurodac, som eu-LISA fastlægger. Mærkningen lagres i Eurodac i overensstemmelse med artikel 29, stk. 1, med henblik på videregivelse i henhold til artikel 27 og 28. Eurodac oplyser snarest muligt og senest 72 timer efter mærkningen af oplysninger samtlige oprindelsesmedlemsstater om mærkningen af oplysninger fra en anden oprindelsesmedlemsstats side, når der er tale om et hit med oplysninger, som de videregav vedrørende personer omhandlet i artikel 15, stk. 1, artikel 18, stk. 2, artikel 20, stk. 1, artikel 22, stk. 1, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 1, eller artikel 26, stk. 1. De pågældende oprindelsesmedlemsstater mærker også de tilsvarende datasæt.
2. Oplysninger om personer med international beskyttelse, der lagres i Eurodac i overensstemmelse med artikel 3, stk. 2, og er mærket i henhold til nærværende artikels stk. 1, stilles til rådighed til sammenligninger med henblik på retshåndhævelse, indtil sådanne oplysninger automatisk slettes fra Eurodac i overensstemmelse med artikel 29, stk. 10.
3. Oprindelsesmedlemsstaten fjerner mærkningen af oplysninger vedrørende en tredjelandsstatsborger eller statsløs, hvis oplysninger tidligere var mærket i overensstemmelse med denne artikels stk. 1 i tilfælde af inddragelse af vedkommendes status i medfør af artikel 14 eller 19 i forordning (EU) 2024/1347.
4. Med henblik på de i artikel 1, stk. 1, litra a) og c), fastsatte formål skal den oprindelsesmedlemsstat, som har udstedt et opholdsdokument til en tredjelandsstatsborger eller en statsløs med ulovligt ophold, hvis oplysninger tidligere var registreret i Eurodac, i det omfang det er relevant, i henhold til artikel 22, stk. 2, og artikel 23, stk. 2, eller til en tredjelandsstatsborger eller en statsløs, der ilandsættes efter en eftersøgnings- og redningsoperation, hvis oplysninger tidligere var registreret i Eurodac i henhold til artikel 24, stk. 2, mærke de relevante oplysninger i overensstemmelse med kravene til elektronisk kommunikation med Eurodac, fastsat af eu-LISA. Denne mærkning lagres i Eurodac i henhold til artikel 29, stk. 6, 7, 8 og 9, med henblik på videregivelse i overensstemmelse med artikel 27 og 28. Eurodac oplyser snarest muligt og senest 72 timer efter mærkningen af oplysninger samtlige oprindelsesmedlemsstater om mærkningen af oplysninger fra en anden oprindelsesmedlemsstats side, når der er tale om et hit med oplysninger, som de videregav vedrørende personer omhandlet i artikel 15, stk. 1, artikel 18, stk. 2, artikel 20, stk. 1, artikel 22, stk. 1, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 1, eller artikel 26, stk. 1. De pågældende oprindelsesmedlemsstater mærker også de tilsvarende datasæt.
5. Oplysninger om tredjelandsstatsborgere eller statsløse med ulovligt ophold, som er lagret i Eurodac og mærket i henhold til denne artikels stk. 4, stilles til rådighed til sammenligninger med henblik retshåndhævelse, indtil den dato, hvor sådanne oplysninger automatisk slettes i Eurodac i overensstemmelse med artikel 29, stk. 10.
6. Med henblik på artikel 68, stk. 4, i forordning (EU) 2024/1351 registrerer den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, efter registrering af oplysningerne i henhold til nærværende forordnings artikel 25, stk. 2, sig selv som den ansvarlige medlemsstat og mærker de pågældende oplysninger med den mærkning, som den medlemsstat, der tildelte beskyttelse, har indført.

Kapitel XI

Procedure for sammenligning og videregivelse af oplysninger med henblik på retshåndhævelse

Artikel 32

*Procedure for sammenligning af biometriske
eller alfanumeriske oplysninger med Eurodacoplysninger*

1. Med henblik på retshåndhævelse kan medlemsstaternes udpegede myndigheder og Europols udpegede myndighed indgive en begrundet elektronisk anmodning som omhandlet i artikel 33, stk. 1, og i artikel 34, stk. 1, sammen med det referencenummer, de bruger, til kontrolmyndigheden om at videresende biometriske oplysninger eller alfanumeriske oplysninger med henblik på sammenligning til Eurodac via det nationale adgangspunkt eller Europols adgangspunkt. Ved modtagelsen af en sådan anmodning kontrollerer kontrolmyndigheden, om alle betingelserne for at anmode om en sammenligning som omhandlet i artikel 33 eller 34, alt efter hvad der er relevant, er opfyldt.
2. Hvis alle betingelser for anmodning om en sammenligning som omhandlet i artikel 33 eller 34 er opfyldt, videresender kontrolmyndigheden anmodningen om sammenligning til det nationale adgangspunkt eller Europols adgangspunkt, der videresender den til Eurodac i overensstemmelse med artikel 27 og 28 med henblik på sammenligning med de biometriske eller alfanumeriske oplysninger, der er videregivet til Eurodac i henhold til artikel 15, artikel 18, stk. 2, og artikel 20, 22, 23, 24 og 26.
3. En sammenligning af et ansigtsbillede med andre ansigtsbilledoplysninger i Eurodac med henblik på retshåndhævelse kan foretages som fastsat i artikel 28, stk. 1, hvis sådanne oplysninger er til rådighed på det tidspunkt, hvor den begrundede elektroniske anmodning fremsættes af medlemsstaternes udpegede myndigheder eller Europols udpegede myndighed.
4. I ekstraordinære hastende situationer, hvor der er et behov for at forhindre en overhængende fare, som har forbindelse med en terrorhandling eller en anden alvorlig lovovertrædelse, kan kontrolmyndigheden videregive de biometriske eller alfanumeriske oplysninger til det nationale adgangspunkt eller Europols adgangspunktet med henblik på omgående sammenligning, når den udpegede myndighed modtager anmodningen, og først bagefter kontrollerer, om alle betingelser for at anmode om en sammenligning som omhandlet i artikel 33 eller 34 er opfyldt, herunder om der reelt var en ekstraordinær hastende situation. Den efterfølgende kontrol finder sted uden unødigt ophold efter behandlingen af anmodningen.
5. Hvis det ved den efterfølgende kontrol fastslås, at adgangen til Eurodacoplysninger ikke var begrundet, skal alle myndigheder, der har fået adgang til sådanne oplysninger, slette oplysningerne i Eurodac og informere kontrolmyndigheden om en sådan sletning.

Artikel 33

Betingelser for de udpegede myndigheders adgang til Eurodac

1. Med henblik på retshåndhævelse må de udpegede myndigheder kun indgive en begrundet elektronisk anmodning om en sammenligning af biometriske eller alfanumeriske oplysninger med de oplysninger, der er lagret i Eurodac, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) der er gennemført en forudgående kontrol i:
 - i) nationale databaser, og
 - ii) alle øvrige medlemsstaters elektroniske fingeraftrykssystem, jf. Rådets afgørelse 2008/615/RIA, hvor sammenligninger er teknisk tilgængelige, medmindre der er rimelige grunde til at antage, at en sammenligning med sådanne systemer ikke vil medføre, at den registrerede bliver identificeret; sådanne rimelige grunde anføres i den begrundede elektroniske anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger, der sendes af den udpegede myndighed til kontrolmyndigheden,
 - b) sammenligningen er nødvendig med henblik på forebyggelse, afsløring eller efterforskning af terrorhandlinger eller af andre alvorlige strafbare handlinger, hvilket betyder, at der foreligger et tungtve-

jende hensyn til den offentlige sikkerhed, der gør, at en søgning i databasen står i rimeligt forhold til det mål, der forfølges

- c) sammenligningen er nødvendig i et specifikt tilfælde, der vedrører specifikke personer, og
- d) der er rimelige grunde til at antage, at sammenligningen vil bidrage væsentligt til at forebygge, afsløre eller efterforske de pågældende terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger; sådanne rimelige grunde foreligger navnlig, når der er en begrundet mistanke om, at den person, der mistænkes for, har begået eller er offer for en sådan terrorhandling eller anden alvorlig lovovertrædelse, falder ind under en kategori, der er omfattet af denne forordning.

Ud over den forudgående søgning i de databaser, der er omhandlet i første afsnit, kan de udpegede myndigheder også foretage kontrol i VIS, forudsat at betingelserne for sammenligning med de oplysninger, der er lagret deri, jf. afgørelse 2008/633/RIA, er opfyldt. De udpegede myndigheder kan indgive den begrundede elektroniske anmodning, der er omhandlet i første afsnit, samtidig med at de indgiver en anmodning om sammenligning med de oplysninger, der er lagret i VIS.

- 2. I tilfælde hvor de udpegede myndigheder har konsulteret CIR i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, i forordning (EU) 2019/818, og CIR i overensstemmelse med nævnte artikels stk. 2 viser, at der er lagret oplysninger om den pågældende person i Eurodac, kan de udpegede myndigheder få adgang til søgning i Eurodac uden forudgående søgning i nationale databaser eller i alle andre medlemsstaters elektroniske fingeraftryksskanningssystemer.
- 3. Anmodninger om sammenligning med Eurodacoplysninger, som foretages med henblik på retshåndhævelse, udføres med biometriske eller alfanumeriske oplysninger.

Artikel 34

Betingelser for Europols adgang til Eurodac

- 1. Med henblik på retshåndhævelse må Europols udpegede myndighed kun indgive en begrundet elektronisk anmodning om en sammenligning af biometriske eller alfanumeriske oplysninger med de oplysninger, der er lagret i Eurodac inden for rammerne af Europols mandat og om nødvendigt med henblik på udførelsen af Europols opgaver, hvis alle følgende betingelser er opfyldt:
 - a) sammenligninger med biometriske eller alfanumeriske oplysninger lagret i informationsbehandlingssystemer, der er teknisk og retligt tilgængelige for Europol, har ikke ført til identifikation af den registrerede
 - b) sammenligningen er nødvendig for at støtte og styrke medlemsstaternes indsats for at forebygge, afsløre eller efterforske terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger, der henhører under Europols mandat, hvilket betyder, at der foreligger et tungtvejende hensyn til den offentlige sikkerhed, der gør, at en søgning i databasen står i rimeligt forhold til det mål, der forfølges
 - c) sammenligningen er nødvendig i et specifikt tilfælde, der vedrører specifikke personer, og
 - d) der er rimelige grunde til at antage, at sammenligningen vil bidrage væsentligt til at forebygge, afsløre eller efterforske de pågældende terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger; sådanne rimelige grunde foreligger navnlig, når der er en begrundet mistanke om, at den person, der mistænkes for, har begået eller er offer for en sådan terrorhandling eller anden alvorlig strafbar handling, falder ind under en kategori, der er omfattet af denne forordning.
- 2. I tilfælde hvor Europol har konsulteret CIR i overensstemmelse med artikel 22, stk. 1, i forordning (EU) 2019/818, og CIR i overensstemmelse med nævnte artikels stk. 2 viser, at der er lagret oplysninger om den pågældende person i Eurodac, kan Europol få adgang til søgning i Eurodac uden forudgående søgning på betingelserne i nærværende artikel.
- 3. Anmodninger om sammenligning med Eurodacoplysninger, som foretages med henblik på retshåndhævelse, udføres med biometriske eller alfanumeriske oplysninger.

4. Behandling af oplysninger, som Europol indhenter ved sammenligning med Eurodacoplysninger, må kun ske med tilladelse fra oprindelsesmedlemsstaten. En sådan tilladelse indhentes via Europols nationale enhed i den pågældende medlemsstat.

Artikel 35

Kommunikation mellem de udpegede myndigheder, kontrolmyndighederne, de nationale adgangspunkter og Europols adgangspunkt

1. Uden at det berører artikel 39, skal al kommunikation mellem de udpegede myndigheder, kontrolmyndighederne, de nationale adgangspunkter og Europols adgangspunkt være sikker og finde sted elektronisk.
2. Med henblik på retshåndhævelse behandles søgninger med biometriske eller alfanumeriske oplysninger digitalt af medlemsstaterne og Europol og videregives i det dataformat, der er fastlagt i det aftalte interfacekontroldokument, for derved at sikre, at der kan foretages en sammenligning med andre oplysninger, der er lagret i Eurodac.

Kapitel XII

Databehandling, databeskyttelse og ansvar

Artikel 36

Ansvar i forbindelse med databehandling

1. Oprindelsesmedlemsstaten er ansvarlig for at sikre, at:
 - a) optagelsen af biometriske oplysninger og de andre oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1, artikel 21, stk. 1, artikel 22, stk. 2 og 3, artikel 23, stk. 2 og 3, artikel 24, stk. 2 og 3, og artikel 26, stk. 2, foregår på lovlig vis og videregives på lovlig vis til Eurodac
 - b) oplysningerne er korrekte og ajourførte ved videregivelsen til Eurodac
 - c) registreringen, lagringen, berigtigelsen og sletningen af oplysninger i Eurodac foregår på lovlig vis, uden at dette i øvrigt berører det ansvar, der påhviler eu-LISA
 - d) de resultater af sammenligningen af de biometriske oplysninger, der er videregivet af Eurodac, behandles på lovlig vis.
2. Oprindelsesmedlemsstaten sikrer de i denne artikels stk. 1 omhandlede oplysningers sikkerhed før og under videregivelsen til Eurodac, jf. artikel 48, og sikkerheden af de oplysninger, den modtager fra Eurodac.
3. Oprindelsesmedlemsstaten er ansvarlig for den endelige identifikation af oplysningerne, jf. artikel 38, stk. 4.
4. eu-LISA sikrer, at Eurodac drives, herunder til testformål, i overensstemmelse med denne forordning og i de relevante EU-databeskyttelsesregler. eu-LISA skal navnlig:
 - a) træffe foranstaltninger, der sikrer, at alle personer, herunder kontrahenter, som arbejder med Eurodac, kun behandler de oplysninger, der er registreret heri, i overensstemmelse med Eurodacs formål, jf. artikel 1
 - b) træffe de nødvendige foranstaltninger med henblik på at garantere Eurodacs sikkerhed, jf. artikel 48
 - c) sikre, at kun personer, der er autoriseret til at arbejde med Eurodac, har adgang hertil, uden at dette i øvrigt berører de beføjelser, Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse har.

eu-LISA underretter Europa-Parlamentet, Rådet og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om de foranstaltninger, som det træffer i henhold til dette stykkes første afsnit.

Artikel 37

Videregivelse

1. Digitaliseringen af de biometriske oplysninger og andre personoplysninger samt videregivelsen heraf sker i det dataformat, der er fastlagt i det aftalte interfacekontroldokument. eu-LISA opstiller i det omfang, det er nødvendigt for at sikre en effektiv arbejdsgang i Eurodac, de tekniske krav til det dataformat, der skal anvendes til videregivelsen af oplysninger fra medlemsstaterne til Eurodac og omvendt. eu-LISA sikrer, at de biometriske oplysninger, medlemsstaterne videregiver, kan sammenlignes i det elektroniske fingeraftryks- og ansigtsgenkendelsessystem.
2. Medlemsstaterne videregiver de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1, artikel 21, stk. 1, artikel 22, stk. 2 og 3, artikel 23, stk. 2 og 3, artikel 24, stk. 2 og 3, og artikel 26, stk. 2, ad elektronisk vej. De oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1 og 2, artikel 19, stk. 1, artikel 21, stk. 1, artikel 22, stk. 2 og 3, artikel 23, stk. 2 og 3, artikel 24, stk. 2 og 3, og artikel 26, stk. 2, registreres automatisk i Eurodac. eu-LISA opstiller i det omfang, det er nødvendigt for at sikre en effektiv arbejdsgang i Eurodac, de tekniske krav for at sikre, at medlemsstaterne kan videregive oplysningerne elektronisk til Eurodac og omvendt.
3. Medlemsstaterne sikrer, at det referencenummer, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, litra k), artikel 19, stk. 1, litra k), artikel 21, stk. 1, litra k), artikel 22, stk. 2, litra k), artikel 23, stk. 2, litra k), artikel 24, stk. 2, litra k), artikel 26, stk. 2, litra k), og artikel 32, stk. 1, gør det muligt entydigt at henhøre oplysningerne til en bestemt person og til den videregivende medlemsstat og at angive, om disse oplysninger vedrører en person som omhandlet i artikel 15, stk. 1, artikel 18, stk. 2, artikel 20, stk. 1, artikel 22, stk. 1, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 1, eller artikel 26, stk. 1.
4. Referencenummeret omhandlet i denne artikels stk. 3 begynder med det eller de kendingsbogstaver, som anvendes til at angive den videregivende medlemsstat. Efter kendingsbogstavet eller kendingsbogstaverne følger identifikationen af person- eller anmodningskategorien. Således angives "1" for personer som omhandlet i artikel 15, stk. 1, "2" for personer som omhandlet i artikel 22, stk. 1, "3" for personer som omhandlet i artikel 23, stk. 1, "4" for anmodninger som omhandlet i artikel 33, "5" for anmodninger som omhandlet i artikel 34, "6" for anmodninger som omhandlet i artikel 43, "7" for anmodninger som omhandlet i artikel 18, "8" for personer som omhandlet i artikel 20, "9" for personer som omhandlet i artikel 24, stk. 1, og "0" for personer som omhandlet i artikel 26, stk. 1.
5. eu-LISA udarbejder de tekniske procedurer, der er nødvendige for at sikre, at medlemsstaterne modtager entydige oplysninger fra Eurodac.
6. Eurodac bekræfter snarest muligt modtagelsen af de videregivne oplysninger. Til det formål opstiller eu-LISA de tekniske krav, der er nødvendige for at sikre, at medlemsstaterne efter anmodning modtager bekræftelse af modtagelsen.

Artikel 38

Gennemførelse af sammenligninger og videregivelse af resultater

1. Medlemsstaterne sikrer, at biometriske oplysninger videregives i en kvalitet, der er egnet til sammenligning i det elektroniske fingeraftryks- og ansigtsbilledgenkendelsessystem. I det omfang, det er nødvendigt for at sikre, at resultaterne af Eurodacs sammenligning når en meget høj grad af nøjagtighed, fastlægger eu-LISA en passende kvalitet for de videregivne biometriske oplysninger. Eurodac kontrollerer snarest muligt de videregivne biometriske oplysningers kvalitet. Hvis de biometriske

oplysninger ikke egner sig til sammenligning i det elektroniske fingeraftryks- og ansigtsgenkendelsessystem, underretter Eurodac den berørte medlemsstat herom. Denne medlemsstat videregiver herefter de biometriske oplysninger af passende kvalitet ved brug af samme referencenummer som for det tidligere sæt biometriske oplysninger.

2. Eurodac udfører sammenligningerne i den rækkefølge, anmodningerne kommer ind. Enhver anmodning skal behandles inden 24 timer efter ankomst. En medlemsstat kan ved anmodninger om sammenligninger af hensyn til national ret kræve, at sammenligningen gennemføres som hastesag i løbet af en time. Hvis disse tidsfrister ikke kan overholdes på grund af omstændigheder, der ligger uden for eu-LISA's kontrol, giver Eurodac behandlingen af denne anmodning prioritet, når disse omstændigheder ikke længere består. I disse tilfælde fastsætter eu-LISA i det omfang, det er nødvendigt for at sikre en effektiv arbejdsgang i Eurodac, kriterier for prioriteret behandling af anmodninger.
3. I det omfang, det er nødvendigt for at sikre en effektiv arbejdsgang i Eurodac system, fastsætter eu-LISA procedurer for arbejdsgangen for behandling af modtagne oplysninger og videregivelse af resultatet af sammenligningen.
4. Om nødvendigt kontrollerer en fingeraftryksekspert i modtagermedlemsstaten, som defineret i overensstemmelse med dens nationale regler og særligt uddannet i de former for sammenligninger af fingeraftryk, der omhandles i denne forordning, omgående resultatet af sammenligningen af fingeraftryksoplysninger, som foretages i henhold til artikel 27.

Hvis Eurodac efter en sammenligning af både fingeraftryks- og ansigtsbilledoplysninger med oplysninger, der er registreret i den centrale elektroniske database, giver et fingeraftrykshit og et ansigtsbilledhit, kan medlemsstaten kontrollere resultatet af sammenligningen af og bekræfte ansigtsbilledoplysningerne.

Med henblik på de i denne forordnings artikel 1, stk. 1, litra a), b), c) og j), fastsatte formål foretages den endelige identifikation af oprindelsesmedlemsstaten i samarbejde med de berørte medlemsstater.

5. Resultatet af sammenligningen af ansigtsbilledoplysninger, som foretages i henhold til artikel 27, hvis det hit, der modtages, udelukkende er baseret på et ansigtsbillede, og artikel 28, kontrolleres omgående i modtagermedlemsstaten af en ekspert, der er uddannet i overensstemmelse med national praksis.

Med henblik på de i denne forordnings artikel 1, stk. 1, litra a), b), c) og j), fastsatte formål foretages den endelige identifikation af oprindelsesmedlemsstaten i samarbejde med de berørte medlemsstater.

Oplysninger fra Eurodac vedrørende andre oplysninger, der har vist sig at være upålidelige, slettes, så snart det er fastslået, at de er upålidelige.

6. Når den endelige identifikation i overensstemmelse med stk. 4 og 5 viser, at resultatet af den sammenligning, der er modtaget fra Eurodac, ikke er i overensstemmelse med de biometriske oplysninger, der er sendt til sammenligning, sletter medlemsstaterne omgående resultatet af sammenligningen og meddeler snarest muligt og senest tre arbejdsdage efter modtagelsen af resultatet dette forhold til eu-LISA og meddeler referencenummeret på oprindelsesmedlemsstaten og referencenummeret på den medlemsstat, der har modtaget resultatet.

Artikel 39

Kommunikation mellem medlemsstaterne og Eurodac

Videregivelsen af oplysninger fra medlemsstaterne til Eurodac og omvendt foregår ved hjælp af kommunikationsinfrastrukturen. I det omfang, det er nødvendigt for at sikre en effektiv arbejdsgang i Eurodac,

fastsætter eu-LISA de tekniske procedurer, der er nødvendige for brugen af kommunikationsinfrastrukturen.

Artikel 40

Adgang til og berigtigelse eller sletning af de oplysninger, der er registreret i Eurodac

1. Oprindelsesmedlemsstaten har adgang til de oplysninger, som den har videregivet, og som er registreret i Eurodac i overensstemmelse med denne forordning.

Medlemsstaterne må ikke søge i oplysninger, der er videregivet af en anden medlemsstat, eller modtage sådanne oplysninger, bortset fra oplysninger, der er resultatet af den sammenligning, der er omhandlet i artikel 27 og 28.

2. Hver medlemsstat udpeger de myndigheder, der i henhold til denne artikels stk. 1 har adgang til oplysninger, der er registreret i Eurodac, med henblik på de i artikel 1, stk. 1, litra a), b), c) og j), fastsatte formål. Ved udpegningen angives det nøjagtigt, hvilken enhed der er ansvarlig for udførelsen af opgaver i forbindelse med anvendelsen af denne forordning. Hver medlemsstat sender straks Kommissionen og eu-LISA en liste over disse myndigheder og alle ændringer heraf. eu-LISA offentliggør en konsolideret liste i *Den Europæiske Unions Tidende*. Hvis denne liste ændres, offentliggør eu-LISA en gang om året en ajourført konsolideret liste online.
3. Kun oprindelsesmedlemsstaten har ret til at ændre de oplysninger, som den har videregivet til Eurodac, ved at berigtige, supplere eller slette dem, uden at det berører sletning i henhold til artikel 29.
4. Der indrømmes adgang til søgning i de Eurodacoplysninger, som er lagret i CIR, til de behørigt bemyndigede medarbejdere ved de nationale myndigheder i hver enkelt medlemsstat og til de behørigt bemyndigede medarbejdere i de EU-organer, der er kompetente med henblik på de formål, der er fastsat i artikel 20 og 21 i forordning (EU) 2019/818. Adgangen begrænses til det omfang, der er nødvendigt for udførelsen af de nationale myndigheders og EU-organers opgaver og for opfyldelsen af disse formål, og skal stå i et rimeligt forhold til de mål, der forfølges.
5. Hvis en medlemsstat eller eu-LISA har grund til at formode, at oplysninger, som er registreret i Eurodac, er faktisk ukorrekte, meddeler den, uden at det berører meddelelsen af brud på persondatasikkerheden i henhold til artikel 33 i forordning (EU) 2016/679, snarest muligt dette til oprindelsesmedlemsstaten.

Hvis en medlemsstat har grund til at formode, at oplysninger er registreret i Eurodac i strid med denne forordning, meddeler den snarest muligt dette til eu-LISA, Kommissionen og oprindelsesmedlemsstaten. Oprindelsesmedlemsstaten kontrollerer de pågældende oplysninger og ændrer eller sletter dem straks, hvis det er nødvendigt.

6. eu-LISA må ikke videregive oplysninger, der er registreret i Eurodac, eller stille dem til rådighed for myndighederne i et tredjeland. Dette forbud gælder ikke for videregivelse af sådanne oplysninger til tredjelande, som forordning (EU) 2024/1351 finder anvendelse på.

Artikel 41

Føring af registre

1. eu-LISA fører registre over alle behandlinger af oplysninger i Eurodac. Disse registre skal vise formålet med samt datoen og tidspunktet for adgangen, de oplysninger, der er videregivet, de oplysninger, der er anvendt til forespørgslen, og navnet på både den enhed, der har indlæst eller indhentet oplysningerne, og de ansvarlige personer.

2. Med henblik på denne forordnings artikel 8 fører eu-LISA registre over alle databehandlingsaktiviteter i Eurodac. Registre over denne type databehandling omfatter de i denne artikels stk. 1 fastsatte oplysninger og de hits, der udløses ved den automatiserede databehandling, jf. artikel 20 i forordning (EU) 2018/1240.
3. Med henblik på denne forordnings artikel 10 fører medlemsstaterne og eu-LISA registre over alle databehandlingsaktiviteter i Eurodac og i VIS i overensstemmelse med nærværende artikel og artikel 34 i forordning (EF) nr. 767/2008.
4. De i denne artikels stk. 1 omhandlede registre må kun bruges til kontrol med overholdelsen af betingelserne for behandling af oplysninger i databeskyttelsesøjemed og til at garantere oplysningernes sikkerhed i overensstemmelse med artikel 46. Disse registre skal med de nødvendige foranstaltninger beskyttes mod uautoriseret adgang og slettes efter en periode på et år efter udløbet af den lagringsperiode, der er omhandlet i artikel 29 medmindre de er nødvendige for kontrolprocedurer, som allerede er indledt.
5. Til de i artikel 1, stk. 1, litra a), b), c), g), h) og j) fastsatte formål træffer hver medlemsstat de nødvendige foranstaltninger for at nå de mål, der er fastsat i nærværende artikels stk. 1-4, for så vidt angår dens nationale system. Hver medlemsstat fører desuden et register over det personale, der er behørigt autoriseret til at indlæse eller indhente oplysninger.

Artikel 42

Ret til oplysninger

1. Oprindelsesmedlemsstaten underretter en person, der er omfattet af denne forordnings artikel 15, stk. 1, artikel 18, stk. 1 og 2, artikel 20, stk. 1, artikel 22, stk. 1, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 1, eller artikel 26, stk. 1, skriftligt og om nødvendigt mundtligt på et sprog, vedkommende forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå, i en præcis, klar, letforståelig og lettilgængelig form og på et klart og enkelt sprog, om følgende:
 - a) identiteten af og kontaktoplysningerne for den dataansvarlige i den i artikel 4, nr. 7, i forordning (EU) 2016/679 anvendte betydning, og i givet fald identiteten af dennes repræsentant samt kontaktoplysninger for databeskyttelsesrådgiveren
 - b) oplysningerne, der skal behandles i Eurodac, og retsgrundlaget for behandlingen, herunder en beskrivelse af målene i forordning (EU) 2024/1351, jf. nævnte forordnings artikel 19, og, hvis det er relevant, af målene i forordning (EU) 2024/1350, og en redegørelse i en forståelig form for det forhold, at Eurodac kan tilgås af medlemsstaterne og Europol med henblik på retshåndhævelse
 - c) i forbindelse med en person, der er omfattet af artikel 15, stk. 1, artikel 22, stk. 1, artikel 23, stk. 1, eller artikel 24, stk. 1, det forhold, at oprindelsesmedlemsstaten er forpligtet til at registrere det i Eurodac, hvis en sikkerhedskontrol, jf. artikel 17, stk. 2, litra i), artikel 22, stk. 3, litra d) og artikel 23, stk. 3, litra e), og artikel 24, stk. 3, litra f), viser, at den pågældende kunne udgøre en trussel mod den indre sikkerhed
 - d) eventuelle modtagere eller kategorier af modtagere af oplysningerne
 - e) i forbindelse med en person, der er omfattet af artikel 15, stk. 1, artikel 18, stk. 1 og 2, artikel 20, stk. 1, artikel 22, stk. 1, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 1, eller artikel 26, stk. 1, pligten til at lade sine biometriske oplysninger optage og den relevante procedure, herunder de mulige konsekvenser af manglende overholdelse af denne pligt
 - f) den periode, hvori oplysningerne vil blive lagret i henhold til artikel 29
 - g) retten til at anmode den dataansvarlige om indsigt i oplysninger, der vedrører den pågældende, og retten til at anmode om berigtigelse af ukorrekte oplysninger, fuldstændiggørelse af ufuldstændige personoplysninger eller sletning eller begrænsning af behandling ulovligt lagrede personoplysninger om den registrerede, samt retten til at modtage oplysninger om procedurerne for udøvelse af disse

rettigheder, herunder kontaktoplysninger for den dataansvarlige og de tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i artikel 44, stk. 1

h) retten til at indgive en klage til tilsynsmyndigheden.

2. I forbindelse med en person, der er omfattet af artikel 15, stk. 1, artikel 18, stk. 1 og 2, artikel 20, stk. 1, artikel 22, stk. 1, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 1, og artikel 26, stk. 1, gives de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, på det tidspunkt hvor dennes biometriske oplysninger optages.

Hvis en person omfattet af artikel 15, stk. 1, artikel 18, stk. 1 og 2, artikel 20, stk. 1, artikel 22, stk. 1, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 1, og artikel 26, stk. 1, er mindreårig, giver medlemsstaterne disse oplysninger på en måde, der passer til ansøgerens alder.

Proceduren for optagelse af biometriske oplysninger skal over for mindreårige forklares ved hjælp af brochurer, infografik eller en demonstration, eller en kombination af de tre, alt efter hvad der er relevant, på en sådan måde at det sikres, at mindreårige forstår den.

3. Der udarbejdes i overensstemmelse med proceduren i artikel 77, stk. 2, i forordning (EU) 2024/1351 en fælles folder, som mindst indeholder de oplysninger, der er omhandlet i nærværende artikels stk. 1, og de oplysninger, der er omhandlet i nævnte forordnings artikel 19, stk. 1.

Folderen skal være klar og enkel og udformet i en præcis, klar, letforståelig og lettilgængelig form og på et sprog, den berørte person forstår eller med rimelighed kan formodes at forstå.

Folderen udarbejdes på en sådan måde, at medlemsstaterne kan supplere den med yderligere oplysninger, som er specifikke for den enkelte medlemsstat. Disse oplysninger, som er specifikke for den enkelte medlemsstat, skal som minimum omfatte administrative foranstaltninger til sikring af efterlevelse af forpligtelsen til at afgive biometriske oplysninger, den registreredes rettigheder, muligheden for at få information og bistand fra de nationale tilsynsmyndigheder, kontaktoplysninger for den dataansvarlige og for databeskyttelsesrådgiveren og kontaktoplysninger for de nationale tilsynsmyndigheder.

Artikel 43

Retten til indsigt i, berigtigelse af, fuldstændiggørelse af, sletning af og begrænsning af behandlingen af personoplysninger

1. Med henblik på de i denne forordnings artikel 1, stk. 1, litra a), b), c) og j), fastsatte formål skal den registreredes ret til indsigt i, berigtigelse af, fuldstændiggørelse af, sletning af og begrænsning af behandlingen af personoplysninger udøves i overensstemmelse med kapitel III i forordning (EU) 2016/679 og anvendes som anført i nærværende artikel.
2. Den registreredes ret til indsigt i oplysninger i hver medlemsstat skal omfatte retten til at blive meddelt, hvilke personoplysninger der er registreret i Eurodac, herunder enhver registrering der viser, at personen kan udgøre en trussel mod den indre sikkerhed, og hvilken medlemsstat der har videregivet oplysningerne til Eurodac, på de betingelser, der er fastsat i forordning (EU) 2016/679 og national ret vedtaget i medfør heraf. En sådan indsigt i personoplysningerne må kun gives af en medlemsstat.

Hvis retten til berigtigelse og sletning af personoplysninger udøves i en anden medlemsstat end den eller dem, der har videregivet personoplysningerne, kontakter denne medlemsstats myndigheder myndighederne i den eller de pågældende medlemsstater, der har videregivet oplysningerne, så de kan kontrollere, at oplysningerne er korrekte, samt at videregivelsen og registreringen af dem i Eurodac er lovlig.

3. Med hensyn til en registrering der viser, at personen kan udgøre en trussel mod den indre sikkerhed, kan medlemsstaterne begrænse den registreredes rettigheder omhandlet i denne artikel i overensstemmelse med artikel 23 i forordning (EU) 2016/679.
4. Hvis det viser sig, at oplysninger, der er registreret i Eurodac, er faktisk ukorrekte eller ulovligt registreret, berigtiger eller sletter den medlemsstat, der har videregivet dem, oplysningerne i overensstemmelse med artikel 40, stk. 3. Den pågældende medlemsstat skal skriftligt bekræfte over for den registrerede, at den har taget skridt til at berigtige, fuldstændiggøre, slette eller begrænse behandlingen af personoplysningerne om den registrerede.
5. Hvis den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne, ikke anerkender, at de oplysninger, der er registreret i Eurodac, er faktisk ukorrekte eller ulovligt registreret, forklarer den skriftligt over for den registrerede, hvorfor den ikke har til hensigt at berigtige eller slette oplysningerne.

Den pågældende medlemsstat skal også underrette den registrerede om, hvilke skridt der kan tages, hvis vedkommende ikke accepterer den forklaring, der er givet. Dette omfatter oplysninger om, hvordan den registrerede kan anlægge sag ved eller i givet fald indgive klage til den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder eller domstole, og hvilken økonomisk eller anden bistand der kan ydes i henhold til den pågældende medlemsstats love, administrative bestemmelser og procedurer.

6. Anmodninger i henhold til stk. 1 og 2 om indsigt i, berigtigelse, fuldstændiggørelse, sletning eller begrænsning af behandling af personoplysninger skal indeholde alle de nødvendige oplysninger til identifikation af den registrerede, herunder biometriske oplysninger. Sådanne oplysninger anvendes udelukkende, når en registreret gør rettigheder efter stk. 1 og 2 gældende, og slettes omgående derefter.
7. De kompetente myndigheder i medlemsstaterne skal samarbejde aktivt med henblik på med det samme at imødekomme den registreredes ret til indsigt i, berigtigelse, fuldstændiggørelse, sletning og begrænsning af behandling af personoplysninger.
8. Når en person anmoder om indsigt i oplysninger vedrørende sig selv, fører den kompetente myndighed et register i form af et skriftligt dokument over, at der er fremsat en sådan anmodning, og hvordan den håndteres, og stiller straks dette dokument til rådighed for de nationale tilsynsmyndigheder.
9. Den nationale tilsynsmyndighed i den medlemsstat, der har videregivet oplysningerne, og den nationale tilsynsmyndighed i den medlemsstat, hvor den registrerede opholder sig, informerer på anmodning den registrerede om udøvelsen af vedkommendes ret til at anmode den dataansvarlige om få indsigt i, berigtiget, fuldstændiggjort, slettet eller begrænset behandlingen af vedkommendes personoplysninger. Tilsynsmyndighederne samarbejder i overensstemmelse med kapitel VII i forordning (EU) 2016/679.

Artikel 44

Den nationale tilsynsmyndigheds tilsyn

1. Hver medlemsstat drager omsorg for, at dens tilsynsmyndighed eller tilsynsmyndigheder som omhandlet i artikel 51, stk. 1, i forordning (EU) 2016/679, overvåger, at den pågældende medlemsstats behandling af personoplysninger, herunder videregivelsen af oplysninger til Eurodac, foregår på lovlig vis med henblik på nærværende forordnings artikel 1, stk. 1, litra a), b), c) og j).
2. Hver medlemsstat sørger for, at dens tilsynsmyndighed har adgang til rådgivning fra personer med tilstrækkeligt kendskab til biometriske oplysninger.

Artikel 45

Tilsyn foretaget af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse sikrer, at al behandling er personoplysninger i tilknytning til Eurodac, navnlig eu-LISA's behandling, udføres i overensstemmelse med forordning (EU) 2018/1725 og med nærværende forordning.
2. Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse sikrer, at en audit af eu-LISA's behandling af personoplysninger gennemføres i overensstemmelse med internationale standarder for audit mindst hvert tredje år. Der skal sendes en rapport om sådanne auditter til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, eu-LISA og de nationale tilsynsmyndigheder. eu-LISA skal have mulighed for at fremkomme med sine bemærkninger, inden rapporten vedtages.

Artikel 46

Samarbejde mellem de nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse

1. I overensstemmelse med artikel 62 i forordning (EU) 2018/1725 samarbejder de nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der hver især handler inden for deres respektive beføjelser, aktivt inden for rammerne af deres ansvarsområder og sikrer samordnet tilsyn med Eurodac.
2. Medlemsstaterne sikrer, at der hvert år foretages en audit af behandlingen af personoplysninger med henblik på retshåndhævelse af et uafhængigt organ i overensstemmelse med artikel 47, stk. 1, herunder en analyse af et udvalg af de begrundede elektroniske anmodninger.

Auditten vedføjес medlemsstaternes årsrapport omhandlet i artikel 57, stk. 8.

3. De nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse, der hver især handler inden for deres respektive beføjelser, udveksler relevante oplysninger, bistår hinanden med at gennemføre auditter og inspektioner, undersøger vanskeligheder med fortolkningen eller anvendelsen af denne forordning, undersøger problemer med hensyn til udøvelsen af uafhængigt tilsyn eller i forbindelse med udøvelsen af registreredes rettigheder, udarbejder harmoniserede forslag til fælles løsninger på eventuelle problemer og fremmer bevidstheden om databeskyttelsesrettigheder, alt efter hvad der er nødvendigt.
4. Med henblik på stk. 3 mødes de nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse mindst to gange om året inden for rammerne af Det Europæiske Databeskyttelsesråd. Udgifter og betjening i forbindelse med disse møder afholdes af Det Europæiske Databeskyttelsesråd. Forretningsordenen for møderne vedtages på det første sådanne møde. Øvrige arbejdsmetoder udvikles i fællesskab efter behov. Det Europæiske Databeskyttelsesråd sender hvert andet år en fælles aktivitetsrapport til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Denne rapport skal indeholde et kapitel om hver medlemsstat, som udarbejdes af den pågældende medlemsstats tilsynsmyndighed.

Artikel 47

Beskyttelse af personoplysninger med henblik på retshåndhævelse

1. Medlemsstaternes nationale tilsynsmyndighed eller tilsynsmyndigheder som omhandlet i artikel 41, stk. 1, i direktiv (EU) 2016/680 fører tilsyn med lovligheden af medlemsstaternes behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning med henblik på retshåndhævelse, herunder af fremsendelsen af sådanne oplysninger til og fra Eurodac.
2. Europols behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning skal ske i overensstemmelse med forordning (EU) 2016/794 og under tilsyn af Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

3. Personoplysninger, der er indhentet i henhold til denne forordning fra Eurodac med henblik på retshåndhævelse, må kun behandles med henblik på at forebygge, afsløre eller efterforske den specifikke sag, for hvilken en medlemsstat eller Europol har anmodet om oplysningerne.
4. Uden at det berører artikel 24 i direktiv (EU) 2016/680, opbevarer Eurodac de udpegede myndigheder, kontrolmyndighederne og Europol registre over søgninger, med henblik på at de nationale tilsynsmyndigheder og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse kan overvåge, at behandlingen af personoplysninger sker i overensstemmelse med Unionens databeskyttelsesregler, herunder med henblik på at føre registre for at udarbejde de i denne forordnings artikel 57, stk. 8, omhandlede årlige rapporter. Med undtagelse af sådanne formål skal personoplysninger og registreringerne af søgningerne slettes af alle nationale registre og af alle Europols registre efter en måned, medmindre oplysningerne skal bruges med henblik den konkrete igangværende efterforskning, for hvilken den pågældende medlemsstat eller Europol har anmodet om oplysningerne.

Artikel 48

Datasikkerhed

1. Oprindelsesmedlemsstaten er ansvarlig for sikkerheden af oplysninger før og under videregivelsen til Eurodac.
2. Hver medlemsstat træffer med hensyn til alle oplysninger, der behandles af dens kompetente myndigheder i henhold til denne forordning, de nødvendige foranstaltninger, herunder i form af en datasikkerhedsplan, med henblik på:
 - a) fysisk at beskytte oplysningerne, herunder ved at udarbejde beredskabsplaner for beskyttelse af kritisk infrastruktur
 - b) at nægte uautoriserede personer adgang til databehandlingsudstyr og nationale anlæg, hvor medlemsstaten udfører operationer i overensstemmelse med Eurodacs formål (udstyr, adgangskontrol og kontrol ved indgangen til anlægget)
 - c) at forhindre, at databærerne kan læses, kopieres, ændres eller fjernes af uautoriserede personer (kontrol med databærere)
 - d) at forhindre uautoriseret indlæsning af oplysninger samt uautoriseret læsning, ændring eller sletning af indlæste personoplysninger (kontrol med datalagring)
 - e) at forhindre uautoriserede brugeres brug af automatiserede databehandlingssystemer ved anvendelse af datakommunikationsudstyr (brugerkontrol)
 - f) at forhindre uautoriseret behandling af Eurodacoplysninger samt uautoriseret ændring eller sletning af oplysninger, der er registreret i Eurodac (kontrol med dataindlæsning)
 - g) at sikre, at personer, der har tilladelse til at få adgang til Eurodac, kun får adgang til de oplysninger, som hører ind under deres bemyndigelse, og kun ved hjælp af individuelle og entydige brugernavne og fortrolige adgangsmetoder (kontrol med dataadgang)
 - h) at sikre, at alle myndigheder med adgangsret til Eurodac opretter profiler, der beskriver funktioner og ansvarsområder for de personer, som er bemyndiget til at få adgang til, indlæse, ajourføre, slette og søge i oplysningerne, og på anmodning straks stiller disse profiler og alle andre relevante oplysninger, som disse myndigheder måtte finde nødvendige for at gennemføre tilsyn, til rådighed for de tilsynsmyndigheder, der er omhandlet i artikel 51 i forordning (EU) 2016/679, og i artikel 41 i direktiv (EU) 2016/680 (personaleprofiler)
 - i) at sikre, at det er muligt at kontrollere og fastslå, til hvilke myndigheder der kan videregives eller er blevet videregivet personoplysninger via datatransmissionsudstyr (kontrol med videregivelse)
 - j) at sikre, at det er muligt at kontrollere og fastslå, hvilke oplysninger der er behandlet i Eurodac, hvornår, af hvem og med hvilket formål (kontrol med registrering af oplysninger)

- k) at forhindre uautoriseret læsning, kopiering, ændring eller sletning af personoplysninger i forbindelse med videregivelse af personoplysninger til eller fra Eurodac eller under transport af databærere, navnlig ved hjælp af hensigtsmæssige krypteringsteknikker (kontrol med overførsler)
 - l) sikre, at de installerede systemer i tilfælde af teknisk uheld kan genetableres (genopretning)
 - m) sikre, at Eurodac udfører sine opgaver, at indtrufne fejl meldes (pålidelighed), og at lagrede personoplysninger ikke kan blive ødelagt som følge af fejl i systemet (integritet) og
 - n) at kontrollere effektiviteten af de sikkerhedsforanstaltninger, der er omhandlet i dette stykke, og træffe de nødvendige organisatoriske foranstaltninger vedrørende intern kontrol med henblik på at sikre overholdelse af denne forordning (egenkontrol) og automatisk inden for 24 timer opdage alle relevante begivenheder, der opstår i forbindelse med foranstaltninger som anført i litra b)-k), der kunne pege i retning af forekomsten af en sikkerhedshændelse.
3. Medlemsstaterne og Europol underretter eu-LISA om Eurodacrelaterede sikkerhedshændelser, de har opdaget i deres systemer, uden at det berører meddelelsen af brud på persondatasikkerheden i henhold til henholdsvis artikel 33 og 34 i forordning (EU) 2016/679 og artikel 30 og 31 i direktiv (EU) 2016/680 samt henholdsvis artikel 34 og 35 i forordning (EU) 2016/794. eu-LISA underretter straks medlemsstaterne, Europol og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse om Eurodacrelaterede sikkerhedshændelser, de har opdaget i deres systemer, uden at det berører artikel 34 og 35 i forordning (EU) 2018/1725. De berørte medlemsstater, eu-LISA og Europol samarbejder under en sikkerhedshændelse.
 4. eu-LISA træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at opfylde målene i denne artikels stk. 2 for så vidt angår driften af Eurodac, herunder vedtagelsen af en datasikkerhedsplan.

Inden den operationelle brug af Eurodac foretages en ajourføring af sikkerhedsrammerne for Eurodacs virksomhedsmiljø og tekniske miljø i overensstemmelse med artikel 33 i forordning (EU) 2018/1725.

5. Den Europæiske Unions Asylagentur træffer de nødvendige foranstaltninger for at gennemføre artikel 18, stk. 4, herunder vedtagelse af en sikkerhedsplan som omhandlet i nærværende artikels stk. 2.

Artikel 49

Forbud mod videregivelse af oplysninger til tredjelande, internationale organisationer eller private enheder

1. Personoplysninger, som en medlemsstat eller Europol får fra Eurodac i henhold til denne forordning, må ikke videregives eller stilles til rådighed for tredjelande, internationale organisationer eller private enheder, der er etableret i eller uden for Unionen. Dette forbud gælder også, hvis disse oplysninger behandles yderligere i den i artikel 4, stk. 2, i forordning (EU) 2016/679 og artikel 3 stk. 2, i direktiv (EU) 2016/680 anvendte betydning på nationalt plan eller mellem medlemsstaterne.
2. Personoplysninger, som stammer fra en medlemsstat og udveksles mellem medlemsstater efter et hit opnået med henblik på retshåndhævelse må ikke videregives til tredjelande, hvis der er en reel risiko for, at den registrerede som følge af videregivelsen kan blive udsat for tortur, umenneskelig og nedværdigende behandling eller afstraffelse eller andre former for krænkelse af den pågældendes grundlæggende rettigheder.
3. Personoplysninger, som stammer fra en medlemsstat og udveksles mellem en medlemsstat og Europol efter et hit opnået med henblik på retshåndhævelse, må ikke videregives til tredjelande, hvis der er en reel risiko for, at den registrerede som følge af videregivelsen kan blive udsat for tortur, umenneskelig og nedværdigende behandling eller afstraffelse eller andre former for krænkelse af den pågældendes grundlæggende rettigheder. Desuden må alle videregivelser kun ske, når de er nødvendige og forholdsmæssige i sager, der er omfattet af Europolis mandat, i overensstemmelse med kapitel V i forordning (EU) 2016/794 og med samtykke fra oprindelsesmedlemsstaten.

4. Med hensyn til personer, der er omhandlet i artikel 15, stk. 1, artikel 18, stk. 1 eller 2, eller artikel 20, stk. 1, må ingen oplysninger vedrørende det forhold, at der er fremsat en ansøgning om international beskyttelse, eller at personen har været omfattet af en indrejseprocedure i en medlemsstat, videregives til tredjelande.
5. Forbuddene i denne artikels stk. 1 og 2 berører ikke medlemsstaternes ret til at videregive sådanne oplysninger i overensstemmelse med kapitel V i forordning (EU) 2016/679 eller de nationale regler, der er vedtaget i henhold til kapitel V i direktiv (EU) 2016/680, alt efter hvad der er relevant, til de tredjelande, som forordning (EU) 2024/1351 finder anvendelse på.

Artikel 50

Videregivelse af oplysninger til tredjelande med henblik på tilbagesendelse

1. Uanset artikel 49 kan personoplysninger vedrørende personer som omhandlet i artikel 15, stk. 1, artikel 18, stk. 2, litra a), artikel 20, stk. 1, artikel 22, stk. 2, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 1, og artikel 26, stk. 1, som en medlemsstat har opnået efter et hit med henblik på artikel 1, stk. 1, litra a), b), c) eller j) videregives eller stilles til rådighed for et tredjeland med samtykke fra oprindelsesmedlemsstaten.
2. Videregivelse af oplysninger til et tredjeland i henhold til denne artikels stk. 1 foretages i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i EU-retten, navnlig bestemmelser om databeskyttelse, herunder kapitel V i forordning (EU) 2016/679, og, hvis de er relevant, tilbagetagelsesaftaler og national ret i den medlemsstat, der videregiver oplysningerne.
3. Videregivelse af oplysninger til et tredjeland i henhold til stk. 1 må kun foretages, når følgende betingelser er opfyldt:
 - a) oplysningerne videregives eller gøres tilgængelige alene med henblik på at identificere og udstede et identitets- eller rejsedokument til en tredjelandstatsborger med ulovligt ophold med henblik på tilbagesendelse, og
 - b) tredjelandstatsborgeren er blevet underrettet om, at vedkommendes personoplysninger kan deles med myndighederne i et tredjeland.
4. Gennemførelsen af forordning (EU) 2016/679, herunder for så vidt angår videregivelse af personoplysninger til tredjelande i henhold til denne artikel, og navnlig anvendelsen, forholdsmæssigheden og nødvendigheden af videregivelser på grundlag af nævnte forordnings artikel 49, stk. 1, litra d), overvåges af den uafhængige tilsynsmyndighed, der er oprettet i henhold til kapitel VI i forordning (EU) 2016/679.
5. Videregivelse af personoplysninger til tredjelande i henhold til denne artikel berører ikke rettighederne for personer som omhandlet i denne forordnings artikel 15, stk. 1, artikel 18, stk. 2, litra a), artikel 20, stk. 1, artikel 22, stk. 2, artikel 23, stk. 1, artikel 24, stk. 1, og artikel 26, stk. 1, navnlig for så vidt angår non-refoulement eller forbuddet mod at videregive eller indhente oplysninger i overensstemmelse med artikel 7 i forordning (EU) 2024/1348.
6. Et tredjeland må ikke have direkte adgang til Eurodac for at sammenligne eller videregive biometriske oplysninger eller andre personoplysninger vedrørende en tredjelandstatsborger eller en statsløs og må ikke gives adgang til Eurodac via en medlemsstats nationale adgangspunkt.

Artikel 51

Registrering og dokumentation

1. Medlemsstaterne og Europol sikrer, at enhver behandling af oplysninger på foranledning af anmodninger om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse registreres eller dokumenteres med henblik på at kontrollere, om anmodningen opfylder betingelserne, og overvåge lovligheden af behandlingen af oplysninger og dataintegriteten og -sikkerheden og med henblik på egenkontrol.
2. Registret eller dokumentationen skal i alle tilfælde vise:
 - a) det nøjagtige formål med anmodningen om sammenligning, herunder typen af terrorhandling eller anden alvorlige strafbare handling, og, for så vidt angår Europol, det nøjagtige formål med anmodningen om sammenligning
 - b) de rimelige grunde, der er anført i overensstemmelse med denne forordnings artikel 33, stk. 1, litra a), for ikke at foretage sammenligninger med andre medlemsstater i henhold til afgørelse 2008/615/RIA
 - c) det nationale sagsnummer
 - d) datoen og det nøjagtige tidspunkt, hvor det nationale adgangspunkt anmodede Eurodac om sammenligning
 - e) navnet på den myndighed, der har anmodet om adgang til sammenligning, og på den ansvarlige person, der har fremsat anmodningen og behandlet oplysningerne
 - f) hvor dette er relevant, brugen af hasteproceduren omhandlet i artikel 32, stk. 4, og den beslutning, der er truffet med hensyn til den efterfølgende kontrol
 - g) de oplysninger, der er anvendt til sammenligningen
 - h) i overensstemmelse med nationale regler eller forordning (EU) 2016/794 referenceangivelsen på den medarbejder, der har foretaget søgningen, og den medarbejder, der har givet ordre til søgningen eller videregivelsen
 - i) hvor dette er relevant, en henvisning til anvendelsen af den europæiske søgeportal til at foretage forespørgsler i Eurodac, jf. artikel 7, stk. 2, i forordning (EU) 2019/818.
3. Registre og dokumentation må kun bruges til kontrol med lovligheden af behandlingen af oplysningerne i databeskyttelsesøjemed samt til at garantere dataintegriteten og -sikkerheden. Registre, der indeholder personlige oplysninger, må ikke anvendes til den overvågning og evaluering, der er omhandlet i artikel 57.

De nationale tilsynsmyndigheder, der har ansvar for at kontrollere, at anmodningen opfylder betingelserne, og at behandlingen af oplysninger og dataintegriteten og -sikkerheden er i overensstemmelse med reglerne, skal have adgang til disse registre efter anmodning med henblik på udførelse af deres opgaver.

Artikel 52

Erstatningsansvar

1. Enhver person eller medlemsstat, der har lidt materiel eller immateriel skade som følge af en ulovlig behandling eller enhver anden handling, der er i strid med denne forordning, har ret til erstatning fra den medlemsstat, der er ansvarlig for skaden, eller fra eu-LISA, hvis det er ansvarligt for skaden, i det omfang eu-LISA ikke har opfyldt de forpligtelser, der i henhold til denne forordning er rettet specifikt til det, eller hvis det har overskredet eller handlet i strid med den pågældende medlemsstat lovlige instrukser. Den ansvarlige medlemsstat eller eu-LISA fritages helt eller delvis for erstatningsansvar, hvis den eller det beviser, at den eller det på ingen måde er ansvarlig for den begivenhed, der medførte skaden.
2. Hvis en medlemsstats manglende overholdelse af sine forpligtelser i henhold til denne forordning volder skade på Eurodac, er den pågældende medlemsstat ansvarlig for sådan skade, medmindre og i det omfang eu-LISA eller en anden medlemsstat ikke har truffet rimelige foranstaltninger til at forhindre skaden i at ske eller til at begrænse dens omfang.

3. Erstatningskrav mod en medlemsstat for skade omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2 behandles efter den sagsøgte medlemsstats nationale ret i overensstemmelse med artikel 79 og 80 i forordning (EU) 2016/679 og artikel 54 og 55 i direktiv (EU) 2016/680. Erstatningskrav mod eu-LISA for skade omhandlet i nærværende artikels stk. 1 og 2 er underlagt de betingelser, der er fastsat i traktaterne.

Kapitel XIII

Ændringer af forordning (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/818

Artikel 53

Ændringer af forordning (EU) 2018/1240

- 1) I artikel 11 indsættes følgende stykke:

"6a. Med henblik på at foretage den i artikel 20, stk. 2, andet afsnit, litra k), nævnte kontrol skal den automatiserede kontrol i henhold til nærværende artikels stk. 1 gøre det muligt for det centrale ETIAS-system at foretage forespørgsler i Eurodac, der er oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1358*, ved brug af følgende oplysninger, der er givet af ansøgere i henhold til nærværende forordnings artikel 17, stk. 2, litra a)-d):

- a) efternavn, fornavn(e), efternavn ved fødslen, fødselsdato, fødested, køn, nuværende nationalitet
- b) eventuelle andre navne (kaldenavn(e), kunstnernavn(e), sædvanlige navn(e))
- c) eventuelle andre nationaliteter, hvis sådanne findes
- d) rejsedokumentets type, nummer og udstedelsesland.

- 2) I artikel 25a, stk. 1, indsættes følgende litra:

"f) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, 19, 21, 22, 23, 24 og 26 i forordning (EU) 2024/1358."

- 3) Artikel 88, stk. 6, affattes således:

"6. ETIAS idriftsættes, uanset om der er skabt interoperabilitet med Eurodac eller ECRIS-TCN."

Artikel 54

Ændringer af forordning (EU) 2019/818

I forordning (EU) 2019/818 foretages følgende ændringer:

- 1) Artikel 4, nr. 20), affattes således:

"20) "udpegede myndigheder": myndigheder udpeget af medlemsstaterne i den i artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1358*, artikel 3, stk. 1, nr. 26), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226**, artikel 4, nr. 3a), i forordning (EF) nr. 767/2008 og artikel 3, stk. 1, nr. 21), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240*** anvendte betydning

* Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1358 af 14. maj 2024 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af biometriske oplysninger med henblik på effektiv anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 og

(EU) 2024/1350 og Rådets direktiv 2001/55/EF og på identificering af tredjelandstatsborgere og statsløse med ulovligt ophold og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/818 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 (EUT L, 2024/1358, 22.5.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>),

** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2017/2226 af 30. november 2017 om oprettelse af et ind- og udrejsesystem til registrering af ind- og udrejseoplysninger og oplysninger om nægtelse af indrejse vedrørende tredjelandstatsborgere, der passerer medlemsstaternes ydre grænser, om fastlæggelse af betingelserne for adgang til ind- og udrejsesystemet til retshåndhævelsesformål og om ændring af konventionen om gennemførelse af Schengenaftalen og forordning (EF) nr. 767/2008 og (EU) nr. 1077/2011

(EUT L 327 af 9.12.2017, s. 20).

*** Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 af 12. september 2018 om oprettelse af et europæisk system vedrørende rejseinformation og rejsetilladelse (ETIAS) og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011, (EU) nr. 515/2014, (EU) 2016/399 (EU) 2016/1624 og (EU) 2017/2226 (EUT L 236 af 19.9.2018, s. 1)."

2) Artikel 10, stk. 1, indledningen, affattes således:

"Uden at det berører artikel 51 i forordning (EU) 2024/1358, artikel 12 og 18 i forordning (EU) 2018/1862, artikel 31 i forordning (EU) 2019/816 og artikel 40 i forordning

(EU) 2016/794, fører eu-LISA logfiler over alle databehandlingsaktiviteter i ESP. Disse logfiler indeholder følgende:"

3) I artikel 13, stk. 1, første afsnit, foretages følgende ændringer:

a) Litra b) affattes således:

"b) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), og artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) 2019/816".

a) Følgende litra tilføjes:

"c) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, litra a) og b), artikel 19, stk. 1, litra a) og b), artikel 21, stk. 1, litra a) og b), artikel 22, stk. 2, litra a) og b), artikel 23, stk. 2, litra a) og b), artikel 24, stk. 2, litra a) og b), og artikel 26, stk. 2, litra a) og b), i forordning (EU) 2024/1358."

4) Artikel 14 affattes således:

"Artikel 14

Søgning efter biometriske oplysninger med den fælles biometriske matchtjeneste

Til at søge efter de biometriske oplysninger, som er lagret i CIR og SIS, anvender CIR og SIS de biometriske skabeloner, der er lagret i den fælles BMS. Forespørgsler med biometriske oplysninger finder sted i overensstemmelse med de formål, der er fastsat i denne forordning og i forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2018/1862, (EU) 2019/816 og (EU) 2024/1358."

5) Artikel 16, stk. 1, første punktum, affattes således:

"Uden at det berører artikel 51 i forordning (EU) 2024/1358, artikel 12 og 18 i forordning (EU) 2018/1862 og artikel 31 i forordning (EU) 2019/816, fører eu-LISA logfiler over alle databehandlingsaktiviteter i den fælles BMS."

6) Artikel 18, stk. 1, affattes således:

"1. CIR lagrer følgende oplysninger, logisk opdelt efter hvilket informationssystem oplysningerne hidrører fra:

- a) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 17, stk. 1, litra a)-f), h) og i), artikel 19, stk. 1, litra a)-f), h) og i), artikel 21, stk. 1, litra a)-f), h) og i), artikel 22, stk. 2, litra a)-f), h) og i), artikel 23, stk. 2, litra a)-f), h) og i), artikel 24, stk. 2, litra a)-f) og h), artikel 24, stk. 3, litra a), og artikel 26, stk. 2, litra a)-f), h) og i), i forordning (EU) 2024/1358
- b) de oplysninger, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, litra b), og artikel 5, stk. 3, i forordning (EU) 2019/816, og følgende oplysninger opregnet i nævnte forordnings artikel 5, stk. 1, litra a): efternavn, fornavne, fødselsdato, fødested (by og land), nationalitet eller nationaliteter, køn, eventuelle tidligere navne, pseudonymer eller kaldenavne samt, hvis de forefindes, oplysninger på rejsedokumenter."

7) Artikel 23, stk. 1, affattes således:

"1. De i artikel 18, stk. 1, 2 og 4, omhandlede oplysninger slettes fra CIR på en automatiseret måde i overensstemmelse med bestemmelserne om opbevaring af oplysninger i forordning (EU) 2024/1358 og forordning (EU) 2019/816."

8) Artikel 24, stk. 1, affattes således:

"1. Uden at det berører artikel 51 i forordning (EU) 2024/1358 og artikel 29 i forordning (EU) 2019/816, fører eu-LISA logfiler over alle databehandlingsaktiviteter i CIR i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2, 3 og 4."

9) I artikel 26, stk. 1, tilføjes følgende litraer:

"c) de myndigheder, der har kompetence til at indsamle de oplysninger, der er fastsat i kapitel II i forordning (EU) 2024/1358, ved videregivelse af oplysninger til Eurodac

d) de myndigheder, der har kompetence til at indsamle de oplysninger, der er fastsat i kapitel III i forordning (EU) 2024/1358, ved videregivelse af oplysninger til Eurodac for match, der forekom i forbindelse med videregivelse af sådanne oplysninger

e) de myndigheder, der har kompetence til at indsamle de oplysninger, der er fastsat i kapitel IV i forordning (EU) 2024/1358, ved videregivelse af oplysninger til Eurodac

f) de myndigheder, der har kompetence til at indsamle de oplysninger, der er fastsat i kapitel V i forordning (EU) 2024/1358, ved videregivelse af oplysninger til Eurodac

g) de myndigheder, der har kompetence til at indsamle de oplysninger, der er fastsat i kapitel VI i forordning (EU) 2024/1358, ved videregivelse af oplysninger til Eurodac

h) de myndigheder, der har kompetence til at indsamle de oplysninger, der er fastsat i kapitel VIII i forordning (EU) 2024/1358, ved videregivelse af oplysninger til Eurodac".

10) Artikel 27 ændres således:

a) I stk. 1 tilføjes følgende litra:

"c) der videregives et datasæt til Eurodac i overensstemmelse med artikel 17, 19, 21, 22, 23, 24 eller 26 i forordning (EU) 2024/1358".

a) I stk. 3 tilføjes følgende litra:

"c) efternavn(e), fornavn(e), fødenavne, tidligere anvendte navne og kaldenavne, fødselsdato, fødested, nationalitet(er) og køn som omhandlet i artikel 17, 19, 21, 22, 23, 24 og 26 i forordning (EU) 2024/1358".

11) I artikel 29, stk. 1, tilføjes følgende litraer:

"c) de myndigheder, der har kompetence til at indsamle de oplysninger, der er fastsat i kapitel II i forordning (EU) 2024/1358, ved videregivelse af oplysninger til Eurodac for match, der forekom i forbindelse med videregivelse af sådanne oplysninger

d) de myndigheder, der har kompetence til at indsamle de oplysninger, der er fastsat i kapitel III i forordning (EU) 2024/1358, ved videregivelse af oplysninger til Eurodac for match, der forekom i forbindelse med videregivelse af sådanne oplysninger

e) de myndigheder, der har kompetence til at indsamle de oplysninger, der er fastsat i kapitel IV i forordning (EU) 2024/1358, for match, der forekom i forbindelse med videregivelse af sådanne oplysninger

f) de myndigheder, der har kompetence til at indsamle de oplysninger, der er fastsat i kapitel V i forordning (EU) 2024/1358, for match, der forekom i forbindelse med videregivelse af sådanne oplysninger

g) de myndigheder, der har kompetence til at indsamle de oplysninger, der er fastsat i kapitel VI i forordning (EU) 2024/1358, ved videregivelse af oplysninger til Eurodac for match, der forekom i forbindelse med videregivelse af sådanne oplysninger

h) de myndigheder, der har kompetence til at indsamle de oplysninger, der er fastsat i kapitel VIII i forordning (EU) 2024/1358, ved videregivelse af oplysninger til Eurodac for match, der forekom i forbindelse med videregivelse af sådanne oplysninger."

12) Artikel 39, stk. 2, affattes således:

"2. eu-LISA opretter, gennemfører og hoster CRRS på sine tekniske anlæg, indeholdende de oplysninger og statistikker, der er omhandlet i artikel 12, i forordning (EU) 2024/1358, artikel 74 i forordning (EU) 2018/1862 og artikel 32 i forordning (EU) 2019/816, der holdes logisk adskilt efter EU-informationsystem. Der gives adgang til CRRS via en kontrolleret og sikret adgang og særlige brugerprofiler, udelukkende med henblik på rapportering og statistikker, til de myndigheder, der er omhandlet i artikel 12, i forordning (EU) 2024/1358, artikel 74 i forordning (EU) 2018/1862 og artikel 32 i forordning (EU) 2019/816."

13) I artikel 47, stk. 3, tilføjes følgende afsnit:

"Personer, hvis oplysninger registreres i Eurodac, underrettes om behandlingen af personoplysninger med henblik på denne forordning i overensstemmelse med stk. 1, når der videregives et nyt datasæt til Eurodac i overensstemmelse med artikel 15, 18, 20, 22, 23, 24 og 26 i forordning (EU) 2024/1358."

14) Artikel 50 affattes således:

"Artikel 50

Videregivelse af personoplysninger til tredjelande, internationale organisationer og private enheder

Uden at det berører artikel 31 i forordning (EF) nr. 767/2008, artikel 25 og 26 i forordning (EU) 2016/794, artikel 41 i forordning (EU) 2017/2226, artikel 65 i forordning (EU) 2018/1240, artikel 49 og 50 i forordning (EU) 2024/1358 og forespørgslerne i INTERPOL-databaserne via ESP i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 9, stk. 5, som overholder bestemmelserne i kapitel V i forordning (EU) 2018/1725 og kapitel V i forordning (EU) 2016/679 må personoplysninger, der er lagret i, behandles af eller tilgås af interoperabilitetskomponenterne, ikke videregives til eller stilles til rådighed for noget tredjeland, nogen international organisation eller nogen privat part."

Kapitel XIV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 55

Udgifter

1. Udgifterne i forbindelse med oprettelse og drift af Eurodac og kommunikationsinfrastrukturen afholdes over Unionens almindelige budget.
2. Udgifterne til de nationale adgangspunkter og Europol's adgangspunkt og udgifterne til deres tilslutning til Eurodac afholdes af henholdsvis hver medlemsstat og Europol.
3. Hver medlemsstat og Europol opretter og vedligeholder for egen regning den tekniske infrastruktur, som er nødvendig for at gennemføre denne forordning, og bærer omkostningerne i forbindelse med anmodninger om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse.

Artikel 56

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Når der henvises til dette stykke, finder artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011 anvendelse.
3. Afgiver udvalget ikke nogen udtalelse, vedtager Kommissionen ikke udkastet til gennemførelsesretsakt, og artikel 5, stk. 4, tredje afsnit, i forordning (EU) nr. 182/2011 finder anvendelse.

Artikel 57

Rapporter, kontrol og evaluering

1. eu-LISA forelægger en gang om året Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse en rapport om Eurodacs virksomhed, herunder om dets tekniske funktion og sikkerhed. Årsrapporten skal omfatte oplysninger om forvaltningen af Eurodac og dets resultater sammenholdt med forud fastlagte kvantitative indikatorer for målene vedrørende resultater, omkostningseffektivitet og tjenesternes kvalitet.
2. eu-LISA sikrer, at der indføres procedurer til overvågning af, hvorledes Eurodac fungerer set i forhold til de mål, der er omhandlet i stk. 1.
3. Med henblik på den tekniske vedligeholdelse, rapportering og statistik har eu-LISA adgang til de nødvendige oplysninger vedrørende behandlingsprocesserne i Eurodac.
4. Senest den 12. juni 2027 foretager eu-LISA en undersøgelse af de tekniske muligheder for at tilføje ansigtsgenkendelsessoftware til Eurodac med henblik på at sammenligne ansigtsbilleder, herunder af mindreårige. Undersøgelsen skal føre til en vurdering af, hvor pålidelige og nøjagtige resultaterne af ansigtsgenkendelsessoftware er med hensyn til formålene med Eurodac, og til eventuelle nødvendige henstillinger forud for indførelsen af ansigtsgenkendelsesteknologo i Eurodac.
5. Senest den 12. juni 2029 og hvert fjerde år derefter udarbejder Kommissionen en samlet evaluering af Eurodac, hvori den gennemgår de opnåede resultater set i forhold til målene og indvirkningen på de grundlæggende rettigheder, navnlig databeskyttelse og retten til privatlivets fred, herunder om adgang med henblik på retshåndhævelse har ført til en indirekte forskelsbehandling af personer, som er omfattet af denne forordning, og vurderer den fortsatte gyldighed af det underliggende rationale, herunder anvendelse af ansigtsgenkendelsessoftware og eventuelle konsekvenser for den fremtidige

virksomhed, og fremsætter eventuelle nødvendige henstillinger. Denne evaluering skal også omfatte en vurdering af synergierne mellem denne forordning og forordning (EU) 2018/1862. Kommissionen sender evalueringen til Europa-Parlamentet og Rådet.

6. Medlemsstaterne sender eu-LISA og Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde den årlige rapport, der er omhandlet i stk. 1.
7. eu-LISA, medlemsstaterne og Europol sender Kommissionen de oplysninger, der er nødvendige for at udarbejde den i stk. 5 fastsatte samlede evaluering. Disse oplysninger må ikke være til skade for arbejdsmetoder eller omfatte oplysninger, som afslører de udpegede myndigheders kilder, medarbejdere eller efterforskninger.
8. Hver medlemsstat og Europol udarbejder under overholdelse af bestemmelserne i national ret om offentliggørelse af følsomme oplysninger hvert andet år en rapport om, hvor effektiv sammenligningen af de biometriske oplysninger med Eurodacoplysninger har været med henblik på retshåndhævelse, idet rapporterne skal indeholde oplysninger og statistisk materiale om:
 - a) det nøjagtige formål med sammenligningerne, herunder om, hvilke typer terrorhandlinger eller andre alvorlige strafbare handlinger der var tale
 - b) begrundelserne for begrundet mistanke
 - c) de rimelige grunde, der er anført i overensstemmelse med denne forordnings artikel 33, stk. 1, for ikke at foretage sammenligning med andre medlemsstater i henhold til afgørelse 2008/615/RIA
 - d) antallet af anmodninger om sammenligning
 - e) antal og type af sager, der har ført til korrekt identifikation, og
 - f) behovet for og anvendelsen af de særlige hastetilfælde, herunder de tilfælde, hvor den hastende karakter ikke blev accepteret ved den efterfølgende kontrol, der gennemføres af kontrolmyndigheden.

Medlemsstaternes og Europols rapporter omhandlet i første afsnit sendes til Kommissionen senest den 30. juni det følgende år.

9. På grundlag af medlemsstaternes og Europols rapporter omhandlet i stk. 8 og i tillæg til den i stk. 5 fastsatte samlede evaluering udarbejder Kommissionen hvert andet år en rapport om adgang til Eurodac med henblik på retshåndhævelse og sender denne til Europa-Parlamentet, Rådet og Den Europæiske Tilsynsførende for Databeskyttelse.

Artikel 58

Vurdering

1. Senest den 12. juni 2028 vurderer Kommissionen funktionen og den operationelle effektivitet af ethvert IT-system, der anvendes til at udveksle oplysninger om personer med midlertidig beskyttelse, med henblik på det administrative samarbejde, der er omhandlet i artikel 27 i direktiv 2001/55/EF.
2. Kommissionen vurderer også den forventede virkning af at anvende denne forordnings artikel 26 i tilfælde af, at direktiv 2001/55/EF aktiveres under hensyntagen til:
 - a) karakteren af de oplysninger, der gøres til genstand for behandling
 - b) den forventede virkning af at give de udpegede myndigheder, der er omhandlet i artikel 5, stk. 1, og artikel 9, stk. 1, adgang til de oplysninger, der er omhandlet i artikel 26, stk. 2, og
 - c) de garantier, der er fastsat i denne forordning.
3. Afhængigt af resultatet af de vurderinger, der er omhandlet i denne artikels stk. 1 og 2, fremsætter Kommissionen, hvis det er hensigtsmæssigt, et lovgivningsforslag om ændring eller ophævelse af artikel 26.

Artikel 59

Sanktioner

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at enhver behandling af oplysninger, der registreres i Eurodac, og som strider mod formålene med Eurodac som fastsat i artikel 1, er underlagt sanktioner, herunder administrative eller strafferetlige sanktioner eller begge dele i overensstemmelse med national ret, og at disse er effektive, står i et rimeligt forhold til overtrædelsen og har afskrækkende virkning.

Artikel 60

Territorialt anvendelsesområde

Nærværende forordning finder ikke anvendelse på de områder, hvor forordning (EU) 2024/1351 ikke finder anvendelse, med undtagelse af bestemmelserne vedrørende oplysninger, der indsamles for at bidrage til anvendelsen af forordning (EU) 2024/1350, på de betingelser, der er fastsat i nærværende forordning.

Artikel 61

Meddelelse om udpegede myndigheder og kontrolmyndigheder

1. Senest den 12. september 2024 giver hver medlemsstat Kommissionen meddelelse om sine udpegede myndigheder, om de i artikel 5, stk. 3, omhandlede operative enheder og om sin kontrolmyndighed og meddeler den straks alle ændringer heraf.
2. Senest den 12. september 2024 giver Europol Kommissionen meddelelse om sin udpegede myndighed og om sin kontrolmyndighed og meddeler den straks alle ændringer heraf.
3. Kommissionen offentliggør de oplysninger, der er omhandlet i stk. 1 og 2, i *Den Europæiske Unions Tidende* årligt og via en elektronisk publikation, der er tilgængelig online og straks opdateres.

Artikel 62

Ophævelse

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013³⁸ ophæves med virkning fra den 12. juni 2026.

Henvisninger til den ophævede forordning gælder som henvisninger til nærværende forordning og læses efter sammenligningstabellen i bilag II.

Artikel 63

Ikrafttræden og anvendelse

1. Denne forordning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.
2. Denne forordning finder anvendelse fra den 12. juni 2026.

Artikel 26 finder dog anvendelse fra den 12. juni 2029.

38 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013 af 26. juni 2013 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af fingeraftryk med henblik på en effektiv anvendelse af forordning (EU) nr. 604/2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet i en af medlemsstaterne af en tredjelandstatsborger eller en statsløs og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse og om ændring af forordning (EU) nr. 1077/2011 om oprettelse af et europæisk agentur for den operationelle forvaltning af store it-systemer inden for området med frihed, sikkerhed og retfærdighed (EUT L 180 af 29.6.2013, s. 1).

3. Denne forordning finder ikke anvendelse på personer, der nyder midlertidig beskyttelse i henhold til gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 eller enhver anden tilsvarende national beskyttelse i medfør deraf, eventuelle fremtidige ændringer af gennemførelsesafgørelse (EU) 2022/382 og eventuel forlængelse af nævnte midlertidige beskyttelse.
4. Interfacekontroldokumentet aftales mellem medlemsstaterne og eu-LISA senest den 12. december 2024.
5. Sammenligninger af ansigtsbilleder ved anvendelse af software til ansigtsgenkendelse som fastsat i denne forordnings artikel 15 og 16 finder anvendelse fra den dato, hvor teknologi til ansigtsgenkendelse er blevet indført i Eurodac. Der indføres ansigtsgenkendelsessoftware i Eurodac inden for ét år fra datoen for afslutningen af undersøgelsen af indførelsen af ansigtsgenkendelsessoftware, jf. artikel 57, stk. 4. Frem til denne dato lagres ansigtsbillede i Eurodac som led i den registreredes datasæt og videregives til medlemsstaten efter sammenligningen af fingeraftryk, hvis der er et hit.
6. Medlemsstaterne giver Kommissionen og eu-LISA meddelelse, så snart de har truffet de tekniske foranstaltninger for at videregive oplysninger til Eurodac og senest den 12. juni 2026.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i medlemsstaterne i overensstemmelse med traktaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. maj 2024

På Europa-Parlamentets vegne

R. METSOLA

Formand

På Rådets vegne

H. LAHBIB

Formand

BILAG I

Sammenligningstabel som omhandlet i artikel 8

Oplysninger, der er anført i henhold til artikel 17, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240, og som er registreret og lagret i det centrale ETIAS-system	De tilsvarende oplysninger i Eurodac i henhold til nærværende forordnings artikel 17, 19, 21, 22, 23, 24 og 26, som ETIAS-oplysningerne bør sammenlignes med
efternavn	efternavn(e)
efternavn ved fødslen	fødenavn(e)
fornavn(e)	fornavn(e)
andre navne (kaldenavn(e), kunstnernavn(e), sædvanlige navn(e))	tidligere anvendte navne samt eventuelle kaldenavne
fødselsdato	fødselsdato
fødested	fødested
køn	køn
nuværende nationalitet	nationalitet(er)
andre nationaliteter (hvis relevant)	nationalitet(er)
rejsedokumentets type	rejsedokumentets type
rejsedokumentets nummer	rejsedokumentets nummer
rejsedokumentets udstedelsesland	udstedelseslandets kode på tre bogstaver

BILAG II

Sammenligningstabel

Forordning (EU) nr. 603/2013	Nærværende forordning
Artikel 1, stk. 1	Artikel 1, stk. 1, litra a) og c)
–	Artikel 1, stk. 1, litra b) og d)
Artikel 1, stk. 2	Artikel 1, stk. 1, litra e)
–	Artikel 1, stk. 1, litra f)–j)
Artikel 1, stk. 3	Artikel 1, stk. 2
Artikel 2, stk. 1, indledningen	Artikel 2, stk. 1, indledningen
Artikel 2, stk. 1, litra a) og b)	Artikel 2, stk. 1, litra a) og e)
–	Artikel 2, stk. 1, litra b), c) og d)
–	Artikel 2, stk. 1, litra f) og g)
Artikel 2, stk. 1, litra c)	Artikel 2, stk. 1, litra h)
–	Artikel 2, stk. 1, litra i)
Artikel 2, stk. 1, litra d)	Artikel 2, stk. 1, litra j)
Artikel 2, stk. 1, litra e)	Artikel 2, stk. 1, litra k)

–	Artikel 2, stk. 1, litra l)
Artikel 2, stk. 1, litra f)	–
Artikel 2, stk. 1, litra g)	–
Artikel 2, stk. 1, litra h)	Artikel 2, stk. 1, litra m)
Artikel 2, stk. 1, litra i)	Artikel 2, stk. 1, litra n)
Artikel 2, stk. 1, litra j)	Artikel 2, stk. 1, litra o)
Artikel 2, stk. 1, litra k)	Artikel 2, stk. 1, litra p)
Artikel 2, stk. 1, litra l)	Artikel 2, stk. 1, litra q)
–	Artikel 2, stk. 1, litra r)–z)
Artikel 2, stk. 2, 3 og 4	Artikel 2, stk. 2, 3 og 4

Forordning (EU) nr. 603/2013	Nærværende forordning
Artikel 3, stk. 1, indledningen samt litra a) og b)	Artikel 3, stk. 1, indledningen samt litra a) og b)
–	Artikel 3, stk. 1, litra c) og d)
–	Artikel 3, stk. 2
–	Artikel 3, stk. 3
Artikel 3, stk. 2	Artikel 3, stk. 4
Artikel 3, stk. 3	Artikel 3, stk. 5
–	Artikel 3, stk. 6
Artikel 3, stk. 4	Artikel 3, stk. 7
Artikel 3, stk. 5	Artikel 13, stk. 6
Artikel 4, stk. 1	Artikel 4, stk. 1
Artikel 4, stk. 2	Artikel 4, stk. 3
Artikel 4, stk. 3	Artikel 4, stk. 4
–	Artikel 4, stk. 2
Artikel 4, stk. 4	Artikel 4, stk. 5
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Artikel 7	Artikel 7
–	Artikel 8
–	Artikel 9
–	Artikel 10
–	Artikel 11
Artikel 8, stk. 1, indledningen	Artikel 12, stk. 1, indledningen
	Artikel 12, stk. 1, litra a)–h)

Artikel 8, stk. 1, litra a)	Artikel 12, stk. 1, litra i)
–	Artikel 12, stk. 1, litra j)
Forordning (EU) nr. 603/2013	Nærværende forordning
Artikel 8, stk. 1, litra b)	Artikel 12, stk. 1, litra k), nr. i)
–	Artikel 12, stk. 1, litra l)
Artikel 8, stk. 1, litra c)	Artikel 12, stk. 1, litra m), nr. i)
Artikel 8, stk. 1, litra d)	Artikel 12, stk. 1, litra n), nr. i)
–	Artikel 12, stk. 1, litra o) og p)
Artikel 8, stk. 1, litra e)	Artikel 12, stk. 1, litra q)
Artikel 8, stk. 1, litra f)	Artikel 12, stk. 1, litra r)
Artikel 8, stk. 1, litra g)	Artikel 12, stk. 1, litra s)
Artikel 8, stk. 1, litra h)	Artikel 12, stk. 1, litra t)
Artikel 8, stk. 1, litra i)	
–	Artikel 12, stk. 1, litra u)
–	Artikel 12, stk. 1, litra v) og w)
Artikel 8, stk. 2	Artikel 12, stk. 2
–	Artikel 12, stk. 3–6
–	Artikel 13
–	Artikel 14
Artikel 9, stk. 1	Artikel 15, stk. 1
Artikel 9, stk. 2	Artikel 15, stk. 2
Artikel 9, stk. 3	–
Artikel 9, stk. 4	–
Artikel 9, stk. 5	–
–	Artikel 15, stk. 3
–	Artikel 16, stk. 1
Artikel 10, indledningen og litra a)–d)	Artikel 16, stk. 2, indledningen og litra a)–d)
Artikel 10, litra e)	Artikel 16, stk. 3
–	Artikel 16, stk. 2 og 4
Forordning (EU) nr. 603/2013	Nærværende forordning
Artikel 11, indledningen	Artikel 17, stk. 1, indledningen, og artikel 17, stk. 2, indledningen
Artikel 11, litra a)	Artikel 17, stk. 1, litra a)
Artikel 11, litra b)	Artikel 17, stk. 1, litra g)

Artikel 11, litra c)	Artikel 17, stk. 1, litra h)
Artikel 11, litra d)	Artikel 17, stk. 1, litra k)
Artikel 11, litra e)	Artikel 17, stk. 1, litra l)
Artikel 11, litra f)	Artikel 17, stk. 1, litra m)
Artikel 11, litra g)	Artikel 17, stk. 1, litra n)
–	Artikel 17, stk. 1, litra b)–f), i) og j)
Artikel 11, litra h)	Artikel 17, stk. 2, litra c) og d)
Artikel 11, litra i)	Artikel 17, stk. 2, litra e)
Artikel 11, litra j)	Artikel 17, stk. 2, litra f)
Artikel 11, litra k)	Artikel 17, stk. 2, litra a)
–	Artikel 17, stk. 2, litra b) og g)–l)
–	Artikel 17, stk. 3 og 4
Artikel 12	–
Artikel 13	–
–	Artikel 18
–	Artikel 19
–	Artikel 20
–	Artikel 21
Forordning (EU) nr. 603/2013	Nærværende forordning
Artikel 14, stk. 1	Artikel 22, stk. 1
Artikel 14, stk. 2, indledningen	Artikel 22, stk. 2, indledningen
Artikel 14, stk. 2, litra a)	Artikel 22, stk. 2, litra a)
Artikel 14, stk. 2, litra b)	Artikel 22, stk. 2, litra g)
Artikel 14, stk. 2, litra c)	Artikel 22, stk. 2, litra h)
Artikel 14, stk. 2, litra d)	Artikel 22, stk. 2, litra k)
Artikel 14, stk. 2, litra e)	Artikel 22, stk. 2, litra l)
Artikel 14, stk. 2, litra f)	Artikel 22, stk. 2, litra m)
Artikel 14, stk. 2, litra g)	Artikel 22, stk. 2, litra n)
–	Artikel 22, stk. 2, litra b)–f), i) og j)
–	Artikel 22, stk. 3
Artikel 14, stk. 3	Artikel 22, stk. 4
Artikel 14, stk. 4	Artikel 22, stk. 5
Artikel 14, stk. 5	Artikel 22, stk. 6
–	Artikel 22, stk. 7–10
Artikel 15	–

Artikel 16	—
Artikel 17	—
—	Artikel 23
—	Artikel 24
—	Artikel 25
—	Artikel 26
—	Artikel 27
—	Artikel 28
—	Artikel 29
—	Artikel 30
Forordning (EU) nr. 603/2013	Nærværende forordning
Artikel 18, stk. 1	Artikel 31, stk. 1
Artikel 18, stk. 2	Artikel 31, stk. 2
Artikel 18, stk. 3	Artikel 31, stk. 3
—	Artikel 31, stk. 4, 5 og 6
Artikel 19, stk. 1	Artikel 32, stk. 1
Artikel 19, stk. 2	Artikel 32, stk. 2
—	Artikel 32, stk. 3
Artikel 19, stk. 3	Artikel 32, stk. 4
Artikel 19, stk. 4	Artikel 32, stk. 5
Artikel 20, stk. 1, indledningen	Artikel 33, stk. 1, første afsnit, indledningen og litra a), samt andet afsnit
Artikel 20, stk. 1, litra a), b) og c)	Artikel 33, stk. 1, første afsnit, litra a), b) og c)
—	Artikel 33, stk. 2
Artikel 20, stk. 2	Artikel 33, stk. 3
Artikel 21, stk. 1, indledningen	Artikel 34, stk. 1, indledningen og litra a)
Artikel 21, stk. 1, litra a), b) og c)	Artikel 34, stk. 1, litra b), c) og d)
—	Artikel 34, stk. 2
Artikel 21, stk. 2	Artikel 34, stk. 3
Artikel 21, stk. 3	Artikel 34, stk. 4
Artikel 22, stk. 1	Artikel 35, stk. 1
Artikel 22, stk. 2	Artikel 35, stk. 2
Artikel 23, stk. 1, indledningen	Artikel 36, stk. 1, indledningen
Artikel 23, stk. 1, litra a) og b)	Artikel 36, stk. 1, litra a)
Artikel 23, stk. 1, litra c), d) og e)	Artikel 36, stk. 1, litra b), c), og d)

Artikel 23, stk. 2	Artikel 36, stk. 2
Artikel 23, stk. 3	Artikel 36, stk. 3
Artikel 23, stk. 4, litra a), b) og c)	Artikel 36, stk. 4, litra a), b) og c)
Forordning (EU) nr. 603/2013	Nærværende forordning
Artikel 24	Artikel 37
Artikel 25, stk. 1–5	Artikel 38, stk. 1–4 og 6
–	Artikel 38, stk. 5
Artikel 26	Artikel 39
Artikel 27, stk. 1–5	Artikel 40, stk. 1, 2, 3, 5 og 6
–	Artikel 40, stk. 4
Artikel 28, stk. 1, 2 og 3	Artikel 41, stk. 1, 4 og 5
–	Artikel 41, stk. 2 og 3
Artikel 29, stk. 1, indledningen og litra a)–e)	Artikel 42, stk. 1, litra a), b), d), e) og g)
–	Artikel 42, stk. 1, litra c), f) og h)
Artikel 29, stk. 2	Artikel 42, stk. 2
Artikel 29, stk. 3	Artikel 42, stk. 3
Artikel 29, stk. 4–15	–
–	Artikel 43, stk. 1
–	Artikel 43, stk. 2
–	Artikel 43, stk. 3
–	Artikel 43, stk. 4
–	Artikel 43, stk. 5
–	Artikel 43, stk. 6
–	Artikel 43, stk. 7
–	Artikel 43, stk. 8
Artikel 30	Artikel 44
Artikel 31	Artikel 45
Artikel 32	Artikel 46
Forordning (EU) nr. 603/2013	Nærværende forordning
Artikel 33, stk. 1	–
Artikel 33, stk. 2	Artikel 47, stk. 1
Artikel 33, stk. 3	Artikel 47, stk. 2
Artikel 33, stk. 4	Artikel 47, stk. 3
Artikel 33, stk. 5	Artikel 47, stk. 4
Artikel 34, stk. 1	Artikel 48, stk. 1

Artikel 34, stk. 2, indledningen og litra a)–k)	Artikel 48, stk. 2, indledningen og litra a)-d), f)-k) og n)
–	Artikel 48, stk. 2, litra e), l) og m)
Artikel 34, stk. 3	Artikel 48, stk. 3
Artikel 34, stk. 4	Artikel 48, stk. 4
–	Artikel 48, stk. 5
Artikel 35, stk. 1	Artikel 49, stk. 1
Artikel 35, stk. 2	Artikel 49, stk. 2
–	Artikel 49, stk. 3
–	Artikel 49, stk. 4
Artikel 35, stk. 3	Artikel 49, stk. 5
–	Artikel 50
Artikel 36, stk. 1	Artikel 51, stk. 1
Artikel 36, stk. 2, indledningen og litra a)–h)	Artikel 51, stk. 2, indledningen og litra a)–h)
–	Artikel 51, stk. 2, litra i)
Artikel 36, stk. 3	Artikel 51, stk. 3
Artikel 37	Artikel 52
Artikel 38	–
–	Artikel 53
–	Artikel 54
Forordning (EU) nr. 603/2013	Nærværende forordning
Artikel 39	Artikel 55
–	Artikel 56
Artikel 40, stk. 1	Artikel 57, stk. 1
Artikel 40, stk. 2	Artikel 57, stk. 2
Artikel 40, stk. 3	Artikel 57, stk. 3
–	Artikel 57, stk. 4
Artikel 40, stk. 4	Artikel 57, stk. 5
Artikel 40, stk. 5	Artikel 57, stk. 6
Artikel 40, stk. 6	Artikel 57, stk. 7
Artikel 40, stk. 7	Artikel 57, stk. 8
Artikel 40, stk. 8	Artikel 57, stk. 9
–	Artikel 58
Artikel 41	Artikel 59
Artikel 42	Artikel 60

Artikel 43	Artikel 61
Artikel 44	—
Artikel 45	Artikel 62
Artikel 46	Artikel 63
Bilag I	—
Bilag II	—
Bilag III	—
—	Bilag I
—	Bilag II
